

Giới thiệu Công Tử Hào Hoa Và Cô Nàng Lạnh Lùng

Công Tử Hào Hoa Và Cô Nàng Lạnh Lùng là một trong số ít truyện mang đa thể loại nổi bật cùng lúc. Bạn có thể sẽ thấy rõ nét dịu dàng về một tình yêu đẹp của truyện tuổi teen, một ít sâu sắc đầy chân thực của ngôn tình hiện đại. Đà Ngọc Băng (ice) (nó) 17 tuổi, tiểu thư nhà họ Đà, gia thế giàu nhất Hàn Quốc, cha là Đà Minh Nhật, mẹ là Nguyễn Ngọc Kim. 2 người là thương gia buôn bán bất động sản, và là nhà tài chính lớn nổi tiếng trên thị trường kinh doanh, và là tập đoàn cổ phiếu mạnh nhất tại Hàn Quốc. * Nó là Bang chủ Bang ROSE ICE (hoa hồng băng), một bang đứng đầu Thế Giới Ngầm, nghe tên thôi cũng phải chạy mất dép (^ ^). Tính cách nó lạnh lùng, đôi lúc cũng đáng yêu, nhưng khi giải quyết chuyện trong Bang thì tàn nhẫn không thương tiếc. IQ 300/300, rất thông minh và đặc biệt không bao giờ nói chuyện quá 5 từ, chỉ ngoài từ "ừ". - Phạm Châu Khánh Anh (Ji) (cô) 17 tuổi, là bạn thân của nó. là Phó bang ROSE, cô rất dễ thương, xinh đẹp và giỏi giang, đôi khi cô cũng rất ngốc trong chuyện tình cảm, Cô là thÁnh vi tính. Tiểu thư họ Phạm, 3 mẹ cô và nó là thân quen có hợp tác làm ăn chung với nhau, Ba là Phạm Hùng mẹ là Ngô Hồng. Cô là bạn thân hiểu nó nhất, cô là người kiểm quản lý nói tội rất lười biếng. Cô vs nó đang sống ở Hàn Quốc. - Lâm Hàn Ngọc Vy (Kill) (bạn thân chung) 17 tuổi, Cô là chuyên gia phá hoại kiêm vị trí Trưởng lão trong Bang, Tiểu thư nhà họ Lâm, Cha mẹ cô là nhà thiết kế tài ba hàng đầu thế giới, rất thông minh, giỏi võ, IQ 250/300, cô rất dễ thương, hiện đang du học Pháp. Còn 1 vài nhân vật sẽ được bật mí trong truyện nhé, à truyện còn có một chút ly kỳ của thể loại truyện trinh thám nữa, đảm bảo sẽ khiến bạn đọc đứng ngồi không yên.

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Hào Hoa Và Cô Nàng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 1: Trở Về Việt Nam

chap 1-

Một buổi sáng tinh mơ đó là ngày t7 tuyệt đẹp, một ngày lý tưởng để nàng công chúa Khánh Anh nhà ta thưởng thức cho mình 1 ngày ngủ nướng tuyệt cú mèo.....Bỗng...."Reng.....reng...reng...." điện thoại của cô bỗng vang lên:

"Bang bang bang

bang bang bang

ppangya ppangya ppangya

bang bang bang

bang bang bang

ppangya ppangya ppangya

dakkomjjak mara Da kkomjjak ma

(Bang Bang Bang - Big Bang)

...- Đùng ! 1 phút cô bạn Anh của chúng ta đã lọt giường sau khi nghe tiếng điện thoại mình rao :

"Assshiiiiiii.... " cô bực mình, bắt máy lên chưa đợi đầu dây bên kia lên tiếng cô sỗ cho một tràng, giọng có vẻ ngáy ngủ và bực tức :

" Tên nào mà điện thoại cho bà vào giờ sáng đường thế này, (@@). đầu óc có thần kinh hay không, bộ óc khi hay sao vậy mà điện thoại phá giấc ngủ ngàn thu của bà dậy, chán sống à .....bla...bla .

Bỗng : STOP

" Đây, đây, đưa này đây :. Nghe thấy tiếng quen cô vội lật điện thoại lại mình xem.

"Á" Mamy !

Assshiiii...cô vội nhỏ giọng lại có vẻ cún con, mamy tha lỗi, tha lỗi cho Ji nhe, nhe, xin lỗi mamy, thấy cô con gái mình vậy bà Hồng vội lên tiếng :

"Con bé này, lớn rồi, mà cứ như con nít thế, ngủ gì mà mặc trời muốn sập rầu mà chưa chịu dậy à ! bà Hồng mỉm cười nhẹ .

Cô vội lên tiếng : "Mới sáng sớm mẹ đi cho con sớm vậy?"

Bà Hồng vào thẳng vấn đề :

"Con ở đây phá quá, mau thu dọn đồ đạc đi nào , ta đẩy cho con về Việt Nam với anh 2 " hehe. Mẹ cô cười nhõn

..Đơ người vào giây ... !

Ôi không ?Mamy giỡn với con hoài .No..no..no..no...Mamy!

"Không No...no ..néc...néc gì hết . Về VN rồi cho con bớt nhoi lại có anh lo cho con mẹ với ba cũng yên tâm hơn. bà từ tốn nói. Mẹ đã làm hết thủ tục cho con rồi , con sẽ học chung với anh 2 đấy , lo mà liệu hồn đấy , 9h tối nay con sẽ bay, bác Đặng sẽ qua đón con ra sân bay đấy ! ! !

Chưa đợi cô con gái mình ú ớ câu nào bà vội tắt máy *cười*

Bà Ngô nháy mắt với ông Phạm rằng : "đã đẩy được chị 3 về VN rồi ông à ! *hehe* thế là vợ chồng 2 người cùng nhau cười cô con gái của mình

Vừa tắt máy mẹ mình, Anh vội up đầu đầu mình vào gối và hét toáng lên thật to "A..A..A" làm cho cả căn biệt thự rung lên ! Mẹ ơi mẹ à ! hix..

Bỗng một bóng đèn sáng lên trên đầu cô , liền bấm điện thoại để gọi cho ai đó..đợi ..đợi..vừa định cất tiếng bỗng

"Thuê bao quý khách vừa gọi hiện trong vùng phủ sóng trong vùng phủ mền: Xin quý khách vui lòng liên hệ sau. tút tút.. (@@)

tèn tèn ten,, cô la lên " chời ơi , thời khắc này mà còn phủ mền nữa à tức chết gì đâu à ..hix

Vội xuống giường, cô bay vào phòng vệ sinh làm vsen. xong cô bước ra với vẻ mặt tỉnh ngủ hơn, bước ra khỏi phòng xuống nhà thì ập vào mắt cô vẫn là khung cảnh mỗi ngày , vẫn căn nhà trống chỉ với 2-3 người giúp việc.

Bác Già , quản gia của cô bèn thưa:"Thưa thiếu thư, mời cô dùng bữa sáng"

Cô mỉm cười nhẹ rồi bước vào phòng ăn thưởng thức bữa sáng (7-8giờ mới dậy mà còn bữa sáng à! Cô: kệ ta)

--..

Chiều tối khoảng 8h30 , cô đã chuẩn bị xong còn khoảng nửa tiếng là cô bay về VN. Cô nhủ với mình. Thôi kệ , đi 1 mình về quây vãi bữa rồi đón " Tân Bãng " qua sau (ý nói ai , mọi người đón ra chưa ^^). Cô về VN không mang gì cả bảo rằng về VN sẽ mau mới hời , cô chỉ việc đem thân mình và con OPPO và headphone cùng với một số tập giấy tờ và lên máy bay thôi . Đúng 9h cô đã lên máy bay , đánh 1 giấc.

---Hết chap 1 rồi , đây là tác phẩm đầu tay . mong mấy bạn cho mình 1 kiến nha,, truyền còn nhiều sai sót mấy bạn thông cảm nha, yêu mọi người *chụt*

đón xem chap 2 nhé mấy bạn : VIỆT NAM , NHỮNG NGÀY THÁNG ĐAU ĐẦU

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Hào Hoa Và Cô Nàng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2: Việt Nam Những Ngày Tháng Đau Đầu

Chap 2 -

Tại sân bay Sơn Nhất

.

Từ trong loa vọng ra tiếng cô thông báo :

Chuyến bay từ Hàn Quốc sang Việt Nam đã hạ cánh , xin quý khách....bla bla bla

SAU 8 tiếng trên máy bay cô cũng đánh được một giấc ngon lành. Cô vội ngồi dậy , vương vai vài cái chỉnh sửa lại quần áo rồi đi ra khu khách xuống

Từ lối hành lang đi ra , người ta đổ mắt nhìn về một hướng, đó chính là cô Khánh Anh. Một cô gái thậm chí còn hơn cả người mẫu nữa ý chứ.

Cô hôm nay chọn cho mình chiếc đầm ren ôm sát cơ thể để lộ ra 3 vòng cực chuẩn 90-60-95 , chiếc đầm màu tím than làm tôn lên nước da trắng hồng của cô. Mọi ánh mắt đều hướng về phía cô gái. Chiếc mắt kiếng bản to Anh đeo làm che hết nửa khuôn mặt của cô điều đó càng làm cho người ta tò mò chú ý tới cô khá nhiều.

Khá nhiều lời khen từ cửa miệng của các chàng trai trong sân bay

.. Ê.. bay đẹp qua bay..Nam 1

..Woa ,, ngon à nha ..Nam 2

....bla bla..

Trong khi đó , những cô nàng éo lá trong sân bay thì chê cô này nọ .

..Xinh con khi-Nữ 1

..Chắc cũng dao kéo nhiều thôi -Nữ 2

...blabla

Đối với cô chuyện này ở Hàn Quốc cô thấy riết thành quen thuộc . Cô không để ý bèn đi thẳng lại hàng người áo đen 2 hàng đứng sẵn bao giờ để đợi đón cô. Một tên trong đó bèn lại gần cô nghiêng góc 90 độ có vẻ cung kính.

"Chào cô 3 ", mời cô lên xe

Khánh Anh chỉ gật đầu rồi vô trong xe . Vào trong xe , cô liền nói : " Chờ tôi ra biệt thự AA". Tên đó vội gật đầu.

Khi xe cô vừa chuyển bánh thì theo sau 2 chiếc BMW cũng theo sau.

Cô bèn hỏi : "Cậu 2 có nhà không?"

"Thưa cô , cậu vẫn chưa biết hôm nay cô về, cậu đi học rồi ạ !"

"Ừm", đừng nói cậu ấy là tôi đã về, dặn quản gia Dung nữa.

"Vâng, thưa cô"

"Tạm thời tôi ở nhà AA " Các anh nên nhớ phải làm gì rồi chứ?

"Dạ thưa cô"

Xe chạy được 1 lúc thì dừng lại trước căn biệt thự màu trắng kem 3 tầng. Tên hầu vệ vội bước xuống xe chạy qua mở cửa cho cô 3 của mình.

"được rồi" các anh về đi : "không cần" rồi chưa?

"Vâng tôi hiểu"

--

Mở khóa vào nhà , cô bước vào trong , bèn đưa ngay ngón trỏ mình ra kéo một đường trên chiếc bàn bằng kính bảo :

"Sạch sẽ", thương bố mẹ nhất, cô liền cười nhẹ và ngã lăn ra chiếc ghế sofa nằm xuống..

Hềyyyyy, đã qua , không khí VN vẫn trong lành như ngày nào. Vừa nằm nghĩ trên sofa, cô bèn nghĩ.

" Tàn Băng " đó không biết có chịu về đây không? " Bực thiệt !!!

Cô liền nghĩ đến ngày mai phải đi học chung với anh 2 yêu quái của mình , cô bèn lắc đầu chán ngẫm!

Trời ơi, số tui khổ quá, Bằng cử nhân , bằng đại học thì chất một đống cả kho ở nhà rồi mà bắt đi học nửa chi vậy trời .. (trời, cá kho @@ ; Cô : Hjhj), Thôi kệ , dù sao ở nhà cũng chán lắm. Thế xong cô bật dậy và đi lên lầu vào phòng mình cô đã thấy đồng phục trường học được sắp xếp gọn gàng trên bàn. Cô thấy mọi việc trong nhà , cả phòng đều được sắp xếp sẵn hết cô có vẻ hài lòng với người làm mà bố mẹ cô thuê mà mỗi ngày đều đến quét dọn căn biệt thự của cô khi cô không ở đây. Mím cười nhẹ , cô vội quơ lấy chiếc khăn vào phòng tắm , cô ngâm mình trong bồn nước nóng để khuấy khỏa mệt mỏi cơ thể. Vì ngày hôm nay cô đã ngồi ề mình trên máy bay cơ mà, sau khi tắm xong cô leo lên giường thẳng đường luôn.

Trời sao tối đẹp, màn đêm buông xuống, ánh trăng soi qua ánh cửa sổ, 1 cô gái đang ngủ trên giường như 1 công chúa ngủ trong rừng vậy...

--

Hết chap 2 rồi nhe mấy bạn ^^ . mời đón xem chap 3 nhe : HỌC ĐƯỜNG XUÔI XẼO

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Hào Hoa Và Cô Nàng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Học Đường Xuôi Xẻo

Chap 3 "

-

Giới thiệu sơ qua trường học THE QUEEN .

The Queen là ngôi trường dành cho học sinh Quý Tộc, trường do 6 tập đoàn lớn nước ngoài đầu tư và thành lập gồm nhà nó, cô , vy , hấn , phong , kiệt . Trường rộng có khoảng 40km vuông (@@) được chia thành 4 khu dành cho 4 tầng lớp khác nhau.

Khối A : dành cho tầng lớp Quý tộc

Khối B : dành cho tầng lớp Trung lưu

Khối C : dành cho tầng lớp Hạ lưu

Khối D : dành cho h/s thường

-

* Dáng vẻ uy nghi của trường cũng đủ để người ngoài nhìn vào cũng phải kính ngưỡng người đã thành lập xây dựng trường này , trường được chia ra nhiều khu để hoạt động ! Có khu ăn uống riêng , khu giải trí riêng , khu bảo tàng riêng , Lớp học riêng.. (kể tới t/g muốn xui un ^^)

--ĐỒNG phục của trường là : + Nữ thì mặc váy trên đầu gối , áo sơ mi tay ngắn , nhìn rất dễ thương , ngay cổ áo và cổ tay thì có sọc caro , thắt cavat màu đỏ.

+Nam thì mặc quần tây , áo sơ mi trắng cũng thắt cavat như nữ .

+ Đồng phục trường này màu váy nữ thì màu xám đen sọc caro thì màu xanh sẫm đậm . áo màu xám . Còn Nam thì áo sơ mi trắng , quần tây áo khoát xám , cavat đỏ . đồng phục có 1 không 2 (t/g rất tệ về thời trang ạ)

Sáng thứ 2

--

Bây giờ đã là 6h sáng , 1 cô nàng như thiên thần đang ngủ bỗng tiếng chuông điện thoại báo thức vang lên ! Theo thói quen cô nàng bỗng bật dậy , đó chính là Khánh Anh , cô cũng tự hỏi mình rằng sao hôm nay mình lại dậy sớm như vậy ! Cô vội đứng dậy xoay xoay người mình rồi vào phòng vệ sinh cá nhân , khoảng 10 phút cô bước ra trên người khoác bộ váy của trường , bước lại gần tủ kiềng xoay qua xoay lại vài cái , ngắm thật lâu bèn nói ! : " Cũng đẹp " . Ngắm xong cô bèn đi xuống nhà . Nhìn cô bây giờ thật duyên dáng trong bộ váy của trường . Mái tóc nâu trầm được cô xõa dài tới ngang lưng với mái ngó lưa thưa nữa , nhìn cô bây giờ rất đáng yêu.

Đeo chiếc giỏ sách bằng len do chính mình tự đan đeo lên người , và bước ra khỏi nhà ! . Bước ra khỏi nhà có 1 chiếc taxi đã đợi sẵn cô , vội leo lên xe , cô nói người tài xế chở cô đến trường , tài xế taxi bỗng ngừng ngang trước độ kute của cô .

Kết .....

--xe vừa dừng lại trước trường .

+ Lúc đó cũng tầm 7h vì đoạn đường từ biệt thự của cô tới trường cũng khá xa , tất cả học sinh cũng đã vào lớp hết , sân trường trở nên yên tĩnh chỉ còn nghe được tiếng lá xào xạc , tiếng chim hót ! Điều tĩnh lặng đó làm cô có vẻ hài lòng hơn sự ồn ào .

Vội bước xuống xe ! Vì đây là trường của nhà mình nên có vẻ cô đã tìm được lên phòng hiệu trưởng khá nhanh !

--

"Đùng" Thiết xa giường từ chân cô tung ra khiến cánh cửa phòng hiệu trưởng tét làm đôi và ngã xuống trước mặt cô ,

-

Ai gan to dám ... Rời khỏi tập hồ sơ ngược mắt lên . Ủa ? À , ai dậy nè ! Ông mỉm cười ,

"Con gái ba về khi nào vậy "

Cô bèn cười chạy lại chỗ ông Khang , ba nuôi của tụi nó và cô

"Ba Ba " , ba khỏe không ? Cô bèn đầu mình và ông Khang . Ông chỉ biết cười , con gái này , lớn rồi mà cứ như trẻ con ý . Ta đã nghe Mẹ con nói là con sẽ học ở trường đây , ta đã sắp xếp hết rồi , con sẽ học chung với Vũ nhé !

Khánh Anh mỉm cười có vẻ hài lòng ! À , vào đây mà quậy là ta méc Mamy đó nha , hehe ! Ông Khang nói có vẻ châm chọc cô , vì ông hiểu cô là thể cơ mà .. Thôi được rồi con sẽ học lớp 11A1 , để ta đưa con lên .

Như hiểu được ý ông , cô vội nói "Thôi ba ba để con " . Ông cũng hiểu được ý của cô nhưng ông sựng lại và nheo chung mãi ! Cô thấy như ông đang muốn nói gì cô lên tiếng :

" Tàn Bãng " kia vài hôm sẽ về sau con Ba Ba à !

Ông bèn cười và vẫy tay cô nói bye bye cô và chúc cô học tốt vui vẻ . Do đây là trường nhà mình cô tìm lên lớp nhanh chóng , vừa gần đến lớp , Khánh Anh thấy bóng dáng 1 cô giáo đang đứng trước cửa lớp , khi cô giáo quay sang thì thấy cô đang đi lại , bèn hỏi :

"Em có phải là Khánh Anh không ?"

Cô mỉm cười và trả lời :

"Dạ vâng ạ "

Cô giáo ấy cười nhẹ , cô tên là Trang là chủ nhiệm của lớp em , thôi em đợi cô nhé !

Như hiểu ý cô vội gật đầu . Thế là cô trang bước vào lớp học !

-

Bên trong lớp

-

Úi giờ cứ như là bãi chiến trường ấy . ẦM . Các em im lặng , hôm nay lớp chúng ta có thêm một bạn mới ! Nghe tin vậy cả lớp im thin thít ,

Em vào đi !

-Ồ-

Xinh quá nhỉ - nam 1

đáng yêu phết - nam 2

kute quá bạn - nam 3

....bla bla ..

Xi , cũng son phấn cả ký chứ gì - nữ 1

gớm - nữ 2

..

Cô cũng đã quá quen thuộc với hình ảnh như thế này rồi . Thôi , em tự giới thiệu mình đi nào !

*Chào các bạn , mình tên là Phạm Châu Khánh Anh , rất vui vì làm quen với các bạn , mình từ Hàn chuyển về , kèm theo đó là cái nháy mắt của cô làm cả đám con trai trong lớp ngã ngửa ra sau vì độ cute của cô . *

Cả lớp nghe thấy tên cô liền bàn qua bàn lại , *ủa sao tên giống vậy* cô nghe thoáng được là biết họ đang bàn về ai ! Thừa cô , em ngồi ở đâu !

Khánh Anh ngồi chỗ dưới kia nhé ! Nói xong cô Trang chỉ chỗ chiếc bàn gần cuối ! CẢ LỚP ồ lên thật to , rồi thế là tiếng xì xầm vang lên !

Cô ta là ai mà dám ngồi chỗ chung với hoàng tử của mình - nữ 1

Cô ta đáng ghét - nữ 2

.. bla bla

Cô nghe vậy liền nói thầm " Ôi trời " gặp phải lũ hám trai nữa rồi !!!! (^^)

2 tiết học đầu của cô Trang trở nên nhàm chán với cô , trong đầu cô chỉ nghĩ đến ông anh 2 đáng ghét của mình . ba nuôi nói là học chung với ông mà sao có thấy ma nào đâu ta . @@ . Thế là "A" chỉ có ở một nơi thôi .

Reng..reng..reng..tiếng chuông báo hiệu hết tiết đến giờ ra chơi đã vang lên ! làm cho học sinh cả lớp đang ngủ cũng ngồi bật dậy , không chần chừ , co vội xuống căn teen của trường để lấp đầy chiếc bụng rỗng của mình .

Xuống được căn teen cứ như là Khách SẠN 5 SAO Ý , Cô chọn đại 1 chiếc bàn ngay góc cửa sổ ngồi xuống , ngắm một lát rồi đi lại chỗ quầy thức ăn để lấy đồ ăn . Nói là lấy phần đồ ăn chứ thật ra lấy phần 10 người còn ăn được hết nữa à , nào là : gà rán , khoai tây chiên , kẹo ngọt , bánh bông lan , coca , sữa , bánh trắng , sandwich,.. (thèm @@)

Mấy nhóc xung quanh thấy cô như vậy liền banh mắt há hốc mồm nhìn cô như sinh vật lạ . Cô cũng không để ý tiếp tục nhâm nhi khẩu phần của mình.

Xôn xao 1 lúc cả căn teen rộn ràng ồn ào lên !

Hot boy - Hot girl lần đầu xuống căn teen ! Và đứ a xúm lại nói .....

-

Cô không cần nhìn cũng đã đủ biết ai rồi , đám boy girl đó ngồi xéo cô khoảng tầm 3 bàn .

Anh Phong ơi ...

Anh Kiệt ơi ...

Anh Vũ ơi , chị My ơi ... đẹp đôi quá à .....bla bla

Đang ăn bỗng cô khựng lại

À , thì ra là chị Dâu à , vui nhỉ , cô bèn nảy ra ý định...kkkk... cho ông chữa cái tật bỏ bê em gái .

Đang ăn , cô thấy vậy la toát lớn lên :

"Cái gì mà hot boy , có nước hot dog bánh mì kẹp xúc xích thì có " @@ thế là cô cười lớn lên

Đến nước này , bầu không khí bỗng im lặng , hàng nghìn con mắt viên đạn hướng về phía cô . Cô hiểu ý , vẫn tiếp tục ăn . Cơ mà bỗng nhiên

"Đùng" tiếng đập bàn thật mạnh

Cô nghe vậy liền giả bộ trừu : " Ủi dza , chết tay ngỘ dồi , đau quá " . Cô phe phẩy tay mình và nói giọng của Tàu Khựa làm cả căn teen ngất ngây cười loạn .

Trước mặt cô bây giờ là 5 đứ a con gái trong có vẻ như một bầy con tắc kè bông ý , cô thầm nghĩ , mặt gì mà cả ký phần , môi thì chắc đỏ chót ! Cô vẫn bình thường , đứng dậy thân nhiên nói : " đau hôn " nhếch môi 1 cái .

Thấy vậy Ngọc Diệu (đứ a đứng đầu) vệt giọng lại nghe có vẻ chanh chua .

" Mày cả gan là đứ a nào dám nói cái hoàng tử của tụi tao là như thế hả ? "

Khánh Anh biểu môi cười :

"Cô nghĩ sao đây , ảnh tuộc quần cái tên đó tôi còn có hủ gì , cái gì mà hot boy , ọe ọe.. "

Cô châm chọc Ngọc Diệu làm nhóc tức sôi máu .

Về phía tụi anh cô thấy bắt đầu có chuyện hay nên đã hóm người về phía cô cười . Thế là chị My nhà ta thấy vậy vội lên tiếng "lại đánh nhau à , để tôi " . Cơ mà Vũ thấy vậy liền kéo tay My lại bảo : " Xem kịch hay nè "

Trong đầu Vũ suy nghĩ " em gái ơi em gái à , em lại nữa rồi "

Về phía cô nhà ta thì đang trong tình trạng đầu sôi lửa bỏng . Nhỏ Diệu thấy cô cứ chọc tức mình thì liền vung tay định tát cô , nhưng cô đã lờm trước nên đã nắm được tay của nhỏ và bẻ ngược lại đẩy nhỏ té phịch xuống sàn . 4 nhỏ còn lại thấy vậy liền xông vào định túm cô nhưng dân võ thì làm sao để ăn được .

Thế là nộ long cước cô tung ra né qua làm 2 nhỏ bị úp mặt té vào đất , cô nắm tay 1 ả và tay còn lại cầm ly sữa của mình hất vào đầu nhỏ còn lại . Thế là cả bọn 5 đứa bị cô cho ăn cám hết . Thả tay nhỏ kia ra , cô nói 1 câu làm cho cả trường lẫn tụi anh cô phải Ò lên :

"Mày tưởng tao hông dám hốt mày à "

Cô nói với giọng chất đều . Ò . ai nấy cũng có vẻ bất ngờ với cô bạn Khánh Anh của chúng ta.

5 đứa đó thấy mình bị què như vậy liền đứng dậy ôm mặt bỏ đi , trước khi đi còn quay lại cảnh báo cô

"tao sẽ không tha cho mày"

"vâng, tao sẽ đợi chúng mày"

-

Đã đều chúng xong cô xoay qua xoay lại phui áo của mình và lắc nhẹ đầu . thế là tụi anh cô chứng kiến được sự việc nãy giờ bỗng nhiên đứng dậy tiến về phía cô , cả căn teen bấy giờ nép thành hàng giữa nhường cho đám ấy đi , Vũ càng lại gần , thì vỗ tay Bộp...bộp...bộp.. bộp

Đi lại phía cô , Vũ mỉm cười , ngừng vỗ tay và bèn lên tiếng : " Em lại phá anh nữa rồi "

Cả căn teen Ò lên , lời xì xầm bắt đầu rộ lên , người thì :

'ê may gệ nhí anh Vũ kia...chết con nhỏ đó rồi...tiêu đời nó rồi ... ' bla bla .. Cứ thế xì xầm lên.

Khánh Anh thấy vậy liền nghĩ , được cho tới bến luôn . Liền chạy về phía Vũ , đẩy chị My nhà ta ra .

" Baby à ! Người ta đi kiếm anh đó, nhớ baby quá à , đi đâu mà bỏ em vậy , huhu " *chụt* lên má Vũ 1 cái làm ai nấy cũng há hốc miệng ra nhìn.

My thấy vậy liền máu tức dồn máu não lại véo tai Vũ : Anh dám ngoại tình à : đáng ghét :3 liền quay bỏ đi , Vũ thấy vậy liền chạy theo My .

Riêng có cô là nãy giờ đứng ôm bụng cười hả hê , trong lúc Vũ đuổi theo My thì còn lại là 2 tên bạn của Vũ . 2 tên đó thấy vậy liền sáp lại gần cô , đứng là đồ hám gái

Thấy tên Phong cứ nhìn chằm chằm vào mình hoài mà cứ sáp lại gần mình , cô lấy tay mình đẩy khuôn mặt baby của Phong ra làm "bịch" làm Phong bị thất thế té ngay xuống sàn . Kiệt thấy bạn mình bị như vậy liền đứng ôm bụng cười haha , cô cũng vậy . Cả căn teen lạ nháo nháo lên , mồm chữ O ngược nhìn cô .

Lần đầu tiên có người dám đụng vào các chàng hoàng tử của trường , nhất là đối với cô gái vừa chuyển trường như Khánh Anh

Lãnh Phong thấy mình bị té mà cô ta còn đứng cười nữa liền tức xì khói , quát to :"

"Này cô là ai mà dám làm vậy với tui vậy hả ?"

Cô thấy vậy liền đá đều lại liền

"Ủa , tui là tui chứ ai ?" hất mặt 1 cái .. pè pè ..

"Cô_cô_cô"

"Tuoi sao , à tui biết tui đẹp rồi : pla pla pla

..

Tên Kiệt chứng kiến nãy giờ lại nghe thêm câu đó của cô nữa liền ôm bụng đứng cười hả hê . Mọi người xung quanh ai cũng bắt đầu thấy khó chịu với cô có vẻ vì được các hoàng tử chú ý . Cả trường bắt đầu xì xầm lên , rồi ngày tháng qua , cô có được bình yên hay không .

Mời mấy bạn đom xem chap 4 rồi sẽ biết nhé ^^ : HỌC ĐƯỜNG RẮC RỐI :

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Hào Hoa Và Cô Nàng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại vWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: Học Đường Rắc Rối

Chap 4 :-

Chuông báo hiệu hết giờ ra chơi cũng đã reo lên.

Lãnh Phong thấy cô vậy tức xì khói quay mặt sang hướng khác, chỉ còn lại tên Kiệt. Kiệt thấy cô và Phong cứ chằm chọc nhau miết thì vội can ngăn

Kiệt lên tiếng : "Anh tên là Kiệt , còn tên kia là Lãnh Phong " Thế em tên là gì thế ?

Cô mỉm cười trước Kiệt làm Kiệt có vẻ thích thú

"Dạ em tên là Phạm Châu Khánh Anh"

À thì ra là em gái anh Vũ à , hèn chi thảo nào lại ghẹo bọn anh nãy giờ.

Phong nghe tên cô vậy liền quay qua.

"Ừa , hóa ra đây là cô em gái bà la sát của anh Vũ hay nhắc tới đây à " _Phong bụm miệng cười

Thấy bất bình cô lên tiếng:

"Anh có tin là tôi nộ long cước anh không "? cô xoay tay thành nắm đấm rồi cười gian với Phong.

Nghe thấy anh chàng Phong nhà ta mặt tối sầm lại

"hìhì, thui không dám thừa tiểu thư" _Tên Phong ghen ngào nói

Thôi chúng ta lên học thôi ! Không biết sao tên Phong đó lại nghiêm túc nói như vậy nữa.

Ừa mà cô học lớp nào ? _Phong hỏi cô

"11A1"

Ồ _đồng thanh

Sao ?

Thui đi nào _đồng thanh tập 2

Đang đi dọc hành lang, bỗng tên Phong lại trêu cô

"Ê này bà la sát , " lấy tay đẩy nhẹ trán của cô rồi chạy đi

"Cái gì , anh đứng lại cho tôi ! _cô sôi máu lên tiếng. Thế là cô đi tên Phong theo lối dọc hành lang.

Tuần Kiệt thấy vậy liền đùa rằng : 2 đứa này cứ như là trẻ con vậy ! Anh cười

Gần tới cửa trước lớp, Phong mới chịu đứng lại cùng cô bạn Anh của chúng ta.

"Ừa các anh " ? _Cô ngó ngán

"Học chung chứ sao /? Thôi vào đi nào _ Kiệt thản nhiên bước vào lớp

Vào trong lớp thì thấy bà cô dạy Toán đã viết bài từ đời nào , ôi còn lớp học : đứa thì tùm lại buồn đưa bán đứa , đứa thì ngủ .. vẫn khung cảnh cũ . Thấy 3 người đi chung vào lớp với nhau thì bắt đầu xầm xì lời to tiếng nhỏ vang lên. Bà cô hăm trai sau khi thấy cảnh tượng bạn Anh nhà ta đi chung với các công tử của lớp lại còn đùa giỡn nữa thế là máu ghen sôi lên quất to với bạn Anh :

" này em kia vào tiết rồi rồi lại còn không biết phép lịch sự à ! ?" _bà cô chỉ tay về phía cô

Cô nheo chân mày nhũ với lòng : Ôi con mụ này dám to tiếng với ta à

Thế nhưng cô khựng lại :

"Vâng, xin thưa, tôi thích đó sao nào?" _ Cô hát lại

Không khí im lặng hẳn đi

"Em...em...em.em"

"Em sao cô? đẹp quá hả cô?" _ cô tự tin nói

Cả lớp Ò lên thật to, bà cô thấy mình bị què quá liền quay lên bảng ghi bài tiếp, còn cô thì cười rồi lắc nhẹ đầu mình. Ấp vào mắt mình là hình ảnh 4 người, cô bỗng nhận mặt chu mỏ trong rất đáng yêu nhìn bọn họ. Đầu tiên là hình ảnh My và Vũ ngồi nắm tay nhau tình tứ tâm sự khi thấy cô đi xuống liền ngược lên nhìn

"Ủa, em học ở đây à?" _ Vũ hỏi

"Vâng thưa anh 2 yêu quý" _ cô lườm anh mình

Anh Vũ nhà ta chán ngẫm nói rằng: Con bé này, vẫn chứng nào tật nấy _ rồi anh cười

À đây là chị 2 đúng ôn? cô liền nháy mắt với My làm 2 người họ bật cười trước sự trẻ con của cô

Trước mắt cô là chỗ ngồi của mình đang bị tên Lãnh Phong chiếm chỗ, lỏ tai thì đeo headphone, tay thì cầm điện thoại, chân thì nhip nhip, nhìn hấn ta thêm đám cho 1 phút... Thấy ên Phong cứ chiếm mãi bàn của mình cô mới bảo:

"Này tên kia, xích ra tí nào"

Thấy Phong không phản ứng gì, cô lay lay nhẹ tên Phong, "này...này", tức xì khói cô véo lỏ tai hấn một phút thật mạnh làm hấn ta giật bắn mình, bật dậy

"Đưa lầo....."

Đây, đưa này đây _ cô chỉ vào mặt mình.

Thấy Khánh Anh đứng trước mặt mình mà nhẩn mặt, Lãnh Phong vội la: "Ồi bạch cốt tinh la sát đến" haha, thế là cả lớp bật ra cười hả hê

"Anh...anh...anh" _ cô giờ tay thành nắm đấm định hốt cho tên đó 1 trận thì Vũ vội can ngăn

"Thôi lầo 2 đưa, cậu xích vào cho em nó ngồi" _ Vũ nói

Thế là tên Phong cũng xích vào, Khánh Anh cũng ngồi xuống. Biết là sẽ cãi nhau nên 2 người quay mặt vào việc riêng của mình. Phong thì bấm điện thoại, cô thì chơi game, Kiệt thì ngồi đọc sách, Vũ và My thì ngồi tâm sự, ôi mỗi người 1 việc. Thấy thiếu thiếu gì ở cô em mình, anh bỗng lên tiếng:

"À, Ji à 'còn....'?" _ Vũ hỏi cô

"TẢN BĂNG" đó vài hôm nữa sẽ về" _ Cô vội trả lời

Cứ như là đọc được câu hỏi của anh 2, cô quá hiểu người mà sáng giờ Ba Ba Khang và anh 2 mình kiếm và hỏi tới là ai mà (^ ^)

Thấy 2 người bọn họ nói chuyện có vẻ thần bí, thế là 3 người kia cũng xúm lại hỏi

"Ủa, gì, gì, kể nghe với _ đồng thanh cả 3

"hìhì" vài hôm nữa sẽ biết - cô cười

Xi _ đồng thanh tập 2

Thế là anh Vũ nhà ta hỏi thăm cô đủ điều khiến cho cô bạn Anh của chúng ta muốn banh óc. Thấy Anh cứ ngồi lằm li chăm chú vào đề yêu của mình thì Phong bỗng đẩy nhẹ nhẹ vào vai cô

"Gi, nói đi, bộ không thấy người ta làm chuyện trong đại à?" _ cô về bực////////

Xi _ cô không khi nào hiền được tí à _ phong dỗi

"Dạ xin thưa ông cố nội của con, ông muốn gì _ cô bảo

Anh Phong cảm thấy cô chọc què mình liền vương mặt tức xì khói

"Cô đúng là đồ óc khỉ mà" Phong trêu

Thế là chiến tranh lại nổ ra. Vũ và My thấy vậy liền bảo rằng:

"Chắc tui chết mất" _đồng thanh cả 2

"

"Reng...reng....reng..... tiếng chuông báo hiệu hết tiết học đang reo lên . Cô vội vui mừng nhưng đáng tiếc phải học thêm 2 tiết nữa thế là cô nãy ra ý định trong đầu

"Anh 2....._Ngân dài ra với Vũ

"Cúp không ?"_ Vũ như hiểu ý em gái mình .

OK __ cô , phong , kiệt , my đồng thanh

Bỗng cô đứng dậy và đi ra khỏi lớp, trước khi đi ra còn lễ phép chào cô giáo " THƯA CÔ TỰI EM CÚP "@@

Chưa đợi bà cô lên tiếng nào tụi cô đã bước đi ra khỏi lớp luôn

"các em.các em...các em..."__

Bà cô cũng bó tay với lũ này luôn vì 1 khi cô mà lên tiếng là sẽ về nghỉ hưu sớm luôn !

--

Ngoài cổng trường

+ Đi đâu giờ ta _ cả bọn đồng thanh

Hay là đi ăn kem đi anh hai _ cô hớn hờ

"Ồ cũng được ở đây mới mở 1 quán kem cũng rất ngon lắm

Đề tôi đi lấy xe_Kiệt lên tiếng

Thế là cả bọn 5 người tống nhau vào xe của anh Kiệt và phóng xe đi-----

Hết chap 4 ùi ^^ mấy bạn đón xem chap 5 nhé :* : RẮC RỐI TẠI PHÁP VÀ KILL

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Hào Hoa Và Cô Nàng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Rắc Rối Tại Pháp Và Kill

Tối hôm đó tại biệt thự nhà Tuấn Kiệt-Bống điện thoại cậu reo lên:

....reng.....reng...reng..

Byeo-ri binnaneun areumda-un baniya-iya

I bami yeongwonhagil nae soneul jababwah

Pureun talbichi areumda-un baniya-iya

Nawah.jeo haneu-reul keo-reobwah

I'm yours neomani nareul seolle-ge hae i'm outta control

I'm yours nobody amudo neol daeshinhal su eop-seo

Nal michike hae

(Beatiful Night-BEAST)

Alo ! Con nghe đây_Kiệt nói

Đầu dây bên kia lên tiếng :

"Chi nhánh công ty của nhà mình bên Pháp gặp một chút rắc rối , ngày mai con rảnh không bay sang giúp ta giải quyết giúp ta_Ba cậu từ tốn nói"

Rồi, OK 3 con biết rồi , chào papa , cho con gửi lời thăm many nhe

Ông mỉm cười và cúp máy . Riêng Kiệt thì lại thờ dài. Tuy cậu chỉ mới 17 tuổi nhưng đối với cậu tuổi cứ như là 20 đồ lớn , còn nhỏ nhưng cậu đã là Giám đốc của 5 công ty chi nhánh của nhà mình rồi . Công việc của cậu gấp nghìn lần nhân viên . Đúng là tuổi trẻ tài cao (^ ^) . Vội bấm điện thoại cho ai đó.

"Đặt gấp cho tôi vé đi Pháp "_KIẾT RA LỆNH

Một lát sau

"Rang...rang...rang"

Alo !

"Thưa cậu , vé đã đặt xong , chuyến bay tối nay là 9h

"Ừm , tôi biết rồi"_thờ dài

Hèyyyy...công việc oi là công việc , mệt mỏi quá đi_Kiệt than thở

--

TẠI SÂN BAY Sơn nhất

8h45, Kiệt đã có mặt tại sân bay và chuẩn bị lên máy bay.--

--

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Hào Hoa Và Cô Nàng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Bí Mật Phố Hàn

Chap 6 :-

3 tuần sau

-

Tại hộp đêm EDEN , tại SEOUL

-

Xập xình tiếng nhạc , tiếng bass vọng từ các loa vọng ra , ánh đèn thì mờ ảo , trên sàn nhảy thì những cô gái ăn mặc trông có vẻ gợi cảm đang lắc lư theo từng điệu nhạc . Phía dưới sàn thì ôi , cả lũ con trai đang mặc sức reu ghẹo các nàng . Đầu ai để ý từ trong một góc tối có một chàng trai đang nằm bê bết trên bàn , xung quanh chỉ toàn là vỏ chai rượu .

Bỗng nhiên đứng dậy đi loạng choạng

Ôi đầu tóc thì ủ rũ , lòa xòa che mất đi nửa khuôn mặt điển trai của cậu trẻ . Ánh mắt đăm chiêu , mờ mờ , ảo ảo , vì đã say bí tỉ , dường như đã không nhìn thấy rõ đường đi nữa rồi cậu ta đi dọc đi xuôi choáng váng .

"Á".....tên khốn nào dám đâm chân ông vậy ? __ Một người đàn ông đáng vẻ trung niên tầm khoảng 30 tuổi lên tiếng quát to .

"Hớ ....ông...ông là cái thá gì mà to tiếng với tôi__cút ...chàng trai trẻ mắng to rồi chỉ tay bảo ông xéo đi...

"Được , mày ngon lắm ranh con , vất mũi chưa sạch mà còn láo à ! " _ Lão ta quát

Anh em , dạy dỗ tên ranh con này_lão ta búng tay cho đàn em mình ngồi trong ra sử chàng trai trẻ đó

"Bốp.....bốp....."

Chàng trai trẻ say sưa bị tì bị 5-6 người đàn ông trung niên hung tợn lu manh cho ăn dậm , đánh đấm

Chắc có lẽ chàng trai đã uống khá nhiều rượu nên cứ mặc dù cho mình bị đánh đập . Một người trong lão ta , vớ lấy 1 chai bia trên bàn , vung tay vào đầu chàng trai trẻ ấy.....

"" BỤP "" ....

Bỗng nhiên một tên có vẻ là vệ sĩ đã vội chụp lấy cánh tay ấy của lão ta , vớ về mặt tức giận , chàng vệ sĩ giựt ngược chai bia lại đập vào đầu tên đó . Sau đó , dùng chân đá vào bụng của lão già chết tiệt đó làm cho lão ta văng vào 2 dãy bàn kêu Ú Ồ. Vài tên lão già to con còn lại bỗng quơ tay lấy vài chiếc ghế xếp ở đó vung tay về phía đầu chàng trai trẻ đang nằm sấp dưới đất .....NHUNG.....

Một bàn tay rắn chắc vội gờ ra đỡ 2 chiếc ghế cùng 1 lúc , đó chính là chàng trai của chúng ta .

Cậu chụp lấy 2 chiếc ghế đó , gờ chân mình ra đá 2 phát vào đầu 2 tên đó làm 2 tên đó bị văng hất ngược vào quầy pha chế trong bar. Tên vệ sĩ vội chạy lại chỗ chàng trai đó .

"THƯA thiếu gia " Cậu không sao chứ ?

Vuốt mái tóc mình lên , gờ tay phui phui chiếc áo khoác đang mặc của mình . Ngược mặt lên từ từ .....từ....từ...từ...

"HÀN CÔNG TỬ".....lời xì xầm trong quán

.....phải.....phải..... đó là Hàn....Hàn...Hàn thiếu gia của tập đoàn Dương Nhất không.?" __ Một vài lời xì xầm bắt đầu to lên.

"Ừa, nghe nói cậu ta ở bên Mỹ mà ?""...

...."Ừa , sao , sao , ...sao , lại xuất hiện ở EDEN thế này /????".... bla bla

Không khí bắt đầu căng thẳng khôn lường . Nhạc trong quán được tên vệ sĩ ra lệnh tắt hết. Đèn được bật sáng lên

-

Mái tóc màu xanh rêu , khuôn mặt baby bắt đầu nhú mảy lại . Đôi môi mỏng bắt đầu nhếch môi với vẻ khinh bỉ cười gian. Đôi mắt tròn xoe long lanh liếc nhìn đám lão già khi này.

Một con người tại sao lại quá hoàn hảo như vậy . Ánh đèn trong bar chiếu vào cậu làm cho cậu thiếu gia nổi bật hơn , đáng vẻ cao ráo cộng thêm cậu mặc chiếc áo sơ mi để hở 3 cúc đầu làm lộ ra thân hình vạm vỡ , body cực chuẩn men.

Đó chính là con người mà biết bao nhiêu tiểu thư đài cát mong muốn có được chàng thiếu gia này .

"DỌN" _CẬU thiếu gia nói nhảm trong miệng và chỉ có một tên vệ sĩ là hiểu ý cậu thôi .

Phui tay và dứt 2 tay vào ống quần vội bước đi ra hướng cửa.

Lối đi được khách trong quán xếp thành nếp 2 hàng nhường lối cho chàng công tử này đi , vì đơn giản họ không muốn làm nản nhàn tiếp theo của chàng này . Không khí trong bar bắt đầu u ám hơn khi có sự xuất hiện của chàng trai trẻ đó.

"Hêyyy--không biết ngọn gió nào đưa công tử đó từ Mỹ sang Hàn vậy ? _Nữ 1

"Ước gì tao quen được anh ấy? _Nữ 2

"Đẹp trai , lãng tử , 1 tay công tử khét tiếng , đào hoa và là con của tập đoàn lớn ở Mỹ nữa chứ ?" _Nữ 3

"Quá hoàn hảo" _Nữ 4

(*)Thiếu gia này nổi tiếng xuất hiện trên các bài báo . Tập đoàn này rất lớn và có hợp tác với tập đoàn nhà họ Đà nên bên nước Hàn Quốc khi nghe tên

HÀN CÔNG TỬ là phải xách dép chạy thôi . Ngay ở Mỹ hay Hàn , nghe tên Hàn thiếu Gia là nể phục .Lần này cậu sang Hàn là có 1 bí mật nho nhỏ.

(trở lại truyện)

TRỞ lại quán bar

Tên vệ sĩ điện thoại cho 1 tốp người lại dọn đồng đồ nát này, trước khi bỏ đi còn quần cho cọc tiền

"ĐỀN" _ Vệ sĩ

Xong rồi quay mặt đi

"Cạch" Tiếng mở cửa xe

"Đề tôi đưa cậu vào bệnh viện"

Chàng trai chỉ lắc đầu nhẹ , nhanh chóng tên vệ sĩ đã hiểu và cho xe chạy.

Xe chạy về biệt thự

Kết.....tiếng ngừng của xe làm cho chàng trai chúng ta vội giật mình , chắc có lẽ cậu đã quá mệt mỏi rồi.

Bước ra khỏi xe và đi vào nhà

Căn biệt thự trống rỗng, không bóng người nào vì đơn giản cậu không thích ồn ào, cậu chỉ thích ở 1 mình.

Bước lên trên phòng nằm phịch xuống giường, lấy 2 tay xoa xoa thái dương 1 lúc .Bước xuống giường tiến lại chiếc bàn có để di ảnh của 1 cô gái.

Phải, đó là Bảo Ngọc , người yêu của cậu nhưng đã mất cách đây 2 năm trước , hôm nay chính là ngày giỗ của cô ấy . Đó cũng chính là lý do cậu lại say bí tỉ như thế này .Đây cũng chính là căn biệt thự mà Bảo Ngọc đã ở và giờ cũng còn đâu , chỉ còn lại cậu với cô đơn thôi ! . Cầm di ảnh cô gái lên , lại phía giường ngồi xuống , tìm cậu lại nhói và cứ như đang rỉ máu từ bao giờ , cậu như không còn sức sống nữa .

Phải , cũng chính vì cậu mà Bảo Ngọc mới ra đi

Phải , cậu cứ trách bản thân mình , hằng đêm cậu cứ phải gặp con ác mộng đó về Bảo Ngọc.

2 năm trước

"Ngọc à , em nghe anh giải thích đi"

"Anh bỏ em ra đi , tội mình không còn gì nói cả"

Nói xong cô quay mặt chỗ khác

"Em đứng lại đi , em đừng đi"

"Thôi , anh lo mà đi tìm cô gái đó đi"

Nói xong cô bỏ chạy đi khỏi nhà . Anh nhà ta cứ như chết lặng lại , anh ngã quỵ xuống đất . Bình tĩnh lại , anh hốt hoảng chạy ra ngoài nhà tìm cô , chạy được 1 đoạn đường thì thấy mọi người đang vây kín rất đông , thấy bất bình anh chạy lạ chỗ đông người ấy .

"Ngọc" _Anh vội la lớn

"Em làm gì vậy , sao lại nằm ngủ giữa đường vậy ?" em làm sao vậy ?"

Phải , người cô toàn là máu , cậu nhìn lên thì thấy 1 chiếc xe tải ở trước mặt .Phải , cô Ngọc đã bị xe tông chết ngay tại chỗ . Và cứ như thế cậu cứ gào thét mãi.....

Trở về hiện tại

+ Đã 2 năm rồi , anh vẫn chưa quên được em , NGỌC À . Anh sai rồi , anh biết lỗi rồi , em hãy mau trở về với anh đi + Suy nghĩ của cậu .

Hằng đêm , hờ nhắm mắt lại ngủ là cậu lại mơ thấy con ác mộng khủng khiếp đó . Cậu từ 1 thiếu gia hiền lành , vui vẻ , bỗng nhiên trở thành 1 người ít nói , trầm cảm hẳn đi , từ khi cậu mất Ngọc . Cậu tự dặn lòng mình là sẽ không dám yêu ai nữa , vì cậu sợ - sợ 1 ngày nào đó cậu lại đánh mất người con gái đó chỉ vì những hành động ngu xuẩn của mình

--Ngắm ảnh 1 hồi lâu cậu cũng đã thiếp đi từ bao giờ

--Sáng hôm sau

.....Reng ...rèng.... đó chính là tiếng kính vỡ

"Á" ....đùng mà Ngọc.....đùng mà....Á"...

Phải, cậu đã gặp lại cơn ác mộng đó . BẮT chợt quay sang, thì thấy di ảnh cô Ngọc đã rơi xuống giường, làm mặt kính bị vỡ vụn văng khắp nơi . Cậu bèn cúi xuống nhặt lấy tấm ảnh vợ mình nhưng vô tình bị kiếng nhọn cửa vào tay mình.

Vội giật mình, lấy tay mình lại, máu đã chảy ra lấm lem, máu nó cứ nhỏ từng giọt, từng giọt xuống tấm ảnh Ngọc . Anh ngồi nhìn tay của mình máu thì vẫn cứ nhỏ xuống.....từng giọt cứ như là giọt nước mắt trong lòng cậu vậy.....từng giọt.....từng giọt.....

Hết chap 6 rồi nhé máy bạn ! chap 7 nào ^^ : TẬP QUÊN QUÁ KHỨ :

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Hào Hoa Và Cô Nàng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 7: Tập Quên Quá Khứ

Chap 7-

"Anh à, hãy quên em đi, quên em đi, anh à !"

Tiếng nói của 1 cô gái cứ văng vẳng trong đầu cậu thiếu gia nhà ta

"QUÁ KHỨ VÀ EM " làm sao anh quên được đây __ Cậu bỗng thốt ra trong sự đau buồn.

Anh sẽ không cho phép mình yêu ai nữa, anh sợ làm người ta buồn, anh sợ làm người ta đau và rồi anh sợ ANH ĐÁNH MẮT người ta .

Hàn Quốc này, nó đã quá đau buồn với anh rồi . Anh đau lắm em à ! Ngọc à ! Anh phải làm sao đây Ngọc . Em hãy chỉ cho anh đi

Thế là anh quyết định bay lại sang Mỹ vì anh nghĩ nếu anh còn ở đây anh sợ mình sẽ suy sụp tinh thần nữa.

Từ trong phòng khách anh bước ra với vẻ mặt u sầu, bỗng nhiên anh hứng thú ra ngoài vườn hoa xích đu trước lối đi nhà mình ngồi ngắm cảnh, hóng gió

Vừa ngồi trên xích đu, vừa nhâm nhi bình ấ trà nhỏ thì bỗng nhiên..

"Reng...reng...reng.."

ji geum naege wa malhae jwo uriege naeireun eopseo

mangseoriji ma

deo neujgi jeone Now

deo meolli deo meolli nal mireonaegi malgo

uri duri jigeum yeogiseo

sarajigi jeone

uuu Tell me now now now

uuu Tell me now now now

uuu oneuri kkeutnagi jeone

Tell me now now now now now now

(Now-Trouble Marker)

Mim cười vội bắt máy điện thoại

"Sao rồi , lũ quý " _Anh trả lời

"Này , này , tôi là anh cậu mà cậu gọi như thế à ! _tiếng không ai khác đó chính là anh Vũ

"À , anh hã , anh khỏe không ?" _cậu vui vẻ trả lời

"Này , công việc nhiều quá rồi á , bỏ bê cả lũ chết đói hết đề này!" _Bỗng tên Lành Phong từ đâu chen vào nói . hê hê __tên đó cười gian

"Rồi , biết rồi bạn hiền" _Cậu từ tốn bảo

"VỀ VIỆT NAM " đi nhóc ... _Anh VŨ BỔNG LÊN TIẾNG

Chưa kịp đợi cậu trả lời , anh Vũ vội tắt máy cái rụp.

...tút....tú....tút

"Asshiiii....." cái ông này , vẫn y như trước hà !

"VỀ VIỆT NAM" ư , đùa với em à anh Vũ

Suy nghĩ một hồi , xoa xoa đầu của mình , thì .//////////

"Reng ...reng.reng.." _Hà , ai thế này.

Bật máy lên giọng có vẻ nghiêm túc .

"Ông cố mày , lâu lắm bỏ bê cả lũ chết đói à " _đầu dây bên kia vội la làng khiến cậu phải để điện thoại ra xa tai mình.....kkkkkkkkkk...cười gian

"Bình tĩnh cái nào bạn hiền , nóng tính thế " ? _cậu nói

"Trong vòng 1 ngày , mày phải về VIỆT NAM cho tao" _

"Hà , lại là VIỆT NAM à !" _Anh nhăn mặt

"Không là tao cho người qua đẹp cái công ty mày đây " Tao không cần biết ////

Tút.tút....tút....

Anh ngó ngán , la toát lên , cái lũ này lên con à "/// chết đói cỡ vậy à ! có vẻ bất ngờ

"VIỆT NAM.....VIỆT NAM"

Anh nhếch môi cười 1 cái , suy nghĩ trong đầu

"Cũng đã bỏ đói lâu lắm rồi nhì"?

OK , được thôi , tao sẽ VỖ BÉO tụi bây cả lũ ! @@

-----Muaahahahaaa _cậu cười gian

-

Xoay chân bước vào bên trong nhà

Ngồi vào chiếc ghế sofa và lấy 1 quyển tạp chí ra đọc .

"Woa, thì ra mình được lên báo à ? __Ôi ai mà đẹp trai thế lây (@@ ọc ọc..)

Có vẻ tự tin khi chính mình khen mình cơ đấy ^^

Thấy có vẻ chán , anh buông quyển báo ra và ngã lưng trên chiếc ghế sofa , chắp 2 tay thành gối đầu nằm trầm tư

"Em à , anh sẽ làm được , anh sẽ cố tập quên em" _suy nghĩ trong anh

"QUÁ KHỨ VÀ EM " là một kỷ niệm đẹp của anh , anh sẽ cất giữ nó ở trong tim mình . Anh sẽ không nghĩ tới nữa . Anh sẽ làm được mà phải không em ?"

Anh bỗng thiếp đi trên ghế sofa

"Không , em à , em đừng đi , không ?....." _Anh bỗng la toáng lên , giật mình ngồi dậy.

Người anh đã bắt đầu ra mồ hôi , người bắt đầu nóng lên . Vội lấy tay lau mồ hôi trên trán đã lấm lem.

Vợ lấy chiếc điện thoại ra bấm gọi cho ai đó

"Đặt cho tôi vé về VIỆT NAM, ngày mai "....

Rup.....tút tut.....tút.....----

-

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Hào Hoa Và Cô Nàng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Ôi-Lại Là Việt Nam-Điên Mất

Chap 8

-

Chuyến bay từ Pháp tới VIỆT NAM đã hạ cánh , xin quý khách.....

-

"Vợ à , em mệt không ? chúng ta tới Việt Nam rồi __Tiếng chàng trai trẻ nói chuyện

"Á, đã quá , cuối cùng đã về lại quê hương rồi !" _Tiếng cô gái hớn hờ trả lời

Từ trong sân bay người ta chú ý tới 1 đôi trai gái trẻ đang kéo vali đi men theo lối hành khách đi ra

"Ê bây....trao đẹp kia..."-nữ 1

"Woa.....chị đi kế bên cũng đẹp kia...."-nữ 2

"Ủa mà sao trông quen quen thế ?"

"

"Hì hì , chồng của vợ cũng khá nhiều bé để ý quá ta !..."_ cô gái cười chồng mình

"Nhưng chồng chỉ để ý vợ hoy mờ " _anh chàng làm vẻ mặt cún con

Đôi trai gái đi về phía chỗ xe có người đợi sẵn//////////

"CHÀO CẬU CHỦ" _1 tên vệ sĩ nói

"Thôi , ta lên xe nào vợ",_anh chàng vội vòng tay qua eo cô gái làm cô có vẻ ngượng ngùng

"chồng này, đáng ghét quá"!! *chụt*

Ngồi trong xe , 2 người tháo chiếc mặt kiếng bản to.....

"Anh Kiệt này , anh có mệt không?" _ Vâng đó chính là tiếng của Ngọc Vy

Sau lần gặp gỡ và đụng độ ở Pháp , Kiệt và Vy đã yêu nhau . Nên lần này về VIỆT NAM , Kiệt đã dẫn Vy theo để ra mắt anh em

"À cậu cho xe chạy về biệt thự nhé"

-----Về tới nhà

"A.....mệt mỏi quá , người ê ẩm cả rồi"_ Vy than

Thế là anh chàng Kiệt nhà ta vội lấy tay xoa bóp vai cho cô vợ của mình, đúng là thương vợ ghê (^_^)

"Vợ này , chồng đã cho người sắp xếp là vợ sẽ học chung với chồng rồi đấy ?"

"Hả , học nữa hả ?"--nhưng.....nhưng

"thôi , để vợ ở nhà lỡ bị ăn trộm nó khinh mắt thì sao"_ anh chàng cười

"Hừ_ thì vợ sẽ tung nộ long cước liền".....haha

"À, lần này có vợ học thì chồng đừng trông mong mà có thể bắt bướm ghẹo hoa đâu nhé"_ hề hề

2 người vội cười , đúng là làm cho người ta ganh tỵ mà .

----Sáng hôm sau tại trường học

Các em yên lặng nào _ bà la sát quát lớn . Hôm nay lớp chúng ta có bạn mới ! "EM VÀO ĐI"

"ỒHHHHHHHHHHHHHH....."_ cả lớp đồng thanh

Thế nhưng riêng chỉ có 4 người ở dãy bàn cuối là úp mặt vào bàn thiêng liêng để ngủ

"Chào các bạn , mình là Ngọc Vy"_ Vy nói

Cô bạn Khánh Anh nhà ta nghe thấy tiếng nói quen , tên cũng giống nhưng lại bảo trầm "

"Ồi con mụ quỷ đó đời nào lại ở đây.....hê hê "_ suy nghĩ của cô

"Thôi Vy ngồi với Kiệt nhé "_ tiếng cô giáo

Anh chàng Kiệt nắm tay cô vợ mình kéo xuống chỗ bàn của 4 người anh em của mình

-

" E HỀM..."_ tiếng ho của Kiệt

" E---E---E--HỀM....."_ lại ho

//////// IM LẶNG //////////

Thế là anh chàng Kiệt nhà ta tức xì khói , cầm chiếc cặp của mình đập lên bàn của Khánh Anh

---

" ĐÙNGGGGG....."

Trong lúc 4 người ta chuẩn bị mò đầu dậy thì nghe tiếng đập bàn của Kiệt thế là ::::

"BỊCH.....BỊCH.....BỊCH....."_ tiếng rớt ghế

Thế là cả 4 người ta rớt nài một cách không thương tiếc "SẦM"

"wèo.....quéo.....weo....."_ âm thanh miêu tả ^_^ kkkkkkkkkk

"HÉLLO" các đệ"_ Kiệt vẫy hai ngón tay mình-

-

-----Á--BẠCH CỐT TINH"_ sao mày lại.....lại...lại.....lại.....ở .....ở...đây"__ cả cô và Vy đều đồng thanh

"HẢ"???

+ Tất cả mọi người đều há hốc mồm chữ A rộng chữ O nhìn cả 6 người . Ngay cả bà cô Trang cũng xịu lên xịu xuống ngất ngây

"Bà xã , em quen với Khánh Anh à " _ Kiệt chu mỏ

"Trời...trời...trời.. Lãnh Phong , cậu lấy cho tôi cái thau để tôi sắp phát ới vì lũ này mất" _ cô véo tay Phong @@

"Cái gì mà bà xã", ọe..ọe _ Cô trêu

"Bé Vy đó à , chà càng ngày càng đẹp thiệt phết " _Anh Vũ nháy mắt với Vy làm cậu Kiệt với chị My ta tức đỏ mặt bốc khói

"A , anh Vũ" _ cô vy bông reo lên

"Ồi , toàn là người nhà cả mà" _Anh Vũ cười tít mắt

Thằng này , mới đi Pháp được mấy hôm cơ mà _suy nghĩ của cô và Vũ

"Này con quý kia , về khi nào sao không báo cho tao biết thế này, xiiii..." _ Vy khều cô

"Xỉ ,-thế này cũng có chồng đầy bảo gì"? _Khánh Anh mặt nhăn

Hỏi thăm được một lát bỗng Vy thấy Khánh Anh hình như thiếu thiếu gì đó

"à , CO mà.....còn..." Vy nhỏ giọng xuống

"TÀN BĂNG", kia vài hôm nữa sẽ về !

Cô cứ như hiểu ý nghĩ của mọi người vậy"Cô" lắc đầu

"Con này" _Anh đẩy đẩy vai Vy

"GIỀ"

"Cái tội có chồng bỏ bê cả lũ chết tức à"

"Này , này , thế mày muốn gì" _Vy lườm cô

"RENG.....RENG.....RENG....." _tiếng chuông reo

-

" ĂN SẬP CĂN TEEN NGHE VY" _ cả cô , phong , My và Vũ đồng thanh và Yeah to.

Thế là cô bạn V cũng đã hiểu hình phạt của tất cả lũ dờ hơi đó. Ánh mắt đa nghi liếc nhìn rồi vội rụt theo bọn họ

"Con nhỏ chết tiệt , đứng lại" _tiếng hét của Vy

Bọn họ thấy Vy đuổi theo mình thì vội quay lại chọc cô bạn Vy của chúng ta

// " Plè....plè.....// " _ cả đám ghẹo cô

-

"Ồi---chắc tui điên vì lũ này mất" hụ hụ _ Suy nghĩ của Vy

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Hào Hoa Và Cô Nàng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9: Gtnv Mới -- Chap 9.2 : Một Điều Lạ

Chap 9.1 : GIỚI THIỆU NHÂN VẬT MỚI ! -Ưu tiên Nữ trước nhá ^ _ ^

+ Lý Ngọc Diệu : gia thế cũng vừa vừa , nhà là công ty kinh doanh nhỏ , rất chảnh , đẹp nhờ phần son , rất thích hấn (Win)

+ Trịnh Kim Quyên : gia thế cũng tạm tạm , 3 mẹ là nhà buôn bán mỹ phẩm , rất chảnh đẹp nhờ ký phần , ký son , rất thích Lãnh Phong (Will)

+ Đào Xuân mai : gia thế cũng tạm tạm , 3 mẹ là công ty kinh doanh dầu khí vừa cũng có tiếng trên thị trường , chỗ quen biết với gia đình tập đoàn họ Quách Tuấn Kiệt (Jo) , đẹp nhờ son phấn , rất chảnh , thích Kiệt (Jo)

(+) Hoàng Ngọc Kim Châu (Lisa) là chị 2 của Khải và Luân , rất giỏi và tài năng trong lĩnh vực kinh doanh thị trường . Tập đoàn họ Hoàng tập đoàn lớn nổi tiếng của NHẬT BẢN , chuyên kinh doanh về sản phẩm điện tử

----- Giờ tới phái Nam nhé !

= Trần Anh Đăng (Vin) là cậu thiếu gia họ Trần , tay ăn chơi khét tiếng , tập đoàn Trần có hợp tác với tập đoàn nhà Phan Ngọc tức là nhà chị My My , tên này rất biến thái , rất điên cuồng , yêu chị My say điên , nhiều lần hãm hại anh Vũ nhưng không thành công.

(=) Hoàng Anh Khải (King) là tiền bối của nó , cô , vy , hấn , Vũ . Anh có vài trò rất quan trọng với Bang ICE . Anh là King đỉnh của đỉnh , khi nghe tên "KHẢI THIẾU GIA " thì người sẽ bỏ chạy là an toàn. @@

(=) Hoàng Anh Luân (Lín) là em trai của Khải , rất yêu nó nhưng nó chỉ xem anh là anh 2 của nó mà thôi , cũng là người không vừa trong thế giới ngầm

(;) Nguyễn Bảo là tay quản lý bar ICE và Bang ICE (Joly)

(;) Nguyễn Anh là tay quản lý bar DEVIL và Bang DEVIL (Lit)

(*) Bộ ba thiếu gia Hoàng và tiểu thư Hoàng Ngọc là 3 người rất nổi tiếng trong lĩnh vực ở NHẬT BẢN . Họ thường xuất hiện trên các tờ báo khắp ĐÔNG Á vì tuổi còn trẻ mà tài cao rất hiếm . Họ thay cha mẹ mình quản lý tất cả mọi công việc , họ là tầng lớp QUÝ TỘC được mệnh danh là " NGƯỜI ĐẶC BIỆT " .

" BÚNG tay 1 phát là xem như là lần cuối bạn thấy được mặt trời " @@ (@@)

== Và còn xuất hiện nhiều nhân tình nhân vật mới nữa sẽ giới thiệu sau nhé ^^ . , chắc phải lấy giấy bút ghi lại quá .....kkkkkkkkk

=====

Chap 9.2 : MỘT ĐIỀU LẠ----- PHẦN 1

--

" RENG--RENG---RENG " _ TIẾNG RUNG CỦA ĐIỆN THOẠI

Niga nareul itji mothage

jakku ni apeseo tto

Ni mam jakku naega heundeureo

beoseonal su eoptdorok

ni ipsureul tto humchigo

meolli taranabeoryeo

Nan Trou-a-a-a-ble

Trouble Trou-Trouble Marker

Trouble Marker

Trouble Marker...

(Trouble Marker - Trouble Marker)

-

" Chuyện gì " _Bắt máy điện thoại

.....

"Hừ , gửi qua cho tôi " _Vẫn chất giọng lạnh

.....

RUP.....tút...tút....tút...tút _Tiếng cúp máy

-

"Ồ , thì ra là như vậy à " ? _Hừ nhếch môi !

-

BỔNG SUY NGHĨ NHÌN XA

-

Rút điều thuốc là trong hộp ra cho lên môi .

"CẠCH "...._Tiếng bật lửa

-----Chăm lửa vào điều thuốc trên môi mình .

-

" KÉO HÍT VÀO " _ thật lâu

___

" Phiiiiiiiiiiii....." _ tiếng nhà khói thật cay

////

Vội lấy tay xoa xoa đầu mình và thở thật nhẹ nhõm

"

"TẠCH" _ - - _ tiếng búng tay .

Căn phòng bỗng trở nên u ám , hòa vào làn khói trắng của thuốc////////

-

"HỪ , LẠNH "

-

Đề tôi xem mấy người sẽ sống như thế nào """""" _ suy nghĩ của người lạ

=====

Vội dập tắt điều thuốc đang hút dở vào hũ sành trước mặt !

Nhắm mắt và thiếp đi trên chiếc ghế trong hơi cay..... từ.....từ .....thiếp đi.....

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Hào Hoa Và Cô Nàng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Một Điều Lạ---Phần 2

Chap 10 : MỘT ĐIỀU LẠ ----PHẦN 2-

Vẫn là màn đêm u tối đó

--

" RENG----RENG-----RENG-----" _ TIẾNG RUNG CỦA ĐIỆN THOẠI

Niga nareul itji mothage

jakku ni apeseo tto

ni mam jakku naega heundeureo

beoseonal su eoptdorok

ni ipsureoul tto humchigo

meolli taranabeoryeo

nan Trou-a-a-a-ble

Trouble Trou-trouble marker

Trouble Marker

Trouble Marker

(Trouble Marker - Trouble Marker * Kẻ gây rắc rối *)

-

TẠI CĂN TEEN TRƯỜNG HỌC THE QUEEN

-

-

Có ba chàng trai đang ngồi trên chiếc bàn trong căn teen . Đó chính là anh Vũ , Lành Phong , Tuấn Kiệt

-

Bỗng nhiên anh Vũ nhú mày lại , rồi mắt khỏi chiếc điện thoại của mình ngược nhìn lên !

-

Phải , một cảm giác lạnh thấu XƯƠNG !

Anh Vũ khẽ nhếch môi mỉm cười nhẹ !

==

Anh Vũ khẽ nói trong miệng mình hai CHỮ

-

_____ TỐI RỒI _____

Chương 11: Hả ?? Tiểu Thư Lại Trốn

Chap 11 :-

TẠI HÀN QUỐC (SEOUL)

-

Tại căn biệt thự màu trắng được lót bằng đá ha cương màu xám đen , ngôi nhà được thiết kế theo kiểu Âu-Mỹ . Ngôi biệt thự sang trọng này có diện tích 550m vuông , trị giá 4,3 tỷ won (gần 90 tỷ đồng) , mang kiến trúc khá độc đáo !!!!!!!!!!! (thiết kế xong chắc rút tay :)))

_____

" E-HÈM" __tiếng ho của một người phụ nữ trung niên

Một người đàn ông trung niên đang ngồi trên ghế salong đang đọc báo , bỗng nhiên khựng lại .

" Bà bị cảm đấy à ? " _ ông hỏi có vẻ lo lắng

"Không chỉ là tôi đang nghĩ về con bé" _ bà bảo

"Con bé này khá lâu rồi không về thăm tôi và ông rồi" _ bà dối

"Thôi nào , tính con bé như sao bà biết đấy?" _ ông nói có vẻ bênh vực

"Mà Ông này "?ông nghĩ rằng rằng con bé đã quên chuyện đó chưa??" _ bà hỏi có vẻ nghiêm trọng

"BÀ NÀY" _sao lại nhắc đến vậy

"Chỉ là tôi vẫn lo cho con bé"

"Cũng đã 2 năm rồi còn gì , sao mà nhanh quá/_ ông nghĩ tới"

Thế là ông Nhật thần thờ với bà Kim . Họ suy nghĩ về cô con gái mình , họ bao dung lắm , lúc nào cũng nghĩ về cho cô con gái mình . Ánh mắt đắm chiêu suy nghĩ với dáng vẻ lo âu .

-

"À , để tôi gọi cho con bé " _ bà lên tiếng

--

Đỏ chuông bình thường.

__Tút....tút.....tút

"chặc..chặc.." _có vẻ bực

" CON BÉ KHÔNG BẮT MÁY " _bà dối

"Thôi , chắc lại ngủ chưa dậy chứ gì ^^! _

Thế là 2 vợ chồng hớn hờ cười cô gái của mình

-

MỘT LÁT SAU

-

" CỘC____CỘC____CỘC.....CỘC..."

"CỘC.....CỘC....." _ tiếng gõ cửa khá mạnh

"HỪM....."

"Có chuyện gì vậy kìa ? _ cả 2 người ngược nhìn

--

-" THƯA ÔNG CHỦ, có...có chuyện lớn rồi"

--

Vào đi "

-

Thưa ____ thưa _ thưa ông bà "

" Có chuyện gì vậy chú Minh" ?

" THƯA... THƯA... " _

----- TIỂU THƯ MẤT TÍCH RỒI -----

—

" RẼNG ----RẼNG----RẼNG " _ chiếc tách trà vội RỜI xuống sàn nhà

" Sao chứ " _ cả 2 người đều hốt hoảng la lên

" Tiểu thư mất tích rồi ạ "

—

Khoan đã , bình tĩnh nào . Vẫn là ông Nhật bình thản nhất .

Ông Nhật vội đi lại chỗ bàn làm việc của mình.

Cộp..cộp... !

== Ông mở laptop ra , bấm bấm vài cái.

" Hừ--hừ--hừ" ông cười và lắc đầu.

" CON BÉ ICE này ! " _ Ông nói với bà Kim .

Bà thấy hành động của ông rất lạ !

" CON BÉ ICE NÀY , ----- LẠI HAM CHƠI---- " NỮA RỒI !

--Chỗ quản lý máy bay của nhà ta cho biết , " Trực thăng câu con bé đã cất cánh khoảng 4 tuần trước " đã bay về Việt Nam rồi ! -- tức là nó đã đi vào khoảng 4 tuần trước rồi ! _ ông cười lớn.

—

" Vậy là Đà tiểu thư ?"

== Con bé đang ở VIỆT NAM _ ông bảo

---PHỤ-- tiếng thở nhẹ nhàng của bà Kim

" Con bé này , sao cứ làm người ta lo lắng mãi thế này " _ bà trách móc cô

Thế là ông Nhật vội lắc đầu với hình ảnh bà Kim cứ dỗi òn cô con gái mình

-Tính cách ICE là vậy đó , cứ làm lì và làm những điều không bao giờ nói trước , thật là khiến người ta khó hiểu !

Cũng phải thôi , đâu có gì là tự nhiên đâu , chắc cũng phải có chuyện gì đó mới làm ra con người như vậy mà !

Phải , đó là chắc là 1 cú sock lớn khá nặng với cô gái ấy.

Đâu có cái gì là tự nhiên đâu .

Đằng sau đó là một bí mật nữa , có vẻ là đang thắc mắc về câu chuyện mà 2 năm trước ông và bà cũng đã nói , chắc là 1 quá khứ đau buồn.

TẠI CĂN BIỆT THỰ SUN

Có vẻ đã thu dọn hết đồ đạc trong phòng. Tiến lại gần chiếc bàn có đặt di ảnh cô Ngọc .

Vội cảm bức ảnh lên , lấy tay lau đi vết bụi phủ trên đó

" Ngọc à , anh đi đây " ! _tiếng của một người con trai

" Anh phải đi tìm lại bản thân mình , em à !

Vội đặt xuống bàn di ảnh cô Ngọc . Thế là chàng trai kéo vali đi ra khỏi phòng .....

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Hào Hoa Và Cô Nàng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12: Bóng Ma Xuất Hiện

Chap 12 :-

Nếu như nước mắt của em đã cạn cũng không làm anh phải suy nghĩ

Thì vương bận gì anh cứ mặc em người cứ cất bước mà ra đi

Bởi vì tình cảm của em mãi mãi là phận của người thừa kế

Đừng bận tâm mà hãy xóa hết quên đi tất cả những lời thề

Em sẽ đem trọn kỷ niệm ngọt ngào hạnh phúc vào giấc mơ

Khóc lên thật to bởi vì đau đớn vì tình cảm em là tôn thờ

Tháng ngày hạnh phúc của em cùng anh luôn là điều em mong muốn

Chuỗi ngày mệt mỏi vì ở bên em nó đối với anh là ràng buộc

Em đâu cao thượng chỉ để giả vờ để đặt tình cảm lên bàn cân

Em đâu khóc lóc cầu xin thương hại vì xin lỗi anh em không cần

Chà đập bản thân em để mà sống anh thấy may mắn lắm hay sao

Anh đâu nghĩ đến cảm xúc của em làm sao nó phải dằn vặt như thế nào

1 năm đã đủ hành hạ dày vò mất cả bình yên rồi đúng không

Anh cứ im lặng để mà bước tiếp thì ai mới là kẻ đau lòng

Và em xin lỗi vì đã yêu anh em sẽ để anh quên lời hứa

Vì em hiểu được trong tim của anh cô ấy đâu còn là dạng vừa

(Kề Đến Sau Hay Người Thừa kế - Yon Miu & Min Hery)

-

TẠI CĂN BIỆT THỰ CỦA NHÀ KHÁNH ANH

-

Rút lấy điều thuốc ở trong chiếc hộp ra .

" CÁCH "" ----- tiếng bật lửa đỏ chóc lên

-

"" - HÍT KÉO VÀO - "" ----- thật lâu ___ thật lâu ___

_____ Phiuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuu _____ " nhả khói ra theo đường thẳng

Làn khói men theo lối mà bay ra khắp nơi .

-

Vội nhếch môi cười , ánh mắt nhú nhú lại..

-

-

Từ _____ từ _____ từ _____ từ... đưa điều thuốc vào môi mình.....và cứ thế _____ cứ thế..... _____ ! ! ! ! _

_____

Ngồi bên cửa sổ , cô Khánh Anh trầm tư suy nghĩ với ánh mắt xa xăm nhìn về phía cuối chân trời . Đôi mắt có vẻ đau buồn thì phải , trông khá là nặng trĩu trên hàng mi .

BỔNG NHIÊN

Khóe mắt cay cay và rồi từng giọt , từng giọt nước mắt khẽ rơi xuống đôi má hồng nhỏ bé.

" TÁCH--TÁCH---TÁCH"phải _>đó chính là những giọt nước mắt khẽ rơi xuống

BỔNG DUNG NHỚ LẠI

* MỘT NĂM TRƯỚC *

Lúc cô và ICE đi du học ở Singapore 2 năm

Vào 1 năm trước , có 1 con kia nó yêu thằng đó rất say đắm , đổi lại được gì ngoài 2 từ CHIA TAY , lòng đầy cay đắng , cố quen lại càng nhớ nói cái cớ mình đã CHIA TAY , nhưng vẫn hẹn hò vẫn gấp mặt tay trong tay , ...

(bài CHỈ LÀ MỘT NĂM của Quân Dao mà tác giả chế lại >.<)

-

" Là thật đó , chính mắt tao đã thấy mà " _ 1 cô gái bỗng quát lên

"Chắc không phải đâu mà ả " _KHÁNH ANH

"Nắm tay dắt con nhỏ đó vô nhà nghỉ mà bảo không phải à ?" _tiếng cô gái hét lên

" Thôi, tại mày có thành kiến với anh ấy đó "

Mày điên rồi , Anh à

"Chuyện t.c của tao mày kệ đi " _cô

_____ Qua ngày hôm sau

---Tút...tút...tút...thuê bao quý khách vừa gọi hiện không liên lạc được , xin quý .....

" RỤO " --tút...tút..

"Kỳ vậy ta , sao không liên lạc được vậy "

---THẦN THỜ SUY NGHĨ

-

--RẦM "--tiếng cánh cửa bỗng sập xuống đất-

-

HÚ HỒN - Mày điên gì đó con quỷ cái kia _ cô bỗng la toáng lên

Chưa kịp để cô ú ó câu nào , bỗng kéo tay Anh đi theo mình

"Ê , con quỷ mày làm gì vậy"

--IM LẶNG

-

Vội tông cổ cô vào xe của mình và ra hiệu cho tài xế cho xe chạy nhanh với tốc độ cực khủng, xe chạy không thấy đường vượt luôn cả đèn đỏ

-

"KẾT"_tiếng xe vừa ngưng trước KHÁCH SẠN THE ST.REGIS , một KHÁCH SẠN 5 SAO ở Singapore

-

"Này , này , này , mày kéo tao tới nơi quỷ quái này làm gì vậy"_ cô bực bội quát lên

"MÀY ĐI THEO TAO"

-----E--HỀM--"tiếng ho của cô gái đó nhìn tên tiếp tân của khách sạn

Thế là tên đó sợ hãi đưa cho cô chùm chìa khóa phòng mang số 333

Vội kéo cô đi theo mình vào thang máy

-

" TING " _tiếng thang máy dừng ở tầng 10

Cô gái lạ vội bấm chuông cửa phòng 333 rất nhiều nhưng không ai ra mở cửa

"CẠCH--CẠCH-CẠCH---"_ cô gái đó tức quá vội mở cửa đi vào

--

VÀO TRONG PHÒNG

--

quần áo thì văng tứ tung , rượu thì lăn lóc vỡ chai

-

"----- Á ----- TÊN KHỐN NÀY-----"

-

--"MÀY LÀ THẺNG KHỐN NẠN-----"_____ -

.

___ ""' Cô gái đó tức quá , leo lên giường túm tóc con nhỏ đang nằm chung với chàng trai ấy.

-

""----- Á -----" _ Tiếng hét thất thanh

--

--"---" Đây , này , cô làm cái thá gì vợ tôi vậy "?" _ chàng trai la lên

--

" VỢ À " _ tức

Cô gái bức xúc , không chịu buông con ả kia ra , tay túm đầu con nhỏ đó , vội nắm đầu con điểm đó , thế là :

--

HỤ'-----HỤ'-----" vợ này .....vợ này....."

-

Kết quả là cho cô gái đó lên gối mấy cái vào trong đầu

_____

" ANH_____ANH_____ANH"----- LÀ ĐỒ KHỐN NẠN

--

Một người nãy giờ không lên tiếng đó chính là cô , cô bỗng dưng chết lặng sau khi thấy được hình ảnh nãy giờ . Một hình ảnh đôi trai gái nằm ngủ với nhau với tình trạng không mảnh vải che thân .

Anh ta vội lấy chiếc quần đùi mặc đại vào --

"_

" Anh_____Anh_____ " Tiếng nạt của cô

--

"Anh ta vội quay qua nhìn cô , hốt hoảng

Phải , cô dường như chết lặng cô ngã gục xuống dưới sàn . Từng giọt nước mắt khế rơi

Thấy bạn mình như vậy , cô rất tức , máu sôi lên , quá nóng nảy , thế là kéo tay cô đứng lên và đi ra khỏi phòng, trước khi đi cô quay lại mắng cho hấn ta một trận:

--

""---Tôi sẽ khiến anh phải trả giá vì đã làm tổn thương bạn của tôi ""

Kéo tay cô ra khỏi khách sạn , tổng đầu cô vào trong xe cho xe chạy về BIỆT THỰ

--

-VỀ TỐI NHÀ

--

Đi gần tới cửa nhà , bỗng nhiên

-

"PHỊCH" _tiếng ngã xuống đất

-

Phải, đó chính là cô đã ngã xối đi

"Gọi bác sĩ Trần cho tôi"

"À , cô ấy không sao , cần được nghỉ ngơi nhiều " _ bác sĩ

"CẢM ơn ông , tiễn khách "

-

Cô vào phòng thì thấy nàng đang ngồi dựa đầu vào trên đầu giường , có vẻ cô bị một cú sock quá lớn với những hình ảnh ban nãy

"Mấy năm xuống nghỉ ngơi đi "

-

"HÚC---HÚC" _tiếng nấc của nàng từ từ to hơn "

"Huhuhuh huh..."_không phải như vậy đâu , không phải mà " _____ cô la hét lên

-

_Thấy nàng khóc mà lòng cô bỗng thất lại ,tay nắm thành nắm máu điên lên , tức bốc khói trên đầu mắt nháu lại

----

" TÔI SẼ KHIẾN ANH PHẢI TRẢ GIÁ"

____ _ Cô gái trẻ bỗng thấy bạn mình như vậy thế là mở cửa đi a ngoài , vì cô biết , cô ở lại sẽ làm bạn mình khó chịu hơn thôi vì cô hiểu nàng quá mà , cái nàng cần bây giờ là MỘT MÌNH

____ _ Vội xoay bước chân đi xuống phòng khách

"Em ấy thế nào rồi " _Anh Vũ hỏi

"Hãy để nó một mình đi anh à " _cô gái đó

"THẬT KHÓN KHIẾP "

"Đề em " _cười đều

_____ -

Từ sau cái ngày hôm đó , cô bỗng trở nên ít nói hơn , bớt cười hơn và thay vào đó là những gương mặt buồn bã , đôi mắt u sầu sừng hắc vì khóc quá nhiều

__Bỗng đi ra thấy nàng đang ngồi trên chiếc xích đu có vẻ đang suy nghĩ gì đó

___

-

"MÀY CÓ THÔI NGAY HAY KHÔNG " _quát lớn

----- HIX-----HIX-----HIX-----

-_Quá tức giận thế là cô bỗng chạy lại chỗ nàng

Hạnh phúc là người đó thì anh cứ bớt thương hai em mà làm gì

Tiền thức trong em là những ký ức đầu đó xót lại của ngày mưa
Biết nói gì hơn khi mà kết quả đã được đặt ở ngay trước mắt
Nên khóc hay cười thì 1 bước nữa niềm đau ở trước mặt
Ngày đó anh và cô ta trên đường em đã thấy
Em không thể trách vì em chỉ biết biểu lộ tình cảm như thế này
Ừ thì con người của em vốn rất xấu xa và dối trá
Em không biết khóc mà chỉ biết cười bản lĩnh này anh mang cho mà
Còn đâu con bé ướt đầm hàng mi đợi ngày anh về ở đầu ngõ
Mà thứ em có anh không cần còn thứ anh cần đâu mà cho
Dạn lòng là cười không được khóc như vốn con tim hơn lý trí
Em sẽ chấp nhận không còn phân vân anh cùng cô ta cùng đi đi
Người thứ 3 không bao giờ thắng con nhưng giờ chúng ta chia 2 ngã
Phía trước cầu vòng đang đợi 2 người hãy nắm chặt tay nhau đừng buông ra
Ngày mai khi anh ra đi liệu anh có nhớ được rằng
Là kỷ niệm đó vẫn ở trong tim chờ ngày bước anh quay về
Hạnh phúc như đã xa mù khơi em vẫn chờ anh nơi đó
Nước mắt rơi em biết anh giờ đây đã không còn
.
(Kê đến sau hay người thừa kế -- Yon Miu & Min Hery)

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Hào Hoa Và Cô Nàng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13: Tình Yêu Hay Là Tình Đồng Chó

Chap 13 :-

TẠI TRƯỜNG HỌC THE QUEEN

"RENG----RENG----RENG"_ Tiếng chuông báo hiệu vô giờ học

--

Vào trong giờ lớp học , thế nhưng.....?

" Ày ơi , sao anh Vũ và Anh chưa vô vậy chời "_ cả 4 người Phong , Kiệt , Vy và My đồng thanh

-CHÁN CHẾT_ Vy và My đồng thanh

-

-"----Á"_ vào rồi kìa

—

=----- Ý TRỜI OI-----4 người vội xối

—

"" SÂM ""

--

" Hai anh em làm gì mà vác cốt đi học TRỄ thế lấy , lại còn thêm 2 con panda thế "

__ Một mõi quá đi - Khánh Anh than vãn

" SAO THẾ " _ ?

-Anh Vũ thì lắc đầu còn cô thì nháy mắt với Vy , ám chỉ là đi ra ngoài với cô

_ Thế là 2 người đi ra ngoài :

" Sao vậy má nội _ Vy hỏi

"Hôm qua là ngàyyyyyyy....." _Anh ấp úng

"Trời đất , tao quên mất " _vy lo lắng

"Thế là tao thức cả đêm mày à ! "

"CON ĐIÊN NÀY" _Vy nạt Anh

"Thôi vào lớp thôi "

" RENG ---RENG----RENG--- " HẾT GIỜ HỌC RỒI !

--

TẠI CĂN TEEN TRƯỜNG

--

" Đói quá" _ Cả 3 cô gái đều than lên

"Phong ' Gà ' oi , đi lấy gì cho tôi ăn nhé " _Anh nháy mắt với Phong .

"E-HÈM" _ cả anh Vũ Kiệt , chị My và Vy lườm 2 người

Thế là anh Phong nah2 ta buộc phải đi lấy đồ ăn cho con heo Khánh Anh dứt @@

---SAU MỘT HỒI----

Anh chàng Phong nhà ta đã quay lại với mâm đồ ăn trên tay

"----- Ý TRỜI , cả mấy người còn lại bật ngửa cái RÂM -----"

" cẬU HỐT cả căn teen luôn à " _ Anh Vũ bụm miệng cười

Thế là nguyên đám cười anh chàng Phong nhà ta .

Nào là : gà rán , hambơ , cơm chiên dương châu , cá viên chiên , khoai tây chiên , pepsi , nước cam , sữa , bim bim , kẹo ngọt.....@@

" NÀY , heo LA SÁT " _Phong đặt mâm trước mặt cô

" Xi _Anh lườm cậu

"

" Thôi tôi đi nhà HẠNH PHÚC tí " __ Phong gãi gãi đầu mình cười cười...

" HA HA HA HA HA HA HA " __ cả đám cười

Thế là anh Phong hơi bị QUÊ độ vội quay chân đi vào hướng nhà HẠNH PHÚC (wc ý :v :v)

" Thôi , anh vs chị My đi đây tí " __ Vũ kéo tay vợ mình đi

" 2 người này , đúng là ..... " __ Anh và Vy cười

" Vợ à , đi với chồng ra đây tí " __ Kiệt cũng vội kéo tay Vy đi luôn .

--

"" HẢ ""-Anh than

—

Mấy người này đúng là bỏ tui đi chém gió hết rồi à :3 " __ha ha ha

—

===== "Ồ "===== __ cả căn teen la lên

—

" Chị Quyên về rồi kìa " __ cả trường xôn xao

" Chị , chị ơi"__TỤI CON GÁI RÉO LÊN

—

Thế là Quyên cùng với Diệu và Mai cả 3 người kéo nhau đi về phía bàn ngồi của cô.

-- Thế là " ::

--

" ĐỪNG " __tiếng đập bàn của Quyên

Cô đang cầm ly nước ép cam lên định đưa lên miệng mình thì :

-

Reng.reng..reng -- Ly nước bội rót xuống đất

-

Thế là nguyên ly nước ép bị giạt mình đổ hết lên người của Khánh Anh

" Đây , cô làm cái quái gì vậy " __ cô quát lớn

-

" Ủi dza , mình không thấy bạn ngồi đây à " __Quyên cười với giọng chế giễu cô

----- //////////////

Thế là máu nóng tức sôi lên máu não , tay bóp chặt lại định bay vào HỐT à Quyên thì :

-

" SAO NÀO /? " __ Quyên đá đầu cô

" Cô ---cô----cô---cô--- __Anh lấp bắp

_____

Cô bỗng xị mặt xuống nói không lên lời

_____

" À QUÊN " _Quyên nói

_____

" Thật chất là một đứa phải bảo là sao taaaaaaaaaaaa.... Ồ ĐÚNG RỒI.....NGU SI_____ Bản thân mình bị người yêu cấm sừng á mà " _ HA HA HA HA HA

_____

-----///

Lòng cô bỗng cạnh lại khi vô tình Quyên đụng vào nỗi đau về 2 năm trước , một nỗi đau đã bị đóng băng từ 2 năm trc rồi bây giờ lại bị tạt một xô nước nóng vào nữa vào nữa làm nỗi đau bỗng bật dậy . Khóe mắt cay cay , sóng mũi bắt đầu nghẹt lại , cảm giác khó thở bắt đầu thốt ra . Cô ráng kìm nén cảm xúc mình lại , cố không dc rơi nước mắt nhưng có lẽ nước mắt đã đọng tràn trên mi hết cả rồi

-----

" Sao nào " ha ha ha ha ha ha _ Quyên chế giễu cô

////

" Đây , đừng làm vẻ thương hại ở đây , oai phong lắm mà " _ Quyên cười

//

ĐÚNG LÀ NGU SI MÀ "" , lại đá đều cô

//

Vội ngược mặt lên nhìn Quyên

//

" Cô là cái thá gì mà dám cướp lấy anh Phong của tôi nữa hả ? _ tiếng hét của Quyên

,

" Hừ , thì ra cô cũng vì trai mà đến đây à " _ Anh hất mặt lên

--

Anh vội đứng dậy rồi khỏi ghế lại trước mặt Quyên--

"

" Mà đúng là 1 Ả HỒ LY , giám cướp giật người yêu của tao _ Quyên bực tức

---

Mày ...mày..mày "

Thế là cô bực tức liền định bay vào hốt Ả TA nhưng :

-

" PHẠCH -----

==

_____ CHÁT _____ 1 cái TẮT thật mạnh .

-

Nhưng người ăn trọn 1 cái TÁT đó chính là Khánh Anh.

Vội buông tay cô ra , hất ngược cô xuống đất...

.....

Anh bỗng ôm lấy mặt mình , trên mặt in hằn dấu tay 5 ngón của Quyên

Cô thần thờ ôm lấy mặt mình !

--

Nước mắt cô vội rời xuống .

" HÚC HÚC" _----tiếng nạt của cô dần to lên

"

"_----- NÀY , CÁC CÔ LÀM GÌ BẠN GÁI TÔI THỂ -----

--

" Bạn.....bạn....bạn.....GÁI " _ Quyên có vẻ lúng túng

' Em mới là bạn gái của anh mà , anh Phong , Quyên liền kéo tay Phong lại mình .

" Cô đúng là 1 Ả HỒ LY mà ... cô...cô....Quyên mắng Anh

--

----- CHÁT"-

Một bốp tay giáng xuống mặt son phấn của Quyên làm ả ngã xuống đất

---

----- TÔI CẤM CÁC CÔ ĐỤNG VÀO CÔ ẤY ----- Phong chỉ tay vào mặt Quyên

-

Thế là Phong đi lại chỗ Anh đang ngã dưới đất--Vội lấy tay mình lau đi nước mắt trên mặt Khánh Anh

-

-Phong vội bế XỐC cô lên tay mình và quay bước đi , để lại ở đó là cả nghìn đứa học sinh đang há hốc mồm nhìn .

-

ĐANG SAU VƯỜN HOA

-

" HÚC--HÚC" Anh vội khóc lên

- Phong thấy nước mắt Anh rơi liền đưa tay lên má cô lau đi những giọt nc mắt ấy

-----

" ANH ĐỪNG KHÓC " __ Phong vỗ về

" ĐAU LẮM , Phong ơi " _____ cô vội đưa tay lên má mình

" Thôi NÍN đi , Phong thương " _Phong khẽ cười

-

Cô khẽ quay mặt qua nơi khác chu mỏ ra trong rất đáng YÊU ^^

" Anh à ! Phong thích Anh , làm bạn GÁI Phong nha ! " _____

--

Cậu bỗng nắm lấy tay cô , cô khẽ giật mình khi nghe cậu nói vậy .

Phong..phong.phong.....

—

" Anh XIN LỖI , Phong hãy tìm người khác đi ..... " __ Nói rồi cô bỗng chạy đi nơi khác bỏ lại đằng sau là Phong.

-

" Anh à , Anh _____ ? _ Phong cố đuổi theo cô

__ _ Bất chợt cậu bị vấp ngã ụp xuống đất

__ _ XÉT...XÉT...XÉT... tiếng SẦM CHÓP vội đánh ngang xuống

__ _ Trời bắt đầu đổ MƯA __ _ những giọt MƯA lấm lem RƠI xuống đất

--> Khẽ trong màn mưa đó là một chàng trai đang nằm ngã

Đâu đó trong một góc cây có một người đang che Ô dưới trời mưa đang đổ , đang đứng nhìn cậu

—

__ +===== HÃY CHO EM ẤY THỜI GIAN ĐI =====

—

Ngay cả ông trời cũng trở trêu với Phong , ngay cả ông cũng đổ lệ khi phải chứng kiến cảnh đau buồn đó , đúng là thật

-----..... TRỐ TRÊU.....-----...hic

-

Mưa lại rơi nơi con phố anh chờ

Đợi một tình yêu của ngày tháng qua

Nhìn từng hạt mưa tuông rơi

Mà trong lòng anh nhớ em thêm nhiều hơn

Và giả như cơn mưa kia ngừng rơi

Một ngày vắng em tìm anh đâu lắm

Nơi Sài Thành không em ngỡ như mưa rơi nhiều hơn

(Mưa Sài Gòn --Zebby; L.B.U)

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Hào Hoa Và Cô Nàng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14: Ván Cờ -- Kịch Một Vai

Chap 14 :-

Ông trời đổ mưa , đúng là thật trời mưa mà , Người ta khóc được rồi , lòng cũng đã cảm thấy đau , nhưng đằng này lại khác .

Ông đổ xuống cơn MƯA làm giầy vật lòng cơn người . ÔNG BIẾT KHÔNG ??

Dáng Khánh Anh bỗng khuất lặn sau khi cơn mưa đổ xuống. Chỉ bỏ lại đây là Lãnh Phong , một người đau khổ đang nằm dưới màn mưa. Những giọt mưa cứ tuông xuống người Phong , cậu dường như đã không thể đứng lên nữa rồi , vì dường như Khánh Anh đã làm cho cơn tìm anh dường như hết sự sống .

---BỔNG DỪNG---

Anh Vũ mang chiếc ô của mình tiến bước chân lại chỗ Lãnh Phong .

Lãnh Phong đã ngã xui trong màn mưa ấy. Trận mưa càng lúc càng mạnh lên , làm cây cối trong vườn hoa bị vấy bẩn , Phải , mưa càng mạnh thì có lẽ mưa cũng khá buồn trong hình ảnh như vậy !

Anh Vũ vội kéo Phong lên lưng mình và cồng cậu ta vào phòng VIP FOUR . Một căn phòng đặc biệt nhất trường , chỉ dành cho 4 người có thể vào phòng đây thôi !

VIP FOUR là căn phòng cũng đồng thời là nhà hờ của bọn họ , đầy đủ tiện nghi , những khi các anh chàng này không ở lớp để ngồi chém gió thì ra phòng này ở .

Vội dìu Phong vào trong phòng nằm xuống , có lẽ do ở dưới trời mưa khá lâu nên cậu đã lên cơn sốt khá cao. Người cậu bắt đầu nóng ran lên , trán bắt đầu đã ra lấm lem mồ hôi .

Thấy Phong vẫn nhin bộ đồ ướt trên người , anh Vũ bỗng lắc đầu :

" Như vậy thì bảo sao mà không sốt được "

Vội đi lấy quần áo thay cho cậu @@

Ngoài vai trò là 1 người bạn thì anh Vũ còn kiêm luôn vai trò 1 người anh cả , 1 ba mẹ thay thế để chăm sóc cho những chàng công tử những lúc như thế này . Mà còn gặp Phong thương em gái mình nữa mà .

Vội đi vào phòng tắm lấy 1 cái khăn ngâm nước nóng ra đắp lên trán cậu , thấy cậu và em gái mình như vậy anh cũng buồn . Anh cũng biết vì sao mà như vậy mà ...

KHẮC HỌA ÂM THANH CHO MỘT TÂM TRẠNG

--

" Anh à, anh à "--Phong vội la lên

--

"Cậu tỉnh rồi à "

"Cậu bị sốt rồi , nằm xuống nghỉ đi "

--

Thế là anh Vũ đi ra để cho Phong nghỉ ngơi . Nhưng cậu cũng nằm được đâu , hình ảnh của Anh cứ lảng vảng trong đầu cậu , cậu cứ nhúu mày , nhăn mặt lại .

"CHẲNG LẼ ANH KHÔNG THÍCH PHONG SAO ?"

Bắt chợt cậu đứng dậy và rời khỏi phòng

"Cậu còn mệt không " _ vũ hỏi

Phong chỉ biết lắc đầu.

Thế là anh Vũ lại chăm chú vào quyển sách đang đọc dở của mình , còn cậu thì thần thờ nằm xuống ghế sofa , 2 tay chắp thành gối đầu , nằm suy nghĩ .

-

Về Khánh Anh

-

Khánh Anh sau khi chạy ra khỏi vườn hoa thì lại đi lang thang về lớp , dường như không khí ở trường chỉ có tiếng MƯA đang rơi . Chuông báo hiệu đã vô giờ học nên cả trường không còn bóng ai chỉ có bóng dáng của 1 cô gái đang đi trên hành lang.

_____--

" Đây là số thập phân và .....--- tiếng cô giáo đang giảng bài trong lớp "

_____--

Cộp....cộp....." Nàng bỗng bước vào lớp hàng con mắt nhìn của cả lớp

"Này.....này , em kia ....."_ Cô giáo gõ gõ cây thước gỗ trên bàn

Nàng không quan tâm vội đi xuống chỗ bàn mình trong khi quần áo thì ướt như chuột lột

Cả Kiệt , Vy và My đều há hốc mồm nhìn cô

"Mày...mày..."_Vy hỏi

--

Cô liền lườm Vy 1 cái rồi lấy giỏ sách của mình bước ra khỏi lớp

--

"Này...này...em ..em "_ cô giáo lại lên tiếng

Thế là cô quay qua liếc bà cô la sát đó làm cho bà cô nước nước bọt luôn ^^

"ỰC--ỰC "

Thế là bỗng đi ra khỏi lớp

---> Tụi Vy thì cứ há hốc mồm

"Chết rồi , xảy ra chuyện rồi "_ Vy quay qua nói với Kiệt và My

--- TẠI PHÒNG VIP FOUR

"HỒI anh Vũ ở lại học đi , em đi về trước đây "

"Ủmmmmm, thôi cậu về đi "

"Trời ơi, anh đã đồng ý rồi * chụt * thế là ả kiss lên má cậu 1 cái rồi tiếp tục ôm lấy anh chàng

"ĐÙNG" __ tiếng đập tay lên bàn của Vũ khiến cho cả lớp nuốt nước bọt

"ỪC--ỪC "

Thế là cả bọn kéo nhau đi ra khỏi lớp

--

Đi ra luôn >.<

-

Phong biết tại sao cả 4 người lại làm như vậy . Cậu chỉ biết im lặng , khuôn mặt lạnh lùng xuống , đầu đó trong khuôn mặt đắm chiêu suy nghĩ.....lòng cậu rất khó chịu.....

Bao nhiêu niềm tin a cất giữ bao nhiêu kỉ niệm em chôn sâu

Cả cuộc tình yêu anh ném thử cứ nghĩ là mình không sao đâu

Chỉ là do anh, chỉ do anh không biết quan tâm và lo lắng

Để em thiếu thốn ở cái tình cảm bờ môi luôn có vị mặn

Thì anh chỉ biết vĩnh biệt nụ cười ở nơi đó nước mắt ta đi

Còn lại cảnh hồng ở nơi đầu ngõ ANH bỏ lại sau tiếng MƯA !:(

(Cất Giữ Cứ Để Anh-- Quân Dao)

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Hào Hoa Và Cô Nàng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 15: Con Át Chủ Bài Đã Hé Lộ

Chap 15 :-

TẠI CĂN PHÒNG VIP BLACK TRONG BAR ICE

-

"RENG--RENG--RENG" _ Alo

"....."

Rụp.....tút....tút

-- 15 giây sau

—

"Cộc--cộc--cộc" _ Vào đi Joly

—

"Tỷ gọi đệ à " _ Joly hỏi

—

"Ngày mai đi học , cung nữa"

@@....nhưng...nhưng...thôi em biết rồi._

" Xem bộ sắp thẳng VÁN CỜ này rồi"__ suy nghĩ của 1 cô gái ngồi trên chiếc ghế xoay mặt vào bên trong

----->

Thế là cô gái bỏ ngay sắp ảnh của thám tử trong TỜ CHỨC chụp lại : Khánh Anh , Ngọc Vy , Lâm My , Khánh VŨ , Tuấn Kiệt và cả Lãnh Phong và cả tất cả những hoạt động của họ .

----->

Vội cầm ngay tấm ảnh Kim Quyên đang đánh Khánh Anh lên và VỖ NÁT bức ảnh , bỗng đập tay lên bàn làm anh Joly đứng đó tay run cầm cập .

"ỪC==ỪC "

-----> Chúng mày sẽ phải TRẢ GIÁ khi đã làm như thế với bạn tao <-----

-----"

SÁNG HÔM SAU TẠI CÔNG TRƯỜNG HỌC THE QUEEN

Chiếc xe BMW bỗng phanh gấp trước cổng trường làm cả học sinh trong sân trường im lặng và nhìn về hướng chiếc xe

-

" KẾT " __ phanh gấp

___ " CÁCH " ___

--

----- WOA---A--AAAA -----

: Ê...ê , trai đẹp kìa mấy máaa.....

" Trời ơi , đẹp trai quá à @@....." Lòi xì xầm

-

Joly từ trong xe bước ra làm cả trường nhón nháo lên . Một chàng trai dáng cao ráo , da trắng , bên tai bên trái còn đeo thêm 1 chiếc khuyên màu trắng nhỏ , có 2 bên má lúm đồng tiền , khuôn mặt baby . . Chàng trai vội ngo trước ngo sau bỗng dừng NỖ MỘT NỤ CƯỜI làm lộ ra lúm đồng tiền , trông cậu bây giờ thật lãng tử

Thế là tụi Khánh Anh , anh Vũ , chị My , cả Vy và Kiệt đều HÁ HỐC MỒM CHỮ O luôn ^^

__

" Chời ơi ! Cái tên chết tiệt này " __Anh bỗng dựng xoắn tay áo khoát mình lên .

--

_____ "HÁYYYYYY-----YAAAAA .. " ___ --- Anh bỗng bay lại

_ _ -- " BẢO XÙ "---- cô hét lớn

----- _____ Á Á Á .... BẠCH XÀ TINH"----- Tiếng Joly la lên : É É :

--

Ha ha ha ha ha ----- TỤI ĐÁM Vũ cười

Joly vừa LA HẾT lên xong liền chạy tới NÚP sau lưng anh Vũ ... hix...hix

"Anh cứu em "...HIX..HIX -- Joly đẩy đẩy vai Vũ

Thế là cả đám cười sáng luôn ^^

Anh Vũ thấy vậy liền đưa tay lên xoa xoa đầu cậu Joly ,

" Lớn rồi , cứ như là con nít vậy , hi hi " _ Vũ cười

"

"Ủa `` - QUEN NHAU À " __ chị My và Kiệt ngơ ngác đồng thanh hỏi

"

"Xi, người nhà không à ! " _ Vũ cười cười nói

__ _

" Thôi em lên phòng thầy hiệu trưởng cái nhe ^^

Bye bye bye NHE _ cả đám vẫy tay chào

"Thôi ta cũng đi vào lớp nào " _

_____ -

"Cộc..cộc"

"Mời vào " _ tiếng ông Khang

" Dạ em chào thầy , em là Nguyễn Bảo " _Joly vội cuối đầu chào ông

" À là em đấy à , ta đợi em từ sáng giờ "

Bảo gãi gãi đầu cười

"Em sẽ học 11A1 nhé "

"Dạ em cảm ơn thầy , xin phép thầy nhé " _Bảo lại gật đầu cuối chào thầy đi ra khỏi phòng

__ _

__ _ Cộc ...cộc ... tiếng bước chân của 1 người đang đi qua lại trong phòng thầy .

--

"Thôi , con gái papa ngồi uống nước tý đi " __ tiếng ông Khang

__ _ "OK PAPA " _ tiếng búng tay

__ _ Ông Khang lắc lắc đầu mỉm cười

--

" Trật tự nào mấy em " , lớp chúng ta có thêm một bạn h/s mới chuyển đến . Em vào đi !

--

----- Ý , LÀ..LÀ ANH ÁY KÌA "---- xì xầm

--

" Chào các bạn mình là học sinh mới đến tên là Nguyễn Bảo kêu mình là Joly nhé ^^ " _Bảo khuyến mãi cho nụ cười làm các lũ con gái trong lớp xiu luôn

^^ , ngay cả bà cô cũng đứng hình luôn

"Do còn nhiều bạn sẽ chuyển đến nên nhà trường cũng đã cho người kê thêm mấy bàn ngồi nữa , nên giờ cô sắp xếp lại chỗ ngồi luôn nhé ! ____tiếng cô Trang số 1 trảng làm cả lớp ngất xỉu luôn ^^

____
' bla ..bla ..

____
Nhi- Phong..... Vũ - My ..... Kiệt- Vy

.....Anh- Bảo

____
"Ủa Nhi và Phong bữa nay lại mất tích à !" _ cô Trang thấy vắng nên hỏi

Khi nghe cô nhắc đến Phong , Anh bỗng dưng nhăn mặt . Anh Vũ liền quy xuống em gái mình thế là anh cũng nhăn mặt luôn

-
Này , Anh đẩy đẩy vai Bảo

"Dạ chị "?"_Bảo đáp lại

"Cơ mà ____?"_Anh đáp ứng

"Hi, hi , suýt.." _ Bảo đưa tay lên miệng mình ra hiệu im lặng

Thế là Anh nhếch môi cười lên , cô cũng hiểu ý Bảo , và thế là 2 tiết học đầu của cô Trang trải qua nhàm chán

"RENG RENG RENG //////////

"Chời ôi , em yêu anh BẢO VỆ ới "@@ ____Anh bỗng hét và Yeah lên !

Thế là nguyên đám còn lại ngồi ngất ngây xỉu luôn

"Rầm!" _____ quèo quèo quèo

-
----TẠI CĂN TEEN TRƯỜNG

-
" Á , anh Bảo ới ...

anh bảo ới

anh bảo ới ....."_ Cả lũ con gái nhón nháo lên đuổi theo Bảo khi Bảo vừa đi nhà Hạnh Phúc ra ^^--

-
" HIC , HIC , chị ới cứu em..." _ Bảo chạy lại bàn núp sau lưng Anh

-
Cả lũ con gái thấy Anh lườm vài cái thế là xách dép đi chỗ khác luôn

"Chặc..chặc,, ai mượn đi học mà ngựa ngựa à " _ cô mắng yêu cậu Bảo

Thế là nguyên đám ôm bụng cười cười

"Reng reng reng..."_chuông báo hiệu hết giờ

"Thôi lên lớp thôi mấy đứa " _anh Vũ xoa xoa đầu mình

"Đi nào "

--

" Các em ơi , im lặng nào , lớp chúng ta lại thêm một bạn h/s mới nữa này !

Luồng khí LẠNH từ đâu bốc ra loan tóa khắp căn phòng , cả lớp bỗng rợn da gà lên , tóc gáy dựng đứng lên .

"ƯC---ƯC "

" ê..ê mạy mạy , sao..sao ..

" LẠNH giữ vậy nè ..

hix.....hix..... " Lòi xì xầm

Cả lớp thấy vậy bỗng dưng im lặng thín thít , mặt đũa nào đũa nấy xanh lè :(

_____

-----> Dưới chỗ tụi cô và anh thì không khác gì , trong lòng anh Bảo thì khẽ đỏ mồ hôi hột

Còn cô , Vy , My thì nằm gục xuống , mặt mày đỏ như quả gấc lên , tim đập khá mạnh

Kiệt thì thấy cũng lạnh lạnh trong người .

Riêng 1 người , đó là anh Vũ vẫn thản nhiên ngồi gác chân đọc cuốn tiểu thuyết của mình

" Hời ơi , con bé này , vẫn cứ y vậy , vẫn cứ làm người khác lo sợ thế nhè " __ suy nghĩ trong đầu của anh Vũ . Vì anh biết người chuẩn bị bước vào là ai mà , đúng là BẠC THẦY có khác...

" IM LẶNG"--

"im lặng, bỗng dưng...

___ --

_____----- CỘP-CỘP---CỘP-----

___ tiếng bước chân đang đi tới.....cứ từ ....từ.....từ _____

--- từ---từ.....

----- cộp...cộp.....cộp " __ càng gần

--

Tim của ANH và Vy cả My đập theo tiếng giày cao gót đang đi vào . Cả ba cứ gục đầu xuống bàn

--

" Cạch.....cạch" __ __ tiếng bước chân đang đi vào lớp

== = //

Chiếc bóng đèn đang sáng trên trần nhà ngay cửa ra vào bỗng dưng :

"

" XỆT"--- thê là bóng đèn tự nhiên bị đứt không sáng nữa từ khi cô gái đó bước vào cửa

"

" ỪC..ỪC ""tiếng nuốt nước bọt của vài người

Tiếng bước chân dừng lại ở giữa lớp

_____ -

Một cô gái đang đeo chiếc kính mát màu xanh bản to đã che đi nửa khuôn mặt , cả lớp sao tự nhiên tim muốn rớt ra ngoài .

-----Bà cô thấy cũng ớn ớn lạnh liền vội cất tiếng . ha ha ha

" a , hi hi " _các em đây là bạn BĂNG vừa từ Hàn chuyển về , bạn ấy sẽ học chung với chúng ta ...a ...hihi ^^"

Thế là cả lớp mới hơi nhút nhín 1 tý , cơ mà .....

_///

--- Từ chỗ bàn Khánh ANH

--

----- PHẬP - _____ 1 vật gì đó

- _____

Khánh Anh đứng dậy cầm cây viết chì lên và kết quả là cô NÉM cây viết chì về phía BĂNG đang đứng

-- NHƯNG ____

----- PHẬP _____ có lẽ là đưa tay ra đỡ

.....

Bất chợt cả lớp quay lại nhìn Anh , thế là Ngọc Vy cùng nhau đứng lên chung vs Khánh Anh

.....

Cô gái đó vội buông tay mình ra . . . .

--

__ _ lách tách...cách..... tiếng những thân bút chì rơi xuống sàn nền lớp

--

(*) Phái , cây bút chì gãy ra làm 4 khúc rơi xuống đất

--

Khánh Anh cùng Vy nhếch môi mình , mắt cực lạnh nhìn chăm chăm về phía BĂNG .

BĂNG vội tháo cặp mắt kiếng xuống nhìn cả 2 người bọn cô

Cả lớp bây giờ quéo người lại luôn , không ai biết chuyện gì xảy ra mô tê gì hết .

NHƯNG MÀ

--

BĂNG vội cúi mặt xuống nền lớp lắc lắc đầu cười nhẹ thì :

bỗng dưng

Vừa ngước mặt lên nhìn lên thì thấy Anh làm BĂNG quéo người nuốt nước bọt .

"ƯC--ƯC "..... thế là

----- Á , á , á , á . . . đau quá ! " ____

Đó chính là tiếng hét từ cửa miệng của BĂNG

Cả lớp há hốc MỒM

Khánh Anh đang VÉO LỖ TAI của BĂNG , vừa đi vừa ghì kéo cô đi xuống bàn

--- Á , Á , Á . . . đau quá ... thả...thả ra đi . . .

-- hix..hix.. Băng biết lỗi ời ..hix . .

----> tiếng mèò cứu hộ của BĂNG nói ra

. . . --

-- Cô bạn Anh tức xì khói , vội đẩy Băng vào ngồi kế bàn mình , và thả tay mình a , mặt cô hầm hầm lại .

-- Hix...Hix.. Băng biết lỗi ời " _ Băng làm mặt cún con với cô làm cô bỗng dưng cất tiếng cười giọng bán nước mắm luôn . . . . ha ha ha

" ha . . ha .. ha .. ha ha ha ha "

--

Thế là : RẦM RẦM " , cả lớp xũ tại chỗ , ngay cả bà cô giáo cũng xũ luôn làm bọn học sinh phải chạy lại đỡ

----->

" Cái con quỷ cốt tinh này " ____ vừa nói Anh lại néo lấy lỗ tai Băng làm Băng đau nhăn mặt xì xuống luôn

"-á , á á , đau đau .." _Băng xì mặt xuống

->Thôi mà Băng biết lỗi ời , tha lỗi cho Băng nhe Anh đẹp gái , Anh đáng yêu , tí Băng mua kẹo ăn há ^^ , hi hi hi _ Băng năn ni cô

" Kẹo hả , được được , tha cho đây " _ cô vội gật gật đầu mình vì cô rất thích ăn kẹo , nghe tới kẹo là sáng mắt lên

--

" E---HÈM-----Anh Vũ vội ho lên làm khán hiệp dừng lại

" hê hê , anh " _ Băng chớp chớp mắt . Băng không trả lời chỉ gật mắt 1 cái , anh Vũ cũng đủ hiểu ý ^^

Băng vội lấy lại khuôn mặt lạnh tanh ban đầu , hít 1 hơi thật sâu , chân mày bỗng nhú lại , ánh mắt bén nhọn , nhìn xung quanh lớp và bàn học .

" Nửa rồi đó nhà " _ Anh thấy khuôn mặt Băng lại lạnh xuống vội mắng yêu cô

Băng chỉ biết thẩn thờ với cô

" À đây là Kiệt và chị My " _Anh chỉ tay về phía 2 người

"Hé nhÔ" _Kiệt đưa 2 ngón tay

My thì vồn vện 1 hành động chào bằng mắt , chỉ gật 1 cái

" ỦA quen à " _Anh hỏi

Băng hiểu ý chỉ gật nhẹ 1 cái --

--

Anh thì đang thắc mắc về hành động ban nãy của Mỹ khi chào bằng mắt đó . Vì hành động Chào đó chỉ có thể là người ở trong một nơi mới được làm như vậy mà thôi . Khánh Anh đang thắc mắc , hàng nghìn câu hỏi đặt ra trong đầu cô .

Cô cũng chỉ biết cười nhẹ !

"Ồ , vậy à , hi "" miễn cưỡng

-----> Băng cũng đã đọc được suy nghĩ của cô đang nghĩ , thế là khẽ nhíu mày , nhếch môi một cái .

-

----- Chuyện dài lắm Anh à " _____ suy nghĩ của Băng

_____ - _____

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Hào Hoa Và Cô Nàng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Họa Thi Vô Sắc

Tại sân bay quốc tế F.KENNEDY ở New York , HOà Kỳ

Chuyến bay từ Hàn Quốc đến Mỹ đã hạ cánh xin quý khách .....

Một chàng trai đang kéo vali men theo lối hành khách đi ra.

--

" Chào thiếu gia "

Chỉ gạt đầu một cái rồi bước lên xe

__ Cho xe chạy về biệt thự _____

TẠI BIỆT THỰ LE PALAIS ROYAL

-

LE PALAIS ROYAL là biệt thự đắt giá nhất tại Mỹ , rộng hơn 5.500m vuông trên bãi biển Hillsboro với kiến trúc lấy cảm hứng từ điện Versailles , trị giá hơn 160 triệu USD

"Chào thiếu gia " _ 1 ông quản gia nghiêng đầu với vẻ cung kính chào chàng trai

Ngược lại cũng chỉ là cái gạt đầu

Thế là cậu bước 1 mạch lên lầu vào thẳng phòng mình . Vội nằm xuống giường sau 14 tiếng bay mệt mỏi , lấy 2 tay xoa xoa đầu mình

--

" Về đây thì công việc chất đống" _ suy nghĩ của cậu thiếu gia

" Còn về Việt Nam thì cả lũ chết đói >.< ám sát " _ tiếng than thở của cậu

--

Nằm trên cũng chết

Nằm dưới cũng chết

" Thôi tốt nhất ra đường ray xe lửa nằm giữa cho chắc ăn... hihi ^^ -> cậu tự nhủ với chính mình luôn

--

Vội đứng lên và đi xuống phòng khách

Ngồi xuống ghế salong trong phòng , lấy cuốn tạp chí ra xem

"Trà của cậu , thưa thiếu gia "_1 nữ osin vội để tách trà xuống bàn

("Ủm"_ trả lời lạnh nhạt)

Chiếc điện thoại kề bên bỗng reo lên :

"reng.....reng.....reng.....

"Dạ chào ông chủ _tiếng quản gia

"Thưa cậu ông tìm cậu đây "

--

"Có chuyện gì ?"_cậu nhăn mặt

"Mai con về Việt Nam , được không"_ Dương Tổng

"Chỉ"_cậu lại nhún mày

"Chỉ nhánh bên đó gấp 1 chút rắc rối , con về bên đó giải quyết giúp ta"_Dương Tổng

"Ủm , tôi biết rồi"_cậu lại lạnh nhạt - -

_____> Rụp///tút.....tút

"Chưa gì là phải công việc rồi"_cậu thờ dãi

--

"Thưa thiếu gia , bữa trưa đã chuẩn bị xong rồi đây "

"Ủm". Thế là cậu đứng lên bước vào phòng ăn

Tối hôm đó tại biệt thự

Cậu vội thu dọn đồ đạc của mình và cho người kéo xuống lầu.

"Cháu đi nha ông ?"_cậu chào ông quản gia

"Cậu đi cẩn thận nhé "_ông đáp lại

Thế là cậu cho tài xế chở mình đến sân bay và lên máy bay của riêng mình , bay về Việt Nam (sang sảnh ghế :3)

---

25 tiếng sau tại sân bay Việt Nam

__ cậu chủ nhà ta cũng thức dậy sau 1 đoạn đường dài

"Thưa cậu chủ"_1 tên vệ sĩ đi lại phía cậu khi cậu đang kéo vali đi ra

"Ủm"_vẫn là sự lạnh nhạt đó

Thế là cậu leo lên xe ngồi bỏ lại sau lưng là hàng nghìn lũ hám trai đang xũn ngất ngây không NÓI lên lời vì bắt gặp HOT BOY nổi tiếng ở Mỹ đang ở Việt Nam cơ mà ^ _ ^

->Đúng là người nổi tiếng có khác<-

=Xe chạy về tới biệt thự cậu , do đã quá mệt mỏi nên cậu lên phòng thẳng đường luôn ^^

Sáng hôm sau là chủ nhật

Mà cậu thiếu gia này cũng lạ

Ngủ sớm dậy cũng sớm vì là chủ nhật nữa chứ , tưởng dậy sớm làm gì , ai ngờ ra vườn NGẤM HOA .....Ôi trời đất ơi (xũn luôn)

"Thưa cậu bữa sáng đã xong rồi ạ" _ tiếng người hầu gọi

"Ủm" _ chi gật đầu 1 cái

--

Tối hôm đó tại phòng cậu

--

Cậu nằm trên giường 1 hồi lâu đó bất chợt nhìn lên trần nhà 1 lát , vội nhếch môi mỉm cười rồi bước vào nhà tắm thay đồ.

-----> Cậu bước ra với bộ đồ gồm quần tây đen áo thun đen cổ tròn và khoác thêm chiếc áo khoác được may kiểu vest màu xanh sang trọng . Trên tay đeo thêm 1 chiếc đồng hồ , khuôn mặt sắc lạnh với mái tóc màu xanh rêu , trông cậu bây giờ thật khá giống 1 tay công tử mang phong cách đào hoa và lịch lãm

--> -->Bước xuống nhà gara xe của mình và lấy chiếc BMW I8 của riêng cậu và phóng đi

(*) BMW I8 là dòng xe vừa ra vào khoảng đầu 2015 , giá cả không hề nhỏ , đúng là thiếu gia có khác , vừa ra là đã hót liền trong vòng 1 nốt nhạc .

Tiếng gió xé rách khi tiếng xe BMW lướt trên đường ... các dòng xe khác phải tấp vào nhường đường cho chiếc BMW

Phóng xe tới quán BAR DEVIL , một quán bar nổi tiếng và mạnh nhất đó chính là quán bar của nhà cậu .

"KÉT" _ _ tiếng xe vừa phanh gấp trước cửa bar

--

Ngồi chần chừ trong xe khoảng 30 giây, nhếch môi 1 cái xong rồi lấy 1 chiếc mặt nạ trong hộp xe ra . Chiếc mặt nạ màu đen trên mặt nạ dính đúng một chiếc lông vũ màu đen trên phía mắt trái . Vội đeo mặt nạ lên trên mặt mình , chiếc mặt nạ chỉ che được tới ngang mũi . Khi đeo mặt nạ xong liền mở cửa bước ra khỏi xe

--

(*) Bar DEVIL thuộc tập đoàn nhà hắn (Dương Nhất Hàn) . Mỗi người khi vào bar nhất là người có quyền lực khi vào sẽ phải mang mặt nạ để che ản danh . Còn đối với khách thường thì không phải đeo

---

Cậu vội đẩy cửa ra bằng 2 tay , thế là :

" RẦM " _ _ 2 cánh cửa vội tung vào vách tường không thương tiếc

--

_ Cả quán bây giờ đều quay lại nhìn cậu

--

_ " - - CỘP.....CỘP.....CỘP - - "_

_ _ Họ thì cứ nhìn cậu , cậu thì vẫn bước đến quầy rượu và ngồi xuống

_ Cả quán bar thấy như vậy thì không ai dám lên tiếng gì , thế là nhạc lại nổi lên , cả quán lại tiếp tục nhảy múa vì đơn giản là để giảm stress mà

_ _ Ngồi trên quầy rượu

" 1 cái bia "_ cậu lên tiếng

Phục vụ vội đem lại cho cậu.

-

Rút chiếc hộp thuốc trong túi ra và lấy 1 điếu

" CẠCH '" ----- tiếng bật lửa đỏ chóc lên

-

"" - HÍT KÉO VÀO - "" ----- thật lâu _____ thật lâu _____

_____ Phiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiii " nhả khói ra theo đường thẳng

Làn khói men theo lối mà bay ra khắp nơi .

-

Vội nhếch môi cười , ánh mắt nhú nhú lại..

-

-

Từ _____ từ _____ từ _____ từ... đưa điếu thuốc vào môi mình.....và cứ thế _____ cứ thế..... _____ !!!!! _

_____

-- Đứng xa trong góc , 1 đám lão trung niên thấy cậu ngồi dáng vẻ kiêu ngạo như thế vội bước ra khỏi bàn và tiến lại phía cậu

-> Cậu đang ngồi cầm điếu thuốc thì bỗng cười nhếch môi và trong miệng lẩm bẩm :

" Có Kịch hay rồi đây " _____

_ _

" Này , tôi mời cậu 1 chai" _ 1 lão trung niên tầm 30 đưa chai bia trước mặt cậu

Cậu thấy đó chứ và quay lại

" Hừ....." _ Cậu hất mặt 1 cái rồi tiếp tục quay mặt vô trong quầy rượu

Tên đó có vẻ bị què và thấy cậu khinh mình như vậy liền quát lớn :

" RANH CON , rượu mời không uống muốn uống rượu phạt à ?" _ tiếng quát lớn

Và 1 lần nữa , cả quán bar lại quay lại nhìn cậu và đám lu manh đó. Nhạc trong bar bỗng dừng tất đi , khách thì bắt đầu bu lại nhìn .

" Anh em dạy dỗ thẳng này cho anh " _ quát lớn

Thế là cả bọn 6 tên xông vào hốt cậu

=

= "" PHẬP "" _____ -----

Cậu đỡ được tay của 1 tên , cầm tay tên đó bẻ ngược lại ra sau lưng

"Á....á....._TÊN ĐÓ là chí chèo

Cậu vội quay ngược lại, tay thì quơ lấy chai bia đang uống dở của mình đập vào đầu tên t3, tay kia của mình thì cứ nắm bẻ tay tên t1, còn 3 tên còn lại thì cầm mấy chai rượu ném vô người cậu nhưng may là cậu đã né được, và 3 tên đó liền bay đến chỗ cậu.

- Xung quanh cậu thì toàn là máu me , các miếng chai bìa , bàn ghế ngồi thì lăn lóc , có thêm 7 tên đang nằm bê lét dưới sàn

Lúc này khách trong quán thì chạy toán loạn lên hết ra ngoài chỉ còn cậu và các tên phục vụ đứng đó , mấy tên bồi bàn cũng quẹo người lại và nép vào trong

Cậu đứng quay lưng về 7 tên đó 1 tay đút vào túi quần, tay còn lại cầm điều thuốc đang hút của mình khi nãy lên và hút

Mà cũng hay thật , cậu để điều thuốc trên gác tàn quỳ để dạy dỗ bọn lu manh , đánh đập ỳ xèo mà điều thuốc không hề rơi tắt, đúng là bậc thầy có khác

"" - HÍT KÉO VÀO - "" ----- thật lâu   thật lâu

Phù~~~~~" nhả khói ra theo đường thẳng

Làn khói men theo lối mà bay ra khắp nơi.

Vội nhếch môi cười , ánh mắt nhũn nhũn lại..

Từ từ từ từ từ... đưa điều thuốc vào môi mình.....và cứ thế cứ thế.....!!!!

"ĐÚA NÀO DÁM GÂY CHUYÊN Ở ĐÂY .....

1 chàng trai trẻ trên tay cầm cây inox cùng 1 đám đàn em trên tay cũng cầm cây vũ khí đi từ lầu trái đi xuống, chàng trai trẻ vội lên tiếng

"Mày gan to sao dám gây chuyện ở đây hả "

Đáp lại là sự IM LẶNG

Thế là . . . . .

_____ từ.....từ.....từ.....thiếu gia nhà ta bỗng quay mặt lại _____

_____-----

_____ từ.....từ .....từ ----

" Rẻng .....rẻng.....rẻng....." _ chàng trai vội RỐT ngay cây vũ khí của mình

--

_-----

----- LÃO ĐẠI _____

—

Chàng trai vội quỳ gối xuống 2 tay chắp ở giữa hô to :

-----"

- - - - - KÍNH THƯA LÃO ĐẠI-----

Tên đó hô to , làm đám đàn em xung quanh cũng rút vũ khí xuống và hồi hả quỳ xuống luôn

Cậu vội ra hiệu cho cả đám đứng lên

Thế là cậu thiếu gia quay bước chân đi lên hướng cầu thang tay phải của bar

--

"Tụi bay dọn dẹp chỗ này đi"

"Vâng thưa đại ca"

-----

1 phút sau

Tại phòng VIP BLACK trong bar , căn phòng côi chết

—

"Cộc...cộc...cộc"_ Vào đi

"Xin lỗi lão đại"_ chàng trai vội quỳ xuống

"Đệ đứng lên đi"_ cậu trả lời

"Lão đại"

"Chuyện gì"_ cậu lạnh nhạt

--

----- TỔ CHỨC ROSE ĐÃ TÁI XUẤT GIANG HỒ

Rềng .....rềng.....rềng....."

_ - - - -

Chiếc ly rượu lập tức rơi xuống_____

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Hào Hoa Và Cô Nàng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: 7 Ký Tự

Chap 17 : 7 KÝ TỰ-

"Rềng...rềng...rềng"

Chiếc ly rượu lập tức rơi xuống đất

_

_----- CON ÁT CHỦ BÀI ĐÃ HÉ LỘ"

"Xem ra VẤN BÀI này không đơn giản"_cậu nói với chàng trai đứng đó

"À Lýt"

"Dạ anh"_chàng Lýt vội trả lời

"Tổ chức của mình gần đây có vấn đề gì không?"_cậu nghiêm nghị

"Dạ không , thưa anh , có em ở đây anh yên tâm"_Lýt trả lời

"TỐT LẮM"_cậu gật đầu

Rút lấy điều thuốc ở trong chiếc hộp ra .

" CẠCH '"----- tiếng bật lửa đỏ chóc lên

-

"" - HÍT KÉO VÀO - ""----- thật lâu___thật lâu

_____Phiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiii_____ " nhả khói ra theo đường thẳng

Làn khói men theo lối mà bay ra khắp nơi .

--- SÁNG HỒM SAU TẠI TRƯỜNG HỌC--

_Tại Vườn Hoa sau trường

"OA.....OAAAAAAAAAAAA....."_tiếng hét lớn

Khánh Anh vương vai mình , vội đứng dậy sau khi đã thẳng đường ở gốc cây.

"Thật là dễ chịu"

"Đúng là cốc tiết có khác.....kkkkkkkkkk"

->Cô tự trả lời luôn

Vội ngồi xuống dựa lưng vào gốc cây, lắc lắc đầu và bắt đầu suy nghĩ một số chuyện

Cô bỗng thả mình theo gió , tiếng gió vi vu thổi bay làn tóc xõa nhẹ của cô

Bỗng Dung

"Rắc....rắc....rắc"

Hình như là có ai ?

Cô bỗng sựng người đứng dậy , quay qua ngó lại cứ như là ăn trộm ý ^^

--

"Ây dza...dza.....bộp.....bộp.....bộp"

Tiếng vỗ tay của Quyên từ bụi cây bước ra

"Ồ thì ra có con chó đang nằm ngủ à" _ Quyên đá đều Khánh Anh

Cô lườm ả ta với nửa con mắt

"Vì mày mà anh Phong đánh tao , mày ngon "

"Hó, mày đúng là đồ đàn bà xấu xa" _ cô cũng đá lại ả ta

"Mày.....mày.....mày....." _ ả ta áp úng

"Tao sao nào"? _ cô hất mặt với ả ta

Đúng lúc đó trời chuyển mưa, gió vi vu thổi mạnh

Thế là ả ta què quà liền bỏ đi vào trường , Khánh Anh cảm thấy hứng khởi nên cũng bước đi vào hướng căn teen của trường để trú mưa

Sau khi bị Anh chọc tức què quà Quyên chạy luôn vào nhà WC

" Á, tức quá" _ Quyên la toáng lên

Ả ta nhảy đạch đạch như con cá mắc cạn ở trong phòng vệ sinh

"Con quỷ cái , tao sẽ cho mày về ăn Tết với ông bà mày " _ Quyên bỗng dung tròn mắt lên

Thế là ả ta lại bồn rửa mặt , vội xả nước

___"Rào..rào..

--

Bỗng nhiên

uyên vừa cúi xuống rửa mặt thì ngược lên một người lạ

—

"OH HÉ LÔ " _ Quyên nói

—

_Nhưng

Đáp lại là IM LẶNG

—

_ " Á.á.á.....á.....á" _ Tiếng hét của Quyên

—

"Ọc.....ọc.....ọc.....ọc"? _tiếng của Quyên

.....ọc.....ọc.....

Phải , người đó đã NHẤN đầu Quyên xuống bồn rửa mặt đầy nước

Điều đó làm ả Quyên hồi hã la lên thất thanh

"Ọc.....ọc.....ọc

"ọc.....ọc.....ọc"

"ọc.....ọc.....ọc"

ọc.....ọc.....ọc

Và cứ thế , Quyên cứ vùng vẫy nhưng người đó vẫn không buông tay ra

—

Vội kéo đầu ả Quyên lên , Quyên còn ra sức mắng chửi

"Con khốn , mày là đứa nào?" _Quyên hét

Vừa dứt câu

Người đó liền kéo đầu Quyên ra và

"HỰ'.....HỰ'.....HỰ'".....HỰ'.....HỰ'.....HỰ'

Thế là tống vào đầu Quyên cho lên gối ba phát khiến Quyên loáng choáng tinh thần . Người đó bồng túm tóc Quyên đẩy ả ta văng vào cửa phòng vệ sinh

"RẦm .rầm"

Tiếng quăn người rất mạnh , những điều này giờ làm Quyên không đỡ được phát nào

Quăn ả ta xong người đó liền cười nhếch môi , phui phui 2 tay của mình . Bước lại soi gương rồi quay chân mở cửa bước ra khỏi phòng WC

"Cạch.....cạch.....cạch" _vội đóng cửa phòng WC lại

"RẦM"

Thân hình Quyên hình hài ướt nhẹp , đầu tóc bù xù , quần áo xóc xệch.....cả căn phòng hỗn độn .....

Còn ả Quyên thì mặc ôm đầu mình quéo người lại cứ như là mê sảng.....

THẾ LÀ . . .

"SẦM"_____

ả Quyên ngất tại chỗ _____đôi mắt lim dim . lập
lòe..... _____lập lòe.....mờ mờ..... _____đi

" SẦM"_____cánh cửa nhà vệ sinh vội đóng sầm lại ! đèn trong toilet bỗng cứ yếu dần dần đi

-----

-

-

" ĐỪNG TRÁCH TAO LÀ VÌ MÀY "

"TỰ BÀN THÂN MÀY CHUỐC HOẠI VÀO THÂN ĐẦY !"

----- CON À _____ câu nói văng vẳng khắp nơi !

Chưa kết thúc đâu con à , hãy đợi đây !

-
-
-
-

----- Á .....-- BĂNG -----

" Sao đi toilet mà cũng lâu thế mạy , ngủ luôn à - _ - "? __tiếng Khánh Anh

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Hào Hoa Và Cô Nàng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 18: Vách Ngăn--Kilomét

Chap 18 :-

----- Á .....-- BĂNG -----

" Sao đi toilet mà cũng lâu thế mạy , ngủ luôn à - _ - "? __tiếng Khánh Anh

-

BĂNG trề môi với Anh làm Anh tức xì khói , thế là :

"Con kia , đứng lại" _Anh hét

Cơ mà BĂNG đã chạy mất dép ^^

"Plé...plé" _Băng chọc què cô

Thế là cả 2 người rượt đuổi nhau vòng vòng , cũng may là còn giờ học không là 2 chị nhà ta què chết ^^

"Reng reng reng" _chuông reo

Cả cô và nó đều mệt vì rượt nhau thế là cả 2 chỉnh chu lại có vẻ nghiêm túc hơn và vô ngồi BỊCH xuống bàn căn teen

"Con quý này , ăn gì chạy nhanh thế "? _Cô bảo

"Ăn thịt mạy" _ ^^ hề hề _Băng nháy mắt

"Muốn chết hả"? _cô giờ tay véo lỗ tai nó

"Úi...dza...dza...dạ em xin lỗi" _Nó meo máo

Đúng lúc ả bọn kia kéo đến

"HÉ NHÔ"Cả bọn chào

Cả nó và cô xì mặt trề môi với đám

"Cúp tiết vui hông mấy đứa " _Chị My và Vy hỏi

"Xiiiiii, quá tuyệt vời ^^_Nó và cô đồng thanh

"Hay là đi lấy gì ăn đi" cô hứng khởi

Thế là nghe em gái mình nói vậy , anh Vũ , Kiệt và Bảo , 3 chàng trai ga lăng đứng dậy đi lại quầy căn teen đi lấy đồ ăn cho 4 nàng ăn ^^

"Vy dạo này ghê hén "_Băng cười gian

"Đúng rồi đó "_Anh cũng hòa theo

"Sao quen nhua vậy" _Chị My cũng nhiều chuyện

"STOP" _Vy hét lớn

"Im hết đi , để tao kể "_Vy bảo

"Là vậy.....

bla bla.....

1 phút

2 phút

3 phút

ha ha ha ha cả 3 người ôm bụng cười

"Xi" _Vy trề môi

ha ha ha ha _cả 3 nàng điều cười ^^

"Quan gia ngỏ hẹp" _My bảo

"Không ngỏ" _Băng bảo

"Thằng chả lại là người nhà luôn ^^_Anh nói

—

Này làm gì cả 4 người cười như con điên vậy" _Anh Vũ chọc què

—

"Ý TRỜI OI "_Cả 4 nàng đồng thanh

3 chàng trai quay lại với 3 mâm đồ ăn ngất ngưỡng như núi @@

"Mà thôi , cảm ơn ^^_ "Anh cười

Thế là

3 chàng trai rót mồm há hốc nhìn

4 nàng tiên lại ăn ngon nghén như heo chết đói vậy

Thế là 3 chàng trai khóc tiếng miên luôn

REng reng reng

Sau 1 hồi đánh chén xong núi đồ ăn thì tiếng chuông báo hiệu cũng reo lên

"Thôi vào lớp nào" _Anh Vũ bảo

"Đi thôi vợ" _Kiệt kéo tay Vy

"Oe ọe "_ cả nó cô My chọc què 2 người

Thế là cả Kiệt và Vy mặt đỏ như quả gấc

Nhưng mà học hành gì được với nó và cô

Băng nháy mắt Anh

"Thôi tui anh lên đi nha ^^" _cô cười

Mặt Băng cũng nham hiểm

"Con bé này" _Anh Vũ mắng yêu cô

Thế là cả nó và cô cùng nhau nắm tay nhau chạy tung tăng ra vườn hoa để thẳng đường tiếp

Con Kiệt Vy Vũ My Bảo đi lên lớp lác đầu với 2 người kia luôn

__ _ Tại vườn hoa

2 cô nương bỗng ngồi xuống gốc cây

"Ây dza" _Anh vương vai

"Ồn ào" _Băng mắng yêu cô

Thế là cô nhà ta tức xì khói luôn ^^

Nhìn bộ dạng cô tức trông rất buồn cười

"Gã Phong đó. . . " _Băng lăm bằm

"Mày biết à" _cô nhìn nó

"Mày tưởng tao là bù nhìn chắc" _nó nhìn lên trời

. . . . .

Anh bỗng im lặng

"Mày cũng thích tên đó mà " _Nó bảo

Lúc này cô chỉ thờ dài và lác đầu

Thế là cả 2 người ngồi tựa lưng vào gốc cây , mắt nhìn lên trời ,có vẻ đắn đo

Cô bỗng nghĩ về Phong , hình ảnh Phong cứ quanh quẩn trong đầu cô . Lý do cô không chấp nhận Phong là cô sợ hình ảnh 2 năm trước lại ủa về , cô sợ rất nhiều nhưng mà giờ cũng làm gì được vì Phong đã có vị hôn thê rồi còn gì

SAO MÀ VÁCH NGĂN LỚN QUÁ

"À Băng này" _cô khều nó

"Gi" _nó lạnh nhạt

"Tổ chức. . . " _cô ấp úng

"Vài bữa. . ." _nó bảo

"Ủa mày?"-cô lèm bèm

"Joly biết tao về à " _Nó nhúm mày

"Oh yeah , vài bữa nữa tung lựu" _cô hét lớn lên làm nó nhăn mặt

"NÍNNNNNNNNNNNNNNNN nào con quý kia " _nó giơ tay nắm đấm làm cô quéo người luôn ^^

Hix...hix... _cô làm vẻ mặt cún con

Tại phong vip 4 của trường

"Anh Phongggggggg" _Nhi ỏng ọ

"Gi" _Phong không thèm nhìn ả luôn

Thế là Nhi trề môi

"Đi bar đi anh" _Nhi hỏi

"Cô đi mình đi" _Phong nhắm mắt

Thế là Nhi đành im lặng luôn

cộp...cộp..cộp _tiến bước chân

Thế là Vũ, Kiệt , Vy và My cả Bảo bước vào

Anh Vũ khựng lại , nhìn mặt với hình ảnh 2 người ngồi sà nẹo với nhau

"Mấy anhhhhhhh" _ả Nhi thốt lên làm cả bọn nổi da gà

"Trời..trời.." _My trề môi

Thế là ả Nhi què luôn ^^

Cả bọn cũng chả nói gì liền kéo nhau đi ra ngoài luôn để lại ả Nhi què 1 đồng lửa

"Sao vậy " _cả bọn nhìn Vũ

Vũ im lặng

"Hình như dạo này Phong lạ lắm " _Kiệt bảo

"Kệ nó đi , chơi được thì chơi " _Vũ nặng lời

Thế là cả bọn im lặng phăng phắc với gương mặt lạnh của Vũ

Thế là cả bọn kéo nhau ra căn teen ngồi chơi luôn

Kiệt bỗng dấm chiêu

—

"Cái thằng âm binh hột vịt lộn kia sao mà mát tằm rồi không biết " _Kiệt sôi máu

Anh Vũ lắc đầu cười Kiệt

Vy và Bảo thấy vậy xúm lại

"ai . . ai . ." _2 người đồng thanh

-

" ĐỀ EM CHO NGƯỜI ĐÓT NHÀ NÓ" ____ Kiệt nghênh mặt lên nhú mày

Thế là . . . . .

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Hào Hoa Và Cô Nàng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Thú Vui Bắt Đầu

cHAP 19-

Bống mở cửa phòng WC

-

---Á----- tiếng hét thất thanh

—

Thế là cả lũ học sinh bu quanh lại phòng WC

"Phải, đó chính là Quyên "

Ả Quyên bê bết nằm dưới sàn , đầu tóc ử rử , xung quanh hỗn độn , 1 căn phòng đầy u ám cộng thêm ánh đèn mờ mờ nữa . Thế là nhanh chóng gọi bảo vệ bế cô ta lên phòng y tế của trường . Thế là tin đồn bắt đầu lan truyền khắp căn trường

"ê bà , hot girl trường đó ,

"Ừa Quyên phải không ?,

"gì mà te tua vậy ,...

bla bla bla . . .

Thế là cả trường rần rần nhốn nháo lên vì chị đại bị búp trong toilet ^^ . . .

—

Bống cả đám chạy lại căn teen thông báo .

"ê ê chị Quyên bị hót ,

"bà bị người ta quánh kìa ,

"trời trời , gê vậy ...

bla bla bla . . .

Thế là cả đám Vũ đang ngồi đó thì

"Đề tôi"_My bước lại

—

"Nhóc con , chuyện gì vậy "_My hỏi

"Dạ chị là vậy . . ." bla bla

"Oh , cảm ơn "_My bước đi

—

"Sao em"_ Vũ hỏi My

bla bla

"OHHH"_ca đám đồng thanh

"Chuyện vui đây"_ Vy bảo

"Là sao "_Bảo ngờ ngác hỏi

--" Gì mà hot girl "_Anh từ xa đi lại chỗ tụi Vũ

"Vây nè ". . . bla bla

Thế là Anh nhà ta hú hồn nhú mảy , cô bỗng nhớ lại vụ hôm bữa mình bị ả ta đánh cô mà tội anh cô thì cũng không biết nữa , cô định nói nhưng lại thôi

"Chắc là thù oán ghen tuông chứ gì" _Anh trề môi

Cả bọn không nói gì

"Băng đâu rồi?" _ Vũ hỏi cô

"Ủa nó nè " _cô ngó người quay lại , há mồm vì không thấy nó đâu hết

"Con chăn lừa này đâu rồi" _cô ngơ ngác

__ Tại phòng bảo vệ trường

"Chú cho cháu xem đoạn này" _Băng bảo họ

Không biết nó định làm gì nữa

"À, đây rồi" _ Nó hét lên

Đoạn video của camera ở căn teen hôm vụ Quyên đánh Anh

Nó bỗng nhếch môi cười , cả phòng bảo vệ thì các anh bảo vệ say mê lo đăm đuổi nhìn nó vì nó đẹp nghiêng thành^^

Tua lại thời gian

Lúc nó đi sau cô nên đã quẹo qua phòng toilet mà không nói cô biết , nó thấy cả lũ bu quanh toilet thì lại giả bộ nhìn , nó nhếch môi cười đều rồi đi luôn , đó chính là Quyên , thế là nó đi ra , vừa đi vừa suy nghĩ thế là nó đi lên phòng bảo vệ , vì nó biết chắc chắn camera trường sẽ quay được cảnh đánh nhau hôm bữa

Trở lại hiện tại

Nó ngồi ở phòng bảo vệ xem lại đoạn video đó , máu sôi nổi lên cổ ngăn không cho nổ tung , nó cũng biết là giờ cả trường đang nhốn nháo vì vụ ả ta , nó trầm nghĩ :

" Thú vui chỉ mới bắt đầu thôi "

Vội móc điện thoại ra nghe vì có ai điện thì phải

"Alo , quý cái mảy đâu rồi" _giọng khánh anh

"Đội tao tí , làm công chuyện" _nó hừ lạnh

"Rup ...tút...tút..

"O _con này" _cô tức xì khói

—

Trong phòng bảo vệ nó trầm tư suy nghĩ

"Sao ta",

"hay là..." _nó chán chừ

Tại phòng y tế

"Chị không sao chứ" _Diệu hỏi

"Chị ơi ..." _Mai cũng hỏi

"Ừm , ổn mà " _ả cũng ngồi dậy

"Chuyện gì vậy chị ?" _2 người đồng thanh hỏi

"Chị không rõ nữa"_à Quyên mệt mỏi

"Tại đũa đánh chị đội nón che mặt nên không thấy là ai"_à trẻ môi

Thế là 2 nàng đành im lặng , sau đó 2 nhõ đỡ Quyên ra khỏi phòng , đúng lúc đó vừa đi ra thì tụi Vũ vừa đi lên thế là mặt chạm mặt ,

Anh nhìn thấy ả ta vậy liền trẻ môi , thế là cả đám bí đi luôn , làm 3 nhõ tức xì khói ^^

"Có khi nào"_Mai và Diệu nhìn Quyên

"Không phải ả ta đâu"_Quyên trả lời

Thế là cả 3 người kéo nhau ra căn teen ngồi

--

Còn nó thì sau khi rời phòng bảo vệ thì nó đi lên sân thượng ngồi hóng gió

"Oa... oaaaaaaa"_Băng vươn vai

Sau đó cô lại tản băng ghế đá ngồi xuống , hình như là suy nghĩ , nó nghĩ về khi nãy dạy dỗ cho ả ta vậy 1 trận , nó cũng chưa hả giận .

-

-

"Đề tao cho mày thành thú vui của thiên hạ _____

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Hào Hoa Và Cô Nàng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Chữ Trinh Là Ảo Tưởng

CHỮ TRINH LÀ ẢO TUỞNG

-

Tại Dinh Thự nhà Dương Nhất

Sáng hôm sau

"Chào cậu"_ông quản gia nghiêng đầu chào hấn

Trông hấn có vẻ mệt mỏi đi xuống lầu mà còn ngáp ngáp chưa tỉnh ngủ , hấn ngồi xuống ghế sofa trông có vẻ muốn ngủ nữa thì phải

"À cậu "_ông quản gia lên tiếng

Cậu vội nhìn ông quản gia

"Tôi nghĩ cậu nên đi học đi cậu nghỉ khá lâu rồi"_ông điềm đạm nói

"Ông nói cháu mới nhớ"_cậu cũng trả lời

Ông quản gia cười , thế là ông đi vào bếp coi đồ còn cậu thì ra ngoài vườn ngồi xích đu trong vườn hoa , ngồi 1 lúc anh mới nhận được điện thoại

"Alo"_hấn thở dài

"lo cái đầu mày,

"tao đã cho người qua đốt nhà mày rồi á"_tiếng anh Kiệt hét lớn

Thế là

Hắn rút mồm luôn

"Sao chú nóng thế" _hắn hỏi

"Mai tao về trường á , hề hề" _hắn cười gian

"Oh yeah, lại được VỐ BÉO rồi" _Kiệt hớn hơ

rụp...tút..tút

Kiệt hét xong liền cúp máy làm hắn ngỡ ngác , hắn lắc đầu với tên đó luôn

"Cái lũ chết tiệt dờ hơi này" _hắn nói thầm

_ - SÁNG HÔM SAU

"ê ê , nghe nói Chủ tịch hội học sinh về ,

"đúng rồi , anh ấy về ,

"sắp được gặp rồi ,

"oh yeah , hot boy trở lại ,

bla bla bla . . .

Thế là cả sân trường xôn xao lên vì hắn sắp trở lại , mới 6h30 mà cả sân trường tụ tập cả lũ đông nghịt , làm cho tụi anh Vũ chen vô được sân trường cũng khó khăn với số lượng fan khủng . Cả bọn chọn ngay tầng băng ghế đá có gốc cây ngồi xuống

"Gi mà ồn ào vậy" _Anh , Vy , Bảo đồng thanh hỏi

Có vẻ Vũ , My và Kiệt sớm đã biết tin hắn về rồi nên họ vẫn bình thường

"KÉTTTTTTTTTTTTT" _tiếng xe dừng lại

"á, tới rồi

"anh ơi,

"anh ơi ...

bla bla bla , lần lượt cả trường trào ra như kiến vỡ tổ vậy bu quanh chiếc xe

_từ..từ..từ tiếng mở cửa xe

_từ.....từ...từ.....từ

1 chàng trai (hắn) bước xuống

"OA-----OAAAAAAAAA,....

"á , anh Hàn .....

"anh Hàn ơi ....."

Tiếng hò hét la thũng màng nhĩ

Ai cũng trào ra xem mặt hot boy trở về chỉ có tụi anh Vũ là ngồi im đó

"Tên lông xù nào gớm vậy" _Anh và Vy trề môi chê bai

Cả bọn ngó người quay qua nhìn cô và Vy

"Người nhà" _Vũ lên tiếng

—

Thế là hấn thấy tụi anh Vũ ngồi kia thế là bước chân đi lại , các học sinh trường nép thành 2 bên thành lối đi giữa cho hấn đi . Tụi ah Vũ thấy vậy cũng đứng lên đi về phía hấn luôn

— —

"Cuối cùng mày cũng lết xác về rồi à" _kiệt sôi máu

thế là hấn và kiệt giờ tay ra chào nhau và cụng vai với nhau

"Chú về rồi à" _ Vũ hỏi

Hấn chỉ gật đầu , quay sang My

"Cậu về rồi đấy à" _My choàng tay ôm hấn

"Chị khỏe chứ" _hấn cũng hỏi

"E--HÈM" _Anh vội ho lên tiếng giả đoạn

"Oh , bà nội anh Vũ đấy à" _Hấn trêu cô ^^

"anh...anh..anh" _cô cứng họng

"Đây là vợ tao" _Kiệt nắm lấy tay Vy

"Chú làm như tôi đập chấu cướp bông không bằng ^^ _hấn trề môi

"Anh" _Bảo giờ 2 ngón tay chào hấn

Hấn cũng gật mắt chào Bảo

"Còn 1 người" _hấn nhú mày

Mọi người cũng biết đó là Phong nhưng im lặng , hấn ta đủ đoán là xảy ra chuyện gì , cắt ngang dòng suy nghĩ , hấn lên tiếng :

"Thôi vào VIP 4 đi "

Thế là cả bọn kéo nhau đi để lại cả sân rường 1 lũ hám trai đang xũ ngất ngây

"trời ơi , đẹp trai quá ,

"ước gì quen được anh ấy ,

"mơ đi mấy má ^^.....

VIP 4

cả bọn ngồi xuống ghế trong phòng ^^

"Tý sẽ mở cuộc họp học sinh đây" _hấn lên tiếng

"Lại thông báo vớ vẩn à" _kiệt chọc quê

Thế là hấn nhăn mày trề môi

"Chúng ta sẽ tổ chức 1 bữa tiệc" _hấn bảo

"WHATTTT" _cả đám đồng thanh

Thế là hấn cười gian , đứng dậy và đi ra

"Đi đây cái" _hấn bảo

- - cơ mà trùng hợp

Băng vừa trong toilet đi ra đang mê mẩn vì cái lắc đang cầm trên tay thì :

-- - - ÚI DZAAAAAAA__Băng hét lớn

Thế là chiếc lá tay rớt xuống đất , cơ mà người đựng thì đi luôn ^^ , máu sôi tức lên :

"NÈ TÊN DỞ HƠI KIA"_Nó hét lớn

Thế là hấn vừa nghe điện thoại xong cất vô túi quần và quay lại nhìn nó , nó lúc này máu sôi tận não , bỏ cây kẹo mút trong miệng ra quát cho hấn 1 trận

"NÈ ĐỤNG KHÔNG BIẾT XIN LỖI À "_nó sôi máu

Hấn vẫn đứng im , bỗng nhiên nhăn mặt

"Này muốn tôi chú ý tới cô à"_hấn trề môi

Nó nghe hấn nói xong thì :

"Oe...oe....."_Nó đưa tay lên cổ giả vờ

Hấn thì ngơ ngác nhìn nó @@

"Thấy cái con này không"_Nó chỉ tay vào áo khoát của mình có in hình 1 con khi cười nhe răng ^^

"Nó còn đẹp hơn cái bản mặt của ché á "_nó đá đầu hấn

"Đừng là vệt xấu xí mà bày đặt"_Hấn nhăn mặt

"Đồ nhà quê"_hấn mắng nó

"ĐỒ ÓC KHỈ"_Nó cũng đá đầu lại hấn

"cô...cô...cô"_hấn cứng họng

"Tôi sao , đẹp quá hả"_nó tự tin khen mình ^^

Thế là hấn rớt mồm với nó , nó thấy vậy liền quay mặt bỏ đi để lại hấn với tâm trạng tức ói máu

"Cô ta dám chửi mình à"_hấn nhăn mặt

Thế là anh chàng ôm cục tức bỏ đi , còn nó thì đi lên sân thượng hóng gió

"Đồ óc khi chết tiệt"_nó bực tức quát

Nó đứng hóng gió thì bỗng nhiên có vật gì đó đang bay về phía mình , nhưng nó đã lờm trước được nên đã kịp ngã lưng ra sau lấy tay chống xuống đất và dùng chân phải mình đá khúc gỗ bay đi .

"bộp...bộp, hay lắm"_tiếng vỗ tay

Ngọc Diệu núp ở sau cánh cửa bước ra , nó bắt đầu làm mặt ngầu đầy tức giận

"Muốn gì"_Nó sôi máu lên

"Muốn mày chết"_ả ta quát lớn

"Mày có là cái thá gì đâu mà dám làm quen với hoàng tử của tao"_Diệu nói

"Đồ đàn bà mới vào học đã muốn gây sự chú ý à"_ả ta mắng nó

Nó đã nghĩ tới vụ óc khi ban nãy là nó biết được ý của ả muốn nói gì

"MÀY VÌ TRAI MÀ ĐỀ TIỆN THẾ À"____Nó quát lên

"CÓ TRAO THÂN CHO NÓ CHƯA "____Nó tới bên luôn

Nó quát cho ả ta 2 câu rồi bỏ đi xuống nhưng ả ta thấy vậy liền chạy lại cầu thang thế là :

-

---- PHẬP-----tiếng ngã cầu thang

_rầm ...

_rầm ...

_rầm ...

_rầm ..

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Hào Hoa Và Cô Nàng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21: Bi Kịch

Chap 21 -

---- PHẬP-----tiếng ngã cầu thang

_rầm ...

_rầm ...

_rầm ...

_rầm ..

Thế là ả Diệu đẩy Băng trong lúc Băng lo bấm điện thoại nên đã không để ý ả , kết quả là nó bị ả ta đẩy rớt cầu thang .

Nó lăn từ trên xuống kết quả là tay trái của nó bị đập vào lang can cầu thang làm nó bị trật tay đi , nó lúc này nằm im một chỗ và đưa tay của mình rút từ từ ra khỏi lang can vì bị kẹt ngang đó .

Ả Diệu thấy mình có thể lợi vậy vội chạy xuống chỗ nó nằm để đánh nó tiếp . Bất chợt Băng lùm trước được nên khi ả ta lại gần Băng quay lại lấy chân mình đạp vào chân nhỏ thế là nhỏ thất thế té ập mặt xuống đất . Thấy nhỏ nằm 1 đồng Băng đứng dậy bước xuống trường . Nhưng bước gần tới cánh cửa thì bất chợt ả Diệu từ sau nhảy tới ôm lấy Băng khiến hai người thất thế cùng nhau ôm té xuống lăn lộn ra cánh cửa lăn ra trường . Do bị thất thế vì ả ta nắm đằng sau mình nên nó cũng lùm được nên liên tục lấy tay phải mình thực tình vào ngực ả ta .

Cả hai người lăn ra trường , lúc này sân trường bu kín học sinh lại xem hai người đánh nhau . Đúng lúc Bảo vừa đi toilet ra thấy đông thì chen vào , không ngờ Bảo hết hồn chạy lên lớp kêu tụi anh Vũ

"Hộc....hộc....hộc....." _tiếng thờ hồn hển của Bảo

"Chị .....Băng.....Băng....." _Bảo nói không ra lời luôn

Thế là tụi anh Vũ đang đùa giỡn với nhau thấy Bảo nói vậy lập tức chạy hối hả ra xuống trường theo Bảo

---

"Con khốn này....." _ả Diệu quát lớn

Băng nhân cơ hội túm tóc của ả và cầm đầu ả ta lên gối

hự..hự...hự

Do một phần nó cũng bị trật tay nên hơi mất lợi thế về mình nhưng nó là ai , một cánh tay cũng chơi luôn , chơi hết . Thế là nó lên con khùng đi , cầm tay ả ta bẻ ngược ra và lôi ả đi

"á...á ..á" _ả ta la chí chóe

Đúng lúc tụi anh Vũ vừa xuống tới

Cơ mà Quyên và Mai thấy nó đánh Diệu như vậy liền cầm ghế con trong lớp ra phan vô người nó rồi hai ả cũng bay vào đánh nó luôn

Nó bị túm tóc giật ngược ra sau , tụi anh Vũ vừa xuống thế là :

Mai cầm ghế định đập vào đầu nó , cơ mà :

--

---PHẬP_____

Anh Vũ thấy vậy chạy lại nắm được tay của Mai

- - -

----CHÁTTTTT___tiếng bập tai thật mạnh

Anh Vũ giáng xuống gương mặt son phấn của Mai bập tai thật mạnh , sau đó giật cái ghế ra ném đi làm cái ghế bị tét bể văng khắp nơi . Cả trường bây giờ im lặng phăng phắc nhìn anh Vũ , vì một khi Vũ nổi điên là có nước quỳ lại thôi . Vũ hất nhỏ Mai té xuống đất .

Quyên và Diệu thấy vậy liền buông Băng ra .

Băng lúc này ôm tay mình vì bị mấy ả kia thay phiên nhau đập lên bàn tay cô , thế là nó tròn mắt nhìn bọn chúng , khuôn mặt đầy vẻ tức giận vì chúng nó chơi ĐỀU như vậy.

Thế là Vũ liếc ba ả ta rồi đi lại chỗ nó , BẾ XỐC nó lên , cả trường bây giờ nước nước bọt luôn

"Ặc.....Ặc....." có mấy đứa còn há mồm nhìn luôn

Vũ bế nó lên phòng y tế để băng bó vết thương lại , thế là cả đám đi theo Vũ ,

Còn riêng Khánh Anh và Vy tức sôi máu tính bay lại BUP cho mấy ả ta nhưng bị chị My cản lại , không thôi là cả 3 ả ta xuống châu diêm vương rồi @@

" TAO SẼ BẮT CHÚNG MÀY TRẢ GIÁ GẤP 1000 LẦN " _giọng Khánh Anh

Thế là cả đám đi theo Vũ lên phòng y tế

--Phòng y tế

"Mày có đau không " _cô hỏi nó có vẻ lo lắng

"Đau cái nổi gì , bình thường " _nó thần nhiên trả lời

"Tay trật vậy cơ mà..." _Vy nắn nó

"bình thường thôi " _Nó trề môi

--

"NẾU MUỐN CHƠI THÌ TAO CHƠI VỚI TỤI NÓ" _____Băng nhếch môi nói một câu làm cả căn phòng xanh mặt

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Hào Hoa Và Cô Nàng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Cờ Ma Tình

Chap 22 :-

Tại phòng y tế

Sau khi nó nói vậy xong , cả căn phòng đầy vẻ u ám . Vấn đề bây giờ là tay nó bị bó vài lại như cái giò heo ý ^^

"Ồi bàn tay vàng của tui , huhu " _ nó mếu máo chu mỏ ra

"Mà sao 2 tụi bay đánh nhau thế này ?" _ ai cũng hỏi

"CÓC BIẾT , Ặ CHƠI TAO , TAO QUẤT LẠI , THẾ THÔI" ____ Nó bảo

Thế là ai cũng im ru hết

"Tụi bay đi theo tao lên phòng bảo vệ chút" _ nó ra lệnh

"Chi" _ đồng thanh

Nó chỉ im lặng bước ra khỏi phòng nhưng trước mắt nó bây giờ là hình ảnh cả lũ học sinh đang bu nghệt kín khắp nơi , nó ngã ngựa luôn , chị My nhà ta thấy cảnh tượng vậy liền ra tay :

"Đếm tới 3 kêu người ta hốt xác @@" _ My quát lớn

1.....2.....

Vèo vèo vèo , thế là cả lũ nghe My chửi thế là mạnh dĩa nào xách dép chạy hết ^^

"Điiuuuuu, ghê nhờ @@" _ Nó nước nước bọt

Thế là cả đám đi lên phòng bảo vệ theo ý nó , lết xác theo nó .

"Có chuyện này mọi người cần biết" _ nó nói

Thế là nó đuổi hết cả lũ bảo vệ hám gái ra ngoài , trong phòng chỉ còn tụi nó ngồi đó

Mọi người ngồi xuống riêng nó thì lại bật đoạn video ban nãy đang xem lên thế là :

1 phút

2 phút

..... Tất cả mọi người đang xem video thì trong lúc tức giận anh Vũ cầm ngay chiếc điều khiển NÉM mạnh vào ti vi đó

"Rầm.....rềng, rềng....." _ tiếng kính vỡ

Những mảnh kính từ ti vi từ từ nứt ra , khói bốc lên

"Tại sao em dẩu anh" _ Vũ mắng cô Anh

"em.....em.....em" _ cô ấp úng

"Tụi nó làm vậy sao em không nói chị xử cho" _ My cũng mắng cô

"Thôi anh chị" _ nó lên tiếng

" EM ĐÃ CHO Ặ 1 BÀI HỌC RỒI " _ Nó lên mặt

"Vậy là..." _ ai cũng nhìn nó

"Phải , Ặ ta là do em bựp " _ nó cười nhếch môi

"Như vậy là còn nhẹ sẽ còn nhiều trò vui nữa cho xem " _ nó búng tay làm cả căn phòng im thin thít

Thế là cả bọn kéo nhau ra phòng mặc kệ chiếc ti vi đang bốc khói @@ , cả lũ bảo vệ kéo vào khóc tiếng miên luôn ^^

"Ồ mà cái tên bệnh hoạn kia đi đâu rồi ta " _ Kiệt lên tiếng

"Reng reng reng " _ Alo

"Tao về trước có công chuyện gấp" _ hấn lên tiếng

Rụp tút tút tút.....Tên chết tiệt này

Nó thấy vậy liền đơ người hỏi.

"Ai vậy anh"__

"Thằng âm binh bạn tụi anh á mà"__Kiệt nháy mắt

Thế là cả đám ôm bụng cười

RENG RENG RENG---tiếng chuông báo hiệu hết giờ học

"ỪA , thôi ta lên lấy đồ rồi ra về nào"__anh Vũ lên tiếng

Thế là cả đám lên lớp và lấy cặp sách ra về

Tại biệt thự nhà anh Vũ

bình boong .....người hầu ra mở cửa

"Ủa Băng đây à vào đi em"__anh Vũ thấy nó

Thế là nó vui vẻ bước vào nhà

"Quý già đến đây làm gì?"__cô bước xuống lầu

"Cho tao ngủ KÉ"__Nó nháy mắt với cô

"HÁÁÁÁ"__cô và Vũ đồng thanh

2 anh em rớt răng với nó luôn

Một lát sau đang ngồi ăn com tối thì nhà lại nghe thấy tiếng chuông reo

"Đề em mở cửa cho"__Nó đứng dậy và ra khỏi bàn ăn

2 anh em thấy nó rất lạ , tiếng chuông cửa được nhấn khá nhiều inh ỏi luôn làm nó bực tức quát lên :

"

"NÍNNNNNNNNNN"__cách.....vừa mở cửa thì

"Á.....á.....á"__cả nó và người kia cùng hét lên

—

- "ÓC KHỈ CHẾT TIỆC"__Nó la lên

"VỊT XẤU XA"_____là hấn ý^^

-

Thế là nó đóng SẦM cửa lại , bỏ hấn đứng trước cửa tức xì khói luôn ^^

Queo queo queo .....Hấn ta đơ người 2 giây , còn nó thì bỏ đi dô bàn ngồi ăn com tiếp. Thế là tiếng chuông cửa lại liên tục kêu inh ỏi luôn ^^

"Ashiiiiiiiiii"__Nó quát lên

Thế là người làm đi ra mở cửa , hấn đẩy cửa đi vào luôn

"NÀY VỊT XẤU XÍ KIA"__Hấn vừa đi vừa tức xì khói nói

Nó vẫn im lặng thân nhiên ăn com tiếp như không có gì hết , cả cô và Vũ thì ngó người ngồi xem nó và hấn

"Tôi đang nói với cô đấy"__Hấn quát lớn

"GI CON MUỖI ĐANG KÊU ĐẤY À"____Nó đá đều hấn

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Hào Hoa Và Cô Nàng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Quan Gia Ngõ Hẹp

Chap 23 :-

"cô.....cô.....cô" _hắn cứng họng

"Này, này vụ gì vậy" _Anh hỏi nó

"Là vậy nè " _nó kéo tay cô ngồi xuống salon

Anh Vũ và hắn cũng ngồi xuống luôn

1 phút

2 phút

ha ha ha ha ha cô và Vũ cười ngất ngây

"Anh này....." _nó cầm gối con ném vô người anh Vũ

"Cô đung tôi trước á" _hắn lên mặt

"Anh á..."

"cô á.."

"anh á"

"cô á"

.....

Thế là 2 người anh anh cô cô

STOP , cả cô và Vũ đồng thanh

Thế là nó và hắn đành im quay chỗ khác

"À em qua đây chi thế ?" _anh Vũ hỏi hắn

"em tính qua đây chơi" _hắn trả lời

"Xiiiiiiii...." _cô và nó nhăn mặt

Hắn thấy vậy quē một cục chà bá lửa luôn

"Đây là em họ anh" _Vũ chỉ tay vào nó

"Còn đây là thằng em chơi chung của anh" _Vũ chỉ tay vào hắn

ha ha ha ha , cô cười

"Quan gia ngõ hẹp cơ mà" _cô chọc quē nó

"Thôi em đi về" _nó đứng lên

"Ủa" _cô thắc mắc

"Hết muốn ngủ" _ nó lườm hấn

"cô.....cô.....cô" _ hấn nói lấp bắp

Thế là nó đứng dậy chào anh Vũ và đi ra cửa nhà

"Nè vịt" _ hấn gọi nó

Nó nghe đấy chứ nhưng đi luôn ra cửa

Hấn thấy vậy liền chào anh Vũ và chạy ra cửa theo nó

"Trời vùi này mới à " _ cô ngó người

Còn anh Vũ thì lắc đầu với nó và hấn, nó đi ra khỏi nhà anh Vũ thì hấn đuổi theo nó

"Nè vịt " _ hấn lại gọi nó

"Tui đưa cô về" _ hấn cứ gọi nó thì nó lại đi

Thấy nó không quay lại thế là hấn lắc đầu rồi leo lên xe audi của mình

Bỗng nhiên

xẹt.....xẹt" những tia sấm chớp đánh ngang và từ từ những hạt mưa bắt đầu rơi từ từ xuống và rồi mạnh hơn , nó thấy mưa thì cứ rơi nó chán nản vẫn cứ đi tiếp , bất chợt

Ting ting..... _ tiếng còi xe

Hấn chạy xe lên tới chỗ nó , nó không thèm để ý tới xe hấn luôn và rồi hấn bước xuống xe đi lại nó

"cô lên xe đi" _ hấn nói với nó

"KHÔNG" _ nó quát lại

Thế là do bất chợt hấn VÉO lấy cái lỗ tai của nó lôi đầu nó lại tổng cổ và trong xe của mình

"á.....á đau ....." _ nó chu mỏ

Tổng cổ nó vào trong xe hấn cũng leo lên xe luôn , hấn lấy xe chạy về biệt thự nhà hấn

"Két" _ tiếng xe chạy vào gara xe của biệt thự nhà hấn. Nó và hấn bước xuống xe và đi lên nhà .

"Chào thiếu gia" _ ông quản gia nghiêng đầu

"Cô ngồi đó đi" _ hấn nói với nó

"Anh mà tốt vậy à" _ Nó trề môi với hấn

"cô.....cô.....cô" _ hấn cứng họng mình luôn

Từ lúc gặp nó tới giờ hấn què cả chục lần

"Tôi lên lầu chút" _ hấn đứng dậy và đi lên lầu

---1 tiếng sau , hấn bước xuống lầu

"Ừa" _ hấn thối mặt

"Thưa cô ấy đi rồi" _ ông quản gia nói

Hấn bước lại phía bàn có để một mảnh giấy cầm lên đọc vồn vồn và lắc đầu : ĐỒ ÓC KHỈ

--

Thế là nó hối hả đi ra khỏi nhà hấn trong màn mưa đang rơi ấy

"ÓC KHỈ NHƯ ANH MÀ TỐT VẬY À" _ nó bĩu môi

Thế là nó bắt được mộ chiếc taxi và đi về nhà mình

--Về tới nhà

Nhìn nó bây giờ ướt hơn chuộc lột nữa , thế là nó đi ngay vào phòng mình tắm rửa rồi thay đồ , tắm xong xuôi nó bước ra với hình dạng quần một chiếc khăn tắm từ trên xuống làm lộ ra đôi vai trắng nõn , nhìn nó bây giờ thật quyến rũ làm sao

Nó bước lại chiếc bàn có đặt chiếc laptop đang mở sẵn và ngồi xuống

Bây giờ nó lại trở về hình dạng trầm ngâm hơn ánh mắt sắc lẹm khẽ chớp chớp trước màn hình laptop

Nó vội mở một tập tin email đang chờ trong máy tính ra xem , nó bỗng nhúu mày có vẻ là khó chịu khi xem những hồ sơ ấy.

"Oh thì ra như vậy à" _nó bỗng nói khẽ trong miệng mình

Ngoài trời đang mưa tầm tã đi , tia sấm chớp cứ liên tục nhá xuống làm vọng ra khắp căn nhà , nó bất chợt đứng dậy và đi lại phía cửa sổ đứng nhìn màn mưa đang rơi là chả ấy cứ như nó đang suy nghĩ một điều gì đó

Tại nhà hấn

-

Tâm trạng của hấn lúc này cứ sao sao ấy , hấn bỗng nhiên thấy hình ảnh của nó trong đầu mình , hấn suy nghĩ rất nhiều

"Chả nhẽ cô ta không để ý gì đến mình hay sao"? _hấn nghĩ trong bụng

"Mà cô ta cũng khá đặc biệt ,

"Cô ta không giống những đứa con gái khác ,

Anh suy nghĩ rất nhiều về nó

"CÔ TA KHÔNG PHẢI 1 NGƯỜI BÌNH THƯỜNG " _____ -

—

__Hấn bỗng

nhếch môi và

vò nát mảnh giấy

ban nãy.....

_____

Sáng hôm sau

Tại trường học lúc 7h sáng , bỗng nhiên có ba chiếc audi dừng lại trước trường học làm tất cả học sinh bu lại nhìn

cạch.....cạch.....

"OAAAAAAAAAAAAA"

"Đẹp quá....."

Lời ho hét của tất cả học sinh trong trường

Hấn

Vũ-My-Anh

Kiệt-Vy

Cả 6 người bước xuống xe làm tâm điểm cho cả sân trường hò hét ầm ỹ luôn ^^

Thế là cả trường đứng nép vào 2 bên nhường đường cho bọn hắn đi ở lối rẽ giữa trường, đám tụi hắn đi lên lớp học ngay lúc đó tiếng chuông báo hiệu đến giờ học cũng reo lên luôn, vào đến lớp học thì thấy cảnh tượng Bảo đang ngồi ở bàn và xung quanh đang bị tra tấn bởi cả lũ hám trai bao quanh, đường lối đi không có luôn làm tụi hắn nhăn nhó

"Bạn gì ơi " nó lại kêu hân

Hắn vẫn không nhích nhích thế là máu sôi đờn tới nào và thế là :

"" __ RÀM __ ""

Nó tức quá thế là xoắn vấy lên giờ chân đạp vào người hắn và kết quả là hắn thất thế ngã ngược ra sau cuối cùng té xuống nền nhà một cái trời sập ^^

__ quéo quéo queo, hắn nằm dưới nền nhà

ha ha ha ha ha ha ha ha " __nó đứng ôm bụng cười ngất ngây

Và rồi tụi anh Vũ chứng kiến này giờ cũng ôm bụng cười ngất ngây luôn

Trông hắn bây giờ mờ mắt ra vì bị troll mộ cú khá nẩy lửa

"Hả sao quen vậy" __hắn mờ mắt ra nhìn nó

__ Trong lúc nó đứng cười hả hê thì đầu quay mặt ra đâu , vừa quay qua :

__

__ Á.....á

Cả hắn và nó cùng la lên

—

" ÓC KHỈ "

—

" VỊT CHẾT TIỆC "

_____

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Hào Hoa Và Cô Nàng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24: Óc Khỉ Ăn Cắm ^^

Chap 24 :-

" Sao cô/anh cứ bám tui hoài vậy " __nó và hắn đồng thanh

Cả lớp bây giờ quay lại nhìn nó và hắn . Hắn thì phúi người đứng dậy ngược mặt nhìn nó và cứ nhúu mắt tiến lại gần nó , hắn nhích từ từ lại nó.

"cái tên chết tiệt này " __suy nghĩ của nó

Và cuối cùng là nó giờ 2 tay ra thành nắm đấm chân phải bước lùi lại và thủ thế chuẩn bị nộ long cước hắn @@

"Này này cô định làm gì ?" __hắn nói

"Anh"...

"Anh"...

" __ "

" - - YAAAAAAAAAAAA - - " __và thế là xoay chân

.....

Thiết xa chường từ chân nó xoay vòng và rồi chân phải đá vô bản mặt hot boy của hấn , hấn bị đánh và rồi lại té tiếp xuống đất nữa , hấn bị troll khá nặng cơ đấy ^^

Hấn đứng dậy thì thấy nó thản nhiên ngồi bấm điện thoại ngon lành , người thông minh như hấn cũng đã nhìn ra là nó học ở lớp này , hấn nhăn mặt và ngồi vào bàn

"Này vịt" _hấn đẩy đẩy vai nó

Vẫn là sự im lặng khó hiểu

"Xi" _hấn trề môi

Nó biết hấn kiêu mình đấy chứ nhưng nó vốn đã không ưa hấn mà nên không thèm nói chuyện với hấn làm gì , nó vẫn thản nhiên ngồi chơi game pikachu trên điện thoại mình (vãi cả pikachu ^^) .

Hấn thì úp mặt xuống bàn ngủ nói là ngủ chứ thật ra nằm suy nghĩ về nó . Hấn nghĩ nó sao không thèm chú ý gì tới hấn , thông thường đối với một chàng cool boy như hấn thì cả tá đồng con gái bu quanh còn đằng này nó lại khác . Phải nói nó là người đặc biệt đầu tiên hấn thấy , nó là người đầu tiên ghét hấn , đánh hấn , dám chửi hấn làm hấn què cả chục lần . Nó đúng là một người đặc biệt .

Cuối cùng cũng đã tới giờ ra chơi

"Ê ê con quý đi căn teen " _cô quay qua chỗ nó

Nó cất điện thoại vào túi áo khoát không nói gì đứng lên đi theo cô . Hấn sau khi thấy vậy rồi cũng đi theo luôn . Tụi anh Vũ khi xuống căn teen thì đã là tâm điểm cho cả căn teen rồi . Ai nấy đều trở mắt nhìn . Họ chọn đại chiếc bàn ngay giữa căn teen ngồi luôn . Xung quanh gái thì chảy nước miếng vì trai còn trai thì thèm thường nhìn các cô gái . Thế là anh Vũ thấy chướng mắt đập tay xuống bàn và rồi tất cả xung quanh nghĩ nhìn luôn ^^ . Đúng là siêu phàm .

"Bảo đi lấy gì cho chị nhé " _cô nháy mắt với Bảo

Và rồi Bảo chiều lòng nhĩ tỷ mình đi lại quầy lấy đồ ăn . Mấy chàng trai thấy vậy cũng đi theo lấy đồ ăn riêng có một người ở lại đó chính là hấn , nó thì đi toilet , còn cô Vy My và hấn ngồi đó .

Bỗng từ xa đâu chui ra ba ả đi lại phía hấn đang ngồi bấm điện thoại

"Anh Hàn ooooooooooooo" _Á Diệu đi lại nói với giọng con kết làm cả đám sồn da gà

Cô và Vy thấy vậy liền ra sức

"Oe oe oe " _cả 2 người đưa tay lên cổ mình giả bộ chọc què ả ta

Nhỏ thấy vậy tức xầm mặt , đúng lúc đó các chàng trai ta cũng quay lại

"Á anh Kiệt kia " _Nhỏ Mai lại choàng vai Kiệt

Thế là Vy nổi con thịnh nộ ùng ùng luôn

"Này này , tôi có vợ rồi nhá" _Kiệt thấy vậy chạy lại qua chỗ Vy choàng vai Vy . Vy nhà ta cóc sợ lên mặt với nhỏ Mai và rồi làm ả Mai dậm chân một cái luôn .

"Phiền phức" _hấn bỗng buông điện thoại ra miệng thốt ra hai từ

Và rồi làm 3 ả nhà ta què một cục chà bá lữa luôn . Bỗng lúc đó nó từ trong bước ra bỗng khựng lại đứng nhìn , nó nhăn mặt với 3 ả ta thế rồi nó nghĩ ra một cách chơi mấy nhỏ .

"Trò chơi bắt đầu " _lầm bẩm

Nó đi lại quầy căn teen cầm ngay khay bánh có một chiếc bánh gato to ùng mới được đem ra chưa kịp để đầu bếp cắt ra thì nó lại cầm đi luôn . Sau khi 3 ả bị đuổi như đuổi tà vậy què quá vội đi chỗ khác . Đi được giữa căn teen thì đứng lúc không lo chú ý phía trước ,

Nó vừa đi lên thì vội lấy chân mình đá một lon coca rỗng đang nằm dưới đất , đá vào phía 3 ả , thế là 3 ả bị trúng chân rồi thất thế đẩy ôm nhau té nhà xuống nền .

Ha .....ha .....ha Cả căn teen bùm miệng cười

Nhưng thời cơ đã đến nó giả bộ cầm khay bánh đi lại và rồi

"Úi úi DZaaaaaaa" _nó giả bộ trượt chân và rồi sẵn tiện hất luôn nguyên mâm bánh vào đầu 3 ả ta luôn

Ha ha ha ha

ha ha ha ha ha .....

Bấy giờ cả căn teen không ai nhịn cười được với 3 ả ta luôn , 3 ả thì ăn trọn vẹn nguyên cái bánh gato luôn trên đầu , nào là tèm lem kem , rồi đầu tây vương vãi khắp nơi , làm trò hề cho cả căn teen cười sán luôn

Nó thấy vậy nhếch môi một cái phui 2 tay mình đi lại phía bàn cô . Nó đi ngang ba ả ta ra về khinh bỉ

Huh..

Nó đi lại bàn cô , lúc này cô cùng mọi người đang cười muốn té cái họng luôn

"Mày.....mày ....tuyệt .lắm " _cô vừa cười vừa nói với nó

Nó cũng bó tay với cô luôn . Nó vẫn giữ nét mặt lạnh lùng ấy không cười không nói chỉ ngồi xuống bàn , bản thân nó chỉ giỏi là có mấy trò đó , nét mặt lạnh lùng không cảm xúc . Lúc chưa có hấn thì nó vẫn nói chuyện như thường , sau khi hấn xuất hiện thì nó trở nên khép kín hơn dường như nó không thích tỏ vẻ trước mặt hấn , nó thản nhiên cầm ly nước ép cam lên uống .

Riêng hấn thì ngồi nhìn nó chằm chằm ., nó biết là hấn đang nhìn nó đấy chứ nhưng nó không để ý làm gì

"Cô ta không phải là người đơn giản" _suy nghĩ của hấn

Ăn uống xong thì chuông báo hết giờ ra chơi thế là tại hấn đi lên lớp riêng nó thì đi lên sân thượng hong gió (cúp tiết thì có ^^) . Nó đi lên sân thượng hóng gió và suy nghĩ một số chuyện

"Sắp tới ngày đó rồi" _suy nghĩ của nó

Gió hiu hắt cứ lùa vào tóc nó , từng làn gió cứ thổi mạnh dần , nó cảm thấy hóng gió đủ rồi nên nó đi xuống , nó men theo lối hành lang rẽ qua lớp học , nó vừa đi xuống cầu thang thì gặp ả Diệu đi lên cầu thang , và rồi hai địch thủ gặp nhau , nó thì chẳng ưa gì ả ta và rồi nó cũng đi luôn nhưng lại bị ả Diệu chặn lại

Huh _nó hừ lạnh một cái

Cơ mà ả ta cứ chặn đầu không cho nó đi xuống lầu , nó trừng mắt lên nhìn nhỏ

"Tao cấm mày không được đụng tới anh Hàn" _Nhỏ nói

Nó không nói gì liền cười khinh bỉ nhỏ và đi xuống nhưng bị nhỏ cứ nắm lấy tay nó lại

"Mày đứng lại"Nhỏ nắm lấy cổ tay nó kéo lại

Nó thì cố thoát khỏi tay ả và rồi nó giựt mạnh tay ra và rồi nhỏ thất thế trượt chân té ngã lăn xuống cầu thang

"Rầm

"Rầm

"Rầm"

Nó thấy vậy để mặc cho ả ta té luôn đỡ làm gì tổn sức mình , khuôn mặt vẫn không có cảm xúc nào thản nhiên đứng nhìn nhỏ lăn lóc vậy , nó vẫn thản nhiên đứng nhìn cảnh tượng như vậy mãi . Nó đang muốn chơi ả ta cơ mà , nó đứng xem coi nhỏ diễn kịch như thế nào ! Tự bản thân mình kiếm chuyện rồi tự bản thân mình chuốc hậu quả . Những điều như vậy càng làm nó khinh bỉ nhỏ ta hơn . Chỉ vì một đứa con trai thôi mà , nó cũng đủ thông minh để biết vì sao nhỏ Diệu cứ kiếm chuyện với nó hoài . Nó nhìn nhỏ chỉ bằng một sự khinh bỉ , nó đã không muốn ra tay mà nhỏ cứ kiếm chuyện như vậy , buộc nó đánh phải chơi trò chơi này với nhỏ thôi !

Ả Diệu lăn xuống cầu thang , đúng lúc đó lăn té trúng chân một người con trai ,

Nhỏ ngược mặt lên nhìn người con trai đó

" Là hấn DUƠNG NHẤT HÀN . . . . .

Chương 25: Lỗi Nhịp

Chap 25 : LỖI NHỊP-

Ả Diệu lẩn tránh chân hấn , đúng lúc hấn vừa đi toilet ngang đó thì thấy tình cảnh như vậy , hấn thấy nó thì vẫn thản nhiên đứng trên cầu thang khuôn mặt không cảm xúc , còn nhỏ thì té cầu thang thế là hấn nghĩ nó đầy nhỏ té . Hấn bỗng nhủ mày nhìn nó với vẻ mặt khó chịu , hấn đỡ nhỏ đứng lên và quát to với nó :

"Cô làm quá rồi đó " _tiếng quát to của hấn

Nó thì thản nhiên đi xuống cầu thang khuôn mặt vẫn không cảm xúc miêu tả

"Này xin lỗi đi" _hấn nắm lấy cổ tay nó giựt mạnh lại làm nó suýt nữa trật chân

Nó vẫn thản nhiên không nói tiếng nào hất tay hấn ra và đi , đi ngang nhỏ đang đứng nó có tình dụng vô vai nhỏ thế là hấn nhăn mặt còn nhỏ thì tức xì khói , nó vẫn cứ bước đi , khuôn mặt bắt đầu chuyển sắc lạnh đi , chân mày nhíu lại

"TAO SẼ CHƠI VỚI MÀY" _suy nghĩ của nó

Trở lại với hấn thì nhỏ thấy hấn đỡ mình vậy nhỏ sung sướng biết bao luôn

"Dạ em cảm ơn anh ạ" _nhỏ nũng nịu với hấn

Hấn thì đang tức vì hành động của nó nên bỏ đi luôn làm nhỏ tức xì khói đậm chân dùng dùng rồi bỏ đi

Hấn vừa đi vừa suy nghĩ về nó , hấn nghĩ sao nó mấy bữa nay chẳng thèm ngó ngang gì tới hấn , nhìn một cái cũng không có , nghĩ sao nó bắt đầu hờ hững với hấn , sao hấn bắt đầu nghĩ về nó nhiều như vậy như thế

Còn về nó thì bỏ đi vào lớp luôn , nó bực bội sách giở sách mình đi về luôn

"Ê mậy mậy..." _cô kêu nó

Cơ mà nó đi luôn , không nhìn cô luôn , tụi cô thì ngờ ngác không biết chuyện gì đang xảy ra luôn .

Nó thì đi bộ về , khi đi trên đường nó rẽ vào công viên Pie , một công viên lớn nổi tiếng với khung cảnh đẹp , nó đi vòng vòng công viên đang đi thì thấy phía trước có 3 tên lu manh đang chọc ghẹo một cô gái xinh đẹp , thấy bất bình nên nó đi đến

"Em đi chơi với tụi anh đi" _một gã cười nham hiểm

Cô gái trẻ đó sợ quá không nói nên lời , một gã nắm lấy cô kéo đi cơ mà nó đi tới kịp bấu vào tay hấn ta

"Mày muốn gì?" _gã ta hỏi nó

Huh..Nó chỉ hừ lạnh với hấn

"Mày mậy ... và rồi"

"Á, hự hự hự.....

"Muốn gì , muốn vậy nè.....tiếng nó

Thế là nó đá ba phát vào 3 tên đó , kết quả là đòn chí mạng ba tên gãy cổ nằm bê bết dưới đất , nó phui phui 2 tay mình , nó đập lên mặt một tên, ánh mắt lườm gã ta , khuôn mặt lạnh đầy sát khí làm 3 tên đó xanh lè luôn

"Cám ơn cô" _tiếng cô gái trẻ

Nó không nói gì cả chỉ gạt mắt một cái rồi bỏ đi luôn , tâm trạng của nó thật là tồi tệ , thế là nó đi về nhà mình

Tâm trạng hấn cũng có khá hơn được đâu , hấn bực bội đi về lớp mình cũng xách cặp đi về luôn , sau khi hấn đi về nhà thì tâm trạng đỡ hơn , hấn thay đồ rồi ra phòng khách ngồi uống trà bỗng nhiên :

"Thưa cậu chủ có bạn tìm"_tiếng một cô hầu gái

Hắn rời mắt khỏi tạp chí ngược lên nhìn

"Hề men"_Lãnh Phong từ ngoài cửa đi vào

Hắn chau mày để cuốn tạp chí xuống bàn , Phong đi lại chỗ hắn và 2 người đập tay nhau

"Sao mắt bóng luôn vậy "_hắn cảm tách trà lên

Phong dường như biết hắn hỏi gì nhưng cậu im lặng đi như để tránh né câu hỏi của hắn nhưng mà hắn vẫn biết đấy chứ

"Đi bar không?"_cậu hỏi hắn

"Để tao thay đồ"_hắn đứng lên và đi lên lầu

15 phút sau hắn bước xuống với quần kaki đen , áo sơ mi nửa trắng nửa đen tay dài , mặt để lộ ra 2 cúc đầu , trên cổ choàng thêm một chiếc khăn màu xám , nhìn hắn bây giờ thật lịch lãm , rồi hắn và cậu ra đi xe audi của cậu

Cậu lái xe lướt đi trên đường xé tan màn gió lướt trên từng con phố , xe chạy vù vù lao như tên lửa làm mọi vật xung quanh nghiêng ngã theo bóng xe

"KẾT"_____xe dừng trước bar Devil

Cậu rẽ xe vô công bar và dừng trước lối ra vào

Bar Devil chỉ mở buổi tối ban ngày thì không , 2 người không đeo mặt nạ đi vào luôn vì đây là ban ngày

"Này tụi bay là ai?"_1 tên vệ sĩ la lên

2 người bỗng nhếch môi

—

* Bên trong bar *

Mọi người thì đang ngồi dọn dẹp quán , có người thì lao dọn xung quanh , cậu Lit thì đi đâu mất tiêu . trong này đang xôn xao

—

"" ĐỪNG ""_____

Tên vệ sĩ ban này bị cậu đá cho một phát làm tên đó văng vô cánh cửa bar làm cánh cửa té vỡ đôi văng khắp nơi mảnh gỗ , và rồi hắn và cậu đi vào
.....

"Tụi bay lên.."

Thế là cả đám xông vào đánh hắn và cậu , hắn và cậu bỗng hừ lạnh , hắn thì đứng yên cho cậu ra tay , cậu ra tay những đòn điều luyện chưa đầy 15 giây làm cho 10 tên nằm gục ôm người dưới đất , hắn chỉ đứng yên một chỗ và rồi rút lấy điều thuốc trong hộp ở túi áo mình ra châm lửa và hút

Tiếng nhả khói phì phào , khói trắng cứ men theo đường thổi mà bay ra khắp nơi , căn phòng u ám bởi những làn khói trắng của thuốc bao quanh

Cả lũ canh gác thì nằm bê bết dưới đất hết , cậu nhếch môi với nụ cười nham hiểm nhìn lũ vệ sĩ đang nằm , bỗng từ bên trong có khoảng 20 tên nữa cầm vũ khí đi ra bao quanh hắn và cậu

"Anh em xông lên"_____tên cầm đầu

Tên cầm đầu chạy trước nhưng đang chạy thì từ xa

"PHẬP"_____1 thứ gì đó

Tên cầm đầu nằm sải lai dưới đất bất tỉnh , bấy giờ cả lũ quay lại nhìn trên lầu , à thì ra là Lit đang hỏi hả chạy xuống , do bất bình nên Lit đã cầm ngay khúc gỗ phang vô người tên cầm đầu nên tên đó nằm bất tỉnh dân sự dưới sàn , Lit lật đật chạy lại chỗ hắn và cậu

Hộc...hộc.....hộc

Lit lật đật quỳ gối xống hô :

"LÃO ĐẠI ".....

Bấy giờ cả lũ cận vệ mặt mày tái mép rớt ngay vũ khí lật đật quỳ gối xuống

"Em xin lỗi" _ Lit đỏ mồm hôi hột

"Em đứng lên đi _ tiếng cậu phong

Thế là hắn bước đi lên lầu không nói tiếng nào , đi ngang tên nằm dưới đất búng điều thuốc vô mặt tên đó , bước qua các tên vệ sĩ đang quỳ gối và Lit thì người hắn bỗng toát ra luồng sát khí lạnh tới tận sống lưng điều đó làm ai nấy đỏ mồm hôi hột , hắn đi lên lầu để mặc mớ hỗn độn kia

Khuôn mặt lạnh tanh đầy sát khí, cậu cũng đi lên theo

Căn Phòng Cối Chết

Vào trong phòng , cậu lại quỳ mini cầm chai Chivas ra rót vào 2 ly rồi đem lại cho hắn , hắn xoay xoay ly rượu một hồi rồi đưa lên miệng một ngụm , hắn ngược nhìn lên trần nhà có vẻ đắn đo suy nghĩ gì đó

"Cộc cộc cộc " _ Vào đi Lit _ tiếng cậu _ Lit bước vào

"Chào hai anh" _ Lit quỳ xuống

"Em đứng lên đi" _ tiếng cậu

"Dạo này tổ chức có gì không em?" _ cậu hỏi

"Dạ không anh nhưng mà..." _ Lit đáp ứng

Phong thấy hơi lạ về thái độ của Lit

"ROSE ICE ĐÃ XUẤT HIỆN" _____ hắn này giờ mới lên tiếng

Phong vội cười

"Trở lại rồi à?" _ cậu cười nham hiểm

"Tao nghe danh đã lâu nhưng chưa có dịp so tài"

Hắn có vẻ đắn đo suy nghĩ , cứ ngỡ là công việc ai ngờ là nghĩ về nó >.<

Lit và Will nhìn hắn

"Ý mày sao Win" _ Will gọi Win

Hắn vẫn im lặng khó hiểu

"Cho người qua bar Ice chơi vài hôm đi " _ tiếng hắn

"Dạ em hiểu rồi " _ Lit gật đầu

"Tao nghe danh ICE là một nữ cao thủ nhưng chưa bao giờ ra mặt " _ tiếng cậu bắt đầu sát gài lên

"Không biết cô ta như thế nào?" _ máu sát gài bắt đầu tò mò

Hắn lại nghĩ về nó , chắc ả , sao dạo này hình ảnh nó cứ lảng vảng trong đầu hắn mãi thế này ngay cả bản thân hắn cũng không biết vì sao nữa , nhưng hình ảnh trong đầu hắn về nó là một cô gái lạnh lùng hắn chưa bao giờ thấy nó cười dù chỉ một lần , lần nào gặp nhau là hắn và nó chiến tranh Việt Nam đánh Trung Quốc nổ ra và cuối cùng Việt Nam thắng tức là nó làm hắn quê không thốt ra được tiếng nào ,

Nhưng dạo gần đây nó lại trở nên khép kín hơn mỗi lần gặp hắn , dường như là nó lảng tránh ánh mắt hắn nhìn nó thì phải , và cứ thế hắn lột não của mình với bóng dáng của nó

"Mai mày đi học" _ tiếng hắn

Will muốn tránh né câu hỏi của hắn nhưng không tránh được ánh mắt Win nhìn mình , chắc là vụ anh Vũ chứ gì . Không phải Will không muốn đi học mà chỉ là sợ mình không biết đối mặt với cô như thế nào , Will sợ cô sẽ tránh mặt anh , Will rất sợ , một chàng trai bản lĩnh như Phong lại đi sợ đối mặt với người con gái mình yêu , quả là chẳng biết ra sao , giờ suy nghĩ của hắn và cậu đều y chang nhau >.<

"Ashiiiiiiiiiiii" _ Hắn vò bứt tóc đầu mình la lên

Phong thấy hần như vậy thì ú ớ luôn , Phong nghĩ chắc thằng này điên rồi

"Điên hã mậy " __ tiếng Phong kèm theo ném cái gối vô người hần

Thế là hần thoát khỏi con sáng điên về nó quay qua phía cậu

"Mày .....mày....." _hần lấp bắp

"Ê ê ê bậy bậy nga .....: _"Phong nước nước bọt

Thế là

"Ế ế ế ...nhột ...nhột mậy @@ " __ tiếng Phong cười chảy nước mắt

Tưởng gì , ai ngờ hần bay lại ghế sofa cậu đang ngồi và cù Phong , làm Phong rên la sáng luôn @@ bó tay luôn

Hình ảnh bang chủ bang phó oai phong mãnh liệt mà giờ như 2 đứa trẻ ngồi giỡn với nhau , mắt hình tượng gē ^^ @@

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Hào Hoa Và Cô Nàng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 26: Darkness (Bóng Đêm)

Chap 26 -

12h đêm tại ngục trong Tổ Chức ICE

Trong đêm đen tối tăm,quanh đây gió than van.

Thét gào muôn kiếp người,lang thang suốt ngàn năm.

Thú hoang khóc cô đơn,bơ vơ biết về đâu?

Nơi đây chốn hoang vu âm u không bước chân qua.

Màn đêm xoá mờ bình minh mang ngày mai.

Vực sâu nơi cuối cùng cũng có lối ra.

Hồng hoang sống lại,niềm tin cho tình yêu.

Trần gian như cánh đồng hồi sinh từ đây.

Xoá đi bóng đêm bao nhiêu tăm tối u mê.

Cô đơn bơ vơ không than van khóc từng đêm.

Hãy đem ánh trăng soi trên khắp nhân gian.

Đêm đêm lung linh như muôn giấc mơ hoa

(Thiên thần bóng đêm - Thanh Thảo)

Căn phòng ngục mang đậm chất vẻ lạnh xương tủy , xung quanh thì toàn bụi bặm , chuột , rắn , rết ... bỏ lúc ngục có khi có phòng ngục chỉ toàn là xương người chết khô mòn trong đám rơm rạ đó , cả dãy phòng chỉ toàn là mùi máu tanh , con người ta cũng có thể cảm nhận được

Tiếng bước chân đang từ từ đi lại căn phòng cõi chết

Cộp cộp cộp

Cộc cộc cộc_tiếng bước chân ngày càng gần hơn

"Cốt kít"_tiếng mở cửa sắt của ngục tù_tiếng bước giày đi vào trong

"Bộp bộp bộp "_tiếng vỗ tay của một cô gái trẻ . cô gái chặc chặc lắc lắc đầu mình

"Đã 2 năm rồi phải không ?"_ cô gái lên tiếng với giọng khinh bỉ

Trước mặt bây giờ là một người đàn ông trung niên đang bị xiềng xích khắp người , người đàn ông độ khoảng 30 , ông ta quay lại nhìn cô gái trẻ đó

"Ta....."

"SUÝT"....._cô gái đó vội đưa ngón tay ra hiệu im lặng

"Tôi HẾT HÚNG THÚ CHƠI VỚI ÔNG RỒI "_bỗng nhếch môi cười đều cho thấy sự khinh bỉ trong nụ cười đầy , nụ cười đầy sự khinh khi

Mới đây mà đã 2 năm rồi , thời gian trôi nhanh quá đấy chứ

"Ta xin con,

"hãy tha lỗi cho ta"_ông van xin

"THA LỖI"_cô gái ngoảnh mặt nhìn ông

"SO VỚI NHỮNG GÌ ÔNG CƯỚP MẮT CỦA TÔI , thì sao ?"_cô gái hừ lạnh

Thật NỤC CƯỜI mà _cô nhếch môi

"CHỈ VÌ 1 NGƯỜI ĐÀN BÀ THÔI MÀ"_cô gái vội quay lưng bỏ đi ra

Người đàn ông vội níu kéo cô gái

--

"" ICE , ta.....ta"

--

"ÔNG KHÔNG ĐỦ TƯ CÁCH GỌI TÊN TÔI đâu "

--

Và đó chính là nó ĐÀ NGỌC BĂNG

--

Nó quay lưng bỏ đi ra ngoài nặc cho ông ta níu kéo van xin khóc lóc , đối với nó bây giờ chỉ nghĩ tới một thứ , chính là NGÀY MAI

Cái ngày mà ông ta đã cướp đi người nó thương đó là Ông ngoại nó . Ngày 11/11 , là ngày Giỗ ông nó

Ngày 11/11 , cái ngày được coi là ngày tận thế cả lòng nó , hằng năm cứ tới ngày này là tâm trạng khủng hoảng mất kiểm soát bản thân của nó lại tái diễn nổi điên lên

Nó lê bước chân vào phòng Vip Black , ngồi vào bàn làm việc có đặt một khung hình của nó và ông ngoại đang vui vẻ ngồi uống trà với nhau , nó rút lấy điều thuốc trong hộp trên bàn ra

"Cạch"_tiếng bật lửa đỏ chóc lên , đưa điều thuốc lên miệng mình từ từ nhả khói ra , và rồi nó thiếp đi trên ghế ngồi

X X

"Ông ơi , ông tỉnh dậy đi"_tiếng nó la lên

Nó đang cố lay lay ông mình đang nằm trên vũng máu đỏ tươi , thân hình nó bây giờ chỉ toàn là máu và chỉ là máu mà thôi . Xung quanh nó bây giờ thì toàn là vô đạn , gỗ cây vỡ vụn , có ai chứng kiến cảnh người mình thương yêu bị kẻ thù GIẾT ngay trước mặt , có ai mà không hốt hoảng có ai mà không loạn tâm trí mình đâu , và nó tận mắt nhìn ông mình bị bắn chết trước mắt mình mà bản thân mình không làm gì , chỉ việc ngồi đó trơ ra nhìn

"Ông ơi ông đừng làm cháu sợ"_nó cứ lay lay ông

Nó cố gọi ông dậy mà ông nó vẫn cứ nằm im đó

Bỗng nhiên

"BUP....." _ tiếng đập mạnh từ thân gỗ

Nó đang cố gọi ông dậy thì đằng sau có một lão cảm khúc gỗ đập vào sau gáy nó làm nó bất tỉnh , ánh mắt nó mờ mờ từ từ ngã xuống đất , nó chỉ nghe được giọng một người đàn ông đó cười một cách nham hiểm

"Ha ha ha ha ha...." _ Và rồi nó ngất đi , trước khi nó ngất chỉ duy nhất nghe được giọng cười chết tiệt của lão ta và sau đó nó không biết gì nữa , tâm trạng của một đứa con gái từ 14 lên 15 thì cũng không nói gì nhưng khi bắt nó chứng kiến cảnh người thân mình bị sát hại ngay trước mặt thì quả là một cú sốc lớn . Khi nó tỉnh dậy thì thấy mình đã nằm trong một căn phòng màu trắng đỏ chính là bệnh viện của nhà nó.

"A con gái tỉnh rồi" _ Bà Kim vội hét lên

Đúng lúc đó ông Nhật cũng hốt hoảng chạy vào giường nó

"ÔNG NGOẠI đâu ba mẹ" _ Nó hốt hoảng hỏi tới tập 2 ông bà

2 ông bà chỉ lạng cảm nhìn nó

"Mẹ à , ba à, 2 người sao vậy?" _ nó ngớ người

"ÔNG CON ĐÂU" _ Nó hốt hoảng la lên

"ÔNG CON ĐÂU" _

"2 người trả lời đi chứ?" _ nó rót nước mắt mình

Nó cứ la toáng lên , cảm đồ đạc chọi khắp nơi đến khi bác sĩ vào tiêm cho nó liều thuốc an thần , nó mới nằm ngủ

Sau khi lão ta đánh nó ngất đi thì cùng lúc đó công an ập vào , thấy như vậy liền hấp tấp đưa nó vào bệnh viện và sau đó như thế

Từ sau hôm đó nó bị mắc căn bệnh trầm cảm MẤT kiểm soát bản thân mình . tự nhốt mình trong phòng không tiếp xúc với ai hết cả 3 mẹ nó

X X

Nó bỗng nhiên mở mắt và thấy xung quanh mình toàn là màu trắng , bỗng có tiếng gọi nó

"Cháu yêu" _ tiếng ông nó

Nó quay người nhìn thấy ông nó đang đứng từ xa

"Ông ơi" _ nó chạy lại

"Cháu đừng qua đây"

"Ông ơi" _ nó nấc lên

"Cháu hãy tha thứ cho lão ta đi"

"Nhưng ông ơi".....

"Ta không muốn tay cháu phải dính mùi máu đâu".....

Nói rồi ông nó biến mất

"Ông ơi, ông ơi"

X X

Trở về hiện tại

—

"Ông ơi, ông ơi" _ tiếng nó

"Á....." _ NÓ la lên

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Hào Hoa Và Cô Nàng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 27: Lin Chàng Trai Ngọt Ngào

Chap 27 :-

__ " TIỀN BỐI " ời...iiiiiiiiii __ Nó hớn hờ chạy lại ôm hai chàng trai đang đứng đó

Lisa bỗng lắc đầu , chắc chắn vì cái tính trẻ con của nó

"Nhớ nó thôi à" _Lisa dỗi mắng yêu nó

Nó thấy vậy liền buông 2 chàng ra quay qua Lisa và thế là "Chụt" lên má Lisa

"Xin lỗi chị yêu" _nó cười hiếp mắt mình

"Thôi về nhà em nào" _nó kéo tay Lisa đi để mặt 2 chàng đứng há hốc mồm nhìn và rồi kéo vali đi theo sau

Lũ kiến bao quanh thấy vậy liền nép sang 2 bên nhường cho Bộ 3 đặc biệt và nó đi

--Về tới nhà

"Oaaaaaaaaaaaaaa, mệt quá" _Lisa ngã bệt xuống ghế sofa

Nó thì hớn hờ kéo 2 tay anh nó ngồi xuống ghế sofa đối diện , nó chen vô 2 người làm nũng 2 anh mình

"Oaaa, 2 anh về rồi " _nó cứ lay lay tay 2 chàng

2 anh nó chính là Hoàng Anh Khải và Hoàng Anh Luân (xem lại chap 9 nhé) và chị nó là Hoàng Ngọc Kim Châu(Lisa)

"Con bé này nay lớn rồi nha" _Khải nheo mắt nó

"Chào bảo bối của anh" _Luân hôn lên trán nó

Nó thì nãy giờ cứ cười toe toét mắt mình , tay thì cứ ôm lấy tay 2 anh nó

"Thôi anh chị ở nhà em luôn đi" _nó nói

"hìhì ok bé yêu_cả 3 đồng thanh

"Dù gì anh chị cũng từng ở đây rồi mà" _Lisa nói

"Phòng cũ nhá, em kêu người vẫn thường xuyên dọn dẹp đấy" _nó nháy mắt với Lisa

Thấy vậy Khải đứng dậy

"Thôi anh lên nghỉ trước nha bảo bối" _Khải trông có vẻ mệt mỏi sau chuyến bay dài , và rồi anh xoa xoa đầu nó , mặt nó ửng đỏ lên vì cười

"Chị cũng vậy nhe , ăn trưa thì gọi với nha bé yêu" _Lisa bước lên lầu

"Dạ anh chị nghỉ ngơi đi" _nó chu mỏ phì cười

Luân cũng phì cười với bộ dạng nó lúc này, trông yêu phết đi được , đã lâu rồi Luân chưa được thấy nó như vậy, phải nói là lâu rồi vì ngày trọng đại anh mới về Việt Nam mà thôi !

Dù thời gian không gặp nó nhưng tình cảm anh dành cho nó vẫn như vậy mà nó biết đấy chứ nhưng chỉ có là nó vẫn chưa chấp nhận tình cảm của anh mà thôi , điều đó đối với anh hay nó gì cũng chẳng sao , và thế là anh lại có được cơ hội yêu nó

Nó ngồi tựa đầu vào vai anh , tay thì cứ ôm cánh tay trái của anh vào lòng mình , anh cũng vuốt nhẹ mái tóc nó

Anh em chứ thân hơn anh em thì có , không phủ định là nó có thương anh hay không , nó chỉ biết là khi ở bên anh nó cảm thấy trái tim ấm áp , rất an toàn khi được anh che chở , nó cứ thế chui rúc vào lòng anh

"Sao anh bỏ bảo bối đi lâu vậy" hic hic _nó mếu máo nhõng nhẽo với Luân

"Bảo bối giận anh , không chơi với anh nữa" __nó hix hix mũi mình

"Xin lỗi bảo bối nhé" _Anh lại hôn vào trán nó

"Anh không bỏ bảo bối nữa đâu" _Anh vuốt nhẹ mái tóc nó

"Sao anh chị lại về đây?" _nó hỏi anh

"Hôm nay là ngày 11/11" _anh trả lời vồn vện

Khi nghe anh nói vậy nó lại im lặng tránh né ánh mắt anh nhìn nó bằng cách chui rúc vào lòng anh , Luân cũng biết nó nghĩ gì mà chỉ là anh không muốn nói sợ nó lại chạnh lòng nữa , nó cố vùi đầu mình vào lòng ngực săn chắc của anh để chạy trốn những điều buồn phiền

Bỗng nó ngồi quay lại

"Đi siêu thị nha anh" _nó lay lay cánh tay anh

"Được thôi bảo bối" _anh ngắc mũi nó

Thế là 2 người đi xuống gara nhà xe nó

Hummmmm" _ANH TRẦM ngâm nhìn từng chiếc xe

Thế là anh quyết định lấy chiếc lambo màu đen đi __Phóng đi

Tiếng động cơ của lambo lướt đi trên từng con phố nghe êm tai , xé tan màn gió vào buổi sáng

"KẾT" _Tiếng phanh dừng trước cổng trung tâm thương mại Lie , 1 trung tâm lớn nhất thành phố

Anh cho đỗ xe vào bãi đậu

Trung Tâm Thương Mại Lie là trung tâm lớn và thuộc tập đoàn nhà hân (Dương Nhất Hàn) , có diện tích hơn 1,2 triệu mét vuông , gồm 25 tầng , 1 tầng có diện tích là 720m vuông bao gồm các tầng riêng biệt , tầng mua sắm , tầng giải trí , khu vui ăn uống riêng , khu giải trí riêng , có sức chứa hơn 1300 quầy hàng mỗi tầng lầu .

Luân cho xe vào chỗ đậu và rồi anh cùng nó cùng khoác tay nhau đi vào như một cặp vợ chồng của nhau . Nó lấy một xe hàng rồi bắt anh đẩy đi còn nó thì tung tăng đi trước , trước tiên là đến tầng đồ ăn trước , anh thì lễo đẽo theo sau

Do đây là độ khoảng sáng 8h-9h nên trung tâm cũng vắng khách nên không ai để ý anh chàng Hot boy nổi tiếng kia

Thế là đi vòng vòng cả tiếng đồng hồ cuối cùng xe đã đầy nhóc đồ ăn , cơ mà bánh kẹo là chủ yếu , rau hoa quả thì ít ngum

"Ủầy mệt quá" _nó la lên quay lại nhìn Luân

"Bảo bối anh chết vì đồng này mất" _Luân đổ cả mồ hôi hột nhìn nó

Vì đơn giản anh phải đẩy cái đồng này , thế rồi nó và anh lại quẩy tính tiền sau đó đi lên tầng ăn uống ngồi

Đến thời điểm này khu trung tâm đã đông hẳn đi và chế độ ong bướm chuẩn bị bu bắt đầu

"Ế ế , kia kia là ...

"Chẳng phải , ...

"Đó đó là ...

"Ê , đó đó là ...

"HOT BOY LIN kia " _____ một đứa la lên

"Anh ấy kia....

"Ừ đúng rồi anh ấy kia....

Bla bla ...

Và bắt đầu lời bàn tán xôn xao trầm trồ khen nổi lên , khen có , ngưỡng mộ có , ganh tỵ có luôn , thế là cả lũ hám trai chạy bu lại quanh anh Luân nhà ta , xin chữ ký có , chụp ảnh có rồi từa lura luôn , hất luôn nó ra rìa ngồi luôn ^^ là thế máu nóng sôi lên dồn lên não .. Cơ mà anh Luân nhà ta chẳng bận tâm đến mấy nhỏ kia anh chỉ cười cho qua rồi đi lại nắm lấy tay nó kéo đi vô khu ăn uống ngồi . để lại sau đó là hàng nghìn con mắt trầm trồ nhìn

"Bạn gái anh ấy kìa ,

"Đẹp đôi quá à ,

"Đẹp con khi , xấu hơn tao....

Bla bla

Anh nắm tay nó và ngồi xuống một bàn ngay cạnh cửa kính , do đây được lắp kính hết nên nhìn thấy được cảnh bên ngoài , còn bên ngoài thì không thấy được bên trong , thế là xung quanh lại bu lấy bàn của nó và anh , trai gái gì ganh tỵ biết bao

"Lin Lin kìa ",

"Anh ấy kìa"

"Đẹp trai quá à"...

Quá trời anh mắt nhìn nó và anh nhưng anh chẳng thèm để ý làm gì

Bỗng có 1 anh phục vụ tới hỏi nó và anh , anh phục vụ thì mãi ngắm độ dễ thương của nó mà không hề nghe anh đang dầu sôi lửa bỏng kể bên đang nhìn mình

"E--HÈM"_Anh gỡ cỡ quyển menu xuống bàn làm anh phục vụ thoát khỏi mơ mộng

Anh lườm tên phục vụ làm anh ta mặt tái mét

"Cho tôi 1 hambogo , 1 sandwick, 2 ly kem , 2 nước ép cam , 1 phần gà rán , 1 phần khoai tây chiên "_Anh tuông ra 1 lèo làm tên đó nước nước bọt , xong tên đó đi vô , còn nó thì miệng khúc khích cười anh

"À thì ra có người đang ghen cơ đấy"_nó bụm miệng cười anh

"Tại ai kêu bảo bối của anh đẹp quá chứ"_anh trêu nó

Nó chu mỏ ra đáng yêu phết làm anh phì cười

Lin rất nuông chiều và thương yêu nó , còn anh Khải thì cũng không kém , cả 2 anh em đều đặt nó lên hàng đầu mình , ai làm nó bị tổn thương hoặc đụng tới 1 sợi tóc nó thôi là cho ngay tên đó xuống gặp bác Diễm ngay ^^ @@

Khải thì thương yêu nó theo cách khác , còn Luân thì thương yêu theo cách khác

Nhớ có 1 lần có 1 tên trêu ghẹo nó và thế là chưa đầy 5 giây Luân cho tên đó nằm sái lại dưới cổng đường mương ven hồ luôn lúc anh và nó đi dạo chơi ở Hàn Quốc . Và cứ thế Luân không cho phép ai được đụng tới nó

Và rồi 2 người ăn uống vui vẻ cùng nhau

"Bảo bối này"_Anh gọi nó _Nó ngược lên nhìn

"Anh sẽ ở đây luôn với bảo bối nhé"_Luân cười làm lộ ra chiếc răng khểnh , đúng là một hot boy chính hiệu , nó nghe xong cười với vẻ đồng ý , anh xoa đầu nó

Chẳng dám hứa quá nhiều chuyện ngày mai

Hay vu vơ về chặng đường dài

Hôm nay anh bên em ..

Ta sẽ luôn như hôm nay và anh chỉ cần có thế

Nếu đến lúc 2 ta giận hờn nhau

Hay yêu thương không như những phút đầu

Em hãy cứ tin rằng và hãy nhớ mãi là...

Anh...sẽ không nghi ngờ để tình ta chớm tắt

Anh...sẽ không bao giờ để em rơi nước mắt

Anh sẽ không bao giờ, anh sẽ không bao giờ...để em buồn dù chỉ là vài giây

Anh...sẽ lặng im những khi em hay cáu gắt

Anh...sẽ yêu em hơn bản thân, anh hứa chắc

Anh sẽ mãi mãi là của em

Mỗi khi em buồn anh sẽ tự nguyện vào vai thần thánh

Mang đi nỗi lo trên trời dưới đất mà không cần cánh

Còn chán thì anh sẽ tự nguyện nhập vào vai Trần Thành

Hại não sáng đêm chỉ để nụ cười em luôn gần anh

Xa em chỉ mới vài giờ đã thấy rằng...I miss you

Muốn nói với em 1 câu thật lòng là...I need you

Hôm nay bất chấp tất cả

Anh muốn nói với em là

Em ơi ! i wanna marry you

(Anh là của em --Karik)

Và rồi trong tầng ăn uống nổi lên bài hát đó, Luân nghe được thì cười khúc khích, còn nó thì mãi chăm chú lo ăn không hà, nhìn nó bây giờ không nhịn cười nổi

"Em như vậy sao anh nhớ xa em đây hả bảo bối" _____ suy nghĩ của Luân

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Hào Hoa Và Cô Nàng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Bộ Ba Trở Lại

Chap 28 :

-

Tối hôm đó tại dinh thự nhà nó

Bài nhạc buồn và tâm trạng nhưng thực sự anh đã vô cảm

Anh thật nhỏ bé giữa dòng đời một mình anh không thể vượt qua

Suy nghĩ của thằng vô dụng tình yêu nó không biết níu lấy nó chỉ lặng nhìn ngẹn ngào và khóc khi mà người yêu nó buông tay

Có lẽ quá khứ bây giờ trong nó không còn gì ngoài mảng tối

Dù trắc trở không thể vượt qua khi có người thứ ba can thiệp
Tại sao nó không giành lấy tại sao nó ngu ngốc quá vậy
Tại sao lặng im khi biết cô ấy quan trọng với nó như thế nào
Nó cũng biết cô ấy yêu nó chỉ vì chờ đợi không nói ra
Lúc chia tay cô ấy nói không còn yêu thật ra là dối trá
Nó biết điều đó nó cảm nhận được điều đó
Vậy mà nó chấp nhận buông xuôi từ bỏ hạnh phúc mà không đắn đo
Chắc nó hiểu bản thân nó không xứng đáng để nhận tình cảm đó
Nó hoàn toàn không còn lựa chọn nào khác cũng vì những lý do
Sự nghiệp vẫn chưa có vật chất là số không
Vậy thì làm sao nó dám đối diện tranh giành lấy người mình thâm yêu
Nó thần thờ như đã chết cái vẻ vô hồn trong ánh mắt
Sai lầm lớn nhất cuộc đời của nó là thứ tình yêu đã đánh mất
Hối hận thì được gì cũng chỉ làm mình thêm đau
Hậu quả tự nó phải gánh lấy là chuỗi ngày cô đơn trong đêm thâu
Hằng ngày nó vẫn cầu nguyện nơi đó cô ấy được hạnh phúc
Còn nó vẫn tin vào điều gì đó gọi là kì diệu và phép màu
Nó vẫn tin vào những chuyện tình cổ tích kết thúc sẽ có hậu
Nó vẫn muốn là lương sơn bá còn cô ấy là chúc anh đài
Nó không muốn chia ly cách biệt như trong những chuyện tình liêu trai
Nó ước ao một ngày nào đó nó và cô ấy sẽ gặp lại
Dù 10 năm 20 năm hay là chờ đợi mãi mãi
Dù trái tim nó không còn nhịp thở nhưng tình cảm không thể tàn phai
Nó đã hứa chỉ yêu cô ấy dù trong một giây hay cả đời
Đến phút cuối vẫn là thằng khờ ngày ấy dù thân xác rã rời
Vẫn không thay đổi vẫn chỉ lặng im giọt nước mắt này đã cạn
Khép lại một kết thúc mở câu trả lời nằm ở thời gian
(Nó và nước mắt -- Phúc Pin)
Nó mở nhạc nghe trong lúc rảnh rỗi trong phòng để nghe giải quyết căn thẳng
Nó từ trong phòng tắm bước ra thì nhận được cuộc điện thoại video vào máy tính của nó từ Hàn Quốc
"A papa , many " _Nó réo lên
"Con gái yêu" _ Bà Kim vội mừng rỡ
"Con lại ham chơi nhá " _ Ông Nhật mắng yêu nó
Nó chỉ cười cười gãi gãi đầu mình

"Con đi mà không nói với chúng ta gì hết" _ Bà già vờ giận đối nó

"Xin lỗi papa many nhé ^^ , cười" _ nó làm mặt cún con

"À hôm nay chúng ta không về với con gái được" _ bà lo lắng

"Dạ không sao đâu mẹ yêu" _ nó cố cười

"Thôi thôi rồi , con gái yêu đi ngủ đi nhe" _ bà cười

"Dạ vậy thôi chào papa many nhé" _ nó hun gió

2 ông bà phì cười với tính con nít của nó rồi tắt video

Riêng nó sau khi nói chuyện xong mặt nó lại xì xuống , nhìn lên bức ảnh của nó và ông đang đặt trên bàn nó lại rung rung nước mắt.

Hằng năm cứ tới ngày giỗ là gia đình nó đều cúng giỗ nhưng riêng chỉ có năm nay là không làm vì 2 ông bà nhà bận công việc , nó cũng đã đoán trước như vậy nên không trách mắng 2 người , cho nên đành im lặng cho qua ngày này.

Nó lại chạnh lòng mình , nó vào nhà tắm thay bộ đồ ngủ rồi đi xuống phòng khách

"A bé ICE" _ Lisa nhìn lên lầu

Nó đi lại ghế sofa ngồi , anh Khải để quyển tạp chí xuống bàn và sát lại ngồi kế nó

"Em ổn chứ?" _ Khải vuốt nhẹ mái tóc nó

Nó chỉ cười nhẹ , quay qua quay lại nhìn như tìm kiếm ai đó

_ Từ trong bếp

"Anh đây nè , * cười * " _ Tiếng Luân từ bếp đi ra và trên tay đang bê mâm với 4 ly cacao mới pha. Luân có biệt tài pha cacao rất ngon có 1-0-2 ^^.
Luân bê mâm đặt lên bàn

"Đây của bảo bối" _ Luân cầm ly cacao màu trắng lên đưa cho nó

"2 người tự xử đi" _ Luân lè lưỡi với Khải và Lisa

"Hời ơi , đúng là ...@@@" _ 2 người lắc đầu

Thế là nó bật cười toe toét

"À bé ICE" _ Lisa gọi nó _____ Nó quay qua nhìn

"Ngày mai bọn chị sẽ về trường học với em nhé" _ Lisa cười nháy mắt với nó

"OH YEAR" _ nó la lên cười híp mắt mình

Cả 3 người thấy vậy liền bật cười với hành động vui mừng của nó

"Dù gì cũng không về trường lâu rồi" _ Khải cười nham hiểm làm cả 3 người còn lại lắc đầu khó hiểu

Ngồi trò chuyện cũng đã hơn 10 giờ hơn 5 phút

"Thôi đi ngủ nào bảo bối" _ Luân véo má nó

Và rồi cả 4 người giải tán , riêng Luân thì đưa nó lên tận phòng , còn 2 người kia thì ai cũng mệt mỏi đi về phòng mình

-----

Và rồi tất tắp trên trang web của trường The Queen đăng tải thông tin

_____ " CỰU HỘI TRƯỞNG HỘI HỌC SINH TRỞ LẠI"

—

Và rồi tích tắc chưa đầy 5 giây hàng trăm nghìn bình luận

"Hà"

"Thiệt không?"

"Chắc không?"

"Khi nào"

"BỘ BA đấy hả"

"Phải không?"

"Khi nào"

"Chùng nào"

.....bla bla

Và cứ thế hàng loạt bình luận đặt câu hỏi cứ thế tin đồn lan khắp trường học

--Sáng hôm sau

--Tại trường The Queen

"ê ê bà nghe tin gì chưa?"

"Nghe nói Bộ ba trở lại đó"

"Đúng rồi , hôm nay nè"

"Chờ oi , sắp gặp lại hot boy lòng tui rồi"

.....

6h30 sáng

Lúc này cổng trường đã bu kín học sinh , sân trường đầy áp lũ hám trai

Trong lúc này tụi hần bắt đầu chen vô trường cũng khổ thân với số lượng fan nữ sinh ngộp thở như thế này , và cuối cùng tụi hần cũng tìm được 1 dãy ghế đá ngồi xuống

"Nghe nói anh ấy về"__Vũ lên tiếng

"Hà , ài"__Vy , Bảo , Anh đồng thanh

"Hội trường"__Kiệt trả lời

Cả 3 người nhún vai không nói gì

__ 10 phút sau

—

"TING TING TING"__tiếng còi xe

2 chiếc lamborghini màu trắng bạc và màu đen dừng trước cổng trường The Queen

"Á, Á á, á,"__tiếng hò hét của cả sân trường bẻ ra như tổ kiến

"CẠCH CẠCH"__từ trong xe 2 tên tài xế ở 2 xe chạy lật đật ra ngoài mở cửa

Từ trong xe màu đen đó là Lisa khoác tay Khải thánh cặp bước xuống xe

"OA OAAAAAAAAA"__tiếng hò hét của nữ sinh la lên rần rần

Lisa bước xuống xe cùng Khải , Lisa nở 1 nụ cười để lộ hàm răng trắng như bao công , ý lộn bông cao ^^ làm cả trường ngất ngây , da thịt trắng hồng khuôn mặt hình chữ điền . Nụ cười của cô làm các nam nhi trong trường xiu lên xiu xuống . Ngược lại là Khải mang đậm chất lịch lãm bằng phách ngẫu hơ , mái tóc ngắn xéo vuốt lên ở giữa , 1 bên tai đeo 1 chiếc khuyên tai kim cương nhỏ , khuôn mặt điển trai , hàng lông mi cong , sống mũi cao , chân

mày đậm , môi mỏng . Khuôn mặt anh không cảm xúc cũng chẳng lạnh lùng mấy vì con người anh không phải là con người lạnh lùng mà là con người chỉ không thích sự ồn ào như vậy thôi.

Bên phía dưới chiếc lambo trắng bạc là nó khoác tay Luân bước xuống xe , một lần nữa tiếng hò hét của nữ sinh lại càng to hơn .

Luân hôm nay thật lịch lãm và lãng tử với mái tóc đen tía gọn gàng , bên tai cũng đeo 1 chiếc khuyên kim cương nhỏ như Khải vậy. Dáng người anh cao ráo 1m80 , đậm chất hơn người mẫu . Luân quay sang cười với nó làm lộ chiếc răng khểnh trông rất cool

Nó hôm nay trông thật nhí nhảnh đáng yêu với mái tóc màu đen tết xuong cá ở 1 bên và mái ngố , rất dễ thương . Nó và Luân nhìn nhau cười mỉm

Bỗng từ xa có tiếng la thất thanh

__ " __ " a " __ TIỀN BỐI" __ __ cô chạy lại phía Khải , cô la lên và chạy lại ôm Khải và Lisa , ôm chầm lấy Khải

"Tiền bối" __ cô cười toe toét miệng mình ..... kkkkkkkkkkkk*

"Con bé này"- _Khải xoa xoa đầu cô

"Chị ơi" __ cô quay sang Lisa , Lisa bật cười

"E--HÈM" _Luân đi về phía cô __đúng lúc đó tụi hấn cũng đi lại phía này luôn

"A--tiền bối" __ Vy réo lên

"Á mấy đứa"- _Lisa cũng hét hồn réo lên

"Sao đông đủ thế này" __ hấn nãy giờ chứng kiến mới lên tiếng

"Chú em vẫn vậy đấy à" __ Khải nói với hấn

Lisa lại choàng vai hấn và chào

"Cậu khỏe chứ?" _Lisa hỏi hấn

Hấn chỉ gật đầu chào , anh Vũ thì đi lại đập tay với Khải , riêng nãy giờ chỉ có 1 cặp đôi không nhúc nhích đó là nó và Luân , Lisa thì nhìn mọi người cười

"Thôi vào vip 4 đi mấy đứa" _Lisa lên tiếng với cả đám

Và rồi sân trường nép thành 2 bên để lối đi giữa cho tụi hấn và tiền bối đi vào lối vip 4

"Trời ơi , đẹp trai quá"

"Không ngờ"

"Trường mình sao toàn hot boy không vậy nè"

"Ê mà sao con đó đi chung với bộ 3 vậy"

"Khoác tay Lin nữa kìa"

"Bạn gái Lin sao?" _

. . . . . Qúa trời lũ nữ sinh đua nhau thắc mắc về nó và Luân

-Tại vip 4

Cả lũ kéo nhau ngồi xuống ghế salong tại phòng

"Anh chị về khi nào thế" __ cô cười nhe răng

"Về được 2 ngày rồi bé yêu" _Lisa nháy mắt với cô

Nó và Luân thì khoác tay nhau đứng lên đi ra khỏi phòng , cả đám thì quay lại nhìn nó và Luân trơ trơ

"Này sao thế" _Lisa nhăn mặt

"Tụi em đi đây tí" _Luân mỉm cười

Và rồi Luân kéo nó đi ra để lại cả lũ ngớ ngàng , riêng hẳn thì lặng lẽ nhìn bóng nó choàng tay LUÂN như vậy mà bước đi ra khỏi phòng

À thì ra 2 người đi lên phòng hiệu trưởng

"Cộc cộc cộc" __ tiếng gõ của __ mời vào

"Ba ba" _Nó thấy ông Khang liền réo lên

"Ủa con đây à" _ Ông rời mắt khỏi đồng hồ sơ nhìn nó và Luân

"Ủa ai vậy cả" _ Ông bước ra khỏi ghế

"Chào ba ba" _ Luân mỉm cười

"Cháu về khi nào đấy?" _ Ông nhìn Luân cười

"À ba ba" _ Luân cười nham hiểm

"BA BA CHO CON HỌC LẠI NHÉ.....kkkkkkk*" _____ Luân nháy mắt cười

—

...." HẢ _____ CÁI ____ Gì?? ____ Ông la lên

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Hào Hoa Và Cô Nàng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Buổi Lính Thuê

Chap 19 : BUỔI LÍNH THUÊ-

"Con đùa ta đấy à" _ Ông Khang ngớ người

"Ba à" _Nó cười nhẹ

"Thôi ta hiểu rồi" _ Ông Khang lắc đầu cười

"Nhưng phải học 12 nhà" _ Ông cười

"Chịu luôn" _ Luân cười

"Thôi con xuống dưới đi ta sẽ sắp xếp" _ Ông cười

"Ơ mà có Khải và Lisa nữa đó ba" _ Luân cười

Thế rồi nó và Luân chuồn ba chân bốn cẳng chạy thục mạng đi ra ngoài

"HẢ CÁI GÌIIIIII?" _ Ông Khang ngớ người há hốc mồm

"Bọn nhóc này thiệt là..." _ Ông cười lắc đầu

— — —

Tối hôm đó tại nhà nó

— — —

Bộ ba và nó về tới nhà liền ê ẩm cả người than vãn nằm xuống ghế sofa . Vì đơn giản cả ngày hôm nay bị cả lũ chết tiệt kia hành hạ đủ thứ . Bộ 3 có vẻ sai lầm khi về trường học , mang tiếng học chứ thật chất là buồn rãnh rồi vô chơi chung vì đơn giản họ muốn được ở cùng nó nhất là anh LUÂN NHÀ TA ^^

"Đi tắm cái đã" _Khải và Lisa đứng lên đi lên lầu , chỉ còn nó và Luân

"Mình cũng vậy đi bảo bối" _Luân quay sang nó

Nó chẳng nói gì cũng đứng dậy đi lên lầu cùng anh

__ Đêm tới 1h sáng , tại phòng Khải

Khải đang ngồi trên bàn bấm bấm cái gì đó ở laptop của mình , có vẻ như anh đang xâm nhập hệ thống mạng điện của một công ty nào đó

"Cộc cộc cộc" _Tiếng gõ cửa _Vào đi

"Chưa ngủ à" _Tiếng của Luân vọng vào

"Giờ đây chú" _Khải vẫn dán mắt vào laptop

Luân không nói gì , đi lại bàn đưa cho anh 1 tập hồ sơ màu vàng , Luân ra hiệu ý là cho Khải mở phong bì ấy ra, Khải cũng lẹ liền mở ra xem phong bì ấy

Anh nhướng mắt lên nhìn Luân ra vẻ khó hiểu

"Thì ra ông ấy bị bé ICE bắt cách đây 2 năm"

"Đi thôi" _Luân nói với Khải như có hàm ý

Khải vào phòng tắm thay đồ , anh chọn cho mình cây đen với quần tây đen áo thun đen dài tay khoát thêm chiếc áo đen , tông xẹt tông . Luân cũng y khuôn như vậy

2 người xuống nhà xe lấy chiếc lamborghini LP670-4 màu đen và phóng đi do Luân cầm lái .

Trông nó và Lisa hôm nay khá mệt nên đã ngủ say không hề hay biết gì @@

Luân và Khải lái xe đến bar ICE

"Két" _Tiếng phanh gấp của xe lambo dừng trước cổng bar , Luân cho quẹo xe vào cổng bar và dừng trước lối ra vào.

"Cách cách" _2 chàng trai mở cửa bước xuống xe , 2 người bước đi vào nhưng đã bị bọn canh gác chặn lại

"Này chúng bay là ai" _1 tên chặn lại

Khải bỗng nhếch môi cười 1 cái rồi tung 1 cước đập tên đó văng vào cánh cửa bar , cú tung chưởng quá mạnh làm cánh cửa bar té làm đôi văng ra , bây giờ mọi hoạt động trong quán đều dừng lại với sự xuất hiện của 2 chàng trai , ai nấy đều quay lại nhìn 2 chàng

"KING.....KING.....ing.....KinG... kia.....kia" __1 tên bảo vệ đứng cạnh quầy rượu nói không nên lời

mặt mày tái mét , mồ hôi vật vã tuôn ra

"Tụi bây xông lên" __1 tên nào từ trong bước ra cùng cả 10-20 người trên tay cầm vũ khí rồi cả đám xông lên

"ĐOÀNG"- - Tiếng súng nổ lên

Tiếng súng nổ lên và người bị bắn là tên cầm đầu đàn ban nãy và người bắn là Joly

Bây giờ cả quán loạn lên chạy tung tóe ra ngoài hết , còn Joly thì hồi hả từ trên lầu chạy xuống người lấm tấm mồ hôi mặt mày xanh mét nhợt

"XIN LỖI KING....ing" __Joly rung cầm cập

Bây giờ cả lũ xanh mặt hồi hả quỳ xuống , không ai dám ngước mắt lên nhìn , King và và Lin không nói gì chỉ bước đi lên lầu vào phòng Vip Black , đó là căn phòng của tổ chức

Ở đây Joly cho đàn em dọn dẹp chỗ này rồi hồi hả chạy theo

TỔ CHỨC ROSE ICE được xây dựng nằm ở dưới lòng đất , được xây dựng rất độc đáo cứ như là 18 tầng địa ngục vậy mà cái này còn hơn như vậy nữa , nhất là NGỤC CHẾT

King và Lin bước lên lầu vào phòng Vip Black , căn phòng này thông qua đường hầm vào bên dưới lòng đất

2 chàng vào trong phòng , Lin đi lại gần kệ sách kéo 1 quyển sách ra và lập tức chiếc kệ sách bị cắt thành 2 ngăn mở sang 2 bên , sau đó hiện ra cánh cổng thang máy. Khải đi lại bàn phím số âm trên cửa thang máy đưa bàn tay mình lên xác nhận dấu vân tay , sau đó màn hình hiện lên chữ KING , lập

tức có tiếng *TING* , cửa thang máy mở ra , 2 chàng trai bước vào , thang máy đưa 2 người xuống dưới Tổ Chức

"TING"_cửa thang máy mở ra

Phía dưới đại sảnh là hàng loạt các thuộc hạ đang nghiêm đón chào cuối đầu góc 90 độ , ai mà ngược lên nhìn là ăn ngay 1 phát đạn liền , cả hành lang im lặng chỉ còn tiếng bước chân đi của 2 chàng trai

"_Cộp cộp cộp"

King và Lin bước đi thẳng tới cánh cửa của 1 thang máy nữa . Lúc này Lin đi lại máy quét để xác nhận máy quét mắt , cánh cửa thang máy mở ra đưa 2 người lên tầng trên , đó chính là căn phòng làm việc của bọn King , còn bên dưới kia là đại sảnh làm việc của thuộc hạ . Và rồi . . .

____ Tại bar devil

__ Tại phòng vip 4 , đêm 2h sáng

Trong phòng vip 4 có 1 cặp nam nữ đang quần lấy nhau , kẻ nằm trên người nằm dưới , chàng trai cứ đè lên người cô gái , tình trạng thì cô gái chỉ mang trên mình bộ đồ lót ren màu đen , kế bên thì chiếc váy màu xanh ngắn cùn bị vứt dưới sàn , còn chàng trai thì lưng trần , còn mặc quần tây dài , dưới sàn là chiếc áo sơ mi vứt toẹt đó , 2 người cứ kẻ nằm trên là trai người nằm dưới là gái , tay chàng trai thì cứ thế di chuyển loạn xạ trên cơ thể không mảnh vải của nàng , niệnng thì cứ hôn tới tấp tới lui phần ngực đầy đà của cô nàng , bỗng chàng trai đưa tay tới tuột 1 bên dây áo ngực của cô xuống thì . . .

"ĐỪNG"__ Tiếng tông cửa đi vào__ "WIN....nnnnnn"__

Nghe thấy tiếng gọi thì 2 người vẫn không để ý gì tiếp tục hành động ấy , chàng ta đang la liếm trên bộ ngực đầy đà hồng hào của nàng , hai tay thì xoa xoa kéo từ chân lên hông

"HỪ--- WIN"__ Tiếng hét lớn của WILL

Thế là Win dừng hành động ấy lại

"CÚT"__ Will chỉ tay về phía con nhỏ đó làm mặt nhỏ tái mếp

Thế là à ta ba chân bốn cẳng nhặt ngay chiếc váy của mình lật đặt chạy tung ra khỏi phòng

"HÈY-- ĐANG ĂN NGON À"__ WIN bỗng nhăn mặt quơ lấy chiếc áo của mình xỏ vào

"MÀY ĐÚNG LÀ . . ."__ Will chặc chặc lắc đầu

"SAO PHÁ ĐÁM VẬY BA"__ Win vuốt vuốt cầm mình

Win cầm ly rượu trên bàn xoay xoay lắc lắc rồi đưa lên húp một ngụm , đôi mắt sắc lạnh nhìn chăm chăm vào chiếc ly rượu trên tay mình

"LÃO KHÁNH XUẤT HIỆN"__ *Will nhìn Win*

"*CHOÁNG*"__ *Chiếc ly rượu lập tức rơi xuống đất*

Win nhìn WILL VỚI SỰ NGÓ NGÀNG hết sức

"CÁI Gì"__ Win la lên đứng dậy nhìn Will

"*Có người tình báo thấy ông ta xuất hiện ở nhà*"__ *Will nhìn Win*

"*Điều tra xem 2 năm nay ông ta đã đi đâu*"

"Tao đang cho người bắt ông ta về đây"

* TUA LẠI THỜI GIAN TẠI TỔ CHỨC ICE *

"Anh muốn thả ông ấy ra thật hay sao?" __tiếng Lin bực bội hét lên

"Giữ ông ta lại chẳng có lợi gì" __Khải nhăn mặt

"Nhưng bảo bối biết sẽ ra sao?"

"Bảo bối sớm muộn gì cũng thả lão ta ra"

"Nhưng King à , suy nghĩ lại đi" _Lin khó chịu

"Thôi đi xuống dưới thôi nào" _King bước ra

King và Lin bước ra khỏi phòng và đi ngược lại xuống dưới sảnh , vừa bước xuống sảnh thì gặp Joly đang đứng nói chuyện , Joly vừa thấy 2 người thì đi lại , King hất mặt về phía Nam của đại sảnh thế là Joly hiểu ý , cả 3 người cùng nhau đi xuống NGỤC CHẾT

-

"KÉT" __tiếng mở cửa đi vào của Joly

Trước mặt 3 người là người đàn ông tên Khánh đang bị bao quanh bởi xiềng xích , đáng vẻ bị hành hạ tàn tệ . (coi lại chap 26 ^^)

King ra hiệu cho Joly ý muốn thả ông ta ra , và rồi Joly hiểu ý

"ĐỪNG ĐỂ TÔI GẶP LẠI ÔNG" __King nhăn mặt thốt ra câu nói nghe vẻ đầy sorn gai ốc mà có thể cảm nhận được

Ông ta không nói gì và rồi bên ngoài có 10 tên thuộc hạ ở ngoài đi vào trên người còn đeo súng bên hông . Một tên trong đó cầm 1 chiếc khăn đen bịt mắt lão Khánh lại và cả 10 người thêm Joly cùng đi hộ tống lão ta ra ngoài tránh trường hợp cướp ngục , cả đám đi 1 lối đi khác

* TẠI VIP 4 *

"SAO MÁT TÍCH 2 NĂM NAY LẠI XUẤT HIỆN" ____Will khó hiểu

"CÂY KIM TRONG BỌC CÓ NGÀY LÒI RA"__ WIN cười nham hiểm

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Hào Hoa Và Cô Nàng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 30: Lá Chúc Thư Trong Quan Tài Cỗ

Chap 30 : LÁ CHÚC THƯ TRONG QUAN TÀI CỖ

-

Ông ơi , ông có nhớ ngày con còn thơ bé

Chuyện về kỉ niệm ngày xưa đó

Con vui sướng nghĩ về nó suốt ngày

Chỉ cần nghĩ về những lần bên ông vui vẻ

Thì con đã không ăn không ngủ luôn rồi

Cháu nhớ ông nhiều lắm !

Khép lại một dòng suy nghĩ

Sáng hôm sau , ngày chủ nhật

“KÉT” _tiếng xe lamborghini màu đen vừa quẹo vào gara xe nhà nó, đó chính là là Khải và Luân

Do giải quyết một số công việc trong Tổ chức nên mới tận sáng hai người mới về tới nhà . Trông hai người thật mệt mỏi và tội tệt có lẽ do công việc quá nhiều

Luân cho đồ xe rồi đi lên lầu nghỉ ngơi , giờ mới tầm 5h45 sáng nên có vẻ Lisa và nó còn ngủ.

7h30 sáng muộn

Và rồi bóng sáng heo nường của nó từ từ mới mở mắt ra , đôi mắt lim dim mờ mờ từ từ mở ra , nhìn về mặt còn ngáy ngủ của nó đúng là mắt hình tương kinh khủng

Nó ngoe ngáy một tí , lăn qua lăn lại trên giường , vô thức tay chụp lấy điện thoại trên bàn , mở mắt ra nhìn vào điện thoại thì thấy có 1 tin nhắn

“Á anh yêu nhắn tin cho mình” _nó cười thầm trong lòng

“Tổng đài 1900 một 0 không có chào bạn” .....@@

“Anh yêu ngày nào cũng nhắn tin hết , thương anh ghê”

Trông đầu nó bây giờ cảm thấy buồn cười với chữ anh yêu mà mình đặt cho tổng đài , nó bật người ngồi dậy, vươn vai xoay mình qua lại rồi bước xuống giường sau khi gấp chăn gối ngay ngắn . Nó phi mình vào vsen tầm 10 phút , xong rồi nó lết xác xuống nhà.

“A-bé ICE vào ăn sáng đi nào” _Lisa đặt cốc sữa xuống bàn

Vừa lúc đó Khải và Luân cũng mệt mỏi trên lầu đi xuống đi vào phòng ăn , cả 4 người ngồi vào bàn , hôm nay Lisa làm món bít tết cho cả nhà , nó đang cầm chiếc nĩa và dao lên vừa định cắt miếng thịt :

“Bảo bối” _Khải gọi nó __nó ngước lên nhìn anh

“Lão Khánh” _Khải nói rồi nhìn nó để ý nó coi sao

Khải thốt ra 2 chữ làm Lisa giật mình nhìn Khải

“Anh đã biết rồi còn hỏi em” _nó cầm đũa nhìn anh

“Đêm qua” _nó cầm ly sữa lên húp 1 ngụm

“Em giận anh đấy à” _Khải chớp chớp mắt nhìn nó

“Sớm muộn em cũng thả ông ta ra thôi” _nó ghim miếng thịt bò lên cho vào miệng nhai nhóp nhép

Luân sau khi nghe vậy cũng mừng cứ tưởng nó sẽ còn mang hận thù ở trong người , ai ngờ nó trút hết ra rồi

Thú thật phòng nó được xây dựng có phòng làm việc riêng , phòng làm việc mini của nó , trong phòng mini là 1 dãy các vi tính , màn hình ti vi , vệ tinh mini , các loại ..... Vì đơn giản đối với 1 tay hacker thì bộ làm việc bao gồm hàng loạt các thiết bị tối tân nhất cũng đương nhiên . Và rồi tất cả thiết bị đều được kết nối hàng loạt vào Tổ Chức Trụ Sở

Cho nên việc Khải làm nó biết cũng là chuyện đương nhiên

Ngay cả toàn khu nhà của Dinh Thự này cũng toàn là mạng lưới điện được đi dưới lòng đất , âm tường , giăng khắp nơi , muốn đột nhập vào nhà cũng hơi ngộp thở chỉ diễn tả một từ CHẾT , và tất nhiên là những cái này do nó và cô làm ra

Bọn họ ăn sáng rồi trò chuyện với nhau đã đúng 8h , bữa sáng đã xong , Lisa cầm mình đi dọn dẹp

TẠI CĂN NHÀ CỦA LÃO KHÁNH

Căn nhà lầu 2 tầng màu xanh nhạt , cũng khá rộng và lộng lẫy đây về giàu sang vì lão ta cũng là 1 đại gia doanh nhân nổi tiếng trên thương trường lĩnh vực

“Ông chủ ơi, cốc cốc...” _tiếng gõ cửa của 1 cô hầu

Thấy không ai trả lời cô dùng chìa khóa mở cửa đi vào , vào thì không thấy ai , cô bèn đi qua phòng sách của riêng ông, căn phòng im lặng chẳng nghe động tĩnh gì , cô quay đầu qua lại bỗng nhiên trong phòng .....

“Á”..... TIẾNG THÉT RẤT LỚN

Lão ta thất cổ treo mình lên chùm đèn trong phòng sách , bên dưới ông là 5 con mèo đen mun cứ đi lòn vòn dưới chân ông vì ông là đại gia rất thích chơi mèo đen , bầy mèo đen cứ lòn vòn kêu inh ỏi bên dưới chủ nhân nó

Căn phòng trở nên đầy u ám mùi tanh của xác chết

Cô hầu gái hốt hoảng gọi cho cảnh sát và rồi tình chấn động lan ra

“TRIỆU PHÚ KHÁNH GIA XUẤT HIỆN VÀ CÁI CHẾT BẤT NGỜ”....

__Kèm theo đó là bức ảnh chụp lão ta thất cổ và bên dưới là 1 bầy mèo quanh quẩn

.....

“CHOÀNG”_chiếc ly rượu rơi ngay xuống đất kèm theo đó là tiếng quát lớn :

“CÁI GÌ ÔNG TA CHẾT RỒI” __tiếng hét của Win

Phong đi lại mở ngay chiếc ti vi trước mặt hắn

BẢN TIN THỜI SỰ 12H TRƯA

à Theo nguồn tin cho biết , nhà triệu phú KHÁNH GIA mất tích sau 2 năm đã xuất hiện . Nhưng sáng nay , cảnh sát phát hiện ông ấy đã thất cổ tự tử trong phòng sách nhà mình...β Bản tin thời sự với cô bình luận viên vừa nói ra 1 tràng làm Win ngớ người

-----

“CÁI GÌ” __lisa , khải và luân hết hồn la lên

“CHOÀNG”_Ly nước ép trên tay nó rơi xuống

“Bé Ice”_Lisa quay lại nhìn nó hờ hững

Luân thấy vậy đứng lên từ phía sofa đi lại cầu thang chỗ nó đang đứng , luân điu nó đi lại ghế sofa ngồi xuống , người nó bây giờ chỉ toàn là sự im lặng không thốt được tiếng nào, Khải thấy vậy liền tắt ti vi đi

BING BOONG __TIẾNG CHUÔNG NHÀ NÓ

“Đề chị đi mở cửa”_Lisa đứng dậy đi ra

Lisa bước ra mở cửa nhà , thì ra là chú đưa thư

“Xin chào cho tôi gặp cô Đà Ngọc Băng”

“Bé ice oi , gặp em rồi”_lisa quay vô nhà

Thấy vậy nó đứng dậy đi ra phía chú đưa thư đang đứng

“Của cô đây , mời cô ký nhận”_Chú ấy cười

Nó cũng thấy lạ nên cũng ký nhận cho , nó cảm thấy có gì đó bất thường ở đây , nó cầm ngay chiếc phong bì màu vàng lên lật qua lật lại rồi đi vào trong nhà , đặt trên bàn không ngờ ngàng gì tới

“Ừa , sao không xem”_Lisa thấy lạ

Nó trề môi , bước dậy đi vào bếp. Và rồi .....

“CÁI QUÁI GÌ THẾ NÀY” __Win ngớ người la lên

“Tao không ngờ”_Phong cũng trề môi với hắn

“Vậy chúng ta làm sao”_Phong hờ hững

Hắn và cậu bước ra khỏi phòng đi xuống nhà

Đúng lúc đó , Kiệt và anh Vũ cùng nhau tập tã đi vào nhà hắn

“Xây ra chuyện lớn rồi”_ Kiệt lúc túng lên

“Tụi tao biết rồi”_ Win thở dài

“Ice à, ta xin lỗi con nhiều lắm”...

“Khi ta nhận ra việc làm của mình thì cũng đã quá muộn rồi, ta biết con sẽ không bao giờ tha thứ cho ta vì lỗi lầm ta gây ra quá lớn đối với con, ta hy vọng con sẽ bỏ qua cho ta, ta biết mình sai rồi”

“Thật thật, trong thời gian 2 năm qua ở trong ngục ta cảm thấy bản thân mình thật tội tệ, con nói đúng. **CHỈ VÌ MỘT NGƯỜI DÀN BÀ THÔI MÀ** .

Ta đúng là ngu quá mà, bản thân mình bị lợi dụng mà không biết và rồi bà ta cũng bỏ ta ra đi để đến với người khác, ta đúng là ngu mà”

“Bây giờ nợ mạng trả mạng”, ta đã cướp đi của con quá nhiều rồi, ta hy vọng con sẽ tha thứ cho ta, hy vọng cái mạng già này sẽ xóa hết ân oán giữa ta với gia đình dòng họ nhà Đà Tổng ...

ICE TA XIN LỖI

.

“Châm hết”_đó là tiếng của Lisa

Câu cuối cùng Lisa làm cho 2 người con trai khẽ giật mình. Phải đó là Lá Thư mà lão ta trước khi chết đã trút tâm nguyện của mình ra ngoài.

“Bảo bối”_ Luân quay người lại phía bếp

Thì ra lúc nó vừa đi ra ngoài thì khựng lại thấy Lisa đang bóc vỏ phong bì ra và đọc. Nó không ngờ

Nó khẽ đi tới ghé ngồi xuống, lòng rối bời suy nghĩ

Cả 3 người kia không nói gì lặng thinh nhìn nó

.

Tối đến trong phòng nó lúc 11 giờ đêm

Nó trần trọc mãi, xoay qua xoay lại trên chiếc giường của mình, nó gối đầu bằng tay nhìn lên trần nhà suy nghĩ vẩn vơ về chuyện ban trưa. Nó trầm nghĩ không biết giải quyết ra sao hay là có nên tha thứ cho ông ta hay không? Khẽ rùng mình, quá mệt mỏi với dòng suy nghĩ chạy ngang đầu mình và rồi nó cũng thiếp đi...

.

- TẠI DINH THỤ NHÀ HẮN-

Hắn cũng chả ngủ yên gì được với dòng suy nghĩ điên rồ cứ chạy lung tung trong đầu mình như không có lối ra. Chẳng qua nghĩ về nó thôi

"Sao mình lại nghĩ đến cô ta nhỉ?"_hắn cốc cốc vào đầu mình

"Sao mấy hôm nay cô lạnh nhạt với tôi thế vệt"

Hàng ngàn câu hỏi đặt ra trong đầu hắn

.

-Trở lại phòng nó-

Nó khẽ nhắm mắt nhưng rồi từ từ trong khóe mắt, một giọt nước mắt đang lăn dài xuống mang tai nó. Nó cứ khóc trong lặng thầm, không nức thành tiếng mà chỉ là im lặng, đúng là nó giới chịu đựng bản thân thật. Nó cứ im lìm nhắm mắt mình lại cứ để giọt nước mắt đắng cay ấy lăn vào mang tai

Môi nó khẽ bấp bấp lẩm bẩm 3 chữ "SẼ THA THỨ"

3 chữ khẽ nói ra làm cho nó trên khóe môi mím cười nhẹ nhàng chưa đầy 3 giây nụ cười bỗng tắt

Nó cảm thấy lòng mình như đã trút đi được một gánh nặng gì đó thì phải, trút được sự thù hận gánh trong mình 2 năm qua, nỗi đau giày xéo nó

Nhẹ lòng rồi.....suy nghĩ trong nó

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Hào Hoa Và Cô Nàng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 31: Đọa Đầy

Chap 31 : ĐOẠ ĐẦY-

Tại Dinh Thự nhà Phong

Bước chân giò thì nặng trĩu , ta đi tìm ai đây ? Cứ cầm đầu , cầm cổ bước tiếp để sớm tìm đến ngày mai vậy ? Nơi chôn kín bao nụ hôn đầu , nơi lặng lẽ trao bao yêu thương Nơi có bấy sắc cầu vồng sau mưa , được chia ra thành nhiều hướng Năm trái bao nhiêu khổ cực và giờ ta đã trưởng thành hơn chưa ? Cổ cái lý với nhân thế rằng ta là người trưởng thành hơn xưa Nhưng nhắm mắt lại ta có gì ngoài tấm thân xác tàn tạ Cứ ung dung rồi sống qua ngày để kiếm cuộc sống thêm nhân hạ Em đã lừa dối tôi , nói chỉ để thêm vị đắng môi Kết nối của 1 câu chuyện là tôi ... đã đang và bị lừa dối Hành hạ tôi chỉ ... có phải điều đó có lẽ nó làm em vui ? Nếu là vậy thì tôi chỉ xin 1 lần nào đó vào đêm cuối Để nói 1 lời ... rồi ra đi với người ấy Cười... anh không cho phép mình chửi bậy Vẫn tôn trọng em như ngày đầu , ngày mình đã lỡ chạm vào nhau A mạng tội là người bày đầu , giờ tự lui bước rồi chào nhau

Cho nước mắt anh rồi từng đêm làm sao để xóa đi bóng hình em?

Nhẹ nhàng rơi hàng mi đánh rơi những nỗi buồn

Kỉ niệm còn vương bỏ trách chi là tưởng nhỏ

(Đọa đầy - Quân Dao , Silverx, OneTK, Hảo TK)

Cậu nằm trên giường lắng nghe từng lời từng chữ bài hát trôi qua trên chiếc máy laptop , bây giờ là 6h sáng , cậu thức trắng cả đêm , buồn phiền , rượi chè cứ cầm đầu lao vào, suy nghĩ về cô .....

--Tại Dinh Thự nhà Nó

Bộ 3 đặc biệt hôm nay phải bay về Nhật Bản để giải quyết một số công việc bên đó , nên đã bay từ sớm, chỉ còn mình nó ở nhà

Thứ 2 ngày đầu tuần, bắt đầu cuộc sống mới

"Reng reng reng" _tiếng đồng hồ báo thức vang lên

Bây giờ đã là 6h sáng , cơ mà nó vẫn còn ngủ áy chứ , khi nghe tiếng đồng hồ báo thức vang lên , nó cũng bực bội mò dậy, nó vươn vai vài cái ngồi bật dậy, nó xoa xoa đôi mắt mình có vẻ còn ngáy ngủ thì phải , sau khi nó gấp chăn gối ngay ngắn nó bước xuống giường đi vào phòng tắm vsen tầm 15 phút , sau đó bước ra với tâm trạng khá hơn, đi lại tù mở cửa và lấy bộ đồng phục của trường thay vào

5 phút sau , nó xoay xoay mình trước gương rồi khẽ mỉm cười nụ cười chưa đầy 2 giây, nó lấy lại phong thái lạnh lùng của nó. Nó khẽ bước xuống nhà gara nhà xe mình lấy chiếc lamborghini trắng bạc và phóng tới trường. Trên đường tới trường...

"BUP" _tiếng nổ lốp trái

"Ashii" _gì vậy trời _nó đập tay vô vô lăng

Nó bước xuống xe vội ra sức nắn chỉnh bực bội

"Ting ting ting" _tiếng còi xe kèm theo đó là 2 từ "lên xe"

Đó là giọng của hần, hần thấy xe nó như vậy , vội tấp xe mình vào lề trước xe nó , nó nghe thấy tiếng còi xe liền quay lại nhìn

"Này vịt , lên xe đi" _hần bước xuống xe

Nó nhăn mặt trề môi như có vẻ không thèm , nó hất mặt về xe mình như có ý gì đó

"Để tôi điện người đến kéo đi" _hần móc điện thoại ra

...Chưa đầy 1 phút lập tức có 1 chiếc xe kéo đến kéo xe nó đi , nó cũng vì tình thế bất buộc nên cũng lên xe của hân . Lên xe hân ngồi , nó không để ý tới hân đang nhìn nó , nó chau mày quay lại thì thấy hân cứ nhìn vào nó chằm chằm

"Này hân à" _ nó bực bội quát lên

Hân không trả lời vẫn giữ trạng thái không cảm xúc ấy, và rồi hân từ từ tiến sát lại gần nó, và rồi mặt đối mặt với nhau

"Này này óc khi chết tiệt" _ mặt nó đỏ ửng

Nó banh mắt to ra nhìn hân chằm chằm vào hân

"Thắt dây an toàn vào vệt" __hân đưa tay tới kéo sợi dây an toàn qua cài cho nó

Mặt nó lúc này đỏ ửng làm hân phì cười ,

"Tôi không có hứng thú với cô đâu" _hân lắc đầu

Lúc này nó mới thờ dãi quay qua lườm hân , hân thấy vậy liền cười chưa đầy 2 giây lắc đầu rồi cho xe chạy đi tới trường, nó thì cảm như hên

"Tên óc khi chết tiệt này" __suy nghĩ trong đầu nó

"Ting ting ting" _tiếng còi xe của hân dừng trước trường , mở cửa xuống xe lập tức cả trường hò hét bao quanh

Hân mở cửa bước xuống xe , vuốt lại mái tóc của mình , 1 tay vịn trên nóc xe và rồi quay qua nhìn lũ nữ sinh đang hò hét ầm ỹ kia . ÔI THẬT LÀ ĐẸP TRAI . Bọn nữ sinh nhảy rần rạt như con cá mắc cạn vậy, bên này nó mở cửa bước xuống xe làm cho lũ nữ sinh ngẩn ngơ bước há mồm nhìn lé mắt . Hân bước đi vô trường cả lũ nữ sinh bao quanh , hân đảo mắt nhìn nó nhưng nó chẳng thèm nhìn bỏ đi vô trong trường luôn làm hân phì cười trong đầu. Bỗng nhiên Ngọc Diệu từ đâu chui ra sà vào lòng hân, khoác tay hân , hân cũng mặc kệ luôn , nhỏ thấy vậy vui sướng biết bao cười toe toét...

"Anh Hân ơi mình đi lên thôi" __à ta nói làm cả đám nổi da gà

7h vào học, reng reng reng . Tiếng chuông

Vào trong lớp học thì đã thấy có cô , Vy và My cộng thêm nó ngồi ở đó , Kiệt và Vũ hôm nay lại nghỉ học chỉ có hân đi mà thôi , Bảo cũng mắt tích nốt , thế là cả 3 người kia mạnh ai nấy làm việc nấy chỉ có nó là ôm bàn ngủ, hân thì nghe nhạc lâu lâu quay qua nghịch tóc nó làm nó phát điên lên

"Đề im cho bà ngủ nào" _miệng nó lẩm bẩm

Hân thì hứng thú cứ cầm tóc nó quơ qua quơ lại làm rối mù lên , hân đang cố ghẹo điên nó mà..

"Ashi " _nó bực bội ngồi dậy la toáng lên

Hân thì bụm miệng cười thầm trong đầu ..... kkkkkkkkkkkk*

"Này này cô kia" __bà cô gõ gõ cây thước

Nó thấy vậy liền quay quay lườm bà cô với ánh mắt vô cùng dễ thương và vô cùng dễ mến

"Cô đi ra ngoài cho tôi" __bà cô gắt lên

Nó cũng chả thèm nói gì bước đi luôn lúc đi ngang còn hừ lạnh vô bà cô làm cả lớp phì cười với bộ dạng tức điên của bà cô.

Nó lết thân mình xuống căn teen trường ngồi vừa đúng lúc đó tiếng chuông báo hiệu hết tiết 1 vang lên , nó thờ dãi móc con đề yêu của mình ra ngồi lướt Web, nó chọn mình chiếc bàn khuất sảnh căn teen , ngay hướng cửa sổ , nó ngồi quay lưng lại với trung tâm căn teen ngồi ngắm bầu trời xanh. Nó giết thời gian bằng cách ngồi chơi game điện thoại

"reng reng reng" __tiếng chuông báo hiệu hết giờ cũng đã vang lên, còn nó thì mãi chăm chú vào điện thoại . Cả trường giờ ồ ạt ra như ong vỡ tổ

"Chị à , xử con nhỏ đó dùm em đi" _

"Nó dám giựt anh Hân của em" __à Diệu nũng nịu

"Con Băng đây chị" __tiếng Mai vang lên

Cả 3 nhỏ đi lướt qua nó mà không ngờ nó lại nghe được câu chuyện này , cho hên là nó ngồi quay lưng , nó hừ lạnh một cái , ánh mắt cam phẫn quay qua lườm 3 à ta mà 3 à ta không hề biết và rồi.....

Nó nhét điện thoại vào túi áo khoác , đầu lắc nhẹ qua lại, trên khóe môi nở 1 nụ cười nhếch nhếch kinh bi . Nó đứng dậy, đá ngay chiếc ghế mình đang ngồi vô thẳng người 3 nhỏ . Cú tung chân khá mạnh , nên 3 nhỏ ăn phải ghế mà té nhào hết dưới sàn , nhìn đáng đời. Bây giờ cả căn teen ai nấy bùm miệng cười, có những đứa xua nịnh giả vờ chạy lại đỡ 3 nhỏ đứng lên , 3 nhỏ đứng dậy phui phui người mình có vẻ bị què ngược qua ngược lại nhìn.

Huh _____ nó khoanh tay trước ngực đầy sự khinh

3 nhỏ thấy nó vậy là hiểu ra vấn đề và thấy chiếc ghế kế bên là biết nó làm. bây giờ cả trường xúm lại chỗ nó bu quanh

"À thì ra là mày" _____tiếng Mai kênh mặt lên

"Bị câm à" _____tiếng Quyên cũng kênh mặt lên

"Tao nhẹ tay quá à" _____nó này giờ mới lên tiếng

"Mày...mày....mày" _____Á Diệu nói không nên lời

Nó hừ lạnh quay mặt bỏ đi, thế rồi 3 nhỏ nhanh chóng chạy lại phía nó đánh lên nó nhưng nó đã lờm được nên nhanh người nó quay lại chụp được tay của ả Quyên khi ả định túm tóc nó...."Xèo xèo xèo", mặt đối mặt nhìn nhau . Tay trái nó bấu chặt tay ả ta khiến nhỏ giựt tay ra không được .

Khuôn mặt nó bây giờ đầy sự phẫn nộ , đôi mắt giận dữ nhìn thẳng vào mặt Quyên làm ả ta đỏ mồm hôi hột mặt mày tái mét, trong người nhỏ có run sợ bần bật, cổ họng nước nước bọt không trôi .

Vì mọi ngày Quyên thấy nó như vậy chứ chưa bao giờ thấy nó nổi điên lên như vậy .

Nó bây giờ con thịnh nộ đã lên tới đỉnh điểm , tay càng ngày càng siết chặt tay nhỏ hơn, người nó toát ra luồng khí lạnh thấu xương, mọi người xung quanh bắt đầu tránh xa nó ra . Đứng rồi, nó bị bệnh MÁT KIỂM SOÁT BẢN THÂN mà ,

Bây giờ nó đã không kiềm được tâm trạng phẫn nộ nữa,

Bây giờ Diệu thấy nó làm vậy với Quyên liền giật ngay ly cafe thủy tinh trên tay của một cậu bạn trẻ đứng kế bên mình rồi đi tới chỗ nó. Từ sau lưng Quyên ả Diệu chạy tới hất nguyên ly cafe vào người nó. Hên là nó tỉnh ý cầm luôn tay nhỏ Quyên 2 người né sang một bên

Ly cafe đá được hất vào một chàng trai đứng sau lưng nó khi nó né sang một bên

"CHOẢNG"_____ Chiếc ly trên tay Diệu rơi xuống sàn làm vỡ vụn tung tăng thủy tinh khắp mặt sàn .

Cả trường hốt hoảng im thin thít , nó cũng quay lại nhìn

"Là Hân....."

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Hào Hoa Và Cô Nàng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Luật Của Kẻ Mạnh Đang Trở Lại

Chap 32: LUẬT CỦA KẺ MẠNH ĐANG TRỞ LẠI

-

"Là hân....."

Chiếc ly thủy tinh trên Diêu rớt không thương tiếc xuống sàn . Mọi người xung quanh đổ hướng nhìn về phía hắn, nó và Quyên cũng quay lại nhìn . Quyên thì hết hồn tay còn lại che miệng lại vì quá kinh ngạc

"Thú vị rồi đây" _ suy nghĩ trong nó

Nó buông tay ả Quyên ra đảo mắt nhìn về Diêu đang đứng run bần bật đổ mồ hôi hột. Lúc này hắn khuôn mặt lạnh tanh rút lấy chiếc khăn mùi xoa ở trong chiếc túi quần ra phúi phúi từ tay đến.....

"Anh Hàn em.....em..em" __ ả Diêu hồi hả chạy lại chỗ hắn đứng

"Dạ...dạ....nó không có ý đầu anh" _ Mai cũng hồi hả chạy lại

Về phần hắn thì cứ lau hết chỗ này tới chỗ kia , hắn im lặng xem ra nguy hiểm là đây, lau hết vết cafe dính trên áo vest, xong rồi cuộn tròn chiếc khăn lại rồi...

"BUP" __hắn ta ném thẳng vô mặt nhỏ Diêu

Lúc này về mặt hắn ta thất thường , hắn chỉ tay vô mặt nhỏ Diêu

"Nhà cô.....PHÁ SẴN" ____Hắn lạnh giọng nhấn mạnh 2 từ cuối

Hắn buông ra 2 chữ cuối làm ai nấy ngỡ ngàng sồn gai ốc và rồi quay lưng bỏ đi vào hướng Vip Four của tụi hắn

Bấy giờ ả Diêu bù lu bù loa nước mắt tè le lấm lem trên khuôn mặt phấn son của nhỏ, ả chạy lại phía hắn đang đi nắm tay núm chân hắn, không còn là tui63 thư nữa mà hơn kẻ ăn mồi , đúng là vô liêm sỉ mà , nhỏ van xin khóc lóc mà hắn ta vẫn ung dung bước đi

"Anh à ...anh.....em xin lỗi..." __nhỏ cứ núm tay hắn

Trở lại với nó và 2 nhỏ kia , nó có vẻ thỏa mãn với điều hắn làm với Diêu, vẫn là cái khoanh tay trước ngực ấy, nó nhìn vào Quyên và Mai có vẻ đầy thách thức tụi nó, xem ra có vẻ phải dạy dỗ cho 2 nhỏ này trận nữa mới làm 2 nhỏ bớt kiêu ngạo người khác . Hai nhỏ cũng vừa gì nghênh mặt với nó chắc ý là có 2 người. Nhưng xin thưa 2 chị, mình nó chấp 10 đứa tụi bây còn được

"Mày là con đê tiện" __ ả Mai nói xong sau đó bay vô cùng Quyên đánh nó tiếp

Nó thấy vậy , hừ lạnh rồi né sang bên phải làm nhỏ Mai té ập mặt xuống đất, kết quả là răng nhỏ gãy máu me tùm lum nằm đồng đó. Nó giờ chân ra , tung 1 đòn chí mạng đá ngay vào bụng Quyên làm nhỏ té ra văng ra xa nằm bê bết ôm bụng mình . 2 nhỏ nằm 2 hướng còn nó thì đứng ở giữa phúi phúi 2 tay mình vuốt áo lại ngay ngắn ung dung bước đi lại phía bàn cần teen khác nơi có tụi cô đang ngồi . Cả trường ai nấy đều nép thành bên cho nó đi...

"Bóp bóp bóp" _ tiếng vỗ tay của cô khi nhìn thấy nó từ từ đi lại bàn mình

"Một mình nhanh gọn" _ Vy cười

"Tuyệt" _ My đưa ngón tay cái ra

Nó cười nhẹ trên khóe môi nhưng vội dập tắt ngay không để ai nhìn thấy

Về phần hắn , hắn đi vô Vip 4 mà nhỏ Diêu cứ núm tay núm chân đủ thứ nhưng hắn không quan tâm. Nhỏ Diêu thấy vậy liền đứng khựng lại khi nhìn thấy tám biển đề Vip Four trước mặt mình , nhỏ không dám bước vào, ai trái lệnh CHẾT.

Nhỏ đứng ngoài cửa khóc lóc van xin bù lu bù loa , nghe thấy tiếng chuông điện thoại reo lên nhỏ bắt máy :

(.....)_tiếng ba của nhỏ

"Phá sản rồi" _ nhỏ hết hồn hét lên

...tút..tút..tút, nhỏ cúp máy thế là hắn làm thật rồi , nhỏ không có ý đầu ngơ đâu , nhỏ ngồi bẹp xuống đất tâm trạng điên loạn .

Hắn sau khi vô phòng lấy ngay bộ đồ thể dục của trường và đi vô phòng tắm thay đồ ra , để tí nữa kiến sẽ khinh đi mất

Đồng phục thể dục của trường này là áo thun màu trắng dài tay , sau lưng áo in chữ The Queen , quần màu xám nhạt vải thun co giãn được . Đối với tụi hắn thì có mặc mấy bộ này bao giờ , chỉ khi nào cấp bách mà thôi , tắm thay đồ xong xuôi hắn ra ghế sofa ngồi, nhìn ra cửa thì thấy trống vắng chắc có lẽ nhỏ Diêu đã bỏ đi rồi .

Nhỏ Diêu bỏ đi lên sân thượng đứng hình như là nhỏ chán đời muốn kết liễu đời mình thì phải . Nhỏ khóc đáo đẽ ngồi bệt xuống đất , khuôn mặt lấm lem khóc sụt sùi đã đỏ ửng lên , tâm trí nhỏ hoảng loạn hết đi . Nhỏ bắt chợt nhìn ra phía ban công mép sân thượng . Tiếng gió hiu hiu lùa nhẹ lộn tóc nhỏ bay bay hướng ra ngoài theo luồng gió . Cứ y như rằng gió lôi cuốn nhỏ đi theo gió về cuối chân trời.

Bấy giờ nhỏ nghĩ quần trong đầu từ từ đứng lên đi theo gió ra mép sân bang công đi từ từ lại. Bất chợt chân đứng khựng lại

"À" thì ra nhỏ đang đứng gần mép rồi cách 3 bước là khoảng trống tức là đi thêm 3 bước nữa cuộc đời nhỏ không còn . Khuôn mặt nhỏ trắng bệch nhìn xuống chân mình

"Hết rồi hết tất cả rồi" __ nhỏ lắc lắc đầu mình

Từ 1 vị tiểu thư đài cát mà chỉ vì 1 ly cafe mà gia đình dẫn đến phá sản . Đúng là vô hang cộp rồi . Nhỏ nghĩ bước quần tiến bước chân thêm bước nữa , gần mép thật rồi , thế là nhỏ tiến bước chân thêm bước nữa . Nhỏ khựng lại và giờ chỉ cần 1 bước nữa thôi là coi cuộc đời chấm hết tại đây

"NHẢY ĐI" __ Tiếng của một giọng 1 đứa con gái

Nhỏ Diệu giật mình quay người lại , thì ra là nó đang khoanh tay trước ngực dựa lưng vào vách tường , 1 chân chống đất , 1 chân để ngược lên vách tường (kiểu như số 4 ý) .

Nhỏ Diệu quay lưng lại thấy nó , nó cũng đang nhìn nhỏ , mặt đối mặt với nhau , 2 khuôn mặt không cảm xúc diễn tả chỉ có sự im lặng

"NHẢY ĐI" __ Nó buông ra 2 từ lạnh nhạt

"HUH.....SUY nghĩ NÔNG CẠN" __ Nói xong nó bỏ mình đi xuống để mặc cho nhỏ làm gì làm

Nhỏ thấy nó như vậy , nói những điều như vậy thế là nhỏ hiểu ra vấn đề nó ám chỉ gì , bất chợt nhỏ nở một nụ cười trên khóe môi nhìn theo bóng dáng nó đi..

"TAO NỢ MÀY MỘT MẠNG" ____ suy nghĩ của nhỏ

Nhỏ thấy vậy bất chợt đập tắt nụ cười bước chân đi xuống bậc thêm mép ban công

Nó quay bước chân đang đi xuống cầu thang thì nghe tiếng ai đó , nó bất chợt nhìn thấy Quyên đang mãi chăm chú nói chuyện điện thoại nhanh mắt nó núp vào góc khuất tường , nhanh chân gọn lẹ không để ả ta thấy .

Ả ta từ từ đi lên cầu thang , trùng hợp là đứng ngay vách nó

"Em đã cho con Khánh Anh đó ăn tát rồi"

"Sao chứ , anh hai về đây hả"?

"Mà anh Trung này, về anh báo nha"?

"Ừa thôi em cúp máy đây!" __ Quyên cúp máy

Ả ta đi xuống cầu thang và rồi nó từ từ đi ra dựa lưng vào lan can cầu thang nhìn xuống Quyên đang đi

"Trịnh Văn Trung" _____ Tôi đợi anh 2 năm rồi đây

Quyên là em gái của Trung , Trung là bạn trai cũ của Khánh Anh (coi lại chap 12) Lần đầu gặp Quyên nó đã biết được là em gái Trung vì nó cho người điều tra từ 2 năm trước , còn cô thì chắc có lẽ không biết Quyên là em gái Trung nên không nhận ra nhỏ Quyên .

Sau lần tại Singapo , nó cho người bắt Trung về nhưng hần ta bỏ trốn sang nước khác làm cho thuộc hạ của nó muốn tìm cũng mệt . Nhưng may , cây kim trong bọc có ngày lòi ra , nó đang định tìm hần ta không ngờ hần ta tự tìm về. Trùng hợp thật.

Đứng trên lầu nhìn Quyên đã đi khỏi nó mới bước xuống tìm về lớp học vì cũng vô giờ học .

Vô lớp học , thì thấy hần đang ngồi chần dằn ở đó , tai đeo headphone nghe nhạc, mắt thì chăm chú bấm điện thoại lướt web , nó trề môi , vào bàn mình ngồi xuống , 3 cô bạn kia thì ôm bàn ngủ mà tai còn đeo headphone nghe nhạc luôn. bó tay thật

"Này , nó đẩy đẩy vai hần" __ nó quay qua nhìn hần

Hần thấy vậy liền trề môi quay lại nhìn nó , hần gỡ phone ra cất điện thoại vào túi quần

"Hẹn Phong giúp tôi" __ nó nhìn hần chăm chú

Hần có vẻ khó hiểu chau mày lại nhìn nó

"Chiều nay 4h tại Write Cafe" __ hần trả lời thẳng thắn

Nó không trả lời, chỉ gật đầu một cái sau đó lấy con dế yêu mình ra chơi game , còn hần típ tục vuốt phone lên nghe nhạc tiếp , nó vừa chơi game vừa suy nghĩ về vụ Quyên ban nãy , sớm muộn gì Quyên cũng hại cô cho xem . Nó đây lo lắng suy nghĩ

"Hắn ta trở lại rồi Anh à....." _____ suy nghĩ trong nó

---- Tại nhà Phong

Cậu đang vắn vơ ngồi vẽ tranh , chăm chú từng xem tí mét . bất ngờ nhạc chuông điện thoại tin nhắn vang lên

"ROỆT " _____ Cậu quạch cây cọ sang một bên giấy vẽ

"Ashi" __cậu vò vò đầu mình quăng cây cọ đi

Vội lấy điện thoại mở tin nhắn ra đọc

"Chiều nay 4h tại Write Cafe" _____ tin nhắn của hắn

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Hào Hoa Và Cô Nàng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 33: Viên Đạn Bạc

Chap 33 : VIÊN ĐẠN BẠC

-

4h chiều tại quán Write Café , một quán nổi tiếng

Có lẽ nó đã đến sớm , nên nó đã ngồi chờ bên trong quán . Nó chọn cho mình chiếc bàn ngay cửa kính để tiện nhìn thấy vì quán này lấp hết mọi thứ chủ yếu là kính trong

“Ting ting ting” _ tiếng chuông cửa mở vào

Đó là Phong , cậu đảo mắt nhìn xung quanh nhưng cả quán không có ai chỉ có người ở quầy và bóng dáng một cô gái đang ngồi quay lưng lại với cậu. Theo bản tính , cậu cũng thấy lạ bèn đi tới chỗ nó đang ngồi đấy , nó cũng biết là cậu đã tới . Cậu ngồi xuống bàn!

“Cậu trễ 20 giây” _ nó ngược mắt lên khỏi quyển tạp chí

Vừa lúc đó một chàng phục vụ đi ra hỏi cậu

“Cho tôi một cà phê” _cậu mỉm cười với anh phục vụ

“Tại sao cô có hứng thú muốn gặp tôi” _cậu cười sát gái

“Sao anh nghĩ là tôi gặp anh” _ nó để quyển tạp chí lên bàn

“Tôi có nghe Hàn nói về cô” _cậu nháy mắt với nó

“Cậu đi học đi , tôi cần cậu” _nó cầm ly cà phê lên húp một ngụm

“Lý do gì mà tôi được cần thế , thưa tiểu thư?”

“KHÁNH ANH , đủ chưa , thưa thiếu gia?”

Và rồi nó và cậu ngồi nói chuyện với nhau , nó kể hết mọi chuyện cho cậu nghe , bao gồm chuyện 2 năm trước và vụ Quyền ban sáng .

Cậu bắt ngờ từ chuyện này tới chuyện khác, cậu tức đập mạnh tay xuống bàn khi nghe cậu chuyện như vậy.

Nó không ở bên cạnh cô thường xuyên nên lo sợ cô sẽ xảy ra chuyện nên phải cần tới sự giúp đỡ của cậu , và đồng thời giúp luôn cho hai người chiếm tình cảm của nhau . Một công mà hai chuyện , quá tốt !!!

Ngồi trò chuyện với nhau cũng một tiếng đồng hồ bỗng .....

“NĂM XUỐNG” _____.....

“ĐỪNG ĐỪNG ĐỪNG ĐỪNG ĐỪNG ĐỪNG ĐỪNG ĐỪNG ĐỪNG” ...

...

Tiếng súng nổ cứ liên tục bắn vào quán cafe , từ bên ngoài một chiếc xe hơi có khoảng 3-4 tên bật mặt cầm 3 khẩu Súng Trường tự động Henry , loại súng xả 28 viên đạn trong vòng 1 phút . Có khoảng 3 tên cầm 3 khẩu cứ liên tục xả súng vào quán cafe .

Trong vòng 1 phút cả quán cafe sập đổ nát hết , và 3 tên đó nhanh chóng tẩu thoát , chỉ để lại đồng đồ nát kia.

Trong vòng 1 phút thôi mà cả quán cafe sập đổ nát tan hoang hơn bãi chiến trường , người phục vụ thì bị bắn chết máu văng tung tóe khắp nơi , bàn ghế thì vỡ vụn , kính đồ bể văng miêng khắp nơi .

Bấy giờ nó và cậu đang nằm sấp dưới sàn , cũng may tại kia xả súng súng quanh bên trên còn nó và cậu cũng may nằm sấp dưới sàn , nên không hề hấn gì !

Lập tức , cảnh sát điều động đến , phóng viên nhà báo kéo đến , nó nhanh chóng ngồi dậy , kéo lấy vạt áo của cậu kéo cậu tháo chạy từ cửa sau dẫn ra đường hẻm nhỏ .

“Lạ thật cô ta xử lý tình huống nhanh gọn lẹ,

“ Có cái gì không bình thường ở đây” __ suy nghĩ trong cậu

Nó và cậu tháo chạy ra hẻm sau vì đơn giản không muốn bị lũ kia làm rắc rối thêm .

2 người dựa vào tường thở hổn hển

“Máu”..... _Phong nhìn lên bả vai trái của nó máu đang thấm dần ra

Trúng đạn thôi mà , đối với nó là như ăn cơm bữa , bình thường , và rồi cậu hết hồn la lên

“Đi nào” __ nó xua tay đi

Đối với nó không biết đau là gì , dù đạn có bắn vào đầu cũng không bao giờ la đau

“Đi vào bệnh viện” _cậu kéo cổ tay nó

“Không thích” _nó giựt mạnh tay ra nhả mặt

“Thôi tôi hiểu rồi” _cậu bỏ tay mình ra

Móc lấy điện thoại ra bấm bấm vài cái lập tức 1 phút sau có một chiếc BMW màu đen chạy tới vô con hẻm

“Thiếu gia” _một tên vệ sĩ bước ra chào cậu

Hai người lên xe , cậu cho xe chạy về dinh thự nhà hấn

----> “Chiều nay có một vụ xả súng tại quán Write Café , làm một người chết tại chỗ . Theo thông tin cho biết , hiện trường vụ án có khoảng 3 tên cầm súng và 1 tên lái xe , cả 4 đều bật mặt . Sau khi xả súng vào quán , cả 4 nhanh chóng tẩu thoát , hiện trường vụ án còn đang được điều tra .....<”

_Cô phóng viên vừa mới nói xong bản tin tại hiện trường ...

Hấn hết hồn khi xem bản tin thời sự tại hiện trường , cảnh quay bây giờ chỉ là một đồng gạch đổ nát tại Write Café . Hấn móc điện thoại ra điện cho cậu

“Ting ting ting”_ tiếng còi xe cậu quẹo vô cổng nhà hấn , hấn cúp điện thoại nhìn ra xe .

Cậu mở cửa bước ra , theo sau là nó cũng bước ra . Hấn ngó người nhìn lên vai trái của nó đang lấm lem máu ra chiếc áo thun trắng nó đang mặc

“Vào đi rồi nói”_ cậu hất mặt với hấn vô nhà

Cả 3 ngồi xuống ghế salon , hấn hết hồn nhìn cả 2 người có vẻ như hiểu chuyện

Vừa ngồi xuống lập tức bên ngoài có một vị bác sĩ tầm 45 cùng cô y tá đi vào nhà do cậu gọi đến khi trên đường tới nhà hấn

“Băng bó cho cô ấy”_ cậu nhìn ông bác sĩ

“Không thích”_ nó nhăn mặt mình

“Nhanh lên”_ hấn nạt mạnh vô mặt nó làm nó im phăng phắc , hấn đang rất lo cho nó

Phong chỉ tay lên lầu với bác sĩ, ông hiểu ý vì ông lúc nào cũng đến đây như ăn cơm bữa vậy , quá rành rồi còn gì , ông nhanh chóng mời nó đi theo mình vô phòng vip 1 , nơi làm việc riêng của ông , nó cũng đi theo ông .

Bên dưới là hấn và cậu ngồi nói chuyện với nhau , cậu kể lại toàn sự việc cho hấn nghe , hấn muốn bật ngửa với câu chuyện luôn , quá bất ngờ

“Cô ta không phải người bình thường”_ cậu nhìn hấn

“Cho người điều tra vụ này đi”_ hấn cũng nhìn cậu

Hấn chau mày suy nghĩ lại mấy lời cậu kể ban nãy , quả thật hơi bất ngờ về phần nó . Một người thường mà nếu bị bắn tả tơi hoa lá như thế phải rất hoảng sợ khóc lóc nhưng với nó thì khác , không sợ gì hết , trúng đạn mà vẻ mặt rất bình tĩnh , không đau không cảm xúc gì hết , mà lại bình thường như chưa có gì xảy ra . Hấn suy nghĩ mãi về nó , bất chợt ông bác sĩ đi xuống

“Dạ thưa 2 thiếu gia”_ ông cuối đầu chào 2 người

“Sao rồi”_ cậu đứng dậy tiến lại ông

“Tôi đã lấy đạn ra cho cô ấy rồi”_ ông trả lời

“Trúng đạn luôn sao?”_ hấn nhìn ông chau mày mình

“Thưa phải , nhưng mà lạ lắm!”_ ông nhăn mặt

“Cô ấy không hề kêu đau cho dù viên đạn còn 0.2mm nữa là trúng xương vai?”

“CÁI GÌ?”_ Hấn và cậu đồng thanh la lên

“Đề cô ấy nghĩ ngại tôi sẽ gọi thuốc đến”_ ông cuối đầu chào 2 người đúng lúc đó cô y tá đi xuống sau khi băng bó cho nó xong , 2 người ra về.

2 chàng trai nhà ta đang còn ngớ người , ngồi xuống ghế chờ nó xuống

Nó sau khi băng bó xong ở vai thì khuôn mặt nó chuyển đổi sắc thái liền , khuôn mặt tức giận

“Trịnh văn trung”_ anh thử thách lòng kiên nhẫn của tôi đấy à , tôi sẽ chơi với anh_suy nghĩ trong đầu của nó , nó đứng lên

Áo thun nó mặc bị bác sĩ cắt ra luôn , tình thế bây giờ nó chỉ mặc áo lót với vết băng quấn quanh vai . Nó đi lại lấy chiếc áo bác sĩ mán ở cây treo đồ khoác mặc vào đỡ và đi xuống lầu . Trông nó thật buồn cười , chiếc áo thì rộng phùng phình mà còn dài nữa so với chiều cao 1m72 của nó , chiếc áo dài tới ngang mông trông nó như nấm lùn ý ^^

Nó bước xuống lầu , 2 chàng trai há mồm nhìn nó như sinh vật lạ tưởng ai không

“Áo tôi bị cắt rồi”_ nó trề môi với 2 người

Nó ngồi xuống ghế đối diện 2 người vẻ mặt rất tinh táo không có chút gì là buồn , thản nhiên bốc quả nho đưa lên miệng mình nhai nhóp nhép

“Sao rồi vị”_ hấn nhìn nó có vẻ đầy lo lắng

“Sao là sao đâu”_ nó thản nhiên nhìn hấn trả lời mình

“Trúng đạn cơ mà”_ phong nhìn nó

“Bình thường”_ nó nhăn mặt 2 chữ

“Để tôi cho người điều tra”_phong nhìn nó

“Khỏi”_nó chẳng để ý tới 2 chàng trai

“Cô biết ai làm sao?”_2 chàng đồng thanh

“Trịnh Văn Trung”_3 chữ gấn gợn súc tích

.....

Tôi đến tại dinh thự nhà Phong

Sau một ngày mệt mỏi về nhà , cậu mệt mỏi nằm luôn vào giường với bộ đồ y nguyên , cả ngày hôm nay xảy ra chuyện này tới chuyện khác , kiu sao không mệt

Cậu gối tay đầu suy nghĩ về cô , suy nghĩ về lời nói của nó nói với cậu .

Thú thật , cậu rất yêu cô nhưng giờ muốn cô chấp nhận cậu , cũng hơi khó .

Cũng may cậu đã tổng được ả tiểu thư Nhi về Mỹ không là mệt nữa với ả ta .

Giờ trong đầu cậu chỉ có bóng hình của cô mà thôi , vội đứng dậy quờ lấy chiếc khăn tắm và đi vô nhà tắm ngâm mình .

.....

Tại dinh thự nhà nó

Nó mang vết thương băng về nhà , mệt mỏi ngồi xuống ghế sofa, quả thật ê ẩm cả người mình . Ngả người dựa vào ghế sofa ...

“Trịnh Văn Trung”_____

“Muốn chơi tôi sẽ chơi với anh”

“Tôi đợi anh 2 năm rồi”

“Huh”..._nó ngược nhìn lên trần nhà

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Hào Hoa Và Cô Nàng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Luật Chơi Ảo

CHAP 34 : LUẬT CHƠI ẢO

Khuya 1h sáng tại bar Devil . Tại phòng vip 2 sang trọng bắt mắt

"Anh này , kì quá"_tiếng yếu điệu thực nữ

Chàng trai liên tục đưa tay di chuyển lên bắp đùi trắng trẻo của cô gái rồi từ từ xuống hông . Ánh đèn lấp lờ trong căn phòng làm cho đôi nam nữ quấn quýt bên nhau càng thêm sáng khoái hứng thú . Anh ta giật phanh chiếc áo của cô gái và quăng xuống sàn . Trên người chỉ để lộ da thịt hồng hào đang bao bọc bởi chiếc áo ống lót quanh ngực .

Anh chàng từ từ ngắm nghía nhìn bộ ngực với vẻ hứng thú , đưa khuôn mặt mình dùng chiếc mũi để giữa khe ngực của cô ta lướt từ từ khe ngực xuống bụng nhỏ làm nhỏ khoái sung sướng . Hai tay liên tục kéo từ dưới chân lên bắp đùi trắng trẻo và rồi ....

Anh ta khựng lại có vẻ là hết hứng thú rồi cầm ngay sắp tiền trên bàn ném vô mặt ả ta và buông ra 1 chữ BIẾN nghe sồn gai ốc . Anh ta ngồi dậy lấy chiếc áo sơ mi của mình vắt trên ghế mặc vào . Còn về ả ta sau khi thấy như vậy liền cầm ngay sắp tiền nhặt ngay chiếc áo của mình lật đặt chạy ra khỏi phòng .

Vội châm điều thuốc , kéo 1 hơi rồi để lên cái gạt tàn , dựa mình vào sofa nhà khỏi ra.

Điều thuốc trên gạt tàn cứ thế mà tàn từ từ xuống , khói thì từ từ bay lên bay khắp nơi.

Vừa lúc đó có tiếng mở cửa đi vào , là Will

"Uầy , sao không rủ tao mây ?" _Will lắc đầu với hấn

Cậu ngồi xuống , vớ lấy chai bia trong xô lạnh khui ra uống tự nhiên luôn , thêm thánh nữa . 2 chàng trai mạnh ai nấy dựa lưng vào ghế sofa

"Vụ Jun và Jo sao rồi?" _Hấn nhìn lên trần nhà hỏi cậu

"Vẫn tốt chỉ là đi khảo sát thôi mà?" _Will cầm chai bia lên húp một ngụm

"Vậy khi nào biết kết quả?" _Hấn chau mày

"Không lâu nữa đâu , 2 ngày nữa!" _Will nhìn hấn

"Vài bữa nữa hộp mặt rồi bàn công việc luôn" _Hấn cầm điều thuốc lên

"Mà nghe đâu là lô hàng đó khá lớn" _Will khựng lại nhìn hấn

"Vi vậy chúng ta cần khảo sát cho rõ" _Hấn ung dung nghiêm nghị

"2 ngày nữa thôi" _Will trề môi

2 người cứ nói hết chuyện này tới chuyện khác bàn về gái nữa , lạy luôn , nói tùm lum cũng đã tới 2h sáng , 2 chàng ra về

.....

2h sáng tại Tổ Chức ROSE ICE

Từ khi lúc nó bị ám sát và trúng đạn thì cũng chả ai biết ngoài nó , hấn và Phong . Nó cũng không nói với lũ loi nhoi kia làm gì mắc công phiền phức chết đi . Thế nên nó cũng đe dọa hấn và cậu kêu họ im không thôi chắc Âm Phủ chào đón hấn và cậu @@ .

Mọi việc cứ tưởng là vụ xả súng nhưng ai ngờ đâu .....

Người nó ề ề ề với vết thương ở vai trái , khá bực bội khi phải quần quăn quanh như đôn bánh tét như vậy .

Nó bực bội ngồi tháo hết băng quần quanh vai nó , lột sạch bông gòn đồ ra hết và thay vào đó đắp nhẹ một lớp bông mỏng và lấy keo dán 2 bên mép lại cho miếng bông đừng rơi . Xong rồi nó đi lại tú quần áo mini giũ lấy chiếc áo thun trơn đen tay dài from rộng mặc vào .

Trúng đạn thôi mà , bắt nó quần chằng chịt vải băng quanh vai đúng là nổi khổ đời nó . Nó rất xem nhẹ mấy việc như vậy , có gì lớn đâu mà làm quá vấn đề !

"Thoải mái quá" _Nó thờ nhẹ nhõm

Đi lại bàn bấm nút ở điện thoại trên bàn

"Joly à" _nó nói phồng phảnh 2 chữ

Ngay lập tức , Joly đi vào phòng VipBlack

"Công việc sao rồi em" _Nó ngồi xuống ghế

"Em vừa nhận được tin tính báo với chị ngay đây" _Joly đầy vẻ lo lắng

Nó thấy lạ quay lại nhìn thẳng mặt Joly và chau mày mình

"Bên Devil cho người qua khảo sát bên Nhật vì lô hàng này đây chị" _Joly nói

"Khảo sát sao , chúng biết là mình chưa?" _nó nhăn mày

"Dạ thưa chị là chưa" _Joly cười nhẹ

"Vui rồi đây , để mai chị bàn bạc với lũ kia" _Nó hừ lạnh

"Lỡ chúng cướp sao chị" _Joly lo lắng

"Muốn cướp thì ta cho cướp" _ Nó nhếch mép môi

Và rồi nó phát tay cho Joly đi ra , còn nó thì lại đứng đo ngời trầm tư tính toán gì đó . Nếu thật sự muốn cướp lô hàng , quả thật chẳng khác nào lấy trứng chọi với đá . Nó xoay xoay tay mình ở 2 bên trán , mắt thì nhìn lên trần nhà , xem ra nó đã tính xong kế hoạch rồi , nhanh gọn lẹ chưa đầy 20 giây

Bên dưới quán bar thì ....

"Này phục vụ kiểu gì vậy?" _ 1 tên lão toét quát lớn

"A tôi xin lỗi quý khách" _ tên bồi bàn lấm tấm mồ hôi hột ở trán

"Biết cái áo này tao mua nhiều không?" _

"Tôi tôi xin lỗi quý khách" _ tên bồi bàn cứ liên tục cuối đầu nói xin lỗi

"Đền đi chứ ranh con" _ hần ta quát lớn lên làm mọi người ai quay lại nhìn

Hần ta giờ tay nắm lấy cavat của cậu bồi bàn có vẻ như định đánh cậu đây mà , bất chợt 1 cánh tay rắn chắc khác giựt lại , đó là Joly . Joly ra hiệu cho cậu bồi bàn đi vào trong để cậu lo xếp .

"Mày là ai ranh con?" _ Hần ta chỉ vào mặt Joly

Joly nhếch môi hừ lạnh bất chợt dùng tay mình đấm thẳng vô mặt gã đó làm gã đó ngã lẳng văng máu mũi tùm lum rồi cậu ra hiệu cho 2 người bảo vệ lôi gã ta ra ngoài .

Bấy giờ trong phòng làm việc , nó đã chứng kiến hết mọi chuyện qua camera trong khuôn phòng

"Huh giỏi , không hổ danh chị xem trọng em" _ nó buông từ khen ngợi cậu mà nó đang nghĩ trong đầu mình

Suy nghĩ của nó đã đúng , dạo gần đây bar cứ liên tục bị phá rồi bởi những tình huống như vậy bảo đảm là đã có sắp xếp từ trước , có người đang kiểm chuyện đây mà , nó thông minh đoán được là do ai làm nhưng chỉ là không chắc mà thôi , phải có chứng cứ mới được .

"Reng reng reng" _ tiếng chuông điện thoại nó reo lên

Neoruel chajaseo oo ei oo

Nal bicweojuneun jeo dalbicharaero

Geudael chajaseo oo ei oo oo oo

Kkeuti eodinji moreugetjiman Hey

Tonight - Tonigth - Tonigth - Tonight

Ajik nan sarangeul molla

Ddo hollo jayeowon ee bam

(Tonigth - Big Bang)

"Alo" _ giọng nó bắt máy kéo nhura nhura

"Con quỷ mày đang ở đâu thế?" _ Cô la hét max

"Bar" _ Nó trả lời cụt ngắn súc tích một chữ ngắn gọn lẹ

Cô cúp máy cái rụp làm nó ngớ người , nếu không phải là người thân , bạn thân , chị em kết nghĩa hẹn thề có nhau là nó đã băm trăm mảnh cô ra từ lâu rồi . @@@ (dữ thế :v) . Nó đặt điện thoại xuống bàn bỗng thiếp đi trên ghế làm việc của mình .

20 phút sau , cánh cửa bar lập tức được 2 tên vệ sĩ mở ra đó là cô đang bước vào và 2 tên vệ sĩ đi theo . Lập tức mọi hành động ở bar đều dừng lại .

Tổng đồ cô chọn chủ yếu là màu đen , cô chọn cho mình chiếc quần da màu đen bó sát tôn lên đôi chân dài thon gọn , chiếc áo cúp ngực 2 dây màu đen , đi cùng đôi guốc nhọn 1 tắc cũng là màu đen . Nhưng ngược lại chiếc mặt nạ cô đang đeo ngang nửa mặt lại là màu xám , bên trên phía mắt trái có đính 2 hạt kim cương nhỏ dùng để phân biệt giai cấp .

Cô bước đi như người mẫu đang đi trên catwalk , mà đứng rồi ở Hàn Quốc cô là người mẫu cơ mà , tiếng nhạc sập sinh cũng tắt chỉ còn nghe được tiếng giày cao gót đang đi trên sàn nền .

Mọi ánh mắt các chàng trai công tử các tiểu thư đều hướng về phía cô đang đi , họ nhìn cô với ánh mắt hết hồn và tràn đầy thán phục .

Lúc này Joly đi ra cuối đầu chào cô theo góc 90 độ và mời cô vào phòng VipBlack nơi nó đang chờ .

2 tên vệ sĩ khi đi theo cô đến gặp Joly thì cô phát tay cho 2 người họ lui ra ngoài cửa đứng .

Cả quán thấy vậy liền hết sức ngỡ ngàng dưới sự tò mò không biết cô gái ấy là ai mà ngay cả Joly tay giám đốc bận rộn cũng phải kính nể nghiêng đầu cuối chào . Nhưng rồi mọi hoạt động lại tiếp tục trở lại .

Tại VipBlack , Ji mở cửa xông thẳng đi vào

"Hề ya , con quý"__ cô ném chiếc túi xách loại cầm tay vào người nó

Nó đang thiếp đi cũng giật mình với giọng la toáng của cô , gấp thêm chiếc bóp ném vào người của cô nữa cũng đủ làm nó phát mệt với con mụ Anh điền này , nó xoa xoa trán mình

"Ngồi đi Ji , tao nói cái này luôn" _Ice lắc đầu

Ji ngồi xuống , Ice thì tường thuật kể lại kế hoạch cho Ji nghe , một lát sau thì Joly bước vào bàn chuyện luôn .

"Vậy là chị bàn ra hết , khi nào ta thực hiện" _Joly nhìn nó

"Ngày mai sẽ hội tụ hết sẽ thực hiện " _nó nhìn cô và Joly

"Muốn cướp thì ta cho cướp , huh" _nó nhếch mép môi mình

Và rồi bàn chuyện xong Joly đi ra ngoài để lại Ji và Ice ngồi nói chuyện riêng

"Đạo gần đây tao cứ bị lũ ruồi theo bám miết" _Ice nhìn Ji

"Này mày đùa tao đấy à?" _Ji đánh nhẹ lên tay nó

"Nhưng lần nào tao cũng cho chúng lọt cổng" _nó nháy mắt với cô

Cô cũng cười với nó

Cả 2 nàng ngồi buồn đưa bán đùa với nhau cũng 3h sáng và rồi về nó đưa cô về bằng lambo của nó , còn xe cô thì cho 2 tên vệ sĩ đem về biệt thự nhà cô trước . 2 nàng đi xuống gara xe bằng một lối thang máy khác , trên đường đưa cô từ bar về nhà thì có 1 chiếc xe BMW đen cứ bám đuôi 2 người , cũng may là 2 người giữ mặt nạ ra và thay đồ khác nên người khác không biết cũng không nhận ra 2 người .

Nó nhìn qua gương chiếu hậu thì cũng biết lại là lũ ruồi mọi ngày ấy . Còn cô thì mãi chơi game ở điện thoại nên có biết gì đâu . Bó tay luôn .

"Két , phanh dừng trước biệt thự nhà cô "

"Ngủ ngon nha quý già , hề hề " _cô chọc nó

Nó nghiêng răng lườm cô thì cho xe chạy đi .

Bây giờ đến lúc tốc độ chơi với lũ ruồi này rồi . Nó đạp tăng ga lên từ từ với tốc độ bàn thờ phóng nhanh , lũ ruồi đằng sau cũng không vừa gì bám dai như đĩa ý .

Đến khi nó bắt gặp đường lộ lớn , nó rẽ ngay qua phải .

Lũ ruồi rẽ theo nhưng xe cô đã MẤT bóng dáng , tại nó bước xuống xe nhìn qua nhìn lại kiểm xe nó nhưng không thấy.

Và rồi , xe nó quẹo ngược lại đằng sau chúng chạy ngang bên dưới tại nó trong khi tại nó mãi lo tìm bên trên . Nó hừ lạnh rồi lái xe đi về nhà . Lũ ruồi thì mãi ngờ ngác không biết vì sao nó nhanh đến như vậy .

"Ting ting ting"__xe nó dừng trước cổng sau khi nó đang nhập khóa cổng thì quẹo vô nhà .

.

Ở bên ven đường , đằng sau gốc cây đối diện góc 90 độ nhà nó có một chiếc Ferrari màu cam đang đứng nhìn theo bóng xe nó đang chạy vô trong

"Cô thận trọng hơn tôi nghĩ đấy vệt ,

"Xem ra cô không phải người thường như tôi nghĩ?" __Dòng suy nghĩ chạy ngang trong đầu hắn và rồi hắn cho nổ máy xe đi chạy đi

Trên cửa sổ phòng nó , nó vén tấm màn cửa sổ ra thì nhìn thấy hắn lái xe ngang , nó hừ lạnh

"Tôi biết ngay là anh mà óc khi " __nó nhếch mép hừ lạnh

Và rồi nó mở nhạc trong laptop ra nghe và quơ lấy chiếc khăn đi vào phòng tắm rửa .

.....

Còn hắn sau khi về tới nhà , thì đi thẳng lên phòng luôn . mệt mỏi ngã người xuống giường gối tay đầu mình

" Cô ta cũng là người bình thường mà , nhưng xem ra có vấn đề ở đây , tất cả hồ sơ khi truy tìm cô ta cũng chỉ là số 0 , tại sao vậy ? .... Cắt đuôi được thuộc hạ của mình chỉ bằng một nốt nhạc ! Không đơn giản , lại hay ra vào bar ICE .....chẳng lẽ .....Không đâu , chắc cô ta cũng chỉ thuộc hạng tiểu thư ăn chơi vậy thôi " __Một loạt suy nghĩ trôi ời đầu hồi cứ cạy trong đầu hắn . Nhưng rồi hắn cũng mệt mỏi thiếp đi khi nào cũng không hay ...

....

Đà Anh

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Hào Hoa Và Cô Nàng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 35: Sắp Xếp Kế Hoạch

CHAP 35 : SẮP XẾP KẾ HOẠCH

-

Hôm nay ngày gì mà cả 2 nhóm chúng nó và hắn đồng loạt nghỉ học hết , riêng chỉ có mình chị Mỹ nhà ta ngoan ngoãn mà đi học thôi , chăm ngoan ghê.

Tụi nó hôm nay tụ tập đông đủ tại Tổ Chức để hội tụ chị em , 3 người 3 phong thái khác nhau , có thêm cả Joly nữa.

Tại phòng VipBlack , không khí căng thẳng , 4 người ngồi 4 khía cạnh khác nhau , nó ngồi giữa chiếc bàn hình chữ nhật dài 10m , bên phải là Ji và Kill , đối diện tay trái là Joly , trên bàn thì giấy tờ hồ sơ và laptop .

Nó ngồi quay lưng với mọi người , người thì bấm laptop , người thì xem hồ sơ.

"Hồi ơi , mệt quá đi" __Ji vương vai phá tan sự im lặng của mọi người

"Lô hàng kỳ này chủ yếu là các chất hóa học để chế tạo bom mìn" __Kill lên tiếng

"Nó cũng bao gồm các chất phóng xạ nhiệt từ các lò hạt nhân , có dung tích lớn" __Joly nhìn mọi người

"Bên Devil có thiên tài về hóa học thì phải" __Kill lên tiếng

"Cho nên bọn chúng chắc chắn sẽ cướp lô hàng này" __Ice gió mới xoay ghế lại , tay cứ liên tục nhấn chiếc bút mình cầm trên tay

"Nhưng. ....nhảm to rồi" __Ice nhếch mép môi mình

"Khoảng 3 ngày nữa lô hàng sẽ được chuyển về đây" __Joly nói tiếp lời của Ice

"Do là giao dịch xe tải ở bãi đất hoang ZZ cho nên chúng ta phải cẩn thận" __Ice nói xong hất mặt qua Joly làm cậu hiểu ý .

Nhanh tay cậu mở máy chiếu ra sơ đồ bãi đất hoang và đường đi ZZ ra cho tất cả mọi người xem . Mọi người quay lên nhìn máy chiếu

“Bãi hoang ZZ có 2 lộ trình phía Đông và Tây , chúng ta sẽ như mồi ở đằng Đông còn khu Tây là hàng chính” __Joly vừa nói vừa nhìn vô nó

“Vậy là phải nhờ mày làm 1 chiếc Fax tự động rồi nha Kill” __nó nháy mắt với Kill

“Đề tối tao xuống kho xem nào”__

“Lô hàng này đối với chúng ta rất quan trọng”

Và cứ thế , từng ý kiến của mọi người nêu ra họ bàn bạc cùng nhau . Joly thì mỗi lúc chạy ra chạy vào với vai trò Hotboy café .

* TẠI TỔ CHỨC DEVIL *

Từ trong phòng làm việc có 2 chàng trai , một người ngồi giữa , 1 người ngồi kế bên , trên chiếc bàn hình chữ nhật dài 10m . Đó chính là hấn và cậu .

Hấn ngồi giữa đáng vẻ uy nguy lạnh lùng , bộ đồ vest cũng được hấn tháo chiếc áo vest khoác quăng lên ngay chiếc ghế salong chỉ còn mặc chiếc áo sơ mi màu trắng được gỡ 2 cúc đầu lộ ngay thân hình cực chuẩn và chiếc cavat xám xộc xệch méo qua méo lại . Tay cầm bút cứ liên tục nhấn , đôi mắt cứ dán và laptop không rời .

Cậu thì sang chảnh với với áo sơ mi màu hồng nhạt sọc caro nhỏ viền , cũng để lộ 2 cú đầu , chiếc áo khi khoác ngoài cũng bị cậu lột quăng qua một bên .

Có vẻ như hai người đang rất bức bối thì phải , 2 người đến Tổ Chức rất sớm để thảo luận bàn về công việc , bàn xếp gì đó.

Bên ngoài phòng đang có tiếng bước chân đang đi có vẻ rất gấp gáp , đang đi vào phòng tại hấn

“DỪNG” __tiếng xông cửa đi vào __Đó là Kiệt và Vũ , nhưng.....

Cậu và hấn ngược lên nhìn

“Ủa” __cậu ngó người nhìn Jo và Jun

Điều lạ là cả 2 người đều bị thương vết tích tèm lem , băng keo dán khắp chỗ , có vẻ 2 người bị ám sát vậy

“Ủa tại sao lại như vậy” __Hấn chau mày nhìn cả 2 anh chàng

“Tụi tao bị phát hiện chỉ vì một con gián”

“Cái gì , một con DÁN sao”? __hấn và cậu đồng thanh

“Nó là một camera được thiết kế tinh vi” __Jo lắc đầu chán nản

“Không ngờ bọn chúng lại cảnh giác từng chi tiết nhỏ như muỗi”

“Vậy có tin tức gì không?”

“Một lô hàng chất hóa học lớn”

“3 ngày sau chuyển về đây”

.....

Hấn đưa tay liên tục nhấn chiếc bút mình đang cầm trên tay

“Có thông tin nào nữa không?”

“Địa điểm là bãi hoang ZZ khu Đông” __Jun nhìn hấn

“OH , tốt cho chúng ta cướp lô hàng đó” __hấn nhếch mép môi mình

· * TẠI TỔ CHỨC ROSE ICE *

“Vậy chúng ta .....” __Ji bỏ lửng câu

“Sẽ chơi bàn cờ nay với Devil” __nó cong môi mình

“Vì thế sẽ có một lô hàng giả khác”

“Trong đó sẽ có thiết bị của Kill”

“Ha ha ha ha ha , sẽ vui lắm đây” __cả 2 cô nàng kia cười phá lên

Sau một ngày mệt mỏi cả lũ tụi nó và tụi hấn kéo nhau về nhà nấy , việc ai nấy làm có vẻ bên tụi hấn thì có vẻ gặp khó khăn hơn bên tụi nó .

Nó nằm thờ ơ ở phòng mình hết lần qua lần lại suy nghĩ thấy có gì đó không ổn nó đi lại bàn làm việc của mình. Ngồi ở bàn vì tính mà cứ cầm lấy bức ảnh của ông ngoại mình lên trên tay , hết nhìn bức ảnh kia rồi nhìn qua khẩu súng đặt kế bên .

Tay cầm lấy khẩu súng đó lên lấy chiếc khăn mỏng lau nhẹ nhàng rồi đặt xuống phía dưới bàn .

Nó để bên dưới bàn vậy để tránh trường hợp khẩn cấp có mà xài tương trợ . Ngồi một tý thì nó có cuộc gọi từ video máy tính mình

“Tít __alo__” Giọng nó có vẻ nghiêm nghị dứt khoát

“Boss” __giọng của một người con gái

Nó khẽ cười mỉm với cô gái ấy , nụ cười đã tắt liền sau 2 giây nhanh gọn lẹ

“Boss đây có gì sao Milk” __nó nhìn thẳng mắt cô ấy

“Nhớ Boss quá đi có cần gì tới Milk không?”

“Vụ này nhỏ mà còn đợt 2 sẽ cần đến”

“OK Boss nhớ cẩn thận nhé” __Milk cười rồi pye pye chào nó

Nó cũng khẽ gật mắt chào cô ấy rồi tắt video.

Nó khẽ lắc đầu với Milk , người chị lớn hơn mình 1 tuổi mà tính tình thì của con nít 1 tuổi kia .

Milk là đặc danh của chị My nhà ta

Sở dĩ nó giấu thân phận của Milk là vì còn 1 ẩn số chưa được bật mí ở đây . Nó không cho ai biết cả kể cả thân phận của nó , nó không hề cho lũ kia là vì tụi cô sẽ phiền phức chết đi được à lại còn gây rắc rối nữa . Thà cứ giấu khi cần sẽ tiện lợi hơn nếu nói ra .

Một hồi đắn đo suy nghĩ mọi việc rồi cất bước lại giường mình thả hồn mình đi ngủ theo tiếng gọi của sự ban đêm kia . Ánh trăng sáng ban đêm cổ lên lời vào căn phòng của nó nhưng không được vì mọi cửa sổ được bao bọc bởi tấm rèm vải màu xám trơn lung linh huyền bí kì ảo .

Trong căn phòng có 1 cô gái nằm ngủ với dáng người xinh như thiên thần .

Màn đêm dần buông xuống , ngoài đường chỉ còn nghe tiếng gió thổi , tiếng lá khô bay rí rắc . Ánh đèn cột điện chiếu xuống lòng đường nghe hiu hắt.

Ánh đèn ngã vào bóng xe lamborghini đang đậu ở góc cây phía 900 đối diện nhà nó . Đó chính là hấn

Hấn 1 tay cầm điều thuốc gác lên vành cửa sổ xe , 1 tay thì đặt trên vô lăng xe . Đôi mắt nhìn lên phòng nó , hấn cứ nhìn mãi cho đến khi tiếng chuông điện thoại hấn vang lên

“Alo tôi nghe” __mắt vẫn cứ dán lên phòng nó

“Tôi về ngay” __hấn chau mày có vẻ khó hiểu

Hấn cho nổ máy xe đi , vút ngay điều thuốc xuống đường , hấn lái xe về Dinh thự nhà mình

Xe hấn vừa về tới nhà thì hấn cho xe vào gara rồi đi thẳng vào phòng khách thì ...

“A-Hàn con về rồi à” __Hàn phu nhân lên tiếng

Bà chạy lại ôm cậu , người con trai đích tôn của tập đoàn Dương Tổng . Cái ôm có vẻ ấm áp nhưng đối với hấn đó là sự khó chịu vì bấy lâu nay bà có bao giờ ấm áp với hấn bao giờ , có quan tâm hấn bao giờ . Hấn khó chịu không nói gì , xong lại bỏ đi lên thẳng phòng mình

Hàn phu nhân là một người chỉ say mê công việc , bà yêu công việc của mình cho nên mặc kệ sự tình yêu thương gia đình , bỏ hết qua bên chỉ chú ý tới công việc của mình thôi .

Ngay cả khi hấn sống ở Mỹ , tuy ở chung một nhà nhưng mẹ con gặp nhau không quá 2 lần . Có khi 1 năm bà đi công tác nước ngoài chỉ để lại hấn và ba mình . 2 cha con cô đơn lạnh lẽo trong căn nhà trống rỗng kia.

Và rồi tình yêu thương từ mẹ thiếu thốn, ba mình cũng vì công việc ít quan tâm tới hần. Hần mệt mỏi sa ngã vào bia rượu, các hộp đêm, hút thuốc lá, chơi bời, và cả gái gú màu mè ha lá hẹ.

Trước khi quen Ngọc, hần phải nói đúng hơn là 1 thằng tệ hại.

Nhưng từ khi sau gặp được Ngọc, cô gái của lòng mình hần bắt đầu chỉnh đốn bản thân mình lại, không sa ngã ăn chơi nữa.

Và rồi Ngọc mất hần lại đi vào vết xe đổ cũ của mình, suốt ngày tìm đến thú vui mà mình cho là TUYỆT và THỎA MÃN. Gọi là GÁI GÚ, hết cặp cô này, mai cặp cô khác

Nhưng đối với hần cặp chỉ có giới hạn vì hần biết cái thứ gọi là QUA ĐƯỜNG là thế nào

Ông trời thật trớ trêu thay đã mang người con gái hần yêu thương nhất ra đi mất chỉ để lại cho hần vết thương tim sâu đậm mà hần phải mang theo cả 2 năm nay. Đúng là trớ trêu

Và rồi lạ thay, từ khi gặp nó hần tự nhiên lại nhớ về Ngọc, cái người mà hần cho là ĐÃ QUÊN, giữa nó và Ngọc có điểm rất giống nhau ngay cả hần cũng cảm nhận được, cảm nhận được thứ mà ông trời mang lại cho anh là Ngọc thứ hai.....

Hoa Đà Anh: Truyện mình viết có gì sai sót mong mấy bạn bỏ qua nhé, nếu thấy hay mấy bạn like và chia sẻ cho mình ý kiến nhé :*((thương mấy bạn)

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Hào Hoa Và Cô Nàng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 36: Thiên Thần Đội Lớp Ác Quỷ

Chap 36 : KHI THIÊN THẦN ĐỘI LỚP ÁC QUỶ-

TẠI HOA KỲ, PHÒNG TẬP SÚNG

"PÀNG PÀNG PÀNG PÀNG PÀNG"

5 viên đạn được bắn chính xác ngay giữa đồng tâm đồ. Độ nhắm cực chuẩn, mắt quan sát thật kỹ, quả thật 1 tay nghề rành mạch về súng. Vội tháo tay nghề ra, tay từ từ đưa lên giữa gọng mắt kính tháo chiếc kính ra.

Khuôn mặt chữ điền lộ hần, làn da trắng hồng, sống mũi cao, môi được tô một ít son bóng nhẹ, đôi mắt to tròn với hàng lông mi cong vút, mái tóc màu nâu cafe được búi kỹ dầu gọn gàng vào trong chiếc mũ lưỡi trai màu đen.

Cô gái vội ngược nhìn tấm bìa giấy để xem thành quả bắn của mình, vội mỉm cười!

.....

Nói cô gái chứ thật chất chỉ 12 tuổi thôi, và chiều cao của cô nhóc này là 1m1. @@. Chắc chắc có vẻ hơi phi lý thì phải.

"Hello angel" _ Mr John training (huấn luyện viên)

"OH hi teacher" _ Rose cười

"I know you here" _ Mr John lắc đầu cười

Rose cuối đầu chào thầy rồi ra ngoài phòng nghỉ lấy giỏ sách đi về!

HÀN NHẠC TỬ (Rose): 12 tuổi, cao 1m1. Hiện giờ đang là chủ của một câu lạc bộ chơi súng. Là tay súng cừ khôi, là một nhà nghiên cứu các chất hóa học, bom, mìn.....

- Năm 9 tuổi đã thành thạo lắp ráp và sử dụng tất cả các loại súng, bom, mìn...

- Năm 10 tuổi đã đoạt 250 huy chương vàng vô địch trong các giải bắn súng

- Năm 11 tuổi đã tự mình kiếm tiền xây nhà, tự bản thân mình nuôi mình, sống bằng nghề nghiên cứu các chất hóa học, bom, mìn... và bán lại cho các Tổ Chức Mafia tại Hoa Kỳ. Hiện giờ cô đang là Chủ của một Câu Lạc Bộ Súng do mình mở ra.

* Hiện giờ này , nhà Rose chứa hơn 100 các loại súng , bom , mìn , ... ở tầng hầm .

-Năm 12 tuổi (hiện giờ) đang là nhà nghiên cứu các loại bom mìn ... và sẽ dự định mở thêm 1 CLB Súng nữa .

Về bề ngoài của cô gái lùn tịt mang vóc dáng 1m1 , nhưng bên trong lại mang một con ác quỷ chưa lộ diện . Con dao 2 lưỡi là thể đấy .

Hiện giờ cô đang học học lớp 7 ở trường CATS ACADEMY BOSTON . Nhưng thân phận cô mang chỉ là 1 học sinh bình thường .

Về thiên thần của Rose được che dấu thành vẽ vệt trời với dáng MỘT SÁCH .

Vẫn là thời gian như mọi ngày , đến chiều Rose ở CLB chơi súng của mình . Vẫn dáng người nhỏ nhắn quen thuộc ấy , bộ đồ đen cùng chiếc nón kết được giấu tóc vào như mọi lần .

Khoảng 6h chiều tối Rose mệt mỏi đi từ phòng tập súng ra , đúng là dáng con nít có khác hà , tay liên tục bấm bấm điện thoại

"BINH" _____ Tiếng tông người vào Rose

Điện thoại rơi xuống đất cũng may là có ốp lưng không là tiêu rồi . Một chàng trai với vẻ mặt rộn cười xuống nhặt chiếc đế yêu của cô lên . Cô bất chợt cảm thấy luồng sát khí lạnh thấu xương bốc ra từ người hắn . Hắn đội nón cúi xuống với chiếc áo khoác măng tô dài che phủ người trên . Rose bất chợt nhìn thấy một hình xăm bò cạp ở trên bàn tay . Hắn ta đưa điện thoại cho cô rồi đi mất dáng . Rose vừa cầm điện thoại xoay người lại chưa kịp suy nghĩ về hình xăm ấy.....

" Huh Trịnh Văn Trung " _____ Mọi nhếch mép nói ...

Bèn lấy điện thoại gọi tài xế đến đón mình . Trên xe tay cô nắm thành đấm khuôn mặt có vẻ như hết mệt mỏi luôn .

- _____ - Tua nhanh ...))))))))))))))))))

12h khuya cùng ngày

Rose vừa tắm ra , trên mình cô chỉ quấn 1 chiếc khăn tắm quanh người để lộ làn da trắng nõn . Số đo 3 vòng của cô cũng đâu thua kém ai đâu .

CHỈ 12 TUỔI THÔI ĐẤY ---- 12 TUỔI ĐẤY @@

Rose lấy khăn nhỏ quấn quanh đầu tóc của mình rồi đi lại bàn vì tính bấm bấm gì đó . Hình như là gọi video về Việt Nam thì phải . :3

Sau một hồi lâu hình như chủ nhân bên kia đi vắng thì phải nên không trả lời

"Xi thiên thần ơi chị đâu rồi" _____ Rose chu mỏ ra

Vừa định tắt video cuộc gọi thì ...

"Tít _____ALO _____giọng của 1 cô gái vang lên

"Á á á á _____chị ơi_ thiên thần ơi _____Rose hun chụt chụt vào màn hình máy tính , rồi nhảy dựng lên .

"Bảo bối " _____ Là giọng lạnh lùng của ICE

"Bảo bối nhớ chị lắm , thiên thần ơi" _____Rose rung rung méu máo với nó

"Thôi thôi nào chị thương" _____ Nó cười nhẹ với Rose

"Chị à không ngờ đề em gặp tên Trung đó"

"Đem đầu tên đó về cho chị" _____Ice cười nhếch mép môi mình

"Công việc bên đó sao rồi" _____Ice nhìn thẳng vào Rose

"Chán lắm chị ơi , bảo bối nhớ chị" _____Rose cười tít mắt

"Hãy đem đầu thẳng đó về cho chị" _____ Câu nói nghe rợn tóc gáy

Rose hiểu ý chị mình liền nhảy mất với nó . Vội hun chặt vào màn hình rồi pye ice . Rose liền thì thầm ..

"Đợi em 1 ngày thôi chị à ..

"Em sẽ xách đầu thẳng đó về cho chị .....

...

Giọng nói nghe rợn tóc gáy mình , luồng khí lạnh bốc ra từ người Rose . Thời khắc con quỷ trong Rose hiện ra . Đúng là 1 Thiên Thần Đội Lốp Ác Quỷ mà .

Cô đi thay bộ đồ ngủ có in nguyên hình 1 con Doremon và leo lên giường ngủ . Bấy giờ , hình hài ác quỷ đâu sao không thấy mà thấy có 1 con mèo đang nằm co ro ngủ trông đáng yêu phết được . Ôm con Doremon trong tay , cô dần dần chìm vào giấc ngủ.

Khi màn đêm buông xuống là lúc con người ta đeo lên mình một chiếc mặt nạ khác

Ác quỷ hay thiên thần cũng đều là con người

Thiên thần đem lại những gì tốt đẹp

Ác quỷ thì chỉ xứng với danh mạng tên " SỰ CHẾT CHÓC "

TẠI THỜI ĐIỂM ĐÓ TẠI VIỆT NAM là 3h chiều

Nó đang ngồi trên bàn làm việc ở phòng mình , sau khi tắt video nói chuyện với Rose thì đã uể ải ngồi dựa lưng vào chiếc ghế

Nó suy nghĩ về Rose , bảo bối của nó

Tự mình suy nghĩ tự mình cười thầm về cô bé chỉ mới 12 tuổi kia . Chỉ mới 12 tuổi thôi mà , cái tuổi còn cả chặng đường tương lai sáng lạng tốt đẹp .

Còn đang nay cái tuổi trẻ con mới lớn mà đôi tay đã nhuốm máu tươi tràn đầy . Tương lai ở đâu bây giờ

-

* 2 năm trước * Tại Mỹ . Lúc Rose 10 tuổi

Năm 10 tuổi Rose luôn tham gia các trận giải súng , đạt lần nào cũng là huy chương vàng

Rose sống độc lập một mình .

Khuya 1h sáng đằng sau con hẻm AA là trận chiến giữa 5 tên con trai bặm rợn và 1 cô gái đó chính là nó .

Một mình nó đấu với 5 tên cao to gấp 3 lần mình . Nó cầm súng xử lý được 4 tên nằm la liệt bê bết máu . Nhưng khi phát súng cuối cùng vang lên thì chỉ là tiếng "rắc rắc" hết đạn , thế rồi nó bị tên còn lại kè dao sát ngay động mạch cổ , nhúc nhích cái là toi ngay . Gã đó bóp cổ nó , bắt đầu thủ đoạn dè sòm đòi bại với nó và từ đằng từ sau người nó nghe được tiếng súng vang lên . Đó chính là Rose bắn phát đó . Gã đó lăn ra chết , còn nó thì vì bị hấn bóp cổ quá mạnh nên đã ngất xỉu tại chỗ vì mất sức .

Khi nó tỉnh dậy thì thấy mình đang ở nhà của Rose , khi hỏi thăm nói chuyện với Rose thì mới biết tất cả lý lịch của Rose bao gồm sở thích là Giết Người @@ . Chỉ cần một Nốt Nhạc thôi .

Nghe có vẻ phi lý ....

Rose là người thông minh biết được nó có thân phận đặc biệt như vậy nhưng cô nhóc vẫn không ái ngại . Cả 2 nàng kết nghĩa chị em với nhau , cô nhóc năn nỉ nó cho thu nhận vào Tổ Chức nhằm để bảo vệ nó nhưng nó không đồng ý và rồi Rose giận nó luôn @@ .

Một tuần sau , danh sách Tổ Chức có thêm cái tên : HÀN NHẠC TỬ

Công việc nó giao cho Rose khó khăn nhất từ trước giờ là Sáng hái hoa , Tối bắt bướm (không ngờ) . Đơn giản nó không muốn tay em gái mình nhuộm máu nữa mặc dù trước đó hơn 200 mạng người đã chết dưới tay Rose .

Đúng như cái tên Nhạc Tử . Có nghĩa là chết trong vòng một Nốt Nhạc ...

Công việc càng ngày khó khăn nhiều vấn đề giải quyết nên buộc phải để Rose vào Hoa Kỳ để tiện nghiên cứu các loại bom mìn vì đơn giản ở đất nước phồn hoa như Mỹ có nhiều tài nguyên đặc biệt .

Thỉnh thoảng các tội phạm ngục tù của Tổ Chức trốn chạy sang Mỹ thì nó giao cho Rose xử lý bọn đó . Một thiên thần như Rose thì dễ dàng xử lý được rồi vì người ta nhì vào thì chỉ nghĩ cô chỉ là một đứa con nít bình thường . Thế thôi ... !

-

* Hiện tại *

Ngồi nhớ lại những chuyện lúc xưa giữa nó và cô nhóc , nó thậm nghĩ không biết việc mình làm vậy với cô nhóc là đúng hay sai .

Chị không khuyên em mà chẳng nay còn tiếp tục ủng hộ cho em đã sai lại càng sai đã vậy càng lúng sâu hơn về lỗi tội phạm giết người hàng loạt .

Tương đương trong vòng 1 năm đồ lại đây , số tội phạm chết dưới tay Rose có khoảng hơn 180 tên tội phạm nhưng người ta chưa tìm được thủ phạm . Nếu tìm được biết là do cô nhóc thì mức án tù tội cô chết cũng chưa đủ .

Nó cứ như là giữ bên người mình một cỗ máy giết người .....

Phóng lao phải theo lao thôi ...

_____ -

Hoa Đà Anh : Truyện của mình có gì sai sót mấy bạn thông cảm nhé , nếu mấy bạn đọc hay thì like và chia sẻ ý kiến cho mình biết nhé , để mình chỉnh sửa lỗi nhé :) (thương mấy bạn)

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Hào Hoa Và Cô Nàng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 37: 3 Ngày Sau

Chap 37 : 3 NGÀY SAU-

2 tiếng trước lúc giao tranh . . .

Địa điểm : 9h tại phòng làm việc của Tổ Chức ROSE ICE

"Rồi tất cả sẵn sàng chưa? _Giọng nói của Ji thánh thót

"Thưa rồi" _Đồng thanh của nhóm thuộc hạ

"Joly cẩn thận nhé" _Ice quay sang cậu Joly

Joly gật đầu , có vẻ mọi thứ đã được sắp xếp chu đáo theo như đúng kế hoạch của nó bày ra .

Tua nhanh đến bãi đất hoang ZZ .

Khu rừng phía Đông ....

Kế hoạch của nó là đơn giản thôi . Nó giao trọng trách cho Joly là cử ra 50 thuộc hạ trong Tổ Chức chia ra là 2 bên là 25 người . Một bên đóng giả người giao hàng mặc đồ xám , một bên đóng giả người nhận hàng mặc đồ đen cho Joly cầm đầu .

Và dĩ nhiên lộ hàng là .....

Khu rừng Đông , bãi đất trống xung quanh được bao bọc bởi hàng loạt cây cổ thụ lớn lâu năm và ta nói ôi muỗi thì bao la , rần rít , chim chóc cú mèo gì tá lá kêu inh ỏi

Bên trong hàng cây cổ thụ đó là hàng chục người của Tổ Chức Devil đang phục kích sẵn sàng .

Còn tại hân thì ta nói như khi đu dây vậy .

Hắn , Will , Jun và Jo , mỗi người ở một bên .

Hắn thì ở tuốt trên ngọn cây cổ thụ to , dùng ống nhòm quan sát xung quanh cho tiện . Will thì đi lại ở dưới gốc cây xem chừng . Còn Jo và Jun thì ở bên phía rừng cây đối diện chỗ hắn và cậu .

"Tới rồi ..." _ Là giọng của hắn vội huh kia !

Tất cả mọi người xung quanh chuẩn bị đợi lệnh của hắn , bên dưới là lô hàng đang từ từ chuyển giao !

"Hành động ..." _ Dứt khoát 2 chữ

Tất cả thuộc hạ ở 2 bên rừng cây xông ra chỗ lô hàng

"Pằng pằng pằng pằng đùng đùng ....." _ Hàng loạt tiếng súng nổ ra 2 bên . Có kẻ đã nằm chết ...

Joly ra hiệu cho đàn em tháo chạy bỏ lại lô hàng kia . Và dĩ nhiên bọn hắn đã cướp lô hàng thành công .

"Huh tưởng gì , quá dễ" _ Will nhếch môi cười nhìn thùng hàng trước mặt

Lúc này tụi cậu đứng xếp hàng 2 bên đợi hắn đu dây trên cây xuống @@ . Hắn hừ lạnh đi từ từ từ lại phía lô hàng . NHƯNG ....

"Tít tít tít tít tít tít ..." _ tiếng đồng hồ trong thùng hàng vọng ra

"CÓ BOM CẦN THẬN" _ Will hét lớn lên

"BÙM-----ẦM" _ Tiếng NỔ do bom khí nổ gây ra .

Cả đám văng ra khắp nơi . Thùng hàng do bom nổ văng nắp ra

"Tít tít tít tít tít tít tít tít "

Từ trong thùng hàng , chiếc máy fax tự động sử dụng bằng pin do Kill thiết kế đang từ từ in một tờ giấy ra .

MỘT KÝ HIỆU

Một ký hiệu LIKE được lật ngược xuống . . Đó là THUA CUỘC

Hắn giật lấy tờ giấy vò nát vứt ngay xuống đất . Đá chân vào thùng hàng rồi bỏ đi về .

-----

x_ TẠI TỔ CHỨC ROSE ICE x _ PHÒNG HẠ SẢNH x

"Ha ha ha ha ha ha ha ha "...

"Dzô nào mọi người" _ Kèm theo đó là tiếng cụng ly sầm panh rôm rã tiếng vui cười

"Bọn đó bị tụi mình chơi một vỏ rồi" _ Kill cười phá lên cười tít cả mắt

"Nào hãy nâng ly nào" _ Ji đưa ly sầm panh lên

"Vất vả cho Joly rồi" _ Nó cụng ly với Joly

Joly cười gật đầu với nó . Mọi người thì cười vui vẻ chỉ có vẫn khuôn mặt không cảm xúc ấy . Hời oi , năn cô ấy quá đi ...

Nó đặt ly rượu xuống bàn rồi bỏ đi vào kho xem lô hàng ban nãy giao dịch . Vì đơn giản đối với nó không bao giờ ra mặt bất cứ dịp nào , trừ khi chuyện lớn thì nó mới ra mặt , còn mấy vụ nhỏ lật vặt này thì giao cho tụi cô làm .

Cho nên từ đó giờ ít Tổ Chức nào biết được Lãnh Đạo Tài Ba của Rose Ice là ai !

Đó là một lô hàng về các chất hóa học , các chất phóng xạ từ các lò hạt nhân để chế tạo bom mìn . Nó rất thích nghiên cứu về các loại nguyên tử nguy hiểm này . Cái gì càng nguy hiểm thì nó càng thích . Nó một người không sợ Tử Thần ...

Từ trước tới giờ Tổ Chức chuyên sản xuất ra các loại vũ khí nguy hiểm để gây quỹ . Có nghĩa là nếu chế tạo thành công , sẽ bán lại cho các đất nước khác để gây quỹ kiếm lợi nhuận lại và dĩ nhiên nó còn dự trữ cho Tổ Chức của mình để còn chiến đấu nữa chứ . Một công mà 2 việc .

Và một điều là các đất nước trên thế giới khi có xung đột chiến tranh xảy ra thì sẽ tìm đến Tổ Chức này để đặt hàng các lô vũ khí hạng nặng . Và dĩ nhiên giá cả của nó rất Đắt Đỏ .

Nó đúng là một người rất biết kinh doanh , một người lãnh đạo tài ba .

Ở bên ngoài mọi người thì đang náo nhiệt ăn mừng , còn bên trong Kho Hầm thì u ám sát khí bốc ra . Đã lạnh giờ lạnh hơn @@

—
x Bên dưới quán bar Ice x

Có vẻ như là có khách quý ghé thăm thì phải .

Từ bên ngoài 1 chiếc Bugatti veryron màu xanh dương đen trị giá 1.656.997 USD (hơn 26 tỉ VND) đã vừa rẽ vào cổng quán bar của chúng ta .

Từ trong xe , một tên tài xế vội xuống xe lật đặt chạy qua mở cửa xe cho cô chủ .

Bước xuống xe ...

Là một cô thiên thần chói mắt người nhìn .

Chọn tông đồ quần da đen bó sát và chiếc áo ống lưng tới bụng ôm lấy vòng eo con kiến nhỏ nhắn kia được đi kèm đôi guốc 1 tắc đen .

Tóc được búi kỹ càng dẫu vào trong chiếc nón kết màu đen (nghe quen quen) . Trên khuôn mặt còn đeo thêm 1 chiếc mắt kính bản to che hết nửa mặt . Cơ mà LÚN

Cô nàng bước ra , trên tay còn xách theo một vật gì đó được trùm 1 chiếc khăn đen bọc lại

"Này này cô bé đi nhầm chỗ rồi" _ 1 tên vệ sĩ thấy hình dáng lùn của mộ con nít liền ra tay chặn lại.

Tên vệ sĩ của cô gái định rút súng ra nhưng cô đã cản lại và rồi cô đưa một tấm thẻ bằng inox màu đen hết chi có một hình Bông Hồng màu Bạc ở giữa tấm thẻ , thì ...

Tên bảo vệ thấy thẻ đó thì xanh mặt trán đổ mồ hôi hột lật đặt cuối đầu chào cô và mời cô vào bên trong quán . Còn tên tài xế của cô thì cô ra hiệu cho đứng ở ngoài chung với gã kia . Cô đi thẳng vào trong ....

"ĐỪNG___" Cô đẩy 1 phát vào 2 cánh cửa làm 2 cánh cửa văng vào vách tường dính cứng ngắc luôn (ghê nhò :v) . Mọi hoạt động dừng lại quay sang nhìn cô gái

"Chắc chắc sao mà lùn thế em"

"Lùn mà hàng ngon mà"

"Ủầy cũng ngon đấy chứ"

"Ồ hàng ngon à nha"

Cơ mà mỗi tội lùn quá" __ha ha ha ha

...

Cả quang khách xô mũi cô chê cô nàng nhưng cổ chẳng quan tâm cứ đi thẳng trên sàn , bây giờ chỉ có tiếng guốc của cô đi .

"Này này em nhầm chỗ rồi" _Joly đi lại đứng trước cô nàng . 1 anh chàng 1m77 cùng với 3 tên đàn em đứng trước 1 cô nàng 1m1 . Đúng là cây cha con mà :3 .

3 thằng đàn em cũng nhìn cô cười thảm trong bụng còn vẻ mặt thì rất nghiêm nghị .

Cô đưa tấm thẻ đen lên làm Joly và 3 tên kia giựt mình hú hồn

"Cô .. cô..cô..." _Joly lắp bắp nghiêng cuối chào

Cả bọn cuối chào sau đó mời cô lên trên quán bar . Cô đi trước , 4 tên đằng sau cùng nhau thắc mắc đây ai2 , làm sao có tấm thẻ đó , làm sao lạ biết rõ ràng mọi rẽ đường vào Tổ Chức .

Lên tới Vip Book , 3 tên kia thì đi xuống bar còn Joly thì cùng cô đi xuống dưới Tổ Chức . Anh ta còn ngờ người khi thấy cô gái biết hết các lối vào Tổ Chức ngay cả mã bảo vệ . Joly bắt đầu bất ngờ về cô nhóc lùn này .

"TING" _tiếng than máy mở ra

2 người đi thẳng lên phòng Hạ Sảnh , nơi đang tổ chức bữa tiệc nho nhỏ kia . Xung quanh Đại Sảnh thì các lũ thuộc hạ đều ngó người vì có 1 cô bé con đang bước vào , thế là cả đám bị Joly lườm 1 phát , hết ai dám nhìn luôn .

Bên trong phòng Hạ Sảnh , mọi người đang vui vẻ ăn mừng .

"CÁCH"___ Tiếng mở cửa ___ tất cả quay lại nhìn

Mọi người đều im lặng nhìn cô gái đang bước vào . Không khí có vẻ căng thẳng đi . Ji và Kill đặt ngay li rượu xuống bàn .

Mọi người xung quanh rút súng ra chĩa vào cô gái đang đứng giữa Hạ sảnh . Kill vội móc roi điện ra , Ji vội rút súng trong người ra , cả 2 cô nàng đều hướng vô cô gái kia .

"DỪNG LẠI___"Giọng nói dứt khoát lạnh trong 2 từ

Cả bọn quay người lại thì nhìn thấy ICE đang từ từ bước ra và đi lại tới chiếc ghế Lãnh Đạo ngồi xuống .

Bấy giờ cả lũ người lập tức quỳ xuống chấp tay ở giữa hô to " KÍNH THƯA ĐẠI TỶ "

Ngay cả Kill và Ji cũng không được ngoại lệ . Bạn bè người thân cho dù là cái gì dưới cấp Lãnh Đạo đều phải theo quy tắc . Ice vội gạt mắt cho cả bọn đứng đứng dậy và nhìn thẳng qua phía cô gái đang nhìn mình kia ...

"ROSE"___ Giọng nói của nó lạnh toát

Rose thấy ngay cái túi vật bao vải mình cầm này giờ xuống trước nó và ai này đều nhìn . Vải bọc bung ra .

Đó là CÁI ĐẦU CỦA ...

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Hào Hoa Và Cô Nàng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 38: Cô Ấy Là 1 Con Dao 2 Lưỡi

Hoa Đà Anh : Truyện mình viết có gì sai sót mấy bạn cho mình ý kiến nhé . Nếu mấy bạn thấy hay thì hãy like và chia sẻ cho mình nhé . Thương mấy bạn !

Chap 38 : CÔ ẤY LÀ MỘT CON DAO HAI LƯỠI

-

Cả lũ người nhón nháo trước sự bàng hoàng kia nhất là Ji . Ji hét hồn nhìn thấy cái đầu của tên đó nằm lăn lóc dưới sàn nhà cùng vài vết máu còn bèm bép dính ở vành chiếc cổ vì bị chặt .

Lạ thật nhìn vết chặt quanh cổ mà người ta bàng hoàng không nghĩ là chặt lâu mà là mới mới giết đây .

VÀ Rose nói đúng , chỉ cần một ngày thôi , là sẽ đem đầu hắn ta về cho nó mà cộng thêm thời gian Rose đi chuyến bay từ Hoa Kỳ về Việt Nam cũng mất gần 1 ngày đến 2 ngày là tổng cộng đã được 3 ngày .

Rose là một nhà nghiên cứu các loại chất hóa học cho nên việc dùng các chất ấy tác dụng lên cái đầu người kia thì những vết thịt thối rửa ấy sẽ hoàn toàn không bị phân hủy mà giúp giữ thịt nguyên vẹn .

Cô bay về bằng máy bay tư nhân của mình nên việc đem được món hàng độc giá kia lên máy bay an toàn mà không có sự kiểm tra , quả thật là quá tuyệt vời !

Ice và Rose nhìn nhau như có vẻ đang nói chuyện qua dòng suy nghĩ trong đầu của mình

"Bảo bối làm tốt lắm _____ suy nghĩ trong tâm nó

"Em mà .....suy nghĩ trong cô nhóc

Thế rồi nó lắc đầu nhẹ lập tức Rose liền mỉm cười nhẹ đưa tay lên từ từ lấy cặp kính băng to ra từ từ khuôn mặt chữ điền lộ ra với làn da trắng hồng rõ hơn .

Từ từ gỡ chiếc nón kết ra , phất đầu qua lập tức mái tóc dài tới lưng màu nâu cafe buông xõa dài xuống làm nổi bật khuôn mặt baby của cô nhóc hơn . Cô khẽ mỉm cười với tất cả mọi người xung quanh làm mọi anh chàng cận vệ ở trong đó xịt máu mũi vì cô nhóc quá đáng yêu và trong đó có một người đang xao xuyến với trái tim đang đập liên hồi điệu remix (ai vậy ta :v) . Bất chợt ....

"ĐÂY LÀ ROSE , em ấy là thành viên có cấp bậc Hoa Hồng Bạc đồng thời là thành viên trong Trụ Sở này " _____ Giọng nói lạnh thấu xương làm cả bọn thuộc hạ lẫn người như Kill và Ji cũng đều phải nghe theo , không ai dám hé nửa lời

Nói xong nó bỏ đi vô phòng VipBlack theo sau là Rose , Kill và Ji .

Nói một câu ngắn gọn vậy là đủ để các thành viên trong trụ sở đủ thông minh hiểu ra ý nó muốn nói gì .

Mọi người tro tro nhìn chiếc đầu người lẩn lóc vì chưa được lệnh nên không ai dám hó hé gì , không dám đụng tới gì .

Cả 4 người đi vào VipBlack nơi phòng làm việc , Ice ngồi ghế giữa lãnh đạo ở bàn , bên trái là Kill và Ji , đối diện là Rose . Nó nghiêm nghị nhìn Rose rồi chắc chắn lắc đầu với cô nhóc ngộ nghĩnh này . Kill và Ji thì cứ ngó người nhìn Rose chằm chằm vì cô nhóc quá là dễ thương .

"Nhìn đủ chưa" _Ice lườm 2 cô nàng

2 cô nàng xuyt tỉnh mộng liền quay ra chào hỏi với nhóc Rose

"Chào em chị là Anh hay gọi là Ji"

"Chào em chị là Vy hay gọi là Kill nhá .. hihi "

2 cô nàng cười tít cả mắt với cô nhóc Rose .

"Oa thì ra 2 chị đẹp đến như vậy"_Rose nhí nhảnh cười

2 cô nàng ngó người vì không lẽ sao lại biết mình

"Tao từng kể 2 tụi bây với Rose"_Ice lắc đầu như đọc được sự thắc mắc của 2 cô nàng

"Hihi , em là Hàn Nhạc Từ"_Rose cười

"Oa cái tên đẹp quá" _2 nàng đồng thanh

"Jiii , nói gì đi nào" _____Ice hất mặt qua Ji

Đơn giản là nó biết cô đang kiểm chế bản thân cảm xúc của mình lắm vui cười vậy thôi chứ làm sao qua được mắt của nó .

Cô nàng bỗng khựng lại im lặng không nói gì , cả căn phòng không khí ngột thở .

"Tách" _____1 giọt nước mắt khế rơi xuống bàn

"Thôi thôi nào" _Kill ôm cô vào lòng mình vỗ về

Cô chỉ rơi đúng 1 giọt nước mắt duy nhất , đúng 1 giọt nước mắt mà thôi .

"Đây là lần cuối mình khóc vì hấn ta" _____Giọng cô nghẹn lại

"Cái gì nên quên chị nên quên đi chị à" _Rose cũng an ủi

"Trịnh Kim Quyên là em gái của hấn ta" _nó nói nhìn cô

"Cái gì , vậy là vậy là ..." _Kill hét hồn hét lên

"Có lẽ hấn ta không nói với mày" _nó nhún vai

"Chị oiiiiiiiiii" _____Rose nói nhỏ xú đủ để nó nghe

"Không được chị còn muốn chơi với à ta" _nó lấy tay xoa đầu cô em gái mình

"Sao cậu không nói mình biết" _Ji nhìn nó

"Cậu biết tở sao rồi mà" _nó lườm lại cô

"Tên đó đáng bị vậy" _Kill đập tay xuống bàn

"Thôi bỏ qua hết sống lại từ đầu" _ nó nhìn cô

Và rồi các cuộc trò chuyện giữa 4 chị em diễn ra

"À Joly à" _ nó nói vọng ra cửa

Joly nghe thế hấp tấp chạy vào như thằng bệnh hoạn, cả bọn thấy thế cười giòn tan

"Này này sao lúng túng vậy" _ Kill trêu cậu

"Dạ dạ em em. hi hi" _ Joly xấu hổ gãi gãi đầu mình

Cậu lên nhìn Rose thì phát hiện Rose cũng đang nhìn mình còn cười với cậu làm cậu nhà ta đỏ mặt như quả gấc .

"Này 12 tuổi thôi nhá" _____ Ice thân nhiên

"HẢ , CÁI GÌ" ____ Cả 3 người kia đồng thanh

[ẦM] ____ Cả 3 người xū tại chỗ luôn

"Cậu cậu nói nói gì chứ" _ Kill lấp bấp

"Rose chỉ mới lớp 7 thôi" _ nó lại thân nhiên

[ẦM] ____ Joly nghe vậy khóc tiếng miên luôn

"HA ha ha ha ha ha ha ha " _ Cả bọn nhìn Joly

À thì ra cậu Joly nhà ta có ý với cô nhóc Rose . Đến nó còn nhận ra mà .

"Ngoài đó sao rồi em" _ nó nhìn cậu Joly

"Dạ em xử lý xong rồi thưa chị" _ cậu gật đầu

Nó chỉ gật mắt với cậu thay cho chữ TỐT .

"Bảo bối ở nhà chị nhé " _ nó bẹo má Rose

"Yeah tuyệt quá, thích ghê" _ cô nhóc vui mừng la lên

Cả bọn phì cười với hành động đáng yêu của cô nhóc 12 tuổi này . Và rồi đồng hồ điểm 2h30 sáng , cả bọn chia tay nhau ai về nấy nghỉ ngơi .

--

x Dải phân cách tua nhanh x Dinh thự nhà nó

Nó sau khi về nhà tắm rửa thay đồ ngủ nguyên hình cái đầu lâu luôn thêm bộ đồ màu xám nữa . Người gì chỉ toàn là u ám lạnh lẽo thế không biết . Còn cô nhóc thì nó cho ở phòng đối diện phòng nó.

Nó thì trời đã 3h mấy sáng rồi mà còn chưa chịu đi ngủ , cứ ngồi ngay bàn vì tính mình bầm bầm gì đó . Lại là công việc , người đầu lúc nào cũng bận rộn thế không biết .

"CÁCH" _____ TIẾNG MỞ CỬA DI VÀO _____ LÀ CÔ NHÓC

"Chưa ngủ sao" _ nó cũng biết là cô nhóc ấy

Không thấy trả lời nó quán tính quay lại , vừa quay lại góc 20 độ thì ...

[Chụt] , nhớ thiên thần" ____ Rose hun nhẹ vô má nó và choàng tay qua cổ ôm nó từ đằng sau , gục đầu mệt mỏi xuống vai nó

Nó khá quen với hành động này của cô nhóc này rồi nên nhẹ cười mỉm

"Thiên thần đang xem gì đó" _ cô nhóc nheo chân mày mình

"Là tài liệu của nhóc ở Mỹ" _ mắt nó vẫn dán vào màn hình

"Xùy xùy có gì đâu mà xem " _ cô nhóc trề môi

"Nè dạn bao nhiêu lần rồi, hừ quá! " _ nó mắng yêu véo mũi cô nhóc

"Xùy xùy" _ cô nhóc trề môi

"1 năm mà 150 người à" _ nó ngắc mũi cô nhóc típ

"1 dòng họ đấy" _ cô nhóc nhếch mép môi hừ lạnh

"Thôi nha" _ nó dứt khoát 2 từ làm cô nhóc đủ hiểu .

"À nhóc nghiên cứu bom Silitoriaten tới đâu rồi"

"Chắc chắc ước tính khoảng 1 đất nước Trung Quốc"

"Mạnh vậy sao" _ nó hứng thú

"Tất nhiên , chị nghĩ em là ai ?"

"LÀ CON DAO 2 LUỖI" _____ câu nói lạnh thấu xương từ miệng nó

nó vẫn dán mắt vào màn hình máy tính

[*Chụt*] , đúng rồi" ____ Rose lại hun vào má nó

"Em về ngủ đây" _ cô nhóc phẩy phẩy tay

Nó lắc đầu với cô nhóc này luôn . Nó cũng thấm dần mệt mỏi nên cũng tắt máy tính đi lại giường để chìm vào giấc ngủ sau một ngày công việc chòng chát kia với đầu óc của mình .

Khuya , màn sương trong đêm đang dần dần buông xuống , những tiếng côn trùng kêu cũng sâu lắng . Cái gió lạnh từ từ trôi dạt đến giữa thời khắc 3-4h sáng . Nhưng .....

--

x Cùng thời điểm đó ở Việt Nam x Biệt thự nhà họ Trịnh x

"hu hu hu anh 2 ơi" _____ tiếng khóc của một cô gái

"Con tôi, hu hu sao lại vậy , hu hu" _ Trịnh phu nhân

2 mẹ con nhà họ Trịnh đưa nhau khóc lóc ở lễ tang của Trịnh Văn Trung . Lễ tang đã được diễn ra nay là ngày thứ 2 vì đơn giản phải chuyển xác từ Mỹ về Việt Nam mà cũng khá lâu . Lễ tang khá long trọng vì gia đình họ Trịnh cũng là người có tiếng trên thương trường lĩnh vực kinh doanh hải sản . Buổi lễ được diễn ra với khá nhiều quang khách thương gia đến tham dự .

Trịnh Tổng cũng bù lu bù loa đi tiếp khách chứ không rảnh để ngồi khóc như 2 mẹ con kia . Bạn bè anh chị em đều tới chia buồn cùng gia đình Trịnh Gia .

Lễ tang long trọng 4 ngày sau được đi mai táng !

Ngày chôn cất ở nghĩa trang , cả bọn người đều quay quần bên ngôi mộ kia khóc lóc như mưa . Nhưng ...

Ngược lại , ở bên kia ngọn đồi cao kế bên khu nghĩa trang , có một người con gái đang đứng nhìn về phía đám người kia , cô gái nở một nụ cười khinh bỉ .

Đó chính là nó ....

"Trò chơi chưa kết thúc đâu...." _____ suy nghĩ trong đầu của nó

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Hào Hoa Và Cô Nàng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 39: Lãnh Phong Đi Học

Hoa Đà Anh : Chap này mình nói một chút về Lãnh Phong nhé , bỏ quên cậu mấy hôm liền rồi ! Có lẽ hơi nhàm chán một chút nhe mấy bạn :) hihi , hi vọng mấy bạn không chê nhé :)

Chap 39 : LÃNH PHONG ĐI HỌC

-

Đầu tuần mới , lại bắt đầu cuộc sống mới với ngôi trường học mang tên The Queen . Vẫn là cảnh tượng ồn ào ấy của lũ nữ sinh trường .

"Ting ting" _ tiếng còi xe của chiếc lamborghini vừa dừng trước cổng trường The Queen.

"Á á á á Phong kia"

"Anh Phong đi học kìa"

"Phong thiếu gia kìa mấy má ơi"

"Đẹp quá mấy má ơi"

...

Hàng loạt lời thét ầm ỹ của của lũ nữ sinh vang lên làm chấn động màn sương của ban mai .

7h đúng luôn , tiếng chuông báo hiệu vào giờ học làm xé tan cõi lòng của các bạn gái . Cả trường ồ ồ ù ù đành rời đi lên lớp học .

Lãnh Phong ung dung bước đi lên lớp của mình , cậu bước chân đi giữa dãy hành lang làm các lớp học ai cũng quay ra ngấm nhìn.

"Kiểm tra nào các ... " _ tiếng bà cô giáo đang nói lững giữa chừng câu thì bóng dáng cậu bước vào

"Oa Phong kìa " _ tiếng cả lớp với ánh mắt trái tim

Bà cô giáo khi thấy cậu bước vào thì im luôn khỏi cho kiểm tra luôn . Đúng là có sức hút dễ sợ . Cậu không quan tâm đi thẳng xuống bàn của cô Khánh Anh ngồi xuống kế bên cô .

Hôm nay Bảo nghỉ học , Kiệt và Hấn cũng nghỉ , chỉ có nguyên đám con gái bọn cô và anh Vũ đi học . Cả đám ai cũng bất ngờ khi Phong đi học và điều lạ hơn là cậu đang ngồi kế bên cô .

Tiết học bắt đầu cả đám thì lẩn ra ngủ hết chỉ còn cô và cậu ngồi im lìm đấy .

Từ lúc Phong đi xuống chỗ cô ngồi , cô biết đấy chứ nhưng không quan tâm chỉ việc dán mắt vào quyển tiểu thuyết dày cộm 1000 trang kia . Còn cậu thì đeo headphone lên nghe nhạc , nhắm mắt lại dựa vào vách đằng sau , khoanh 2 tay trước ngực , quả là quá đẹp trai không tả nổi .

Hai người , chỉ nghe được hơi thở đều và sự im lặng đáng sợ của không gian xung quanh , quả thật rất ngộp ngạt . Cả lớp ai cũng quay lại nhìn cậu và cô .

Cô thì mắt lướt đọc sách , tay thì lướt nhẹ lật từng trang nhưng trong lòng thì lại đang nguyên rủa cái tên Phong chết tiệt kia .

Giữ nguyên trạng thái im lặng là vàng kìa và thậm mong tiếng chuông ra chơi vang lên . Nhưng không may tiếng chuông vừa vang lên kia là tiếng chuông hết tiết 1 mà thôi @@ . Cậu mở mắt ra , tuột phone xuống cổ mình .

Cậu với tay úp quyển tiểu thuyết của cô lại làm cô nhăn chân mày khó chịu . Cậu đứng dậy , nắm lấy cổ tay của cô kéo theo mình đi ra ngoài với mình . Co lúc này bất ngờ về hành động của cậu nhưng lại không vùng vẫy để mặc cậu kéo mình đi . Cả lớp lại được một phen thắc mắc .

Đôi tay rắn chắc to đang nắm lấy đôi tay mềm mại nhỏ nhắn kia đi giữa hành lang làm cho các lớp học xôn xao . Cảm nhận được hơi ấm từ lòng bàn tay của cậu đang truyền vào tay mình , cô khẽ mỉm cười nhẹ ở môi , chỉ tiếc là cậu đi trước nên không nhìn thấy được nụ cười ấy .

Cậu kéo cô đi ra ngoài vườn hoa đằng sau trường , dừng trước gốc cây , 2 người dừng lại . Cậu buông nhẹ đôi bàn tay ấy ra làm đứt dòng hơi ấm kia có vẻ làm cô hụt hẫng . Cậu vẫn không quay lại chỉ để 1 tấm lưng trước mặt cô . 2 người im lặng . Cậu nhìn về những khóm hoa kia còn cô thì nhìn lên tấm thân to lớn kia . Cô bất chợt thấy gì đó buồn buồn liền quay chân đi bỏ vào lớp , vừa quay chân thì ....

Cậu quay lại từ phía sau cô , 2 tay ôm lấy đôi eo thon gọn của cô , ôm cô thật chặt . Dựa mình vào người cô cảm nhận hơi ấm từ người cô . Cô không đẩy cậu ra , cô chỉ đứng im .

Khẽ vùi đầu mình lên đôi vai nhỏ nhắn kia , 2 con người ai cũng im lặng chờ cho đôi phương lên tiếng trước .

"Em đừng đi" __ Cậu khẽ nói vào tai cô

Trong lòng cô buồn lắm khẽ suy nghĩ rồi bời , có lẽ cô thật sự thương cậu thật mất rồi , nhưng vấn đề cô buồn thật sự đó là vị hôn thê của cậu kia .

Đôi tay của mình ôm thật chặt lấy cô hơn , cậu sợ buồn ra là cô sẽ đi mất , cậu không muốn mất cô , cậu đã để tuột mất cô một lần rồi . Nếu lần này mất cô nữa , cậu sẽ chết thật !

"Tách" ____ 1 giọt nước mắt của cô khẽ rơi

Một giọt nước mắt của cô khẽ rơi xuống đôi bàn tay đang ôm mình kia .

Cậu vội buông tay ra kéo người cô quay lại , hai mắt chột nhìn nhau . Cậu vội đưa tay lên mắt cô lau đi vết đọng của nước mắt đang rung rung ở hàng mi kia , cậu chột đau nhói ở tim mình

"Hãy cho anh cơ hội , anh sẽ không làm em phải rơi 1 giọt nước mắt nào nữa đâu" __ Một câu nói của cậu nói ra làm cô chột mỉm cười nhìn thẳng vào mắt cậu

"Thời gian" _ cô cũng nhìn thẳng vào mắt cậu

Cậu chột mỉm cười , kéo cô ôm thẳng vào người mình , cậu ôm cô thật chặt , cô khẽ mỉm cười vùi đầu mình vào lồng ngực ấm áp của cậu , cô không choàng tay ôm cậu mà chỉ dựa mình vào lòng cậu

—

Phía trong bụi cây là hình ảnh của một cô gái đang mỉm cười nhẹ ở trong lòng . Là nó ...

Nó lặng người quay chân bước đi vào hướng lối vào căn teen của trường vì giờ còn 20 phút nữa mới tới giờ ra chơi nên căn teen có vẻ trống trải làm nó cảm thấy tốt hơn .

Kiểm đại một chiếc bàn khuất trung tâm căn teen ngồi xuống , nó lấy con đề yêu của mình ra lướt wed , đối với nó việc học rất nhàm chán , nó không thích suốt ngày cầm đầu Một Sách có ngày rồi sẽ khủng vì mấy kiến thức vớ vẩn ấy .

...

"Cạch" ____ Thấy tiếng động nhẹ trên bàn nó dờ mắt nhìn lên

À thì ra là nhỏ Diệu , nhỏ đặt một ly cafe nóng trước mặt nó . Nó nhìn ly cafe rồi nhìn lên ánh mắt của nhỏ đang nhìn mình . Không biết nhỏ lại muốn gì đây

"Tôi mời" __ Nhỏ kéo ghế ngồi trước mặt nó

"Đâu Có Gì Cho Không" _____ *Nó nhìn xuống điện thoại mình nói ngắn gọn súc tích*

Nhỏ nghe vậy mặt lạnh liền đứng lên đứng dậy bỏ đi , không nói gì thêm nhiều với nó . Nó nhẹ nhàng nhìn dáng nhỏ đang bước đi .

"Huh" ____ *Nó hừ lạnh cũng cầm ly cafe nóng ấy lên*

Nhìn chằm chằm ly cafe rồi cầm nguyên hy hất vô thùng rác nhỏ dưới chân mình

"Không Có Gì Miễn Phí" _____ *Dòng suy nghĩ trong đầu nó*

Vội lấy khăn giấy trên bàn lau tay , nó lại tiếp tục cầm đầu vào bấm điện thoại của mình .

Cuối cùng thời khắc đã đến , tiếng chuông báo hiệu hết giờ học cũng đã vang lên . Học sinh ủa ra hơn ong vờ tỏ .

"Mày ở đây làm tao đi kiếm" _ Cô nhăn mặt mình với nó

"Hời chứ không phải lo tâm tình sau" _ Nó cũng không vừa lờm lại cô

Nó nói xong câu đó làm cô ngượng chín đỏ mặt như quả gấc , phải nói là cô cứng họng liên luôn , quê một cục , ngồi xuống đối diện nó . Còn nó thì lắc đầu vì hành động trẻ con của cô .

"Hời oi buồn ngủ quá" _ Vy từ đâu chui ra vươn vai nói

"Chào mấy nhóc" _ Vũ và My nắm tay nhau đi lại có vẻ tình tứ gói

"Lấy gì ăn đi nào" _ cô chán nản thờ ơ

..

Từ phía cầu thang là Phong đang đi xuống , xung quanh thì lũ học sinh né đường cho cậu đi với ánh mắt trái tim cười nhìn cậu khá nhiều . Cậu lặng nhìn lũ chúng nó rồi khẽ mỉm cười với lũ con gái làm lũ con gái cười xiu lên xiu xuống .

Cậu đi lại phía quầy can teen kia , cái nơi chen chúc đông đúc ngập thờ ấy . Nhưng ... khi cậu đi lại thì họ lại tản ra , nép sang một bên nhường cho cậu đi vào . Cậu thấy vậy liền cười với bọn họ làm bọn họ khoái chí chết lên chết xuống vì nụ cười rạng rỡ ngàn năm ấy .

Cậu lại nói gì to nhỏ với quầy bán can teen ấy xong lại đi thẳng lại chỗ bàn tụi cô đang ngồi . Nó thì lại biết cậu đang đi lại đây đây chứ nhưng trong khi mắt vẫn dán vào điện thoại . (Ghê :v)

"Hề men" _Phong đi lại đập tay với anh Vũ

"Ngồi đi chứ" _ Vũ cười với Phong

Phong thấy vậy liền đi vòng qua chỗ bên phải của Khánh Anh đang ngồi , khẽ ngồi xuống (rất có duyên :3) , làm cả đám ồ đồng thanh lên , cả trường xầm xì to nhỏ .

Và rồi một nhân viên can teen bê từ trong ra lại bàn cậu một mâm đồ ăn đặt trên bàn tụi cô .

"OH" __ *Tụi cô ồ lên nhìn Khánh Anh rồi nhìn qua Phong .*

"Ga lăng nha" _ Vy cười tí mắt nhìn cậu

Phong cũng ga lăng nhảy mắt lại với cả đám ....

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Hào Hoa Và Cô Nàng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 40: Ngày Thứ 7

Hoa Đà Anh : Mấy bạn thông cảm cho tác giả nhé . Tác giả nằm viện vì tai nạn cả tháng trời tới giờ mới kịp post chap mới cho mấy bạn được , mấy bạn thông cảm cho tớ nhé . Kỳ này sẽ tung nhiều chap cực li kỳ bù lại cho mấy bạn nhé !

Nếu truyện mình có gì sai sót mấy bạn cho mình cái nhận xét nhé ! Cho mình ý kiến mình sẽ sửa đổi nhé , nếu thấy hay mấy bạn like cho mình nhé !

Tập 40 này chủ yếu là lời thoại hơi bị nhiều nhé mấy bạn !

Chap 40 : NGÀY THỨ 7

-

Thứ 7 là ngày xả treet của tuần . Buổi tối ở Dinh thự nhà hấn . Nhất Hàn đang ngồi trên ghế salon chú tâm đeo headphone nghe nhạc !

Tìm nơi đâu bao nhiêu mộng mơ đã vỡ nát

Nơi anh giờ đây không còn hát

Không còn mưa em gió mưa nhẹ nhàng

Hạnh phúc giờ như những chiếc lá vàng

Bay theo gió thu tàn

Vậy mà sao tình yêu anh mang còn đó không mất.

Từng ngày từng ngày qua, sau cơn mưa anh vẫn chờ em cuối phố

Dù vẫn biết từng giọt mưa mong manh cứ rơi đi

Chỉ có anh vẫn chẳng tin rằng, em đã đi mãi xa

Một mình anh ngồi nghe mưa suốt đêm dài...

Có những lúc cô đơn vây kín giá buốt con tim anh lạnh giá

Lạnh lùng mưa, rơi nhòe đôi mắt....

Làm sao anh có thể xóa, hết yêu thương

Từng giọt lệ mặn đắng bờ môi ...

(Chờ Ngày Mưa Mang Em Về - Kaisoul ft. Mr Đùm)

...

“Thưa cậu chủ có bạn đến tìm” _ Tiếng cô hầu gái đi vào nghiêng đầu chào.

Hắn thấy vậy liền quay qua nhìn

“Hề men” _ Lãnh Phong đưa 2 ngón tay ra chào hắn

“Giờ đây , thằng quý” _ Hắn nhăn mặt mình

“Đi bar không mậy” _ Phong ngồi xuống đối diện hắn

“Chán lắm chú ơi” _ Hắn trề môi mình

“Bar ICE” _ Cậu vuốt vuốt cằm mình

“10 phút” _ Hắn liền đứng dậy đi lên lầu

Cũng đủ hiểu thôi . Từ trước tới giờ có lết xác qua Bar đó bao giờ đâu , nghe nói bên Ice có rất nhiều mỹ nữ xinh đẹp . Hắn sau khi nghe tới gái thì vội vã đi ngay , mê gái vậy trời @@

X Tua nhanh đến hộp đêm Ice x

2 chàng trai chọn phong cách giống nhau ghê hén , đều là 2 cây đen . Bước vào bar , tiếng nhạc sập sinh nghe như nát lỗ tai luôn . Trên sàn nhảy thì ới những thiếu nữ thiếu vải thì uốn éo theo điệu nhạc . Hai chàng trai sau khi mạo danh làm khách thì xem ra người ta cũng chú ý khá nhiều đấy chứ . Thiếu gia các tập đoàn nổi tiếng mà , không ai mà không biết . Đẹp trai mà đi tới đâu là gái đẹp bu quanh tới đó . Hai chàng ngồi tại bàn quầy rượu .

“Ừa hai anh” _ Bảo từ trên cầu thang trái đi xuống

Nghe tiếng hú , hai chàng ngược nhìn xem ai

“Ừa chú làm ở đây à” _ Hắn nhìn cậu Bảo

“Hi hi em làm quản lý thôi hà” _ Bảo gãi gãi đầu mình trông xấu hổ thì phải

“Ghê nhọ” _ Phong cười cười với cậu Bảo

“Thôi 2 anh tự nhiên , em đi đây nhe” _ Bảo cười với 2 người rồi cùng 2 tên bảo vệ bước đi.

2 chàng trai cũng cười với cậu Bảo

"Này công nhận 2 anh em tụi nó giống nhau y khuôn" _ Phong huyýt nhẹ tay hắn

"Xùy , sinh đôi mà , ngu thế" _ Hắn cốc đầu cậu

"Au, đau mạy"_cậu nhăn mặt mình

"Đã vậy lại làm việc giống nhau"_hắn nhìn đáng Bảo đang bước đi ra khỏi quán

"Thôi tao đi wc một chút"_cậu đứng dậy

x PHÍA TRÊN VIP BOOK X

"Sao lại có hứng thú qua đây vậy"_Suy nghĩ trong đầu nó

"Sao hắn ta quan sát lắm thế"_Nó suy nghĩ trong đầu rồi lại trề môi

x Ở DƯỚI QUÁN BAR X

"Này em có thể ngồi chứ"_một cô gái cầm một ly rượu lại kề bên hắn

Đẩy cửa phòng 03 đi vào . Chưa gì hết đã ...

"Này này từ từ nào ..."_tiếng cô gái

Vừa đẩy cửa bước vào hắn đã ôm lấy cô gái đè ngay xuống ghế salong , nghe có vẻ hứng thú quá nhỉ . Hắn nhìn cô , cô nhìn hắn . Hắn đưa tay mình nâng cằm cô gái lên

"Em tên gì"_Hắn hỏi nhỏ nhẹ

"Kim Ngọc"_Giọng yếu điệu thực nữ (yếu điệu thực nữ quân tử nhảy cầu :v)

"XET__"_Cố cái gì đó lóe sáng trong tâm trí hắn (ai còn nhớ chap 6 nào)

"Ngọc sao"_Hắn hừ lạnh

Cô nàng mỉm cười nháy mắt với hắn

..

Cảnh tượng 2 người đã thu hết vào camera trên văn phòng của nó . Ôi thật là vi diệu ...

Nó há hốc mồm mình nhìn hắn trơ trơ , không ngờ hắn là con người ...sao ta ... à MÊ GÁI

"Tôi nổi cả da gà"_suy nghĩ trong đầu nó

Nó rùng mình tắt ngay camera luôn vì đơn giản không muốn nhìn thấy cảnh tượng lông trời lơ đãng xảy ra tiếp theo

..

Trở lại cảnh tượng âu yếm của 2 người ...

"Tên đẹp nhỉ"_hắn cựa mũi mình với cô nàng

"Anh quá khen rồi"_cô nàng lấy tay mình vén và cạo tóc của hắn qua một bên

"ĐỪNG__"tiếng tông cửa đi vào__Là Phong

"Á"_Tao không thấy gì nha"_Cậu cười cười

"Cám ơn anh vì ly rượu"_Cô nàng đẩy hắn bật ngược ra và ngồi dậy

Cô gái chỉnh sửa lại tóc kéo váy ngay ngắn rồi bước ra cửa . Lúc ra khỏi cửa cô nàng liếc nhìn cậu Phong nhưng đã qua qua liền , nhưng không ngờ để cậu thấy được ánh mắt ấy . Ghê .

"Tao phá đám à" _cậu cười nhìn hấn

Hấn bấu môi mình lườm cậu cháy da thịt

"Sao biết tao ở đây" _hấn ngồi đàn hoàng lại

"Hỏi gã quây bar kia" _cậu nhún vai

"Thôi ra ngoài chơi nào" _hấn đứng dậy đi ra cửa

Vừa mở cửa ra ngoài , vẫn là tiếng nhạc sập sinh chói tai ấy , đúng là làm cho con người có hứng thú lác lư theo mà . Đèn thì tùm lum lung lắc theo nhịp nhạc . Hấn và cậu cũng hòa mình lác lư theo nhạc .

x KHUYA 2H SÁNG x

Hấn và cậu chơi mãi đến 2h sáng mới về . Sau khi cậu chờ hấn về nhà thì cậu cũng vòng về nhà mình luôn . Chơi hết rồi !

x TẠI PHÒNG HẤN x

"ẦY , mệt quá" _hấn quăng mình xuống giường

Bỗng nhiên điện thoại của hấn réo lên

"Alo , ai " _giọng nói có vẻ mệt mỏi

"Con mới đi bar về đấy à" _là giọng của hàn phu nhân

"Có gì không" _giọng hấn lạnh nhạt

"Khoảng 1 tuần nữa ta về VN " _hàn phu nhân cười

"Chi vậy" _hấn mở mắt ra

"Chúng ta có chuyện muốn nói với con" _bà nhỏ nhẹ giọng của mình

"uhm , tôi ngủ đây" _hấn cúp máy cái rụp luôn

..tút tut ..

Tình mẹ con sao nghe nó nhạt nhẽo thế !

Vội quăng điện thoại sang bên , neoh chân mày lại nghĩ về chuyện ban nãy mẹ mình nói . Đâu có khi nào mà bà cất bước về việt nam bao giờ , sao nay chướng khí thế này , không lẽ bộ có chuyện gì xảy ra hay sao . Ôi hấn cũng mặc kệ , vứt bỏ cái suy nghĩ mông lung kia . Mệt mỏi rồi , ngủ cái đã ...

x TẠI VIP BOOK x

Nó ngồi trong văn phòng xử lý cũng hết đồng tài liệu chất như núi kia , người đầu bận rộn ngàn việc thế không biết .

"Cốc cốc" _ Vào đi" _giọng của nó

"Về đi chị , khuya rồi" _Nhạc Từ bước vào

"Ừa em chưa về à" _Băng ngược mắt lên nhìn cô em mình

"Không chị em chết mất " _cô nhóc cười

"Cứ thích đùa" _nó lườm cô nhóc

Nó chắc chắn chắc lắc đầu mình với cô nhóc đáng yêu này , nói chuyện lúc nào cũng làm nó bó tay luôn . Ôi thật là gia vị , ý lộn vi diệu .v

"Có nghĩ ra bom mới chưa?" _nó nhìn cô nhóc đang tung tăng nằm trên ghế sôpha ăn bím bím kia @@

Cô nhóc trề môi ra nhìn ngược lại nó , đáng yêu quá đi

"Sắp có rồi" _cô nhóc mút tay khi dính bím bím kia

"Bom gì nào" __Nó lại dán mắt vào vi tính

"ROSE ICE" _____ Lại 2 chữ ngắn gọn

"Đùa à " _ nó lườm cô nhóc

"Em thiết kế nó là hình dáng của *Bông Hồng*"

Nó chột mỉm cười nhìn cô bé thơ ngây kia . Nụ cười có vẻ đầy thiện chí

"Bông Hồng"

"Phải , là Bông Hồng "

. . . . .

_ Hoa Đà Anh : Hoi nhiều lời thoại phải hôn mấy bạn . Mấy bạn đừng chê phiền nhé ! Thương mấy bạn

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Hào Hoa Và Cô Nàng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 41: Máu__Chị Yêu Nó !

Chap 41 : Máu__Chị Yêu Nó !

-

Sáng chủ nhật –

Chủ nhật là ngày cuối tuần đẹp để cho các buổi đi chơi tận hưởng để bắt đầu thêm 1 tuần mới chuẩn bị đến . Sáng 8h tại nhà nó .

“Hời ơi , mệt quá”_nó ngáp mình vỗ vỗ đi xuống cầu thang

“Ăn sáng đi chị yêu ơi”_Nhạc Tử đặt cốc sữa xuống bàn

“Oa , em làm à”_nó nhìn chăm chăm cô nhóc

“Tất nhiên , em mà lị ^^”_cô nhóc cười tít mắt mình

“Này đi công viên chơi không?”_nó ghim miếng trứng lên nhìn cô nhóc

“Oa, được được , em yêu chị ghê ày”_cô nhóc nhảy rần rật lên

2 chị em nó ăn sáng xong cũng đã 8h30p . Nó và cô nhóc mỗi người đi thay đồ

X Tua nhanh thời gian tới công viên x

“Oa , đã quá chị ơi”_Rose nhảy dựng lên khi thấy khu giải trí to đùng kia

Nó phì cười trong bụng với tính vui mừng của cô nhóc , đúng là con nít mà . 2 chị em nó vô khu giải trí The Die đã trở thành tâm chú ý của nhiều người ,

đều chọn tông đồ áo cặp tím than đi chung với quần short trắng, riêng cô nhóc thì mặc với chiếc váy chữ A cũng màu trắng nốt. Đúng là 2 thiên thần mới từ thiên đường rớt xuống địa ngục mà, ý lộn trần gian mà @@.

Một người mang vẻ đẹp của sự hồn nhiên của trẻ con.

Một người thì mang vẻ đẹp của băng giá, lạnh lùng...

Khu giải trí The Die, giống như cái tên của nó vậy. Có nghĩa là SỰ CHẾT CHÓC nguy hiểm. Khu vui chơi này nổi tiếng với các trò gây ớn lạnh cơ thể như: Vượt ngục, 18 tầng địa ngục, nhảy thác máu, xác ướp ai cập, ... ngoài ra còn có các trò chơi lành mạnh hơn như là: bắn súng, phi tiêu, phi dao gió, chém trái cây, đập búa lấy thưởng... và ngoài ra có các quầy bán đồ ăn vặt các loại..

Mặc dù công viên này ghê rợn nhưng hằng ngày khách đến đông như đi chợ vậy. Người ta thường nói, cái gì càng nguy hiểm thì càng lí thú mà.

2 chị em nó chơi từ các trò nhẹ nhàng trước, rồi tới các trò nguy hiểm hơn như Nhảy Thác Máu... và Vượt Ngục.

Đứng trước Khu Vượt Ngục, nó và cô nhóc 2 chị em 2 đôi mắt nhìn nhau rồi 2 người mỉm cười nhẹ, và cuối cùng 2 người cũng mua vé đi vào.

Mở đầu Vượt Ngục là khung cảnh khá dễ thương lãng mạn với đầu hộp sọ người tay chân vương vãi khắp nơi. Đường hầm thì tối om chỉ có 1 mảng đèn tối khoảng 1-2 ngọn đèn nhỏ mờ nằm len lỏi trong góc ngách mờ mờ ảo ảo làm cho du khách khi vào có cảm giác bắt đầu hơi sợ rồi, nhưng đối với 2 chị em nó thì quả thật không có gì là ớn lạnh.

Và rồi 2 người quẹo qua lối đi bên phải thì ra là ngõ cụt @@. Ngộ vậy trời..

“Hả, ngõ cụt rồi à”_Rose trề môi nhìn nó

“Chưa đâu”_nó lấy tay mình xoa đầu cô nhóc

2 người nghe thấy tiếng động là liền quay lại phía sau, à thì ra từ trong góc ngách những con chuột, con rắn đang bò ra từ từ khắp nơi. Rắn thì rắn nhưng theo nó biết những con rắn này đã được khâu miệng lại hết rồi.

“Lại là lũ dễ thương này à”_nó mỉm cười nhìn lũ rắn đang bò lại phía mình kia

Nó thấy một con rắn đang bò ngay dưới chân mình liền mỉm cười, nhanh tay bắt chụp lấy nó lên, cô nhóc Rose thấy vậy cũng bắt ngay một con rắn lên còn hun ngay vào miệng nó ngay và luôn @@.

Như cảm thấy được hơi khí thân quen, bọn rắn nhà ta càng ngoan ngoãn nằm quấn quýt vào tay 2 chị em luôn. Hứng thú quá nhỉ.

Nó lưu luyến thả chú rắn trên tay mình xuống đất nhưng con rắn ấy không chịu bò đi mà nằm cuộn lại kề bên chân nó.

“Thôi đi tiếp nào”_nó nhìn cô nhóc

Nó đi lại chỗ cây đèn cây đang nằm chấy ở góc kia đẩy nhẹ một cái lập tức một cánh cửa sắt từ từ mở ra và vào lối ải khác.

Rose lưu luyến thả con rắn kia xuống đất và chạy theo nó.

Đập vào mắt 2 chị em nó là khung cảnh màu đỏ tươi của máu, xung quanh là những chiếc đầu người được treo lơ lửng, những tay chân được ghim lên làm cánh trên tường, mấy thứ đó chỉ là nhựa mà được chế tác rất tinh xảo.

“Qoa, đáng yêu quá”_Roe chạy lại ôm một cái đầu đang treo kia

Nó thì vẫn về mặt ấy, lạnh lùng ấy, đúng là chả có gì dọa được cô ấy cả. Năn cô ấy quá đi.....

“Nhàm”_1 chữ ngắn gọn từ miệng nó tuông ra

Nó đi lại cái cánh tay đang nằm trong vũng nước được gọi là máu kia

“Là thật thì tốt”_nó huh lạnh

Rose thấy nó cứ nhìn chằm chằm vào vũng máu giả kia, liền đi lại chỗ nó, nhìn nó rồi nhìn xuống vũng màu đỏ kia có vẻ khó hiểu

“Chị thích nó”_3 từ đơn giản chỉ mình nó hiểu ý

“Máu .....chị yêu nó”...

X Tua nhanh đến 11h trưa x

2 chị em nó đi chơi mệt xác đến tận trưa mới về nhà , xem ra cũng đam mê ghê vồn . Có vẻ 2 người khá bết tai ương vì cái trò Vượt Ngục vớ vẩn ấy nên mãi mới về được , trận chiến khi sáng coi như đã qua hết một buổi rồi . Về tới nhà 2 người tắm rửa sạch sẽ rồi lăn đùng ra giường thẳng đường bỏ luôn cái gọi là bữa trưa kia .

Nhóc Rose thì khỏi nói ở phòng ngủ mặc kệ cho dù động đất lòng trời xảy ra thì cũng ngủ đi cái đã , mấy đó tính sau @@

Còn nó thì ở phòng mình xem xét hồ sơ của Tổ Chức . Xem ra sắp có một lô hàng vũ khí chuẩn bị ra lò nữa rồi . Nó đang nghiên cứu loại phi tiêu được thiết kế hình cây viết , có lẽ sẽ cho ra lò sớm thôi . Nghe hơi thái quá thì phải.

Bỗng nhiên có một cuộc gọi video từ nước ngoài . Là từ một phòng thí nghiệm ở Ấn Độ . Là Nill.

“Kít_Alo”_Giọng Nill

“Ừ , là cậu , Nill đấy à”_Nó mỉm cười nhìn anh chàng trong màn hình kia

“Này , khỏe chứ cô bạn”_Nill cười với nó

“Có chuyện gì”_nó vô thằng vấn đề

Anh chàng Nill là bạn thân của nó khi nó ở Ấn Độ 1 năm và sau mới chuyển về Hàn Quốc , 2 người là bạn thân nhau đã là 4 năm kể từ hồi lớp 8 . Mặc dù sau này chuyển về HQ nhưng 2 người vẫn thường liên lạc với nhau , gặp mặt đi chơi với nhau qua nhiều lần du lịch , phải nói là anh chàng này là bạn chí cốt của nó (cốt ai nấy hót à :v) . Nill có sở thích là 1 nhà nghiên cứu các loài động vật , hiện giờ anh đang là giáo sư nghiên cứu nổi tiếng ở Ấn Độ với tuổi trẻ ở độ 17 .

“Cậu vẫn như ngày nào”_Nill lắc đầu

Anh chàng khá hiểu cô bạn mình mà sau đó lại cảm 1 tấm hình có một con vật lên cho nó xem

“Bò Cạp Đỏ ”_nó nhìn tấm ảnh

“Chính xác , giới quá ta”_anh chàng Nill cười

“Cậu có số lượng bao nhiêu”_nó cười cười

“Khá nhiều”_anh chàng trề môi với nó

“Gửi về cho tớ , cho cậu 3 ngày”

“Xùy xùy , đang ghét” _Nill giả vờ giận dỗi

Nó nấn lắc đầu với tính cách trẻ con như ngày nào của của Nill này , quá rảnh rồi còn gì

“3 ngày nữa tớ về , mang cho” _Nill nháy mắt với nó

“Nhớ đó tên khùng” _nó hất mặt mình lên

“Biết rồi pye pye nhe” _Nill phẩy phẩy tay mình

Nó cũng chào cậu rồi tắt cuộc gọi , khẽ lắc đầu vì hình ảnh ban nãy của cậu .

Nó nhìn bản vẽ thiết kế phi tiêu kia rồi chợt nhớ là Bò Cạp Đỏ ban nãy.

Quả thật , nếu dùng nọc độc của con đó làm phi tiêu thì quá tốt rồi còn gì sánh bằng . Mọi người ai cũng biết sự nguy hiểm của nọc độc bò cạp đỏ rồi .

Bò Cạp Đỏ chỉ có suy nhất ở ấn độ , có kích thước từ 50-7-mm , sống chủ yếu ở rừng ẩm và dĩ nhiên cực độc của nó có thể làm người ta chết ngay tức khắc , 1 con có thể giết hơn 10 người hơn .

“Chỉ có cậu biết tớ cần gì á Nill” _dòng suy nghĩ chạy ngang trong đầu nó

—

Nó ngồi nghĩ về những nạn nhân nếu bị trúng phi tiêu này sẽ có kết cục như thế nào ra sao , nó vui vẻ nhất là nhìn người khác phải chịu sự đau đớn và dĩ nhiên chỉ có thể là kẻ thù của nó thôi

Có thể cảm nhận được con người nó là quả bom nổ chậm vậy , lúc nắng lúc mưa lúc lâm râm . Không biết trong đầu nó đang suy tính điều gì ...

-

-

Một cô nàng không cảm xúc chẳng ...

Một cô nàng chỉ thích sự chết chóc chẳng ...

Một cô nàng không sợ Tử Thần chẳng ...

Một cô nàng trên đầu cảm xúc của người khác chẳng .....

Hay là ....

Một cô nàng chỉ đem mạng mình ra đánh cược với Tử Thần ...

Chương 42: Đi Học -- Cũng Vui Mà

Hoa Đà Anh : Có bạn ý kiến với mình là nên viết nhiều lời thoại liên quan tới nó và hấn và về trường học nhiều hơn , tránh lẫn lộn các nhân vật với nhau , hay là có quá nhiều nhân vật .....

Và mình cũng nói từ trước lúc viết truyện là : Truyện mình khi viết sẽ khác với các truyện khác ở chỗ là sẽ không xây dựng chung một kịch bản như các truyện khác , xây dựng như vậy sẽ khiến người đọc rất chán vì đa số truyện nào cũng có chung một kịch bản.

- Truyện mình thuộc dạng tiểu thuyết nữa cho nên các lời thoại giữa 2 bọn họ sẽ bị giảm tải nhé mấy bạn !

Và truyện mình cũng vậy , ở đây tác phẩm mình là nói về 2 người này đối lập nhau vô tình lướt qua đời nhau nhưng chữ DUYÊN NỢ không thuộc về nhau và nếu như truyện có kết thúc sẽ là một kết thúc buồn !

Tựa đề truyện thì đa số đều giống như các t/p khác nhưng mình khẳng định , CỐT TRUYỆN sẽ hoàn toàn khác hấn .

-

Mình cũng cảm ơn những bạn đã góp ý kiến cho mình nhé !

.....-----

Chap 42 : ĐI HỌC – CŨNG VUI MÀ

-

(Chắc mấy bạn còn nhớ 2 anh em sinh đôi Nguyễn Anh và Nguyễn Bảo mà , phải không)

Thứ 2 , lại bắt đầu một tuần mới với tụi nó lần tụi hấn . Người ta thường nói , đi học nó sẽ rất nhàm chán với tụi nó cả tụi hấn , nhưng hôm nay có chuyện lạ à nha !

Hình như xe đạp đồ xăng hay sao á ~!

Ở căn teen của trường , đồng hồ điểm chưa tới 6h15 nữa mà thôi , có bóng dáng một cô gái đang ngồi vừa đeo tai phone nghe nhạc vừa nhâm nhi đĩa bít tết trước mặt , kế bên còn có ly pepsi đang hòa tan đá lạnh , tay trái thì đang cầm quyển tạp chí thời trang đọc . Lỗi tai thì nghe nhạc , mắt thì dán vào quyển báo , tay phải thì đang cầm chiếc nĩa ghim miếng thịt bò .

Quyển báo được tay trái cầm nắm thì đang xem thông tin gì đó có vẻ rất quan trọng . Tay phải cầm nĩa đưa miếng thịt bò từ từ lên miệng ... Nhưng ..

Nhưng không may lại có một cánh tay khác của con trai cầm cổ tay đó và đưa ngược miếng thịt bò đó vào miệng luôn @@

“Ngoài, cảm ơn nhé” ____ Là giọng của hấn

Qua , anh rất chi là có duyên nha Nhất Hấn .

Phải cô gái này giờ là nó Ngọc Băng

Nó bỗng tức điên lên vì hấn tự nhiên hơn người hà nội luôn . Vội để nĩa xuống , tay trái để quyển báo xuống bàn , đưa tay lên tuột phone xuống , đưa ánh mắt cực kì dễ thương lườm hấn , cái tên chết tiệt đang ngồi đối diện trước mặt mình kia , miệng thì đang còn nhai nhóp nhép miếng thịt bò ban nãy đáng lẽ của mình kia , nó chột sùi máu não mình .

Máu dồn tận não , khóe môi và mắt giật giật cái kiểu có một đàn quạ đang bay trên đầu mình , nó nhìn hấn , hấn cũng nhìn nó thế là sầm sét chạy ở giữa , chắc sẽ có trận lôi thần ở đây quá !

Hấn cũng biết nó đang lên cơn thịnh nộ mà và rồi là tới bến luôn , hấn với tay lấy ly pepsi của nó .....

1...2...3

[-- RẦM --] ..

.

[-- PHỤT --] ..

Hắn đang ngậm nước ngọt liền phụt ra hết luôn . Và tất nhiên , nó là người đập tay xuống bàn , hắn giật mình và phụt hết nước ngọt dội ngược ra mà . Song song với nhau thì chắc nó phải lãnh trọn cái ngậm nước ngọt ấy , nhưng ...

Người lãnh trọn nước ngọt ấy là chiếc cây dù được chắn ngang ở giữa hắn và nó . Vội rút cây dù lên . Thì ra là anh chàng Nguyễn Anh

Anh chàng Nguyễn Anh vội rút cây dù lên vù vù cho văng hết nước ngọt ban nãy . Hắn lấy khăn giấy lau đi sự duyên dáng ban nãy của mình rồi ngó người nhìn cậu Nguyễn Anh đang đứng trước mặt mình cười cười kia !

“Nguyễn Anh” __nó nhìn chằm chằm cậu Anh đứng trước mặt mình kia

“Tưởng quên rồi” _Nguyễn Anh cười với nó

“Em quen à” _hắn nãy giờ mới lên tiếng

“Phải , khá thân là khác” _Nguyễn Anh cười

Nguyễn Anh thấy vậy dựng chiếc ô cạnh bàn rồi ngồi xuống kế bên nó , cười với nó làm cho hắn cảm thấy khó chịu sao sao á

“Sao lại ở đây” _hắn nhìn cậu Anh

“À tại buồn quá nên đi học lại” _cậu Anh cũng cười cười gãi gãi đầu mình

..

[À ở chap 9 mình có nhắc về cậu Anh rồi nhé mấy bạn , giờ mình sẽ nhắc lại , mong mấy bạn đừng rối nhé .....

[Nguyễn Anh là anh em sinh đôi trước cậu Bảo (Joly) vì ra đời trước nên theo vai về là anh của Bảo . Vốn là tay quản lí đắc lực của bar Devil vì có nhiều chap trước mình từng nói tới rồi nhé . Biệt danh của cậu Anh là Lyt đó . Vì ở nhiều tập trước mình viết chữ Lyt thành Lit , chữ i ngắn nên bị nhầm nhé]

..

“Khỏe không này” _nó đẩy nhẹ vào cậu Anh

“Có Băng tở lúc nào cũng khỏe” _cậu Anh trêu nó cười cười

“Cứ thích đùa” _nó bâu môi mình

Người nãy giờ đơ như tượng đó là hắn kia , mặt hắn bị bơ khá nặng và có lẽ hơi bất ngờ vì Nguyễn Anh đột ngột xuất hiện mặc dù 2 người ngang tuổi nhau nên hắn cũng lấy làm lạ vì mức độ thân thiết của nó và cậu Anh có vẻ còn hơn chữ thân kia nữa . Theo hắn nhìn thì có vẻ là vậy , khá nhiều câu hỏi đề ra

Cậu Anh và cậu Bảo giống nhau như đúc chỉ khác ở chỗ là cậu Anh có một hình xăm ngôi sao đường kính 3cm ở ngay đằng sau lỗ tai nằm ngay cổ . Đặc biệt ngôi sao đó ở viền ở ngoài và bên trong có một chữ B kiểu , hình xăm có vẻ khá đặc biệt . Còn cậu Bảo thì không có hình xăm đó . 2 anh em nếu nhìn vào sẽ không biết được ai là ai . Mà đối với nó nhìn vào sẽ biết ai được ngay, chỉ có những người chơi chung mới phân biệt được còn người thường thì không tài nào phân biệt được

Thời khắc đã đến , đồng hồ điểm 7h đúng đã đến , học sinh cứ ngỡ cậu Anh là cậu Bảo không hà cho nên cũng không thấy lạ gì . 2 hot boy ngồi chung với một hot girl như nó quả là làm người ta chú ý mà , những học sinh khác cũng khá quen với tình trạng này nên cũng chẳng ồn ào cách mấy . Chuông vào học đã reo lên . Thấy thế nên ...

“À này lên phòng hiệu trưởng tí cái”

“Lên đi , xùy xùy” _nó đuối hơn đuối tà vậy , bó tai @@

Cậu Anh thì vết xác lên phòng hiệu trưởng , còn nó và hắn thì xách cặp lên lầu để vào học . Đi chung luôn mới ghê , làm điều dư luận tò mò về 2 người . Nó cũng quên luôn chuyện hắn giành đồ ăn của mình ban nãy luôn , trên đường lên lớp học , nó và hắn được khá nhiều người chú ý tới , xì xầm to nhỏ đủ thứ . Vừa vào tới lớp thì ..

[-- OH --] __tiếng OH thật lớn của cả lớp

Nó và hắn lại đơ toàn tập cứ như ví mình là sinh vật lạ không bằng . Trên đầu nó lại xuất hiện thêm 1 lũ quạ đang bay vòng vòng nữa rồi , ây dza coi bộ nó thêm quãng cho cái lớp này quả bom cho nổ ban hành cho rồi .

2 người cũng đi xuống chỗ ngồi của mình .

Hôm nay đi học đông đủ ghê nhờ .

Hấn , Kiệt , Phong , Vũ

Nó , Vy , cô , My và cậu Bảo

Quả thật xe tăng lủng bánh rồi @@

Tiết học đầu là của cô Trang chủ nhiệm. Ôi môn văn thiêng liêng , vừa ổn định được chỗ ngồi , cô chủ nhiệm đang ngồi bỗng nhiên thấy ai ở ngoài cửa liền đứng dậy bước ra . À thì ra là cậu Nguyễn Anh

“Nào nào các em lớp chúng ta lại có thêm một thành viên mới nhé” _ cô giáo cười rồi ra hiệu cho cậu Anh bước vào

[-- Ohhhhhh --] ____ Cả lớp lại OH to hơn ban nãy luôn

Cả lớp hết hồn nhìn cậu Anh rồi quay xuống nhìn cậu Bảo , cả lũ ngớ người nhìn 2 anh em bọn họ vì người học giống nhau như đúc không phân biệt ai là ai luôn

Tụi cô lẫn tụi hấn liền há hốc mồm nhìn cậu Anh đang đứng trước lớp kia

“Này mình là Nguyễn Anh là anh em sinh đôi với Bảo” _ cậu khuyến mãi cho nụ cười làm cả lớp nghệt thờ hết

“Oa dễ thương quá” _ nữ 1

“Đẹp quá đĩ” _ nữ 2

...

Ta nói cả lớp nhón nháo ai cũng muốn kéo cậu Anh về chỗ ngồi của mình

“Hôm nay cô sẽ sắp xếp lại chỗ ngồi luôn nhé”

Câu nói như sét đánh ngang tai với cả lớp . Ý nhằm , câu nói ngọt ngào như mía lủi của cô giáo làm cả lớp ai cũng mừng hết sức vì ai cũng muốn được ngồi cạnh các hot boy kia nhất là lũ con gái . Còn các hot girl nhà ta liền bị cho ra đảo rồi.

Nó và cô ; Vy và My ; bàn trống

Hấn và cậu ; Kiệt và Vũ ; Bảo và cậu Anh

Lớp học có 4 dãy bàn , một bàn 2 người . Tụi nó và hấn thì ngồi 2 dãy giữa , 2 dãy bàn cuối vì tụi này là trò cưng của hiệu trưởng Khang mà . Hời ới chỉ tội cho cậu Anh và Bảo thôi không được ngồi chung với ai hết , trước mặt là bàn trống , bên trái là tụi anh Vũ , bên phải là cách vách tường 1m . Buồn ghê

Cậu Anh nhà ta thì lại muốn được ngồi kế nó cơ mà . Cô giáo này chơi kỳ cục kẹo thiệt chứ

..

Xem ra giữa cậu Anh và nó có cái gì không ổn ở đây thì phải , xem ra như hấn nghĩ là hơn chữ thân đúng rồi . Tò mò ghê quá

Mọi thông tin về nó chỉ toàn số 0 thế này ...

...

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Hào Hoa Và Cô Nàng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Bắt Đầu Để Ý

Hoa Đà Anh : Có bạn ý kiến với mình là nên viết nhiều lời thoại liên quan tới nó và hấn và về trường học nhiều hơn , tránh lẫn lộn các nhân vật với nhau , hay là có quá nhiều nhân vật .....

Và mình cũng nói từ trước lúc viết truyện là : Truyện mình khi viết sẽ khác với các truyện khác ở chỗ là sẽ không xây dựng chung một kịch bản như các

truyện khác , xây dựng như vậy sẽ khiến người đọc rất chán vì đa số truyện nào cũng có cung một kịch bản.

- Truyện mình thuộc dạng tiểu thuyết nữa cho nên các lời thoại giữa 2 bọn họ sẽ bị giảm tải nhé mấy bạn !

Và truyện mình cũng vậy , ở đây tác phẩm mình là nói về 2 người này đối lập nhau vô tình lướt qua đời nhau nhưng chữ DUYÊN NỢ không thuộc về nhau và nếu như truyện có kết thúc sẽ là một kết thúc buồn !

Tựa đề truyện thì đa số đều giống như các t/p khác nhưng mình khẳng định , CỐT TRUYỆN sẽ hoàn toàn khác hẳn .

-

Mình cũng cảm ơn những bạn đã góp ý kiến cho mình nhé !

_____ -

Chap 43 : BẮT ĐẦU ĐỀ Ý “NGỌC BĂNG”

-

Sau 2 tiết học nhàm chán của môn văn của cô chủ nhiệm , cả lớp lại vui mừng chào đón giờ ra chơi thiêng liêng của mình , nhất là bọn con gái cứ bám theo cậu Anh nhà ta miết , đôi khi khiến cậu Anh phải bù lu bù loa nổi điên lên vì lũ mê trai này . Cũng kể ra sức hút của cậu Anh cũng đâu thua kém mấy tụi hấn đâu .

Ga lăng có , đẹp trai cũng có chỉ có điều là đẹp 50-60% mà thôi .

Ra chơi tụi hấn cũng hầu xuống căn teen để giải tỏa căng thẳng , tụi nó cũng hòa theo .

Đi dọc hành lang , phong cảnh rất đẹp là cậu Anh và nó đi chung với nhau đôi khi còn cặp khoác tay nhau nữa .

Ấy dza , cặp đôi này đi trước vui vẻ thì tụi hấn đi đằng sau và nhất là hấn , hấn cảm thấy có gì đó khó chịu cho lắm . Tức vì trước mặt mình cười cười kia . Thấy khó chịu , hấn đi thẳng tông vào giữa nó và cậu Anh làm chia 2 người ra .

“Ui dza , anh này”_cậu Anh hờn trách

“Đồ óc khi thần kinh”_suy nghĩ trong đầu nó khi lườm hấn chăm chăm đang đi trước kia

Cả bọn cũng thấy hơi lạ về thái độ của hấn . Ra tới căn teen , là không thấy hấn đâu nữa như bóng ma vậy . Mất tiêu ..

“Thằng đó đâu rồi”_anh Vũ lắc đầu mình

Cả bọn bĩu môi nhìn anh Vũ và cũng lắc đầu

..

Trong khi tụi nó mãi ở đây thì trên sân thượng có một bóng người đang nổi cơn lốc thịnh nộ lên . Đó chính là hấn !

Có thể cảm nhận được sự tức giận của hấn đổ lên vách tường , ghé đá xung quanh . Thật là khiến người khác nghi ngờ

“Trời ơi đừng nói mày ghen nha Hấn”_miệng hấn lảm bảm vò nát đầu tóc mình

“Ashiii”_hấn nhảy rần rật lên như chuột

Nghe thấy tiếng bước chân đang đi lại , hấn xoay người mình lại . OH thì ra là .....

“Anh thích Băng, phải không?”_Nguyễn Anh đứng đối diện hấn

2 con người đứng đối diện nhau , 2 chàng trai được ánh mặt trời đang xia ta nắng lấp lánh vào

Sững người vì câu nói của Nguyễn Anh , hấn hơi bối rối trong lòng mình

Cậu Anh cũng không lạ lắm gì vì đối với một người băng khốc như Ngọc Băng thì nhiều người thích là phải thôi !

“Một chút”_Hấn nói luôn về sau câu ban nãy

“Sẽ cạnh tranh công bằng nhé!”_cậu Anh cười nhìn hấn

Sau đó cậu Anh và hấn cùng vai đập tay với nhau . Xem ra sẽ có cuộc chiến tranh giành mỹ nhân ở đây rồi . Nhưng dù kết quả thế nào họ vẫn là anh em với nhau .

Tình Yêu Đâu Có Lỗi !

x Bên dưới căn teen x Chỗ bàn tụi nó x

Hắn và cậu Anh đi xuống chỗ bàn tụi nó và thế là hắn lại ngồi đối diện nó nữa

“Này Băng ăn đi”_Cậu Anh cười đẩy nhẹ đĩa pizza trước mặt nó rồi cười

“Này này thôi đi nha”_cô chọc 2 người

“Xùy xùy”_nó bừa môi mình với cô

..

“Này Băng uống đi”_____Hắn và cậu Anh đồng thanh và đưa cùng nhau chai nước cam trước mặt nó

..

[-- OH --]___*Tiếng OH của cả đám tụi cô lên*

“Này này vụ gì vậy ta”_Vy cười cười

“Chài chài, mày hả Hắn”_Phong cũng hầu theo

“Ây dza sóng thần ập tới”_My ghẹo theo luôn

Và bây giờ nó lại nhìn 2 người , rồi nhìn 2 chai nước cam kia , không chán chứ , 2 tay mình lấy 2 chai nước cam kia luôn . Cho công bằng

[-- OH --]___*Cả lũ tụi cô lại 1 phen bất ngờ nữa*

“Ăn đám hết quá”_hắn giờ nắm đám tay mình lên chĩa vào cả lũ

“Ha ha quê rồi kìa”_Kiệt chọc quê hắn luôn

Hắn bị chọc quê tới khổ kiếm cái lỗ để mà chui xuống đất , cậu Anh cũng đâu thua kém

2 chàng trai , 1 cô gái , ây dza . Người này giờ chưa lên tiếng là NÓ

Nó im lặng vậy thôi chứ nguy hiểm lắm , nó đang tính toán gì đó trong đầu và không làm nó đã đọc được suy nghĩ trong đầu của hắn luôn rồi

“Lũ Điên”_____2 chữ ngắn gọn từ miệng nó

Cả đám bỗng nhiên bị QUÊ cứng họng vì 2 từ của nó nói ra . Thấy chưa , nó mà nói chuyện là chỉ có nước thềm dậm cho vào phát , nhất là người nghe . Tức điên mà !

“Vịt xấu xa”_hắn cóc sợ nó luôn

“Ốc khi chết tiệt”_nó cũng không vừa chả sợ

Ây dza , và nó cùng hắn bắt đầu đầu khẩu nhau , không ai nhường nhịn ai hết

“Vịt lạnh lùng.”

“Ốc khi chết tiệt”

“Cô á”

“Anh á.”

... Và hết cô tới anh , phát mệt

..

Đây và thế đây , cả đám tụi cô là người chịu trận chiến của nó với hắn , giữa Vịt Trôi và Ốc Khi .

Ồi trời ạ , cứu con.

Văng , trời đã cứu cả lũ tội cô là tiếng chuông báo hiệu vào giờ học của trường

“THÔIiiiiiiiiiii” _Anh Vũ này giờ nhúc cả óc la lên

Và rồi 2 người bọn họ cứ hòng luôn , dám hó hé gì nữa đâu .

Thần linh ban phước ! @@

Thế là cả đám giải tán lên lớp , cả lũ tội cô thì lên nhưng quay qua quay lại thì không ai thấy nó và hán đâu cả cứ tưởng nó và hán lên lớp trước rồi .
Nhưng ..

X Sân thượng của trường x

À thì ra là nó , 36 kế chuồn là thượng sách , nó chuồn lên sân thượng mất tiêu rồi .

Nó cần phải ngồi thiền để thoải mái cơ thể mới được . Nó đang đau đầu vì mất calo vào cuộc cãi vã ban nãy với hán

Nó chọn cho mình chỗ ngồi râm vì trên này mái che ngấn nên cũng khá nắng.

Lựa chỗ ngồi râm nó ngồi phệt xuống , hít thở nhẹ 2 cái sau đó ngồi xếp bằng 2 chân lại , 2 tay đặt lên 2 chân xếp bằng , mắt nhắm lại , thở nhẹ ra và cảm nhận lại gió trời đang thổi nhẹ vào tóc mình .

Yên tĩnh là thứ nó cảm nhận được tốt hơn , và cũng là điều mà nó thích , những lúc căng thẳng cũng là lúc nó thiền cơ thể mình .

Nghe tiếng bước chân nhỏ nhẹ ninja , không phải ai cũng làm được , đi rất nhẹ nhàng như không khí , nó mở mắt ra ..

Là hán .....Người làm nó bừng tỉnh

“Lạ thật , cô ta nghe thấy sao , nhưng...nhưng sao lại vậy” __dòng suy nghĩ trong đầu hán

“Người này không đơn giản” __suy nghĩ trong đầu nó

Bây giờ 2 người nhìn nhau không nhắm mắt , chỉ có không khí yên tĩnh của gió thổi nhẹ . Chỉ có gió mà thôi @@

Nó phui mình đứng dậy , nhìn hán

“Giữa em và cậu Anh , là sao?” _giọng của hán

“Bộ liên quan gì tới anh à” _nó lạnh nhạt

Xệt người vì câu nói lạnh nhạt của nó , hán cảm thấy có gì đó nhói nhói ở tim

“Tôi muốn em trả lời tôi” _hán mặt lạnh

“Anh có tư cách gì “ _____lạnh lùng

Nhấn mạnh 2 chữ “tư cách”

Không gian yên lặng lại trùm xuống nó và hấn , im lặng là thứ nguy hiểm ..

“Huh”_ nó hừ lạnh thẳng mặt hấn

Và rồi nó hừ lạnh vào mặt hấn và sau đó quay người định đi xuống lớp . Nhưng .....

Hấn nhanh chân ôm chầm từ đằng sau nó , gục đầu xuống vai nó .....

“Xẹt”_ *nó cứng người mình luôn*

“Nhìn em và cậu ta tôi khó chịu lắm biết không, đồ ngốc”_ hấn nhắm mắt lại và nói nhỏ vào tai nó

Cuộc đời nó chưa bao giờ để người con trai nào gần mình như vậy mà còn đang tự tuyện ôm mình nữa . Chỉ có một người duy nhất mới có thể làm được điều này . Là Luân (ai còn nhớ anh chàng này không ^^)

Bất ngờ vì câu nói của hấn , nó lạnh người

Nó vùng mình thoát khỏi cái ôm vòng tay ấy và ...

[-- BỐP --]_ 1 cái TÁT vào mặt hấn

Xẹt người vì hành động của nó , khuôn mặt hấn bỗng đỏ lên vì cái TÁT của nó . Hấn bắt đầu thấy có gì đó đau ở trong tim mình.

Nó bỏ chạy đi xuống dưới để mặc hấn đứng đó vì hành động của mình

“Đau” là thứ hấn có thể cảm nhận được trong lòng mình . 1 từ đủ diễn tả thôi !

Vội ngã quỵ xuống đất . Hấn nực cười

“Huh , nực cười”_ *hấn mặt lạnh điếu lên*

Vội lấy tay đặt lên vết tát trên mặt

“Yêu em , nó đau vậy sao”_ *hấn cười mỉa môi*

.....

Chương 44: Khi Không Gian Hỗn Độn

“Nhìn em và cậu ta, tôi khó chịu lắm, em biết không, đồ ngốc”...

“Nhìn em và cậu ta, tôi khó chịu lắm, em biết không, đồ ngốc”...

“Nhìn em và cậu ta, ... ”

“Ashiiii” __ nó vội ngồi bật dậy la lên

Quay qua nhìn đồng hồ chỉ mới 1h đêm mà thôi. Nó vội lau mồ hôi trên trán.

“Trời ơi sao cứ ám tui quài vậy nè” __ nó khó chịu vò nát tóc của mình

Bị giật mình nửa đêm chỉ vì thấy những thứ trong con mê của mình. Nó cảm thấy khó chịu nên bước xuống giường đi xuống bếp tìm thứ gì đó uống sẽ giúp nó thoải mái hơn, dễ ngủ hơn, bớt căng thẳng hơn.

Mở cửa tủ lạnh, nó vội tay lấy can sữa bò đang đặt ngay cửa tủ lạnh kia

“Ủa chị chưa ngủ nữa à” __ Nhạc Từ từ trên cầu thang đi xuống nhìn nó

“Không ngủ được” __ nó nhún vai mình nhìn cô nhóc

Cũng chả thấy lạ lắm gì vì đối với nó là vậy mà. Nhưng hôm nay nó lại không nhắm mắt lại được, vì hấn ...

Uống xong ly sữa nó cảm thấy thoải mái hơn nên bèn đi lên phòng ngang nhiên, chả nói câu gì với Nhạc Từ, làm cô nhóc cũng thấy lạ về hành động của nó

Về phòng mình, nó cứ nằm lăn lộn mãi

“Trời ơi tui lạy anh, ra khỏi đầu tui đi” __ Miệng của nó cứ lẩm bẩm nguyên rủa hấn

x CÙNG THỜI ĐIỂM ĐÓ TẠI NHÀ HẤN x

Hấn ở phòng mình cũng có ngủ được đâu

“Anh có tư cách gì”

“Anh có tư cách gì”..

“Anh có ...”

Câu nói cứ lặp đi lặp lại trong đầu của hấn. Có vẻ đây là lần thứ 2 hấn lại đi suy nghĩ về một cô gái như vậy. Nhất lại là nó nữa.

“Cô ta dám nói vậy với mình” __ hấn chau mày

Hấn cứ nhắm mắt lại là thấy hình ảnh của nó và cậu Anh thân mật với nhau hiện ra, quả thật làm cho hấn cảm thấy rất khó chịu

Mà suy nghĩ làm gì, bức bối làm gì.

Đúng, nó quả thật nói đúng. Hấn có tư cách gì để xen vào cuộc đời của nó chứ.

Chẳng qua hấn chỉ là một người dưng mà thôi.

2 người, 2 lập trường đối lập nhau

2 người, 2 tính cách khác nhau

2 người, 2 cuộc sống khác nhau

Phải nói , 2 chữ Duyên Nợ sẽ phải éo le giữa dòng đời như thế này rồi !

X Sáng hôm sau tại nhà của nó x

Rồi có lẽ nó bệnh luôn thiệt rồi , chẳng lẽ vì hấn nữa hay sao . Sức ảnh hưởng của hấn lớn đến cỡ vậy hay sao . Nghe có vẻ lằng xẹt vậy trời , vô lý quá mà ...

Ở nhà bây giờ chỉ còn mình nó có lẽ nhóc Tử đã đến Trụ Sở từ sớm rồi . Nó lê bước bước chân đi xuống phòng khách . Uể oải ngồi xuống sofa , vừa định bật ti vi thì

Neoruel chajaseo oo ei oo

Nal bicweojuneun jeo dalbicharaero

Geudael chajaseo oo ei oo oo oo

Kkeuti eodinji moreugetjiman Hey

Tonight - Tonigth - Tonigth - Tonight

Ajik nan sarangeul molla

Ddo hollo jayeowon ee bam

(Tonigth - Big Bang)

Là cô Khánh Anh , người đang réo cháy máy kia

“Alo ...tao này ..nghĩ học” __ Nó mệt mỏi

“Rup ..tút.....tút.” __ nó cúp máy luôn @@

1 câu ngắn gọn đủ để cô tức điên lên mà . Quay qua nhìn đồng hồ cũng đã 8h15 rồi , sớm vậy

“Bing boong bing boong” __ Lại tiếng chuông cửa

“Áshiiii , lại cái gì nữa đây” __ Nó la toáng lên

Vội đứng dậy đi ra mở cửa rào, chưa xem kịp đủ để trả lời

“NÀY-----ĐÚA LÀO.....” __ nó rớt răng vì nhìn thấy

Là hấn , người nhìn thấy đáng ghét nhất , mới ra sáng sớm mà phải gặp tên âm binh này

Là hấn đang đứng dựa vài chiếc lambo , mặc đồ đi học , miệng thì đang nhai nhóp nhép kẹo cao su kia . Trên đầu nó lại xuất hiện thêm 1 lũ quạ đang bay vòng vòng nữa rồi

“Hi vịt cô bệnh à” __ hấn gio 2 ngón tay mình

“Muốn gì đây óc khỉ” __ nó lờm hấn nửa mắt

“Trời ơi tốt bụng đến thăm cơ mà” __ hấn bấu môi mình

“Tôi có cần à” __ mặt nó đã chuyển sắc lạnh rồi

“Không cho vào à” __ hấn dứt 2 tay vào túi quần mình

Nó nhăn mặt đành mã khóa để cổng rào tự động mở rộng ra cho hấn cho xe vào thôi . Hấn cho xe đậu ngay cạnh hồ nước phun khuôn viên biệt thự nhà nó , rồi đi vào nhà cùng nó

“Woa , nhà cô đẹp thế” __ hấn trở mắt nhìn xung quanh

“Biến nhanh , gọn lẹ” __ nó ngồi xuống sofa

“Xùy , cô thiệt là ..” __ hấn chán nản lắc đầu mình

Hấn đi lại ngồi xuống ghế kế bên nó luôn , nhìn nó chăm chăm , nó cũng nhìn hấn . Tự nhiên tim của hấn thì đập nhanh lên nhưng nó thì không , nó vẫn

bình thường

Hắn từ từ tiến mặt lại gần nó hơn

“Đủ rồi..”_nó đẩy hắn ra và đứng dậy

Nhanh chân bỏ đi nhưng hắn cũng ...

“Sao em lại tránh né tôi”_giọng hắn cất lên

Nó đứng lại , tấm lưng nhỏ bé là thứ duy nhất hắn nhìn thấy được ở nó thôi

“Anh nghĩ anh là ai?”_nó lạnh lùng lên

Vội nhếch mép môi của mình , khuôn mặt nó lạnh lùng không cảm xúc , còn đối với hắn lại thêm một lần nữa bị khinh thường , cũng lại là nó , lại là nó..

“Em nói chuyện đàng hoàng với tôi , bộ khó lắm hay sao?”_hắn lúc này hết sức mình

Nó từ từ quay người mình lại , nhìn hắn

“Anh nghĩ anh là ai?”_nó lặp lại câu nói đó

Xệt người , cũng lại là câu nói lạnh lùng của nó thốt ra . Nực cười thật , nực cười

“Huh , em ...”_hắn mặt điều cười nửa miệng

“Biến , lập tức”_nó nhấn mạnh 3 chữ đó

Hắn hừ lạnh rồi lạnh lùng quay gót chân bỏ đi ra lấy xe đâm thẳng ra lối cửa và kéo xe hết tốc độ . Cánh cổng rào tự động đóng lại .

Quá nhanh quá nguy hiểm . Mọi thứ xảy ra quá nhanh đi .

Nó bất động ngay tại chỗ , bèn đi lại ngồi xuống chỗ ghế ban nãy .

Thấy trên bàn có gì đó

“Của hắn à..”_nó cầm lên vật đó , là một ...

Là một chiếc móc khóa có hình một Tàn Băng trông khá đẹp . Oh tàn băng à

“Oh , Băng à”_nó nhìn vào chiếc móc khóa

Vội hừ lạnh rồi đặt chiếc móc khóa vào ngăn kéo tủ nhỏ ở bàn điện thoại kế bên ghế sofa đang ngồi . Hề ya...

“Phiền phức”_nó lạnh nhạt phun ra hai chữ

X TRỞ LẠI VỚI TÂM TRẠNG CỦA HẮN x

Hắn lái xe chạy ra cạnh bờ biển Bie , đậu xe đó , bước xuống liền la toáng lên

“Á” _____ *Tiếng hét lớn của hắn la toáng lên*

“Trời ơi sao em lạnh lùng với tôi..”

“Em không nói chuyện bình thường với tôi được hay sao..?”

“Em thật quá đáng lắm Đà Ngọc Băng...”

“Tôi ghét em lạnh lùng với tôi...”

Và cứ thế hắn liên tục trút ra những câu nói lên tận đáy lòng mình . Có vẻ như là hắn đang thật sự tức điên lên vì sự lạnh lùng hời hợt của nó lắm rồi .

Chưa bao giờ hắn nổi điên lên vì nó như hôm nay

“Biến đi , lập tức” , “Biến đi” .....

“Anh nghĩ anh là ai” , “Anh nghĩ anh là ai”

2 câu nói cứ văng vẳng trong đầu của hắn . Sao nó lại đối xử như vậy với hắn chứ , sao nó lại quá lạnh lùng đến như vậy

“Đà Ngọc Băng em thật là quá đáng” _hắn hét to tên nó vọng ra biển

“Đà Ngọc Băng em thật sự quá đáng lắm..” _hắn lại hét to hơn ban nãy nữa

Sóng biển ồ ạt theo lời tiếng hét của hắn, cứ như sóng biển cũng đang phẫn nộ cho hắn luôn vậy

“Em thật sự vô tâm với tôi vậy sao” _hắn cũng bình tĩnh lại được bản thân mình rồi

Lúc này tự nhiên sóng biển cũng tự dừng phẳng lặng đi, êm trôi bình thường . Quả thật là hiểu được tình ý của hắn luôn rồi

Sông có khúc , người có lúc

Sông có khúc lặng khúc êm , người có lúc lạnh lúc mềm

Cứ như nói Ngọc Băng vậy !

Nó thì lúc nào cũng lạnh lùng là thế đấy

Đúng như cái tên Băng !

Một hồi bình tĩnh lại , hắn lái xe về nhà mình luôn . Học hành gì dẹp hết , dẹp hết

X TRỞ LẠI BIỆT THỰ NHÀ NÓ X Phòng khách X

“Cộp cộp” _tiếng bước chân đang đi vào nhà

Theo quán tính nó quay lại nhìn , là cậu Nguyễn Anh

“Băng ồ à” _cậu nhìn nó chăm chăm

“Sao lại ở đây?” _nó lườm mắt cháy thịt luôn

“Không Băng tớ chết mất” _cậu Anh cười

“Cứ thích đùa” _nó bĩu môi mình

Cậu Anh đi lại ngồi kế bên nó , anh này gan ghê ta . Cậu Anh lấy tay mình đặt lên trán của nó , hình như là đo nhiệt độ thì phải

“Trời sao nóng vậy nè” _cậu nhăn mặt với nó

“Xùy bỏ ra , làm gì vậy” _nó nhăn mặt của mình

Cậu Anh đành bỏ tay mình ra cậu hiểu tính tình nó như thế mà . Không chấp nhất !

“Sao lại tránh né tớ như vậy..?” _cậu buồn xụ mặt mình

“Có những thứ không nên biết thì hơn . . .”

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Hào Hoa Và Cô Nàng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 45: Có Em -- Khó Vậy Sao

Và thế là 1 tuần nữa trôi qua , nó nghỉ học đúng 1 tuần đó luôn .

Nó xuống núi quy ti ở ẩn một thời gian làm tại cô muốn tìm cũng khó.

Nó tránh mặt hắn 1 tuần rồi đó , hắn tìm nó trong một tuần muốn banh xác cái thành phố , hỏi tại cô thì tại cô cũng không biết .

Bây giờ nó chỉ ở có một nơi duy nhất mà thôi .....

..

---

x TẠI NGỌN ĐỒI Xie , Vườn Trúc x

Vườn trúc Xie là nơi ở ẩn của nó khi nó cảm thấy khó chịu trong cuộc sống . Với khung cảnh yên tĩnh , cảm nhận được tiếng lá trúc đang rắc rắc xung quanh hòa quyện cùng với gió . Quả là nơi yên tĩnh dường tốt .

Nơi này chỉ có nó và Luân biết mà thôi

Tại phiên đá dưới bóng râm của hàng trúc vàng xanh là nó đang trong bộ áo trắng đang ngồi thiền mình .

Thiền cơ thể sẽ giúp nó khá hơn , ổn hơn . Xếp bằng hai chân , 2 tay đặt lên bắp đùi , nó đang hấp thụ khí trời thanh gió mát .

Bỗng nhiên , sự tĩnh lặng bị phá đi vì ...

Neoruel chajaseo oo ei oo

Nal bicweojuneun jeo dalbicharaero

Geudael chajaseo oo ei oo oo oo

Kkeuti eodinji moreugetjiman Hey

Tonight - Tonigh - Tonigh - Tonight

Ajik nan sarangeul molla

Ddo hollo jayeowon ee bam

(Tonigh - Big Bang)

Xuýt mở mắt ra nhìn con đé yêu mình đang réo ỉnh ỏi kia nó bắt đầu sôi máu não mình vì cái tội sáng quên khóa điện thoại .

Cũng phải lết xác dậy để tắt tiếng ồn kia !

"Nói đi" _ giọng nó khá bức mình hết sức

"Mày chết ở đâu thế?" _ giọng của cô Khánh Anh

"Có cần phải trả lời" _ nó nhăn mặt mình lại

"Đám phát chết quá nha" _ cô sôi máu mình lên

"Đùa à" _ nó hừ lạnh qua điện thoại mình kia

"Về đây đi có chuyện rồi" _ cô nhỏ giọng mình lại

"2 ngày nữa" _ nó nói xong cúp máy cái rụp

Rụp....tút...tút _ tiếng ngân dài réo lên

Vội quăng điện thoại qua một bên , nó lắc lắc cái cổ mình , xoa xoa 2 cánh vai của mình và rồi đi vào căn nhà gỗ của mình để vệ sinh cá nhân , ăn cơm trưa nữa . Đã ngồi thiền từ 6h sáng rồi mà bây giờ là 11h trưa rồi , vẫn chưa có hột com trong bụng mình .

Ở đây , nó cho người xây dựng nhà gỗ cho riêng mình mỗi khi mình ra đây có nơi mà tịnh dưỡng , khuôn viên rất rộng .

Ngọn Đồi Xie là nơi ở trú ẩn của nó . Đúng là người gì lạ ghê vồn .

Tiếng gió thanh thanh thổi rì rào những chùm lá tre , lá trúc trong rừng , nơi này ít ai biết tới

..

--

x TRỞ LẠI VỚI HẮN x

1 tuần rồi hắn không gặp được nó làm hắn cảm thấy trống trải bản thân mình .

Đến nhà tìm nó thì hắn chỉ nghe Nhạc Từ nói đúng một chữ ..

"Không" _Nhạc Từ lạnh lùng như nó vậy đó

"Nhưng em..em." _hắn nói lấp bắp miệng của mình

[-- ĐỪNG --]

[-- RẦM --] _____tiếng đóng cửa nghe phũ phàng

Đó cứ ngày nào cũng vậy , cũng nghe tiếng đóng cửa phũ phàng đuổi khách của Nhạc Từ như vậy , cơ mà hắn vẫn mặt dày đến hoài mới khổ ấy chứ !

Hôm nay cũng không ngoại lệ , hắn lê bước chân mệt mỏi ra lái xe đi . Bỗng nhiên hắn nổi hứng lái xe ra ngoài khu ngoại ô của mình tức là KHU VỰC NGỌN ĐỒI Xie , cũng là nơi nó đang ở hiện giờ .

Ngọn Đồi Xie cách xa thành phố này , nó thuộc 1 tỉnh khác.

Lái xe khoảng 4 tiếng đồng hồ , bây giờ là 5h chiều , khi ra được tỉnh thành hắn cho xe ngừng tại một cửa hàng tạp hóa mini để nghỉ chân , uể oải bước xuống xe , mở cửa vào tiệm chọn đại vài lon nước ngọt rồi bước ra tính tiền . Nhìn hắn có vẻ rất mệt mỏi do say nắng . Vừa chuẩn bị lên xe thì hắn nhìn thấy ...

Từ xa , một bóng dáng đang đeo hoeaphone , mặc đồ thể thao nike dài đang đi mau đồ ở tiệm tạp hóa phía trên , vừa đi ra khỏi cửa hàng , cô nàng bỗng dừng đứng khựng lại , là nó ...

Là nó , nó dừng lại khi nhìn thấy hắn , hắn cũng nhìn nó .

Người đầu sông người cuối sông ...

Đang tìm nó lại tự dưng xuất hiện mà còn trước mắt hắn nữa chứ . Ôi thật là vi diệu !

Nó quay bước chân bỏ đi nhưng từ xa hắn đã chạy tới , nắm lấy cổ tay níu nó lại :

"Này làm gì vậy ?" _nó vung vẩy giật tay mình ra

"Em tránh né tôi lâu vậy sao?" _hắn chau mày mình lại

Nó giật tay mình ra khi hắn nhưng hắn nắm quá chặt , hắn lôi nó tống cổ vào xe mình . Lúc này nó cũng im thin thít luôn vì đã bị tống cổ vô xe mà .

Hắn chở nó tới công viên buồn tại đây mang tên The Sad Park . Đúng như cái tên vậy !

Dừng xe tại đây ghé đá , nó thì bực bội bước xuống còn trong lòng thì đang nguyên rửa cái tên đáng ghét này . Hắc ám quá mà !

"Sao cứ ám tôi quài vậy" _suy nghĩ trong đầu của nó

Bây giờ , nó thì ngồi còn hắn thì đứng trước mặt nó , 2 mắt nhìn nhau trào máu hòng (ý nhầm 2 mắt nhìn nhau lòng chọt đau ㅜ) . Làm sao đây ?

"Nói đi" _nó nhăn mặt mình lạnh lùng đi

"Tôi tìm em cả mấy ngày nay rồi" _hắn cũng lạnh lùng không kém thua nó

"Tôi cần à , liên quan gì tới tôi à"

"Em...em " _hắn vẽ mặt bất động luôn

Nó đứng dậy bỏ đi và rồi như không mong đợi ...

Hắn đã kéo nó ôm nó vào lòng mình :

" Tôi Yêu Em Làm Bạn Gái Tôi Đi.. "

..

Câu nói bất động làm cả hai trở nên im lặng nghe nhịp thở của tim, khuôn mặt nó cũng hơi bất ngờ vì hắn đã nói như vậy , quá nhanh quá nguy hiểm !

Vội đẩy hắn ra và tặng cho cái BẬT TAI thật mạnh ..

"[-- BÓP --]" ____Nó tát thẳng vào mặt hắn lần 2

Bị tát lần hai , hắn choáng váng mình

"Biến khỏi mắt tôi" __nó lạnh lùng nói

"Cái tát này , tôi sẽ nhớ" _hắn cười nửa miệng

..

Ngay sau đó , có một chiếc xe BMW chạy đến và đó là người của nó . Nó thấy vậy liền quay mặt bỏ đi leo lên xe nơi tài xế đang mở cửa sẵn . Chiếc xe lao đi bỏ lại làn khói bụi lu mờ bay quanh

[-- ÀM -- XÉT --] __bỗng nhiên trời đổ sấm sét xuống

..

Trời đổ sấm sét và mưa từ từ trút xuống !

Mưa từ từ rơi xuống ngày càng nhiều , ngày càng mạnh . Hắn bơ vơ ngã quỵ gối xuống

"Huh , có em, khó vậy sao?" __Cười nửa miệng nhìn lên màn mưa đang rơi

Hắn cứ quỵ xuống đó , mưa thì cứ dội và rơi xuống người hắn không thương tiếc .

Mưa vô tình cứ rơi , người vô tình lặng bước

Hoa rơi hữu ý , nước vô tình

Lạc hoa hữu ý , lưu thủy vô tình

..

Phải chăng nói Nhất Hàn đã yêu đơn phương Ngọc Băng thật rồi ! Tình đơn phương mang dấu trong tim bao nỗi buồn !

...

Màn mưa dần buông xuống trút dần lên chiếc BMW của nó . Nó ngồi trong xe nhìn về phía hắn đang quỵ gối dưới màn mưa kia .

Thú thật , này giờ nó đã thấy hết tất cả , nó chưa đi... Nó còn nghĩ hắn sẽ thờ ơ bỏ về nhưng ôi không ? Hắn vẫn ở đó .

"Sao anh lại làm như vậy?" __nó nhìn hắn qua màn kính xe kia

Vội rút điện thoại ra điện thoại cho ai đó ,

"Alo , Kiệt hả , mau ....." _giọng của nó

. . . .Rup , tút tút tút _tiếng cúp máy ngang của nó

5 phút sau , lập tức Kiệt chạy xe ra chỗ công viên The Sad Park . Cậu hiện đang công tác ở đây nên nó phải nhờ cậu đến để rình hắn về thôi . Mắc công lại tự hại bản thân mình vì những chuyện không đâu !

Nó đợi khi thấy xe cậu Kiệt đến chỗ của hắn rồi nó mới cho xe đi về Thành Phố

..

x TÀI CHỖ HẮN VÀ CẬU KIỆT X

Xe Kiệt dừng lại ngay chỗ hấn ,

Từ trên xe cậu bước xuống cầm ô che luôn cho hấn . Nhìn hấn bây giờ tàn quá xá tệ . Hấn thấy cậu cũng chả nói thêm gì nữa .

Cậu cho tài xế của mình đỡ hấn vào xe , mình lái xe chở hấn về , còn xe hấn thì cho tài xế đem về chỗ cậu

Trong xe , 2 chàng trai im lặng không ai nói gì , người hấn bây giờ thảm hơn chuột lột , nín ở ngoài mưa thêm tí nữa là hấn sẽ lên nổi lều thiệt luôn , khỏi bệnh cảm luôn mà là sẽ lên nổi lều ở luôn !

Kiệt cũng chả biết chuyện gì xảy ra nhưng thấy hấn như vậy chắc là có chuyện gì lớn lắm mới khiến một thiếu gia hơi hột vô tâm quỳ gối dưới mưa như vậy .

Hấn nhìn ra những giọt mưa đang lăn dài trên kính xe . Hấn lại nhớ về hình ảnh nó ban nãy

"Tôi cần à , liên quan tới tôi à, ..."

"Tôi cần à , liên quan tới tôi à, ..."

"Biến khỏi mắt tôi.."

"Biến khỏi mắt tôi,....."

..

Nhớ về ánh mắt nó vô tình nhìn mình đầy vẻ khinh thường , hấn khẽ đau nhói ở trong tim , cứ như là nó cầm dao rạch nát tim mình vậy . Đau lắm !

Gượng cười trước mặt Kiệt , nước ngược nước mắt vào trong lòng mình , cứ thích kềm bản thân mình không phải khóc nhưng rồi xe tự dưng dừng lại . Không làm đó là .....

1 giọt nước mắt khẽ rơi xuống gò má ..

Kiệt im lặng , xe ngừng chạy, mưa đang rơi ...

và ..

hấn đang khóc.....

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Hào Hoa Và Cô Nàng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: Mưa -- Thì Kệ Mưa

Có lẽ hơi đau khi anh vô tình yêu phải em

Giá như em biết em vô tình anh đau lắm

Sự giá lạnh của em như vết dao rạch vào mạch máu ...

Mạch máu tuy đau , nhưng không đau bằng vết dao găm ở vết nứt lòng

Vết nứt ở lòng tim tuy sâu nhưng không sâu bằng nỗi đau thể xác

..

Mưa em vô tình ... Người quay đi trong vô hình

Mưa , anh hận nó , chính vì nó mà đã mang em đi khỏi anh .

Khái niệm yêu của anh không có 2 chữ Từ Bỏ

...

Anh sẽ cho em thấy ,

Em thì vô tình ,

Còn mưa thì không ,

..

Vì nó không lạnh nhạt với như như em ...

- - - -

Cho xe chạy về Thành Phố trong màn mưa , nó ngời nhớ về hình ảnh của hân ban nầy

" Bộ tôi giống hạng gái lắm à?" ____Vội hừ lạnh

Đối với một người như hấn thì hạng gái qua tay hấn chỉ là tình một đêm rất nhiều . Lời yêu thương nói rất nhiều dù gì cũng chỉ là quen nó qua đường thôi mà . Thú vui tao nhã của hạng trai đào hoa chỉ có là như vậy

x TRỞ LẠI CHỖ HẤN VÀ CẬU X

Mưa bắt đầu lớn rồi , trúc xuống chiếc xe của hấn và cậu . Xe không chạy chỉ đứng cho mặc kệ mưa muốn làm gì thì làm .

Hấn lấy tay lau đi giọt nước mắt đang lăn dài kia , gượng ép bản thân chỉ rồi đau

"Đi thôi" _ hấn quay qua nhìn cậu Kiệt

"Mày ổn chưa?" _ Kiệt nhìn đầy vẻ lo lắng

Hấn im lặng không nói gì , quay sang nhìn cậu . Cậu Kiệt cho xe chạy tiếp về chỗ ở của mình .

Tới nhà của Kiệt , hấn vội mở mắt ra , nhìn xung quanh rồi cùng Kiệt đi vào nhà cậu

"Này lên phòng tao thay đồ đi" _ kiệt nhìn hấn

Kiệt và hấn đi lên phòng , cậu mở tủ lấy cho hấn bộ đồ của mình rồi đi xuống phòng khách để xem xét hồ sơ công tác của mình .

20 phút sau , cậu thì đang ghi ghi chép chép gì đó

"Sao chú lại ở đây" _ hấn từ trên lầu đi xuống

"Ừa xong rồi à ? tao đi công tác chứ đâu mày" _ Kiệt lườm hấn

"Cần tao giúp gì không?" _ hấn ngồi xuống ghế sofa

"Đùa à , cái thằng này?" _ kiệt giờ nắm đấm tay lên

Hấn bĩu môi rồi cầm một tập hồ sơ trên bàn lên xem , lật qua , lật lại , lật tới , lật lui

"Ừa cái này lâu rồi mà" _ hấn ngó người nhìn lên cậu

"Ồi nội bộ hỗn loạn nên tao phải ra đây!" _ giọng cậu chán nản

Bỗng nhiên điện thoại Kiệt réo lên trong không gian

"Ừa bác gái" _ Kiệt chia điện thoại cho hấn xem

"Dạ con nghe nè bác" _ Cậu cười cười nhìn nhìn

.....

"Nè mày" _ cậu đưa điện thoại của mình cho hấn

"Alo gì đó" _ hấn bực mình cầm lấy máy

...Rup tút tút." _ hấn nghe xong cúp luôn

"Gi vậy ông tướng" _ cậu chau mày nhìn hấn

"Thì về nhà không thấy tao chứ gì đâu!"

Vội quăng điện thoại lên bàn không thương tiếc

X TẠI CHỖ CỦA NÓ X

Trời ơi , 10h đêm rồi à . Sao nhanh thế này

Nó cho xe chạy về Trụ Sở luôn , coi bộ tính làm việc qua đêm nữa luôn rồi . Xe vừa chạy vào cổng sau của quán bar , lập tức nó phi thẳng xuống Tổ Chức ngay

"*CẠCH*" _ *Mở cửa phòng Đại Sảnh*

"Ồ Xin chào Ty" _ Joly nghiêng đầu khi thấy nó

Cả Đại Sảnh vắng tanh chỉ có mình Joly và 10 người cận vệ quản lí xung quanh

"Đầu hết rồi Joly" _ nó nhìn qua Joly

"Dạ thưa chị tất cả đang họp ạ" _ giọng phép kinh

"Uhm theo chị vào đây chút" _ nó đi lên phòng làm việc của mình

"*Cạch*" _ *tiếng mở cửa phòng nhẹ nhàng*

"Ngồi đi em" _ nó ngược mắt qua ghế sofa

"Có thông tin gì về vụ này chưa" _ nó nhìn Joly

"Dạ đợt hàng này là 30 tỷ ạ" _ joly đưa ra tập hồ sơ cầm trên tay

"Ai đặt vậy" _ nó nhìn tập giấy

"Là tên Vin (chap 9) á chị" _ Giọng Joly nghiêm túc

"Mở cuộc họp , nửa tiếng sau" _ nó nhìn lên chiếc đồng hồ ngay tường

Nửa tiếng sau ...

"*ĐỪNG*" _ *Tiếng tông cửa đi vào , là Ice*

Cuộc họp gồm 5 người , những thành phần quan trọng

"Nào cho tôi ý kiến của mọi người về họp đồng lần này"

"Đó là kẻ thù của chúng ta mà" _ Kill lên tiếng

"Đúng đó , theo tôi thì không nên" _ Ji cũng nói theo

Nó xoay xoay chiếc bút bi cầm ở tay mình rồi quay sang cô nhóc Rose . Xuýt xiu vì Rose đang cầm cây kẹo mút ăn

"Hừm , em thì sao" _ Ice nhìn qua nhóc Rose kia

"Chắc chắc , cũng được" _ Rose nhấp nháp cây kẹo mút

"Rồi ok , ký họp đồng" _ nó đặt cách bút xuống

Nó đặt cái cách chiếc bút xuống bàn rồi đứng dậy bỏ đi ra ngoài , chỉ để lại tại cô lẳng đơ người

"Rồi nó lại muốn chơi hấn ta nữa rồi" _ Kill lắc đầu mình

"Nó tính toán xong rồi sao lại hỏi thêm chúng ta" _ Ji thờ dãi

"Chị ấy là vậy mà , nhanh gọn" _ Rose cười cười

Phải , nó đã lên kế hoạch cho họp đồng này rồi , chỉ cần 30 giây để tính toán , chẳng qua là họp để có thêm thông tin gì thôi . Chứ một người như nó thì cần gì nấy ý kiến *bấp cái hàng thịt hủ tiếu* ấy đâu !

Họp đồng lần này tên Vin đặt chủ yếu là 10 khẩu súng Trường tấn công X-95 .

10 cây lấy 30 tỷ , quá rẻ rồi !

Cũng bởi thôi , giá cả đắt đỏ từ vũ khí của tổ chức có giá đó là loại rẻ nhất rồi . Thu nhập như vậy thì mới có mà chi tiêu cho hàng trăm ngàn lính trong này . Với lại chưa tính phí vận chuyển hàng từ nước ngoài về nữa mà . Nhiều đó đủ để nhét kẻ rằng người trong tổ chức này mà thôi !

..

Trở lại với nó , nó ngang nhiên bỏ đi về như vậy thì chắc tâm trạng nó đang rối nùi đây ! Cũng bởi phải thôi , đang rối nùi tâm trạng vì hấn cơ mà .

Cho người chờ mình về nhà trong màn mưa tầm tã kia , đầy sự náo buồn kia . Đã là 4h sáng rồi mà trời vẫn chưa tạnh mưa , cơn mưa kéo dài bằng những đợt mưa lâm râm hoài , không dứt được . Sấm chớp thì cứ liên tục nhẹ nhàng vài tiếng , chớp thì nháy vài cái . Xem ra trận mưa này sâu lẹ bóng quá đi ! Thái quá rồi !

..

Tắm rửa xong chỉ quấn mỗi chiếc khăn ngang người , tay đang vuốt vuốt lau lau ở tóc mình , nó thờ dãi đi qua đi lại trong phòng mình .

Ngồi xuống bàn làm việc , 2 tay đang gõ gõ vì tính bồng dung khựng lại , quay đôi mắt qua nhìn ra ngoài cửa sổ phòng mình , chủ yếu là nó đang nhìn những hạt mưa đang rơi lảnh đải trên kính cửa sổ kia .

Nó tự nhiên thấy nhớ về hấn , nhớ lại cảnh ban nãy

" Tôi yêu em làm bạn gái tôi đi" ...

Vội lắc đầu của mình vì tự dưng suy nghĩ lung tung , lại tiếp tục quay sang gõ gõ vì tính tiếp nữa .

"Alo , boss "_màn hình video hiện lên

"Boss có vụ này cần Milk giúp" _nó nhìn Milk

.....

x TRỞ LẠI NHÀ CỦA KIỆT X

Hấn nằm ngủ cũng không được , vội ngồi bật dậy , rút lấy điện thoại ra bấm bấm gì đó .

Màn hình điện thoại hiện lên hình ảnh của Ngọc .

"Không biết anh làm vậy đúng hay sai nữa ,

"Em không trách anh chú , hã Ngọc ,

"Dận lòng mình không được yêu thêm ai nữa , nhưng rồi , anh xin lỗi em Ngọc à !" ...

Tay nhấn nút xóa hết hình ảnh của Ngọc đã đánh dấu , hấn lại tự độc thoại một mình hơn đũa tự kỷ nữa .

Sao lại yêu nhầm kẻ lạnh lùng là nó như vậy để rồi giờ lại đau đớn như vậy .

Mưa rơi cho anh nhớ em nhiều , mưa rơi cho anh nhớ mong bao điều về em ...

Câu nói diễn tả tâm trạng của hấn lúc này . Vội với tay rút lấy điều thuốc ở trong bao trên bàn , khê châm lửa cho nó cháy ra khói , kéo một hơi rồi nhả khói ra trong làn đêm rỗng , hấn cảm thấy mình đã ổn hơn một tý về mặt tinh thần lẫn cảm xúc của mình .

Một hơi , điều thuốc đã tàn dần , hấn vội quăng lên gạt tàn ..

Khê nhắm mắt thả lỏng cơ thể mình để nằm xuống ngủ , tâm trạng thoải mái rồi , hấn đã chìm sâu trong giấc ngủ của mình hơn ban nãy

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Hào Hoa Và Cô Nàng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 47: Người Lặng Bước

Mưa lại rơi nơi con phố anh chờ

Đợi 1 tình yêu của ngày tháng qua

Nhìn từng hạt mưa tuông rơi

Mà trong lòng anh nhớ em thêm nhiều hơn

Và giá như cơn mưa kia ngừng rơi

1 ngày vắng em tìm anh đau lắm

Nơi Sài Thành không em ngỡ như mưa rơi nhiều hơn ....

Ánh nắng nhạt xen lẫn vào các ngọn cây . Không gian im lặng bao trùm xung quanh .... Nó rất khó chịu !

Mưa phùn lãnh dần khi trời tờ mờ tầm sáng . Những giọt nước mưa đang đọng lại ở những bụi cỏ , lá cây , giàn hoa mỗi nơi !

..

Trường học The Queen , nơi tập trung những đứa tâm thần nhất , còn hơn ở viện Biên Hòa nữa @@

Hôm nay thì cũng không ngoại lệ , vì trời còn se mát lạnh vì trận mưa kéo dài hôm qua , cổng trường hôm nay sao lại vắng tanh như thế này ! chắc là lũ học sinh ngại ra đứng vì sợ bẩn vì mưa quá rồi , phát mệt vì lũ này mất !

.

Một chiếc xe lamborghini màu bạc vội dừng lại trước cổng trường , loáng thoáng một vài học sinh bỗng ngoảnh đầu lại nhìn .

Người tài xế bỗng đi xuống để mở cửa xe ..

"Cạch" _ từ trong xe 1 cặp nam nữ bước xuống

Người ta bỗng giật mình vì đó chính là hấn và tiểu thư nhà họ Mạc . Mạc Vĩnh Kim !

Lúc này học sinh từ trên lầu ủa xuống để xem , từ đâu chui ra bu đông vây quanh .. Về mặt của hấn lúc này đang cười vui vẻ với người con gái kia , hai tay khoác chặt lấy nhau .

"Thôi mình vào nhe em" _ hấn cười với Kim

"Dạ mình đi thôi anh" _ Kim tiểu thư yếu điệu thực nữ cười lại

Yếu điệu thực nữ quân tử nhảy cầu ....

Cả lũ học sinh ngó người nhìn hấn và cô tiểu thư kia tình tứ bên nhau thế kia . Bọn học sinh phải nép thành 2 bên cho cặp đi vào trong trường . Họ chỉ biết im lặng nhìn , họ phải ngó người .

~ . ~ . ~ . ~

Đẩy cửa cửa phòng hiệu trưởng đi vào , hấn và cô Kim đi vào gặp ông Khang !

"A , con chào thầy" _ hấn mỉm cười nhìn ông

"Ừa , Hàn đây à" _ ông Khang nhìn hấn

"A , bác Khang " _ cô Kim cười réo lên

"Ủa , Kim tiểu thư"_ ông Khang cười trừ nhìn

"Tac đã sắp xếp cho cháu học rồi nhé"..

"Dạ hi hi cháu cảm ơn "_

Vâng , nãy giờ có người im nhất chính là nó .

Nó và ông Khang đang bàn chuyện thì hần ta lại cảm cặp chung với con tắc kè bông này đi vào phá hỏng không khí , mới sáng sớm mà xuôi xèo rồi .

Bỗng nhiên nó đứng dậy , định đi ra thì lại thấy hần

"Oh mình chào bạn"_ Mạc tiểu thư chìa tay ra trước nó

Nó nhìn tay cô à xong bỏ đi luôn , không để ý cô ta luôn , thế là cô ta quê độn thổ luôn .

Nó bỏ đi ngang hần hừ lạnh . Hần lại bị nó chọc tức điên lần thứ 1-1 ngàn ngàn lần nữa rồi .

"Xừ , làm như đẹp lắm vậy"_ cô à Kim trẻ môi nhìn nó

Ánh mắt sắc lạnh từ mắt của nó bỗng xuất hiện sau câu nói kia , nhưng may cho cô ta là đây là trường học . Nó không muốn sáng sớm lại đổ máu rửa trường đón tết , dù gì đây cũng là trường của ba mình mà . Không nên làm điên , không nên ... @@

~.~ .. Bỏ mình đi ra ngoài vội ra căn teen ngồi xuống , rút lấy điện thoại trong túi áo khoát ra , hình như là gọi cho ai đó thì phải

"Bảo đây à ..."_ Kèm theo đó là tiếng cúp máy cái rụp luôn ...

Hại nào đây à !

1 phút sau , lập tức điện thoại nó lại có Email gửi đến ..

"Mạc Vĩnh Kim , tiểu thư thứ 2 của gia đình Vĩnh Trần . Cha là Vĩnh Trần Long , mẹ đã mất . Chi nhánh Vĩnh Trần là chi nhánh nhỏ của Tập đoàn họ Đà , tức là nhà nó . Cô tiểu thư nổi tiếng là chảnh chọc , khinh người , xài tiền ăn bám mà lại lên mặt cơ à . Chỉ là một chi nhánh nhỏ thôi mà ..."

"Coi như cô xuôi"_ nó vừa xem thông tin vừa lắc đầu mình

Đụng vô ai , lại đi đụng trúng vô chén com của nhà mình , Mạc tiểu thư này chán ăn com rồi thì phải !

Hần muốn chơi trò chọc tức nó đây à . Cơ mà nó chả quan tâm đến mấy trò của hần làm gì . Có là gì của nhau đâu mà phải chơi trò gà bắt chuột thế này .

Chuông vào học thì đã reo mà nó chả quan tâm làm gì , ngồi ở đây nghe nhạc lướt web sướng hơn không .

"Quê , này"_ Cô từ xa đi lại cùng Vy phẩy phẩy tay réo lên

"Ủa tưởng không biết chứ"_ nó nhìn 2 cô bạn mình

"Học chán lắm ra đây chơi"_ Vy chán nản lắc đầu

"3 mình giờ làm gì đây"_ cô chu mỏ inh ỏi lên

"Im lặng cái nào"_ nó lắc đầu với 2 nàng này luôn

Thế là cô im như hến , Vy chán nản u sầu thờ ơ , nó thì lướt điện thoại . Bỗng từ đâu chui ra giọng..

"Oh xin chào lũ nhà quê"_ Mạc tiểu thư từ xa đi lại chỗ tụi nó

Và kể bên không ai khác chính là nhỏ Mai và Quyên đi theo .

Vâng , 3 tụi nó nghe thấy đấy chứ nhưng vẫn lặng thin làm việc của mình , chính là bấm điện thoại .

3 cô kia đi lại ngồi xuống chung bàn với tụi nó .

Nó lườm ánh mắt sắc lạnh qua cô và Vy , cả 2 người hiểu ý nó muốn gì , 3 ả kia thì ngồi nói nhảm gì đó không biết . Lũ điên cả mà ..

3 tụi nó đứng dậy bỏ đi qua bàn khác ngồi , 3 ả kia cũng đứng dậy đi theo nhưng.....

"Áaaaaaa, cái gì thế này" ____Á Kim la réo lên

"Eo ôi , kinh úa này" _Mai cũng hét toáng lên

"Trời ơi kinh quá vậy nè" _Quyên nhăn nhó mặt mày mình

Ha ha , hơi bất ngờ thì phải , lúc 3 nhỏ ngồi xuống ghế tụi nó thì vô tình ngồi lên chỗ có dính chất thí nghiệm Chất Nhày Ice-11 , một loại phát minh mới của Nhạc Từ . Nó đang thí nghiệm mà ai ngờ 3 nhỏ này dính chường luôn .

Chất Nhày Ice-11 là loại nước đặc khi chứa trong lọ nhưng khi ra ngoài là chất nhót trong veo . Công dụng của nó rất là dễ thương đó là NGÚA , như mắt mèo vậy .

Chất này sau 1 tiếng sẽ ửng đỏ rất rất và sau cùng là ngứa . Cách trị là phải ngâm nước ấm có pha muối để trong nửa tiếng , sẽ khá hơn . !

Coi như 3 cô này xuôi rồi , tự mình hại mình

--

Bấy giờ lũ tụi nó vội mắc cười ở trong lòng mình , giả vờ như không biết gì hết nhưng trong đầu thì đang cười lộn ruột cả mình ra cơ đấy !

Nó vẫn giữ cái vẻ lạnh bức giá ấy , kiêu ngạo bỏ đi , hướng đi lên lớp học của mình , theo sau là cô và Vy . Để lại sau là 3 con tắc kè hoa kia đang lo lững giữ những thí nghiệm kia .

Nói là đi lên lớp nhưng thật chất là chỉ có cô và Vy thôi còn nó thì 36 kẻ CHUỖN là thượng sách .

Cô và Vy quay qua quay lại tìm nó thì nó đã đi đâu mất tiêu rồi . Người gì lúc nào cũng như ma ý , ẩn ẩn hiện , mất tích không lý do , không nói ai một tiếng .

..

Có vẻ hơi trùng hợp khi hiện giờ ở sau vườn hoa của trường là nó và hần đang đứng nhìn nhau dưới bóng cây . Có duyên hay sao ý ?

Nó nhìn hần với ánh mắt sắc lạnh , tuy không thể hiện ra bên ngoài nhưng hần vẫn có thể cảm nhận được sự khinh bỉ ở trong đó .

Hần nhìn nó với ánh mắt đầy sự hoài hột

Cứ như lặng thin họ chờ nhau lên tiếng trước

"Tôi có chuyện muốn nói" _hần buộc phải nói trước

Nó không trả lời chỉ lặng thin nhìn hần

"Sao em lại ghét tôi đến vậy" _hần cụp mi mắt xuống

Làn gió thoảng qua , len lỏi vào lọn tóc của nó

Chỉ đợi câu trả lời từ miệng của nó , nhưng sao lại chưa thấy chữ nào , không lẽ . . .

"Vì vốn dĩ tôi đã không thích anh".....

1 câu nói ngắn gọn đủ làm tim ai đau !

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Hào Hoa Và Cô Nàng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 48: Hợp Đồng - Sự Đổi Bằng Máu 1

2 ngày sau , lô hàng của tên Vin đặt cũng đã lo xếp xong , nhanh gọn vì hàng có sẵn ở trong kho hầm . Hợp đồng này có vẻ thuận lợi

"Ngày mai sẽ bàn giao" _tiếng nó vọng ra từ phòng họp

"Ok , Joly phụ trách nha" _Kill quay qua nhìn cậu

"Dạ em biết rồi chị" _Joly cười gật đầu mình

"Hợp đồng này sẽ thú vị lắm đây" _nó cười trù

"Sao lại nói vậy" _Ji nhìn nó đầy sự khó hiểu

"Nó không phải là 1 hợp đồng bình thường"...

Câu nói sắc lẹm của nó chỉ đủ làm một người hiểu , đó là Rose mà thôi , 2 người kia thì ngố luôn .

- 2 ngày sau

Địa điểm giao hàng là Đất Cảng X-O .

ĐẤT CẢNG X-O là một cảng biển lớn ở thành phố , và tất nhiên là bờ cảng thuộc chi nhánh tập đoàn Đà Tôn , tức là nhà nó . Giàu thế nhỉ !

2 tiếng trước lúc giao hàng , bây giờ đã là 8h tối

Joly có nhiệm vụ là 1 tay giao hàng . Một mình cậu đủ sức làm mấy việc này

..

Hiện giờ nó đang ngồi ở phòng của nhà mình để xem xét giấy tờ và để xem luôn việc của tên Vin . Gõ gõ vì tính , hiện ra thông tin tên đó , xem ra nó đã tính đúng theo như kế hoạch , tên đó dùng lô vũ khí này để đối phó với 1 người .

Đó là anh Phạm Châu Khánh Vũ , tức là Jun

..

Đồng hồ điểm đúng 10h đêm . Từ trong màn đêm ở biển , có thể nghe được chiếc tàu chở một công tê nơ đang từ từ cập bến cảng X-O .

Trên cảng cũng vừa có 4 chiếc BMW vừa dừng lại .

"Cạch" _từ trên xe một người con trai lịch lãm bước xuống , xung quanh là hai hàng vệ sĩ

"Quèo quèo queo , xem ai đây"_Vìn từ từ đi lại vỗ 2 tay của mình

"Lại gặp nhau rồi"_Joly cười khinh bỉ

"Thôi nào , đùa à"_Vìn cũng bủ môi của mình

"Ting ting"_ Vừa lúc chiếc tàu vừa cập bến

..

Joly ra hiệu cho xe cần cầu cầu thùng công tê nơ lên . Phải kiểm tra hàng cái đã .

"Khu!"_Joly nói với 1 tên vệ sĩ

"Ái chà xem ra nay chú em cũng oai phong phết .."

..

"Rắc rắc rạch rạch"_Vìn cầm cây súng vừa chỉnh chu xem xét hàng .

Hắn ta bỗng gật đầu với 1 thằng vệ sĩ đang đứng ở kia . Lập tức thằng đó xách chiếc laptop ra đặt lên xe bấm bấm gì đó . Tiền chăng ?

..

x Tại nhà của nó x

"Pip pip pip"_email từ máy tính của nó

Nó mở email và vội mỉm cười nhẹ , móc điện thoại ra điện cho ai đó . Là điện cho Bảo .

..

"Reng reng"_Alo_Em nghe nè

"Thành công"_giọng của nó

Joly vừa gật đầu , tiền đã chuyển thành công. Hợp đồng chấm dứt , giao dịch thành công

Sao thấy hợp đồng này nó đơn giản thế nhỉ !

x 2h sáng tại nhà nó x

Lại là công việc , con người nó sao tối ngày bận rộn thế không biết . 17 tuổi đầu mà trở thành bù lu bù loa công việc chất đống .

"Hắn ta sẽ tấn công The Devil"_nó thờ dài trên ghế ngồi

Nó quăng phạch tấm ảnh trên bàn . Tấm ảnh đó chính là anh Khánh Vũ . Xem ra tiếp tục hợp đồng này là sự khởi đầu cho một cuộc chiến nổ ra . Lại phải đổi mẫu .

Anh Vũ là người trong tổ chức The Devil , đáng lẽ nó phải biết sớm hơn chứ , xem ra bấy lâu nay có địch thủ ở cạnh mình , mình lại mơ hồ không để ý , chẳng khác nào là dắt mũi vào nhà .

Ở trong luật ngầm có quy định đặt ra như vậy : 2 tổ chức khác nhau , cho dù có là người nhà thì một khi xuống tay là không còn tình thương gì cả . Bỏ hết , đã chấp nhận phóng lao thì phải theo lao .

..

Bây giờ chuyện nhà thì dẹp qua 1 bên , xem ra vụ tấn công The Devil nó buộc phải nhúng tay vào rồi . Dùng vũ khí nhà giết người nhà , có điều là qua tay kẻ khác .

Mượn gió hại măng à !

Nó không tính bước này nên bề hụi cả kế hoạch đất đỏ .

Thức khuya vì bận rộn công việc của mình nó quên lôn cả việc ăn uống , quên bản thân , buông xuôi tất cả .

..

Tại chỗ tên Vin .

Vin dùng lô hàng này để tấn công anh Vũ , không lẽ vì tình , vì chị My hay sao . Sao cứ vì gái mà chiến tranh lắm thế .

Mà không biết tên này thuộc phe nào mà gan lắm thế , dám tấn công tổ chức Devil như vậy . Có người đứng sau ....

4h khuya hôm đó cùng ngày , quá nhanh đi

"ĐỪNG ĐỪNG ĐỪNG ĐỪNG ĐỪNG ĐỪNG ĐỪNG " ____tiếng súng nổ ra nhắm vào giàn bar bên ngoài Devil

Người ta nghe thấy được tiếng súng đang nổ ra ở ngoài quán bar Devil . Cuộc chiến hỗn loạn , dân chúng chạy khắp nơi tá lá . Sự thật bất ngờ làm người trong tổ chức trở tay không kịp .

"Nhanh lên , tụi nó ngoài kia" _ Will ra lệnh

Jo và Jun , 2 người cũng cầm súng ra ngoài quán giải quyết

Bấy giờ khi lên bar , người thì chết hết , giàn ngoài bar chỉ còn là một đồng gạch vụn . Lúc này ...

Lũ tụi Vin bấy giờ hả hê cười mãn nguyện

Từ trong làn khói lu mờ là 3 chàng trai đang từ từ đi ra , trên tay đang cầm súng , theo sau là hàng loạt những thuộc hạ . Lại đánh nhau nữa à !

"Quèo quèo quèo, xem ai đây?" _ Vin vừa vỗ tay vừa cười nhìn tụi cậu với vẻ mặt max đều

"Huh , tưởng ai" _ Will cười nhếch mép môi nhìn

"Lại muốn gì đây" _ Jo hét mặt lên phía trước

"1 người thôi" _ Vin nói xong hất mặt qua phía Jun

"Mây...." _ Jun định xông lên nhưng Will cản lại

["LÊN"] _ Vin ra lệnh cho lũ thuộc hạ của mình xông lên

Và rồi 2 bên xông vào đánh nhau , thấy bên mình thất thế , Vin cầm súng bắt đầu bắn vào tụi cậu .

Tiếng đạn bùm bùm nổ ra nhắm liên tục vào Jun là chủ yếu , tụi cậu né được nhưng không may Vin bắn cho Jun rớt súng đi , nhưng Jun không sợ và thế là 2 chàng trai xông vào solo tay đôi với nhau .

Vì gái đánh nhau là cái chết thoải mái !

..

__ Từ xa .....

"Pằng pằng , bụp bụp bụp" __ tiếng súng

Tiếng súng bắn ra về phía cậu và tụi Vin . Kỳ lạ là ...

Tiếng súng bắn vào tụi Vin , ắt cả lũ đó đã chết hết , còn 1 người chưa chết , đó là tên Vin .

"Pằng" __ 1 phát đạn ngay vào giữa trán xuyên óc tên Vin

Lập tức Vin bị bắn chết , nhân lúc Jun đá hấn văng ra xa , người Jun thì bị vấy bẩn bởi máu của hắn ta . Will và Jo chạy lại chỗ cậu với vẻ mặt rất lo lắng

"Anh không sao chứ" _ Jo rất lo lắng hỏi

"Là đạn XM2010" __ Will ngồi xuống nhìn vết đạn trên trán tên Vin

Jo đỡ anh Jun đi lại chỗ Will

"Có kẻ thứ 3" _ Jun nói ra

"Phải , có kẻ thứ 3 đang ở đây" __ Will xoa xoa vết đạn trên tay mình

...

x Tòa nhà chung cư XYZ cao 100 tầng , sân thượng chung cư x

Bóng dáng 1 cô gái đang mặt sắc lạnh nhìn qua ống kính nhăm sủng .....

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Hào Hoa Và Cô Nàng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: Hợp Đồng - Sự Đổi Bằng Máu 2

Sáng hôm sau , tin tức lan truyền ra khắp nơi về vụ bar Devil bị tấn công tối qua .

Bar Devil bị sập nát hết gian ngoài !

"Chắc chắc , sao lại thế này"_ cô đang ngồi xem ti vi

"Sao nó biết hay vậy"_ Vy cầm tách trà lên

"Chị ấy là thế mà"_ Nhạc Từ chớp mắt nhìn

Hôm nay là thứ 7 nên cả lũ nghĩ học kéo nhau qua nhà nó chơi , mà nói đúng hơn là qua nhà nó tò mò gần sáng luôn mới đứng .

"Ý xuống rồi kìa"_ Vy nhìn lên cầu thang

"Hời ơi, sao sớm thế"_ Nó ngáp dài vỗ miệng mình

Bóng dáng heo nường vừa ngáp ngáp vỗ miệng của nó làm cả lũ buồn cười , thiệt là ..

"Này"_ Vy nói xong quăng xuống bàn tờ báo

"Sao lên báo nhanh vậy"_ Nó cầm tờ báo lên

"Sao mày biết bắt ỏn"_ cô vừa ăn bím bím vừa nhìn nó

"Có cần phải trả lời hay không?" __ Giọng nó lạnh lùng

Câu nói lạnh lùng của nó làm cô im tím mặt , mới sáng sớm mà kéo băng giá vào nhà rồi mà , ghê quá !

..

"Choảng"__chiếc ly rượu bay thẳng như điều vào vách tường

"Tại sao lại như vậy"_ Là giọng quát lớn của hấn

"Thằng đó láo thật"_ Phong cũng mặt ngầu

"Bar cũng đang tu sửa rồi"_ Kiệt cũng nhạt dần

"Thiệt hại cũng không bao nhiêu"_ Vũ lắc đầu

"Anh không sao là tốt rồi"_ Hấn đi lại vỗ vai anh Vũ

Sở dĩ hôm qua cuộc chiến không có hấn là vì hấn có việc gấp nên không biết chuyện , nếu có thì chắc hấn sẽ băm tên đó ra thành trăm mảnh luôn quá , vì cái tội dám động tay dơ bản vào Devil .

"Nhưng tại sao lại có đạn XM2010 ở đây nữa ?"..

"Có kẻ thứ 3 , có vẻ như phe mình"

"Kẻ thứ 3 sao " _hắn ngó người sau 3 chữ ấy

"Phải, còn 1 người nữa" . . .

..

Hôm nay được nghỉ, sau khi đuổi được 2 quý già kia về, nó quyết định đi giải trí mình.

Nơi giải tỏa cơ thể mình chỉ có 1, đó là Ngọn Đồi Xie, chỉ có nơi này nó mới thấy yên ổn mà thôi. Nó tới đây chỉ có 1 việc duy nhất thôi, là thiền!

Gió thanh hiu hiu làm cho con người thoải mái. Khoát trên mình áo trắng xám dài, chấp tay ngồi thiền, nhìn nó bây giờ như sư cô chải tóc bên bờ suối (ý lộn sư cô thanh tịnh mới đúng).

Hôm nay nhìn nó giống như một vị thiên thần hòa nhã chứ không còn mang vẻ đẹp của băng giá nữa.

Vội thoáng mở mắt ra, nó nhớ có việc gì đó nên vội đi vào nhà!

Vào gõ gõ laptop, chat email..

"Boss"__ Là Milk, người con gái tao nhà kia

"Không sao chứ" _Nó nhìn vào đôi mắt ấy

"Nhưng..." _Milk bỏ lửng về câu sau

"Boss lo, không sao đâu" _nó chau mày nhìn Milk đoán được suy nghĩ

"Cẩn thận tốt hơn" _Milk lo lắng nói

"Nhớ đề phòng" _nó nháy mắt

Sau đó, 2 người tắt video.

Có vẻ như ít ai biết được tại sao 2 người này lại ân vậy

Sao lúc nào, thông tin về Milk và nó có mối quan hệ ra sao cũng chỉ là số 0. Đặc biệt ở chỗ Milk là người của Tổ Chức nhưng tại sao sao thông tin lại là bảo mật, không cho ai biết.

...

Trở lại với tụi hắn thì còn đang điều tra vụ kẻ thứ 3 trong cuộc ẩu đả này, nhưng vô ích, thậm chí là không hiểu vì sao lại giúp tụi mình, có mục đích gì hay sao?

Hay là vụ này đã được sắp xếp trước .....

Hoa Đà Anh: Xin lỗi mấy bạn vì sự chậm trễ của mình nhé

Trong thời gian qua, mình đã chỉnh lại kịch bản, có vài thay đổi nên mới mất tích thời gian và giờ mình đã quay lại rồi. Nhất định sẽ tung ra nhiều chap ấn tượng nhé! Mong mấy bạn thông cảm nhé.

À, nếu mà truyện mình sai sót mấy bạn thông cảm nhé, nếu hay mấy bạn like cho mình với nhe!

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Hào Hoa Và Cô Nàng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 50: Mảnh Giấy ly Hôn Nhà Dương Tổng

Cười nửa miệng, hắn lạnh lùng bỏ đi ra khỏi nhà ngay trong đêm. Màn đêm thâu xương làm ông bà nhà cảm thấy đau nhói ở lồng ngực ....

.. _ .. _ .. _ ..

Tại Dinh thự nhà Dương Tổng , có vẻ vợ chồng ông bà Dương Tổng vừa từ Mỹ về Việt Nam rồi , tình hình gì mà 2 người lại về coi con trai cưng của mình như thế ?

Thời gian lắng dần mà ông bà về cũng đã 1 tuần rồi mà chưa gặp mặt con trai đích tôn của mình dù chỉ là 1 giây , đơn giản vì hần ta suốt ngày la cà ở các hộp đêm , rồi biệt thự riêng của mình nữa .

Nhưng hôm nay thật lạ ! Chủ nhật hần ta lại ở nhà của mình để gặp 2 ông bà .

Đồng hồ điểm 7h15 sáng tinh mơ , hần phu nhân đã đích thân dậy làm bữa sáng cho cả nhà

"Hồi ơi" _ Hần ngáp dài đi trên cầu thang xuống

"A-con dậy rồi à" _ hần phu nhân mỉm cười nhìn hần

"Sao lại về đây" _ Hần ngồi xuống ghế bàn ăn

"Tối nay con ở nhà đi, chúng ta có chuyện muốn nói" _ Về mặt bà đã đượm buồn xuống

Hần nghe câu đó xong cũng đã đoán được có chuyện gì rồi , phải là chuyện lớn đây .

Ăn sáng xong vẫn chưa thấy Dương tổng xuống , bèn làm lạ , mọi lần 2 người này cùng nhau mà sao nay lại im hơi thế này , bèn bỏ dao và nĩa xuống bàn , quơ tay lấy chai nước suối rồi bỏ đi không nói tiếng nào với bà hần phu nhân . Hần phu nhân lắc đầu nhìn bóng dáng cậu con trai mình lạnh lùng bước đi ...

"Xin lỗi con Nhất Hần" _ Bà cụp mắt mi mình xuống

Nhất Hần bỏ đi ra ngoài kèm theo hàng tá câu hỏi trong đầu , hình như là hần ta biết chuyện gì đó thì phải ..

"Không lẽ , ngày đó đã tới rồi ..?" _ Hần đứng khựng lại

Chuyện gì đến rồi cũng sẽ đến , có lẽ sắp có tin sét đánh ngang tai với hần nữa rồi , nhưng sao lại bất công như vậy ! Hết chuyện tình cảm , rồi chuyện tổ chức , thêm chuyện gia đình , còn chuyện gì nữa , ập tới luôn đi !

Nhức đầu vì đóng suy nghĩ vẩn vơ của mình , hần vội lái xe đi , tới nơi để mình yên ổn hơn

...

x NGHĨA TRANG BÌNH HƯNG x

Đứng trước di mộ lót gạch men màu xám , hình ảnh một người con gái hiện ra . Là Ngọc .

Nhưng tại sao , cô ấy lại chôn ở Việt Nam mà không phải là Hàn Quốc .

Câu hỏi thú vị thật !

Quê hương cô Ngọc là ở Việt Nam , đây là đất nhà nên di cốt được cất ở Khu nghĩa trang này

"Ngọc à , hãy chỉ cho anh lối đi , đi em"...

"Anh sắp gục ngã rồi , em à ! Hãy giúp anh"..

"Gia đình anh sắp bỏ rơi anh rồi , em à !..

Gục ngã lên phần bia mộ , đưa tay chạm vào tấm ảnh cô gái xinh đẹp kia , hần đã cụp mi mắt mình xuống , không lẽ hần sắp khóc hay sao ?

Trời buổi sáng thật tinh mơ nhưng sao lòng hần lại âm u thế này . Hần gục ngã thật rồi !

..

Trở lại nhà Dương Tổng, bây giờ đã là 11h trưa rồi mà chưa thấy hấn về, hàn phu nhân thấy lo lắng tộc cùng. Ở phòng mình mà bà đứng ngồi không yên. Vội đi lại học tù bàn trang điểm, kéo ra lấy 1 tờ giấy có in ba chữ: ĐÓN LY HÔN

Chuyện gì đây! Tại sao lại có .....

Hàn phu nhân đi xuống phòng khách, thờ dài ngồi xuống ghế salong, chéo hai chân nhìn ra cổng nhà, trông chờ điều gì đó.

"Trưa rồi sao chưa về nữa?"_Hàn phu nhân thờ dài

Bỗng có tiếng xe dừng trước cổng lớn, nhưng người về là Dương Tổng. Xe vừa quẹo vô lối nhà.

Dương Tổng vào nhà với tình trạng mệt mỏi, chắc do công việc. Ông bước vào nhà thì chạm ánh mắt bà, 2 ánh mắt sâu lắng nhìn nhau trông có gì muốn nói nhưng ông đi thẳng lên phòng luôn.

Chuyện căng như dây đàn rồi!

..

Thánh thót cũng đã tối rồi, đã 8h tối mà Nhất Hân vẫn chưa về. Có chuyện gì hay sao?

"Ting ting"_Tiếng kèn xe đang dừng trước cổng lớn

Cổng cũng đã được mở, xe đã đi vào, người cũng vậy nhưng lại nòng nặc mùi men.

Ở phòng khách, 2 ông bà đã ngồi chờ rất lâu, Nhất Hân bước vào nhà với tâm lý không được ổn cho mấy.

"Nhất Hân, con ngồi đi"_Dương tổng nhìn hấn

Hấn cũng lặng lẽ ngồi xuống đối diện 2 ông bà, nhìn thẳng vào ánh mắt ấy, cảm thấy nhói gì đó ở tim mình..

"Ta và mẹ con đã quyết định ly hôn với nhau, ta ....."_Ông nghẹn ngào bỏ lưng về sau câu nói

Xẹt --> Câu nói như sét đánh ngang tai mình vậy, hấn chưa xót cười nước mắt và ở tim mình. Vội đưa tay chống trán mình

"Tối ngày đó rồi à, huh"_Hấn cũng nghẹn ngào cười trong đau khổ

Gắng không khóc ...!

"Con à, ta....."_Bà cũng đau đớn nhìn hấn

"THÔI CHO TÔI XIN ĐI"__Hấn đứng dậy quát lớn

"Ông bà có từng hỏi đã làm gì cho tôi chưa?"

"1 người thì công việc, 1 người thì không quan tâm tôi"

"Huh, tôi không cần, 2 người đi đi...."_Hấn nói nghẹn lòng mình trong từng đau khổ ở tim

Cậu con trai đích tôn không thiếu gì cả, có tất cả tiền bạc, địa vị, danh vọng, bạn bè, nhưng chỉ thiếu 1 thứ gọi là HẠNH PHÚC GIA ĐÌNH

....

Cười nửa miệng, hấn lạnh lùng bỏ đi ra khỏi nhà ngay trong đêm.

Màn đêm thấu xương làm ông bà nhà cảm thấy đau nhói ở lồng ngực ....

Chương 51: Men Say Khi Hạnh Phúc Gia Đình Tan Vỡ

Khói thuốc lá bay tịt mờ trong phòng , mùi rượu loan ra từ những vỏ chai lẩn lóc xung quanh căn phòng ...

..

Câu con trai đích tôn không thiếu gì hết , tiền bạc , bạn bè , địa vị , danh vọng . Nhưng chỉ thiếu một thứ duy nhất là HẠNH PHÚC GIA ĐÌNH .

Hài thật !

..

Nhất Hàn lặng lẽ rời ra khỏi nhà trong cơn đau khổ , nhất định phải đi xa khỏi cái nơi ấy .

Nơi tuyệt vọng nhất lại là gia đình mình , thứ hắn bây giờ có thể tìm đến đó là men rượu.

Hiện giờ , hắn đang ở hộp đêm Rose Ice , đương nhiên bar mình bị tu sửa rồi . Cơ mà sao hắn lại có hứng mà tới ngay hộp đêm này luôn vậy , chắc có lẽ chưa biết đó là của nhà nó rồi .

Uống cứ uống , ra khỏi nhà từ lúc 8h mấy tối mà bây giờ đã là gần 12h đêm rồi , hắn vẫn chưa về !

Khói thuốc lá bay tịt mờ trong phòng , mùi rượu loan ra từ những vỏ chai lẩn lóc xung quanh căn phòng ...

Ngồi trên phòng làm việc , nó ngo ngác nhìn hắn trơ trọi như vậy . Thấy gì đó không ổn , nó bắt đầu móc lấy con điện thoại của mình ra.

–10 phút sau

“Đùng” _ Tiếng tông cửa đi vào

“Trời ơi, cái gì đây?” _ Là tiếng của cậu Phong

Bạn thân lúc nào cũng có mặt để giúp đỡ mình những lúc hoạn nạn , nhưng nếu không có cuộc gọi từ Ngọc Băng thì Phong dễ gì biết hắn ở đây mà tìm . Câu Phong đi tìm hắn mà không tìm được , tới những nơi hắn hay lui tới mà cũng không thấy , may là nhờ có Băng.

Buồn ngủ còn gặp chiếu manh !

“Thằng điên này” _ Phong bực bội đi lại chỗ hắn

Hắn ngo ngác tờ mờ mờ mắt nhìn cái người đang đứng trước mặt mình kia . Sín lắm rồi

Lãnh Phong thấy hắn nằm ngo ngác chênh vênh trên ghế sofa kia , quần áo thì xộc xệch , đầu tóc thì bù xù như mì tôm xào thịt , liền bực bội đi lại nắm lấy cổ áo hắn lôi lên

“Này này này tỉnh đi” _ Lãnh Phong nóng máu và vò vô mặt của hắn

“Ờ , bỏ ra đi” _ Hắn bực bội đẩy chao đảo cậu ra

[-- BỐP --] ____ Lãnh Phong tức quá giờ tay đâm thẳng vô mặt hắn

Cú đánh làm hắn chao đảo ngã xuống sàn

"Tao đánh mày là cho mày tỉnh ra đó Hân"...

Một câu nói đánh trúng tâm lý của Nhất Hân , nhưng cũng vô tình đánh trúng tâm lý của 1 người .

Là Băng !

Khi Ngọc Băng nghe Lãnh Phong nói câu đó tự dưng nó cũng sực nhớ điều gì đó ở quá khứ của mình

"Tao tát cho mày tỉnh ra...." _ *Câu nói về cái tát trời giáng của mình vào mặt của Khánh Anh*

Vội lắc đầu vì suy nghĩ bỗng vu vơ kai nó thờ dài rồi tiếp tục nhìn 2 anh em họ qua màn ảnh nhỏ kia , nghe từng câu nói kia ...

"Huh , tìm tao làm gì?" _ Hân đưa tay lên lau vết máu rỉ ở khóe môi vì cú đánh ban nãy

"Theo tao về nhà rồi nói" _ Phong hành giọng của mình xuống

"Bà ta kêu mày tới , phải không?" _ Hân vội cười nửa miệng

"Đi theo tao về , nhanh lên" _ Phong bức bội quát lên

Phong túm lấy cổ áo của hân và lôi hân đi theo mình về , hân cũng ngoan ngoãn đi theo sau ..

..

Ngọc Băng chau mày khi nhìn thấy cảnh tượng vậy

"Không lẽ có chuyện gì hay sao?" _ Nó bỗng bối rối suy nghĩ

"Mà thôi kệ đi, không quan tâm" _ *Vội lắc đầu*

Nhưng theo bản năng của Băng thì phải tìm hiểu , tính tò mò trong máu có sẵn rồi , dù là chuyện của người ta đi chăng nữa .

Miệng tuy nói không quan tâm nhưng đó cũng chỉ là lời nói thôi mà , cái quan trọng là việc mình làm ra sao thôi .

Đơn giản lý thuyết lúc nào cũng trôi chảy , nhưng sao ai cũng vậy .

Nói được mà chả làm được , miệng thì nói nhưng tâm suy nghĩ thì khác ...

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Hào Hoa Và Cô Nàng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: Sự An Ủi Tạm Bợ

Ngọc Băng khẽ mở mắt ra , đứng dậy đi ngang trước mặt của Nhất Hân , khẽ tháo 1 bên phone ra , nói nhẹ một câu thôi . . . .

..

Làm việc gánh gồng cả đêm, hôm nay nó lại ngủ gật trên bàn nữa rồi . Lại nghĩ học tiếp

Giật mình tỉnh dậy cũng đã 7h sáng , Ngọc Băng mở mắt nhìn lên đồng hồ ở tường , quay lại thì thấy trên người mình có khoát chiếc áo . Là ai ga lăng vậy trời , ghê vậy .v

"Cám ơn nha Bảo em" _ Nó mỉm cười vắt chiếc áo lên ghế ngồi

Nó đứng dậy bước vào phòng vệ sinh cá nhân cho mình .

Nghĩ học , nó cũng chả biết đi làm gì để giết thời gian cho nhanh hết một ngày . Đối với nó chưa biết đi giải trí một mình là gì vì hầu như đối với nó chỉ có công việc là chủ yếu .

Thay cho mình bộ đồ đơn giản là quần jean màu xám nhạt xắn lên mắt cá kèm theo đôi giày lười cũng mù xám nốt và theo đó là chiếc áo thun trơn tay ngắn màu trắng. Xách theo tai phone bước xuống phố, hôm nay nó lại có hứng đi ăn sáng đây chứ.

Xuống gara xe, nó lấy chiếc Ferrari màu trắng lái đi.

Lái xe tới một quán ăn thường thôi, như vậy là đủ rồi không cần nhà hàng sang trọng chi, sang chảnh là điều nó không thích cho lắm.

Đó là một quán Phở người quen. Là quán Cô Sáu, một quán Phở rất nổi tiếng ở đây.

Thường thức xong bữa sáng, nó lại hứng thú cho việc đi công viên giải trí, nó muốn trải nghiệm cảm giác thế nào là hóng gió. Đạp xe vào bãi đỗ công viên Pê, gắn tai phone vào điện thoại, bật một bản nhạc để thể hiện tâm trạng của mình lúc này.

Ôi tâm trạng kinh nhờ, mới biết ...

Băng đi lại dãy ghế đá kế bên bức tượng đá hình thiên thần và ngồi xuống, dựa mình vào ghế đá, lắng nghe từng điệu nhạc đang vang

..

Từ xa, đối diện trước mắt nó là hình ảnh một chàng trai khoát trên mình bộ đồ thể thao nỉ màu trắng. Bóng dáng nhìn rất giống ...

Thấy một đứa bé đang buồn hiêu đang ngồi một mình ở ghế đá, anh chàng vội đi lại ngồi kế bên cậu nhóc ấy. Tay phải anh ta chia ra

"Này cho em này" _ Tay phải cầm 2 cây kẹo mút

"Thật hả anh" _ Cậu nhóc cười toe toét lên

"Ừm hi hi em vui lên nhé" _ Chàng trai cũng cười

Cậu nhóc vui vẻ cầm 2 cây kẹo mút chạy đi, nhìn bóng dáng vui vẻ của cậu nhóc mà anh chàng cũng thấy mỉm cười theo đằng sau

"An ủi người ta sao không tự an ủi mình" _ Băng này giờ đã đứng trước mặt của chàng trai

Sao Băng làm gì cũng nhẹ nhàng như ninja thế, không nghe thấy bước chân nào mà giờ đã đứng trước mặt mình rồi. Ôi vi diệu!

"Lại có ý gì đây" _ Người đó không ai khác chính là Nhất Hàn

"Có cần phải lặp lại" _ Nó chau mày nhìn hấn

Ngọc Băng thấy vậy liền ngồi xuống kế bên hấn

"Nói đi" _ Nó khoanh tay dựa vào vách ghế

Ý nó là gì đây, hấn quay qua nhìn nó

"Cứ nói ra cho nhẹ lòng" _ Nó nhắm mắt mình lại

"Gia đình họ . . ." _ Hấn chấp chững không nói được

"Bỏ rơi anh..." _ Nó vẫn nhắm tịt mắt mình

Nhất Hàn ngó người quay lại nhìn Băng với ánh mắt bất ngờ. Bất ngờ vì 3 chữ khi Băng nói ra, vấn đề ở đây là Băng đang đeo phone và mắt thì đang nhắm thưởng thức lời bài hát ..

Hấn đượm buồn ánh mắt mình nhìn xuống đất, 2 tay chấp lại chónh giữa trán, có vẻ hấn đang rất là đau ..

Thứ hấn có thể cảm nhận bây giờ là *Nước mắt có vị mặn* ...

Ngọc Băng khẽ mở mắt ra, đứng dậy đi ngang trước mặt của Nhất Hàn, khẽ tháo 1 bên phone ra, nói nhẹ một câu thôi . . .

"*Có những thứ nên học cách chấp nhận*" ..

Khẽ đeo phone lại và bước đi ..

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Hào Hoa Và Cô Nàng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 53: Gió Một Chiều

Gió một chiều em vô tình quay gót Anh lặng lẽ ngược nhìn bóng em đi

..

Khẽ nói nhẹ một câu thôi rồi lặng lẽ bước đi .

Nhất Hàn lặng nhìn bóng dáng Băng bước đi mà thấy trong lòng mình co chút gì đó xao xuyến ở đáy tim !

Nói nhẹ một câu mà thấm dần ở trong tâm trí Nhất Hàn . Đơn giản là chỉ nói nhẹ thôi !

Nhìn mãi dáng nó đang bước đi , hần khẽ mỉm cười ở khóe môi, nhìn đúng là phong độ lãng tử ghê !

Nó bước đi , vô tình lại làm lòng ai đó xao xuyến , nó nghe thấy được tiếng gió thổi ở 2 bên tai mình giống như đang gò gắm điều gì đó lòng ai nhưng nó chẳng quan tâm , cứ vô tư mà bước đi mà thôi !

Vô tâm thế là cùng ... !

Băng đi ngược lại ra xe và lái xe đi về ! Đối với Băng , đi dạo đơn giản như vậy thôi cũng quá đủ rồi !

Trên đường cao tốc , nó vừa lái xe vừa suy nghĩ , một tay cầm vô lăng , một tay chống lên vành cửa sổ

"Xin lỗi Nhất Hàn" __Nó vừa lặng người nhìn rất đần đờ

Nó đạp ga tăng tốc chạy thật nhanh , còn gì hơn tiếng động cơ Ferrari xé tan màn gió lướt đi trên đường cao tốc , nghe thật mát tai

..

"Xin Lỗi" __2 từ này tại sao Băng lại tùy tiện nói ra một cách vô tư như vậy

Nhưng lý do ở đây là gì ? Thật khó hiểu ? Không lẽ sắp có chuyện gì xảy ra với Nhất Hàn nữa hay sao và người làm chuyện đó không lẽ là Băng hay sao ?

..

Tối hôm đó , tại bàn làm việc của nó , nó đang cầm cuộn lật trang hồ sơ để xem xét gì đó

"Cộc cộc" _ Tiếng gõ cửa _ Mời vào _ Giọng của nó

"Chị đang bận việc đấy hay sao?" _ Nhạc Từ bước vào

Nó xem chăm chú mà không trả lời cô nhóc và thế là cô nhóc què xụ mặt của mình

"Chuyện đó tới đâu rồi?" _ Nó bây giờ mới mở miệng nói

Nhạc Từ lắc đầu thờ dài , rồi mở tập hồ mình đang cầm trên tay ra đọc

Vương Linh là cô gái ở hạng gái bao hộp đêm Even , 27 tuổi một cái tuổi cũng chính chắn , nhưng nghề nghiệp thì quả thật là nãn . Đếm số lần lên giường với đại gia quả thật hơi bị nhiều . Hiện giờ đang cặp với một đại gia giàu và gia thế nhất ở Mỹ . Thủ đoạn cô nghĩ và tính toán quả thật là lợi hại ..

"Bám xác đàn ông để hưởng sắc à" _ Nó gấp tập hồ sơ lại quay qua nhìn cô nhóc

"Là gã nào phong lưu vậy" _ Nó cười ở khóe môi

Nhạc Từ im lặng không trả lời , lẳng lặng rút lấy một tấm ảnh ra và đưa cho nó . Nó cũng thấy hơi lạ về hành động của cô nhóc .

Bèn thắc mắc cầm tấm ảnh đó lên xem và ..

Vừa cầm lấy tấm ảnh , Băng giật thót tim hết hồn đứng bật dậy với vẻ mặt bất ngờ không ngớt ..

Chết lặng vài giây , quăng cái cách tấm ảnh xuống bàn . 2 tay chống vịn lên bàn , tấm ảnh một cô gái đó là Vương Linh vừa đi từ Khách sạn ra và tay đang khoát với 1 người đàn ông ..

Đó chính là Dương Tổng , không phải là ba của Nhất Hàn hay sao ?

..

Chuyện này thú vị rồi nha , không lẽ việc gia đình Dương Tổng tan vỡ có liên quan tới cô ả hồ ly Vương Linh này hay sao? Làm sao có thể ti Dương Tổng là người như vậy được

Băng vô tình điều tra một kẻ thù cũ của mình , không ngờ lại phát hiện thêm 1 chuyện trời đất này nữa , nếu tin hot này mà lên trang nhất thì trong vòng 3 giây Tập đoàn họ Dương chắc chắn phá sản liền trong tích tắc .....

Vấn đề ở đây là Băng , sẽ làm gì đây ? Không lẽ định nhúng tay vào chuyện gia đình Dương Tổng hay sao ?

..

Hoa Đà Anh: Sori mấy chế , tại tớ chuẩn bị thì ừ nên việc ra chap mới hơi bù loa một tý nhé ! Mong mấy bạn thông cảm nhé !

Chương 54: Khi Tấm Gương Rạn Nứt

Đúng là điều thật vô lý, đường đường là kim Chủ Tịch của một tập đoàn lớn mà lại đi cặp kè với 1 ả gái bao, rồi gia đình vỡ nát . Ôi thật là định mệnh mà !

Xem ra cô gái này phải tính toán rất kỹ mới phá nát gia đình người ta như vậy.

Băng lặng nhìn xuống tấm ảnh trên bàn , liếc mắt qua lại , có vẻ như đang tính toán gì đó

"Tôi mai chị sẽ bay sang Mỹ"_ Nó quay qua nhìn nhỏ em mình

"Cho em đi với"_ Nhạc Tử làm mắt long lanh bỏ câu (con bay con đậu)

"Rảnh rồi , vậy sắp xếp đi"_ Nó lườm cô em nữa mắt

"Xùy có nhà mà còn sang chánh, pè"_ Cô em lè lưỡi trên nó

Cũng may là cô nhóc nhanh chân 36 kế Chuồn là thượng sách nên đã bốc hơi ra phòng ngay không là ở đó hứng nguyên hồ bom đang sôi máu kia rồi . Lúc nào cũng vậy chỉ giới chọc tức Băng rồi chuồn chứ ngu gì mà đứng lại sẽ thành bánh mì kẹp thịt mất . Dễ thương ghê ày !

..

Sáng hôm sau , như thường lệ , vẫn là cô nhóc chuẩn bị bữa sáng cho cả 2 chị em . Còn nó do thức khuya làm hồ sơ nên chưa ngủ dậy nữa !

Đã 8h sáng , từ trên lầu nó đang đi xuống kèm trên tay là sắp giấy hồ sơ lật qua lật lại để xem

"A-chị ăn sáng đi này"_ Cô nhóc nhìn lên cầu thang

Nó cũng ằm ừ rồi dán mắt lên phía bàn ăn . Vừa ngồi xuống nó đã nghe tiếng chuông cửa nhà vào sáng sớm . Thấy thế cô nhóc ra mở cửa còn nó thì hết dán mắt vào sắp giấy rồi lại cầm tờ báo lên đọc..

"Oh giá cổ phiếu ZA lại tăng à" _....Nó trầm ngâm nhìn tờ báo.

—

"Heo ơi"_ Là tiếng của cô Khánh Anh từ từ đi vô

Khánh Anh vừa mới vô nhà là réo lên ngay đi cùng Vy , cả 2 cô nàng hý hửng đi vô trong nhà . Nó vừa cầm tách cafe lên 1 ngụm thì SẮC hết cả luôn , thua luôn , rùng mình với chất giọng da gà thúy kiều của Khánh Anh .

Nó liền vỗ vỗ vuốt vuốt mũi mình do SẮC phải cafe !

"Này ngồi đi"_ Nó gấp tờ báo lại

"Đề em đi lấy phần cho 2 chị nhe "_ Cô nhóc cười

"Này bộ có gì hay sao"_ Khánh Anh nhìn qua nó

"Tôi nay tao với em ấy sang Mỹ"_ Nó nhún vai

"Chi vậy bà lợi"_ Vy cũng ngó đầu nhìn nó

"Trụ sở giao lại tụi bây"_ Nó cầm tách cafe lên

2 cô nàng vội lắc đầu , cô nhóc đem phần ăn lên , cả 4 chị em ngồi vừa ăn vừa trò chuyện với nhau . ...

— . —

Đến chiều đã thu xếp công việc xong , 2 chị em chuẩn bị lên máy bay . Vì đây là máy bay tư của cô nhóc Nhạc Tử mà nên việc đi cũng nhanh gọn . 2 người bắt đầu lên máy bay vào 4h chiều hôm đó. Qua Mỹ có vẻ thuận lợi về mọi thứ vì nhà của nhóc Tử ở bên đó mà . Chuyến bay của 2 chị em xem ra

là khá lâu .

Khi Băng đi tất cả mọi việc điều giao lại cho cô và những người khác tất nhiên là nó vẫn nắm được tình hình trong bàn tay .

....

Trong cùng thời điểm đó thì ở nhà Dương Tổng thì kah1 nhiều chuyện xảy ra , vẫn là dấu chấm hỏi đặt ra cho vợ chồng Dương Tổng và Hàn phu nhân .

"CHOÀNG." _ Chiếc ly rượu quăng vào trong vách tường

Vẫn , hai ông bà gây chiến với nhau

"Ông làm vậy mà coi được à" _ Hàn phu nhân hét lên

"Bà im ngay cho tôi" _ Ông trừng mắt nhìn bà

"Ông là đồ khốn nạn" _ Bà nhảy tới nắm lấy cavat áo của ông vùng vằng

Nước mắt rơi tả tơi ...

"Khốn nạn ư , huh , bà nên cẩn thận cái miệng đấy" _ Ông đẩy tay bà ra và bước ra khỏi nhà ..

Dương Tổng vừa bước đi , ông trời thấy vậy vậy cũng sấm chớp cho mưa xuống ..

Tiếng mưa trút xuống từ từ lớn dần , thấu hiểu hoàn cảnh cho đôi vợ chồng ..

Bà khóc , ông trời cũng khóc theo ..

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Hào Hoa Và Cô Nàng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 55: Nếu Gương Vỡ Ất Sẽ Có Họa

Chap 55 : Nếu gương vỡ ắt sẽ có họa

—

Quả thật bà hàn phu nhân đã biết ông nhà cặp bồ nhĩ từ lâu lúc còn ở Mỹ , hai vợ chồng cũng đã xô xát với nhau mà cũng không biết tại sao ông nhà lại thay đổi nhanh chóng đến như vậy , không biết ả bồ nhĩ kia có cho ông ăn bữa mê thuốc lú gì không mà ông lại làm như vậy . Ông ép bà ly hôn cho bằng được nhưng tạm thời tờ giấy đó chưa có hiệu lực .

Nói về Nhất Hàn thì từ sau lần cuối cùng gặp Ngọc Băng ở công viên thì hấn cũng mất biệt tăm luôn , không về nhà , không la cà hộp đêm luôn .

—

--

Cùng thời điểm 8h sáng ở biệt thự HEZY ở bên ngoài ngoại ô gần bờ biển . Đó là nhà của hấn .

2 tuần mất tích , hấn biệt tăm với tất cả không ai tìm được hấn kể cả tụi bạn mình !

—

Từ trong biệt thự gần bờ biển , người ta nghe được tiếng nhạc đàn từ chiếc piano vọng ra bên ngoài

Dương Nhất Hàn lướt tay mình trên từng phím đàn , từng nốt nhạc được vang lên vọng ra bên ngoài mặt sóng biển ! Sóng biển dập dềnh vỗ nhẹ theo âm thanh du dương hài hòa kết hợp lẫn nhau hòa quyện vào tâm trí lòng người .

Dương Nhất Hàn với vẻ ngoài lịch lãm mặc trên mình chiếc áo thun màu trắng trơn tay dài được xoắn lên khuỷu tay kết hợp với chiếc khăn choàng mỏng màu xám nhạt vắt trên cổ và chiếc quần jogger cũng màu trắng nốt om vừa phải chân . Màu trắng tạo nhã thanh khiết được Nhất Hàn chọn làm sự yên

tình cho mình , nó toát lên được sự hài hòa cho con người đầy phong độ ấy kia !

Tiếng đàn cứ du dương mãi cho đến khi Nhất Hàn bỗng dừng bàn tay lại , khẽ thở dài nhẹ và đứng lên rồi khỏi ghế ngồi , Nhất Hàn mỉm cười nhẹ , lướt tay nhẹ lên từng phím đàn rồi lại ghé sofa ngồi , tay phải nhấc chiếc tách trà ấm lên và thưởng thức nó . Nhìn cậu ta bây giờ đầy vẻ thanh lịch của một chàng trai ấm áp . Cậu ta đặt tách trà xuống bàn rồi quay qua nhìn cảnh biển bên ngoài kia vì hầu hết ngôi nhà được làm bằng kính thủy tinh .

Nhất Hàn đã ở đây được 2 tuần rồi , trạng thái và tinh thần cũng trở nên phấn chấn hơn , cậu ta đã nghĩ thông suốt chuyện của gia đình rồi .

Gia đình đình thì đang loạn xạ còn bản thân thì đi nghỉ mát , thiệt tình ....

Lại nói chuyện nhà Dương Tổng , hàn phu nhân thần thờ ngồi trong phòng mình với vẻ mặt bơ phờ , tự dưng bà lặng người mình...

—

((Nhớ lại)))

—

"Anh à , chúng ta đi ăn món Tây nha"_1 ả tóc vàng ông ọ khoác tay 1 người đàn ông

Đôi nam nữ vào thang máy đi xuống khách sạn

"À Linh à"_Dương Tổng quay sang nhìn cô gái

"Dạ em nghe nè anh"_Vương Linh nhìn lại

2 người ra khỏi thang máy đi thẳng ra đại sảnh . Bóng nam nữ lướt ngang đại sảnh . Hàn phu nhân kéo tờ báo xuống nhìn bọn họ , xung quanh còn có 6 tên vệ sĩ theo . Bà ra hiệu cho bọn họ đi theo dõi theo đôi nam nữ kia .

Gân tay xanh bà đã nổi lên , hàn phu nhân đeo kính lên và bỏ đi ra về . Ở lại đây cũng được gì đâu !

_____ *kết thúc hồi tưởng.*

—

Kết thúc suy nghĩ hồi tưởng của mình , hàn phu nhân khẽ đưa tay lau giọt nước mắt mặn chát đang lăn dài trên gò má của mình .

"Tôi sẽ cho ông thấy nước mắt có vị mặn, Dương Tổng à "_Hàn phu nhân trầm ngâm nói

_____

Hoa Đà Anh : Xin lỗi mấy bạn nhé , vì t/g qua mình ngưng hơi bị lâu , mong mấy bạn vẫn ủng hộ truyện của mình

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Hào Hoa Và Cô Nàng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 56: Nó Sp Hay Mình Sp Nhỉ ?

2 tuần sau ở Mỹ . Biệt thự nhà Nhạc tử

"Chị à"_ Tiếng hét thất thanh của Nhạc Tử la toáng lên

-

"Hừm.....khò.....khò..."_Tiếng ngái ngủ từ phòng nó vọng ra

-

"Gâu gâu gâu.." _ Thêm tiếng sủa của chó Rough Collie nữa

Chú chó chạy lên lầu tới phòng của Băng. Không may là cửa phòng khóa trong rồi sao vô được

"Hừ ...gâu.....gâu....gâu....gâu" _ Poppy chống hông lên và réo chủ của nó, cứ liên tục như thế

Băng bắt đầu lơ mơ mò dậy vì nhức đầu với tiếng sủa của con Poppy kia

"Rời rồi , đợi chị chút" _ Nó từ từ đi lại mở cửa phòng

Mở cửa ra là cái mặt poppy nhìn vô số tội luôn , còn cái mặt của nó thì ngầu hơn chữ ngầu luôn !

"DZUI quá há" _ Nó nhìn xuống con Poppy kia

Con chó poppy chỉ biết le lưỡi nhe răng ra mà cười !

—

15p sau

—

"Ây dza nhức đầu chết đi được" _ Nó cầm cây bút bị gõ bỏ vào đầu mình

Thấy Băng đi xuống bé em nhìn cười cô chị mình

"Chị ăn sáng đây này" _ Nhạc Từ cười

Ngồi vào bàn ăn là cầm ngay tờ báo lên liền

"Cổ phiếu A-H lại bị tuộc sao"

"Hôm nay nó rớt xuống 5000 rồi"

"Coi bộ có người giờ trò rồi"

"Chị tính làm sao"

Băng im lặng không trả lời như đang tính toán gì đó trong đầu . Thật khó hiểu ?

"Này tỷ leo rank không?" _ Nhạc tử nháy mắt với nó

"Dứt"

"Hay tuần sau mình về Hàn Quốc đi chị"

"SKT hay Big Bang"

"Tại thấy nhớ mấy ông ghê , chị cũng vậy mà"

Băng lắc đầu luôn vì bị trúng tim đen

-

20p sau

-

Hiện giờ cả 2 chị em đang ngồi trước màn hình vi tính

"Rời tổ đội đi" _ Băng lướt lướt con chuột

"Em rút bạch kim rồi" _ cô em méo máo xụ mặt

"Sao không nhờ ông kéo cho"

"Hay tụi mình đi Bot đi"

Qua 5phut tranh luận , cảm chọn tướng xong , 2 chị em bắt đầu nhập cuộc vào LMHT (lol)

"Để em búp tui nó"

"SP nhiều chuyện quá"

Thế rồi 15p , 30p !

"Chị , chị bắn nó"

"Từ từ mậy"_ Nó lác đầu

"Mây , mây , 2 đứa nè", "3 đứa nè", "Đâu ai nữa"_ Nhạc Từ nhảy dựng lên

"Yaz , 4 đứa rồi .... A...A"

"Ủa penta của tui đâu chời, hic"_ Nhạc Từ lại tự nói chuyện 1 mình luôn

Nó ngo ngác bò vàng nhìn sang con Blitzcrank của Nhạc Từ . Không hiểu chuyện gì xảy ra !

"Ủa nó sp cho mình hay mình sp cho nó vậy?"_Băng lườm sang

"Bùm . Win"

"Kaka"_ Nhạc Từ vui cười nhìn qua chị mình

"Có em như vậy thôi nghĩ đi "_ Băng cười

Tiếng điện thoại của Băng reo lên đánh tan không khí của 2 chị em . Là mẹ của Băng gọi . Nó đi ra ngoài nghe :

" Sao chứ tuần sau à"_ Nó bất ngờ năn mặt

"Ừ đúng rồi con gái yêu à"_ Phu nhân cũng cười trong điện thoại

"Dạ con biết rồi mẹ"_

"Vây ta cúp máy đây con gái nhớ giữ gìn sức khỏe nhe"

tút...tút

"Lại phải về Hàn Quốc nữa , hời"...

-

T/G : À có nhiều độc giả hay bảo truyện mình là thuộc thể loại truyện teen nên viết đôi lời có hơi hư thực . Mình xin đính chính lại truyện mình KHÔNG PHẢI truyện Teen , mà thuộc thể loại TIỂU THUYẾT nhẹ , những đôi lời mình viết có đôi chút không thực tế , thuộc hư cấu !

-

Truyện mình chỉ đang suy nhất 3 trang :

1 . Sàn Truyện (*trang chính*)

2 . Diễn đàn lê quý đôn

3 . FACEBOOK

-

Ngoài 3 trang đó ra mình không pos ở bất cứ trang nào nữa , nên có nhiều trang đăng lại và kèm theo từ Truyện Teen thì mình không biết ! Mình cũng đã đọc các bình luận về tác phẩm của mình ! Mình cũng cảm ơn các độc giả đã góp ý cho mình về các ý trong truyện , mình xin cảm ơn ! Truyện mình không có thời gian ra cố định ! Mong mấy bạn thông cảm !

Hiện tại SÀN TRUYỆN là trang chính mình đang up lên t/p này ! Còn mấy trang khác thì mình không rõ như thế nào !

Facebook mình cũng có up t/p này , mấy bạn có thể đọc ở face nhé !

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Hào Hoa Và Cô Nàng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 57: Ngày Thường

Đạo chơi ở Mỹ 2 tuần , 2 chị em chỉ phá là giới , em thì đi công việc , chị thì ở nhà làm vi tính .

Ngọc Băng đi vào trong uể oải ngồi xuống bàn vi tính !

"Sao vậy chị" ? _Nhạc Tử quay sang nhìn nó kia

"Phụ huynh bảo về Hàn Quốc" _Băng trẻ môi trả lời

"Vui vẻ nhĩ?" _Bé em nhún vai ngược mặt nhìn nó đầy thương tiếc

Cuộc vui nào cũng có lúc tàn mà , đến lúc về lại nơi mình sản xuất để xem có gì hot không ?

Ở Việt Nam thì thôi thua luôn , trụ sở thì nó chán teo hột com , đúng là thiếu hơi của Ngọc Băng là nó sao sao , vắng hơn chùa bà đanh ...

"Hời oi , buồn quá" _Tiếng của Khánh Anh vang vọng cả phòng

"Con quỷ này , im coi" _Vy quát lớn với cô Anh

Khánh Anh chỉ biết bĩu môi nhìn sáng cô Vy .

"Tao đang thiết kế dụng cụ mới cho tụi mình nè"

Nghe thấy Vy nói vậy , cô Khánh Anh liền ngo sang laptop nhìn cái gì đó có vẻ suy tư lắm , chứ thật ra có biết cái ngô gì đâu ...

"BINH" _Tiếng TÔNG CỬA ĐI VÀO __ Là cậu Bảo

"2 chị à , có hộp đồng đặt bom lớn" _Bảo đi vô

"Hừm , ngồi đi em" _Khánh Anh nghiêm túc lại

"Đây ạ , em chuyển vào máy tính rồi đây"

Bảo mở máy chiếu lên ra bản tin nhắn

"Là Devil" _Vy liền thốt ra 2 từ

"Từ trước giờ bên đó có đếm xia gì tới bên đây đâu nhĩ?"

"Hắn ta đùa à , sao lại đặt bom VI-E vậy ?"

"Điện cho con quỷ Băng hỏi nó xem"

"Đúng rồi , nếu là khách hàng khác thì được còn đảng này thì ...."

"Vậy để em nhắn email cho chị Băng"

"Vụ này vui nha , VI-E chỉ là bom thuốc mê gây tê liệt hệ thần kinh tức thời , chỉ có nơi chúng ta mới có loại bom đẩy thôi"

"Hắn ta cũng biết nhìn người đấy chứ"

"Thôi thôi , đi ăn đi , bao tử tao quan trọng hơn đây" _Khánh Anh tắt máy chiếu kéo tay Vy ra ngoài cùng cậu Bảo .

"Ể ể con này , từ từ , té bồn cung " _Tiếng Vy réo lên khi xa laptop

.....

"Bing , chị ơi" _ Tiếng email riều rít trên máy

"Hờ , Bảo đấy hả , có chuyện gì vậy em ?" _ Băng cũng chat lại

"Khi nào chị về đây vậy "

"Cũng sắp rồi em , mà có chuyện gì hay sao?"

"Bên Devil có đặt hợp đồng bên ta , vũ khí hiếm ạ"

"Tuần sau chị về "

"Dạ ok chị"

....

Công việc cứ công việc là đi hàng đầu , chnag83 khi nào mà không công việc được hay sao ?

..._____

1 tuần sau !

"Ủi dza trời ơi , cái mông của tui" _ Nhạc từ ngã lưng vào ghế sofa phòng khách nhà Băng

"Con gái mà nói chuyện coi kìa , hờ!" _ Băng lắc đầu nhìn cô bé

"Nè mai ra kho làm hàng đấy nhá" _ Băng trừng mắt nhìn cô bé

"Chị thiệt tình , em biết mà , xùy"

Ngọc Băng lắc đầu cảm ngay cốc cafe đi lên phòng sách , nó ngã vai vào ghế ngồi , đặt cốc cafe lên bàn

"Đã đến lúc cần phải nghỉ ngơi" _ Nó lèm bèm trong miệng

Cuộc sống ngày thường của Băng và lũ bạn trong nhóm cũng như bao người khác , chỉ có điều là họ còn những công việc , nào là trên thương trường , nào là hoạt động phức tạp .

Cuộc sống của chúng nó chỉ xoay quanh những tiếng nổ còi của súng , những tiếng nổ của bom đạn , những tiếng cơ động của xe hơi khi thực hiện một phi vụ nào đó , những làn khói từ ống bô bay xé tan bầu không khí trong lành đáng êm ả trogng làn sương đêm giá lạnh , đánh đổi với thân chết , những hình ảnh đồng đội bị thương vong , tử vong , những giọt máu từ sinh mạng của người trong tổ chức phải rơi xuống mặt đất . Đánh đổi những giọt máu ấy là những con người phải chết . Vì cái gì ? Vì uy lực ? Vì đồng tiền ? Vì trách nhiệm ? Vì phải sống hay là vì cái số ông trời đã cho như vậy ?

Đổi máu lấy số ....

Ngọc Băng chợt mở mắt sau bao suy nghĩ .....

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Hào Hoa Và Cô Nàng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 58: Đồng Ý

"ĐỒNG Ý" _ 1 câu nói tinh bơ từ miệng của Ngọc Băng

"Cái gì?"

"What the lộn"

"What the.."

Hàng chục câu nói từ các cô cậu cún kia , trở mắt ra nhìn nó chăm chăm , Băng với muôn vàn số tội . Nó ngồi mà hàng chục suy nghĩ thắc mắc đang nhìn vào nó . Băng biết ý , thế là nó quay sang:

"Có tiền mà chê à" _Băng bữu môi nhìn lũ cún

"Từ khi nào mà bạn tôi ham tiền đến thế , hừm?" _Khánh Anh lườm nó

"Phải thả con tép bắt con tôm, đúng là cái lũ đàn độn , chỉ giỏi mỗi việc ăn với uống, hàzzz"

Nói xong 1 câu đầy thôi , Băng liền đứng dậy bỏ đi về phòng làm việc của mình . Lúc đấy lũ cún kia mới hiểu câu nói của Băng nói là gì ! Đúng là nó nói đúng , lũ cún kia chỉ giỏi mỗi việc ăn uống , còn việc công thì không tiêu hóa nhanh được chú nào .

..

Tính ra nó không ở trường học cũng gần 1 tháng nay rồi , suy cho cùng nó cũng là 1 đứa học sinh mang trên mình 2 chữ "Mọt Sách". Nó rất đam mê việc học nhưng được cái làm biếng , với chỉ số max não như thế thì "chữ" cũng đủ làm cho nó rối nào .

Những câu nói làm nên thương hiệu của Băng vẫn là : Học Hành Như Cá Kho Tiêu - Kho Nhiều Thi Mặn - Học Nhiều Thi Ngu !

Không biết trường học nay có chuyện gì hot không ?

..

--- BỐP --- _1 cái bạt tai thật mạnh in hằn 5 ngón

Đám đông ngày càng bu đông như kiến ở giữa căn teen . Lại là cái lũ kẻ thù không độ trời chung với tụi nó . Đó là Mai và Quyên , còn cô Diệu thì nay biệt tăm luôn

"Đề nghị nhìn rõ đường nha mậy" _Mai tròn mắt nhìn

Dưới đất là 1 bé gái lớp 10 mới chuyển vào trường trông khá xinh xắn nhưng trên mặt đã in 5 dấu ngón tay đỏ ửng , trên bộ váy dễ thương kia đã bị vấy bẩn bởi khay thức ăn của cô bé . Ngồi bệt ở nền , cô bé chỉ biết ôm mặt lo sợ , rưng rưng nước mắt .

"Da trắng đó, mặt xinh đó" _Hàng chục lời chế giễu đùa cợt

"Mỗi tội đuôi hay sao ấy , haha"

..

"Ôi trời ạ , cái lũ này" _Vy xoắn tay áo lên

"Thôi thôi , con lạy má" _Kiệt véo lỗ tai Vy níu lại

"Không lẽ để vậy luôn sao?" _Vy chu mỏ lên

"Giúp 1 lần không giúp được cả đời" _Băng lật tờ tạp chí sang trang khác xem thân nhiên

Không ngờ lâu nay không đi học thì lũ ngao mạng kia đã thành nhên nhện tinh cả rồi . Thấy cô bé kia bị ức hiếp cũng chả ai dám can thiệp , họ sợ bị liên lụy .

Chế giễu cô bé ấy xong cả lũ hèn hạ kia kéo nhau đi chỗ khác , đám đông người cười , kẻ xót xa cũng lùi thui đi đi tản .

Thấy thế , cả Vy và Khánh Anh tiến lại chỗ ..

"Đứng lên đi nào em" _Vy cma62 tay đỡ bé lên

"Bắn hết đồ rồi" _Cô Anh nhăn mặt mình nhìn

Vy nắm tay bé gái đi lại chỗ bàn mình ngồi .

"Dạ em cảm ơn 2 chị" _Bé gái mỉm cười cuối đầu

"Oa dễ thương quá" _Cả đám long lanh nhìn

"Đây để chị lau tay cho bé" _Vy cầm hộp khăn giấy lên

"Dạ nhưng mà anh chị là .." _Cô bé rụt rè nhìn tụi nó

"Hi hi , thôi em đừng ngại , em tên gì?" _Kiệt mỉm cười

"Dạ em tên là Ngô Thùy Chi" _ Có bé nở 1 nụ cười

"Là con của chú Vỹ sao ?" _Băng lúc này mới lên tiếng

"Dạ đúng rồi thưa chị , mà sao chị biết 3 em?" _

"Tập đoàn Ngô đứng top 10 trong lĩnh vực kinh doanh vàng bạc " _Băng nói

Lúc này nó mới ngược lên nhìn cô bé tên Chi đó , ánh mắt thân thương làm ai cũng thắc mắc

"Sợi dây chuyền đó trên thế giới chỉ có 2 sợi" _Kiệt nhìn thẳng vào người cô bé đó

"1 của cô con gái , 2 của phu nhân Ngô "

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Hào Hoa Và Cô Nàng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 59: Chuyện Nhà Ngọc Băng

"Trời ạ , con cứ tưởng thằng nào gan dám vô ăn trộm chứ" _Băng mỉm cười

Bóng dáng người đàn bà đang mặc chiếc tạp dề loay hoay trong bếp chính là mẹ của nó

"Con gái về rồi sao?" _Mẹ nó quay lại nhìn lườm nó

"Tội tình chi mẹ nhìn con như thế" _Băng tí mắt cười

"Tui kiu cô về Hàn Quốc sao không về" _Bà già vờ tức giận

"Hồi , many à , đừng như thế chứ" _Nó làm mặt mồm mỉm nhìn bà

"Cô đấy" _Bà thom lên trán nó rồi mỉm cười

Bà cười nhìn Băng với ánh mắt thân thương , bà quá hiểu tính tình của Băng rồi , bướng bỉnh và cứng đầu như cha của nó vậy ! Vì thấy nhớ con gái nên bà lặn lội từ Hàn Quốc về đây chỉ để được nhìn thấy Băng .

"Ây dza , thom quá " _Nó đi từ lên trên lầu xuống sau khi thay đồ

"Ra ăn cơm nè con gái" _Bà cất tiếng kêu

2 mẹ con ngồi ăn cơm , bà cứ luyên thuyên hỏi Băng đủ thứ , sức khỏe , có sứt ký lô nào không , có ăn uống đầy đủ không , ôi lum la khiến Băng tới nổi rối não vì "rap tra tấn" của bà .

"Chời chời , cho con xin đi " _Nó méu máo năn nỉ

"Thật tình , cái con bé này, về Hàn với tôi nhá "

Bà tuôn thẳng 1 câu dường như khiến băng rụng rời tay chân. Cũng đã 4 tháng rồi 2 mẹ con mới gặp lại nhau , bà nhớ nó rất nhiều

"Ủa mà sao mẹ lại về đây" _Băng quay lại hỏi

Bà cảm đôi đũa gỗ nhẹ vào tay nó thay cho tức giận , bị đánh bất ngờ Băng vờ xụ mặt

"À con gặp bé Chi con chú Vỹ bạn mẹ chưa ?"

"Cũng được mỗi tội hiền quá à"

"Con bé mới về nước lại học chung với con , con nhớ giúp đỡ em nó" _Bà vừa nói vừa gấp thức ăn cho nó

"Sao tự nhiên chú ấy lại kêu bé về đây vậy mẹ"

"Xuyết , chuyện gia đình người ta , thôi đừng quan tâm con ạ"

2 mẹ con nói chuyện đủ thứ từ khi Băng vắng nhà , không được gặp con gái 1 ngày bà trong lo lắng đủ thứ , lần này về nước bà chỉ muốn ở cạnh con gái mình .

Tối đến , 2 mẹ con cùng nhau nói chuyện ngoài phòng khách !

"À dạo này công ty mình vẫn tốt hả mẹ?"

"Tốt sao không . không tốt tui về đây được à"

"Mà hồi bữa mẹ kiu con về chi vậy?"

"Bố con đấy , ông nói nhớ con gái nên kiu mẹ điện kiu con về"

"Để có gì con về , con cũng nhớ bố lắm"

Đang ăn bánh và trò chuyện thì bỗng rào lại có ánh đèn xe soi vào , hình như là Nhạc Từ về , không biết con bé đi đâu sáng giờ . Cho xe vào gara , cô bé đi vào !

"Nhạc Từ" _ Bà cất tiếng kêu

"Ừa , cô" _ Nhạc Từ bất ngờ trở mặt

Cố bé hớn hờ chạy lại ôm bà khi lâu rồi mới gặp lại bà . Vốn dĩ bà cũng biết Nhạc Từ

"Này , bé con sao lại ở đây thế?" _ Bà xoa đầu của Từ

"Dạ con về đây chơi lâu rồi cô" _ Từ cười cười

"Trời sao sáng giờ Băng không nói gì tới con thế?"

"Xùy , chị thiệt tình , xấu tính ghê " _ Từ quay sang trêu nó

Băng nghe vậy liền quay lại lườm cô nhóc với ánh mắt vô cùng đáng yêu , Nhạc Từ thấy Băng sắp nổi trận lôi đình với mình liền 36 kế "chạy" là thượng sách chỉ để lại 1 câu với bà là "con đi thay đồ đây , hihi "

Đúng là chộc ngày hang cộp rồi . Cuộc sống của Băng vốn rất đơn giản , rất yêu cha mẹ mình , tiếp theo là công việc , còn người yêu hay bạn trai thì thôi khỏi nhắc là vừa . Không phải tự kiêu vì cô vốn đã là hoa có chủ sẵn từ lúc lọt lòng .

Nhạc Từ chạy lên thay đồ , chỉ còn 2 mẹ con nhìn nhau . Bà hỏi nó :

"Này cô , nghe tôi hỏi đây"

"Con biết mẹ định hỏi gì" _ Nó đoán được

"Nói thật cho mẹ nghe"

"Nhạc Từ chỉ về đây chơi thôi"

"Thật khognó đấy, hay là vác em nó về đây để...."

"Mẹ à, bé Từ chỉ về đây chơi thôi , thật đấy mẹ"

"Đừng dẫu mẹ , ba con mà biết thì sẽ không hay đâu"

"Ba vẫn biết mà , ông ấy biết rõ tất cả"

"Tôi biết , cô giỏi rồi " _ Bà vờ giận

"À mẹ này , mẹ tới thăm nơi đó nha, cũng lâu rồi mẹ không vô đấy"

"Thôi đi cô nương , già cả như tôi sùng đạn gì nữa " _ Bà cười

"À con gái , ở Hàn , cậu Nill có ghé thăm chúng ta đấy con "

"Cái tên thần kinh thiếu dây như hấn ta mẹ đừng nói với con , hời" _ Băng bụm miệng cười

Cùng nhau trò chuyện tới khuya ....

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Hào Hoa Và Cô Nàng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 60: Giao Dịch

Chap 60 : Giao dịch giữa hai ....

"Hẹn bên đó 10h tối nay lấy hàng" _ Ngọc Băng cầm tách cafe lên nhìn về suy ngẫm , nhìn có vẻ mệt mỏi

"Chị có hứng thú đi một chuyến với tụi em không" _ Thăng Bảo đầy ngơ ngác

.....

Ngọc Băng lờm anh với ánh mắt đầy triu mến mang đầy sắc thái lạnh xuong

"Bên đó có việc gì không ?" _ Đặt tách cafe xuống bàn ...

"Cũng thế thôi" _ Khánh Anh cũng chán nản trả lời

"Bộ mày muốn tối ngày cứ dí nhau chạy như Tom and Jerry hay sao ?" _ Vy quát

"Ngày này mày cô nhà tôi đầy nhá !" _ Giọng một câu vọng từ trong đi ra

..

Nguyễn Anh từ trong bếp đi ra trên tay là bê mâm thức uống để phục vụ cho những cô nàng cún con này ...

"Bé Băng lại uống cafe sao?" _ Cậu Nguyễn Anh nhăn mày nhìn Băng

..

Tiếng "ừ" nhẹ nhàng thoát ra từ đôi môi đầy quyến rũ của Ngọc Băng , nó thổi nhẹ làn khói bay đi từ cốc cafe đang còn hơi ấm kia . Cậu Anh đã nhăn mặt , chân mày nhíu căng lại , đầy vẻ khó chịu nhưng anh đã mỉm cười nhìn nó bảo :

"Em có tin anh sẽ hôn em một cái hay không ?" _ Nguyễn Anh cười đặt mâm thức uống xuống bàn

..

"E hèm , 2 người bớt dùm cho cái bọn cô độc này đỡ phải rợn da gà điiii "

Cô nàng Khánh Anh nói 1 câu thế là cả đám lăn ra cười bỏ làm cô nàng đầy vẻ ngáo ngơ không hiểu chuyện gì đang xảy ra với miệng chỉ biết " ừ , ớ "

7h tối tại nhà của cậu Nguyễn Anh , tụi nó ngồi tám chuyện với nhau , ở chơi tý rồi đi công việc , xong mạnh ai nấy về nhà , chủ nhật được phép nghỉ ngơi

..

"Tý Vy , Anh và Bảo , 3 người lo vụ này cho tôi"

"Ồ , thế còn mày đi đâu" _ Khánh Anh há mồm nhìn Ngọc Băng

"Ngủ" _ Ngọc Băng tỉnh ruồi nhấp một ngụm cafe vào miệng mình

"Chớ không phải ...hehe" _ Cô Anh nháy mắt sang nhìn sang cô Vy

"Thôi dẹp bà đi con điên" _ Cô Vy nạt thẳng vào mặt Khánh Anh nhà ta

Nói chuyện mỗi người châm chọt nhau , rồi đâm ra cả bọn cười khuấy , vậy mà không hiểu tại sao cả lũ điên này chơi chung bọn với nhau được , điên giống nhau nên suy ra cả bọn chẳng ai tỉnh ... !!!

...

"Hey , Lyt này , hay là cậu nghĩ bên đây đi"_ Cô Anh quay sang nhìn cậu Anh

"Bộ không thích hay sao?"_ Cậu Anh cầm cốc soda của mình lên nhìn cô

...

Tiếng "ừ" lại một lần nữa phát ra từ bờ môi ngọt ngào kia của Ngọc Băng . Không khí im lặng , cả bọn không ai dám lên tiếng !

Nguyễn Anh cười mỉm nhìn chăm chăm vào Ngọc Băng , một cô nàng đầy vẻ cuốn hút người nhìn .

Không khí im lặng đến nỗi thờ cũng chẳng dám , tiếng chuông điện thoại làm phá vỡ sự căng thẳng đó đi ....

"Alo gì vậy nhóc ^^"_ Khánh Anh cười khẩy

"Nhóc con khi định bao cafe đây cơ chứ "_ Là tiếng của cậu Phong

"Bà bận rồi nhóc ơ!"__ Thế là cái rụp tiếng cúp máy

Tút..tút

"Thấy ông Phong này có gì lạ"_ Vy nhìn sang Ngọc Băng

"Em sẽ cho người làm ngay ạ"_ Bảo hiểu ý cúi cúi bấm điện thoại cho ai đó

_____++++_____

10h tối tại bãi đỗ xe lớn NAON

"Woa , đúng giờ thật"_ Giọng nói đầy mỉa mai của Will

"Of course , làm ăn mà... ><"_ Joly đầy khí phách

"Mời kiểm tra , haha"_ Will khinh khỉnh nói

"Thôi dân làm ăn thì ai cũng hiểu *cười*"_

"Bóp _bóp"_ Tiếng vỗ tay từ Will có vẻ tràn đầy thích thú

"Tôi chỉ thắc mắc"_ Will nhìn thẳng vào Joly

"Giao dịch kết thúc"_ Joly đã đi vào xe

Thế là hàng giao. tiền trao. cháo mút , giao dịch kết thúc nhanh gọn lẹ chưa đầy 3p . Mạnh ai nấy đi . Will và đồng bọn của hắn còn đứng đó

"Gã đó trông rất quen mặt"

Tiếng của Win từ xe vọng ra , kính xe hạ xuống nhìn theo bóng xe của bọn Joly đã đi khuất từ lâu

"Không biết trong chiếc BMW đó là ai nhỉ ?"_ Tiếng Jo cắt theo nhìn

"Không lẽ..."_

"Không phải đâu"_ Win lắc đầu giải đáp sự thắc mắc của Jo

Thế là bọn hắn thu đội đi về , cả bọn đi về bar để giải sầu muộn .

Hộp đêm Devil ngày nào cũng đông nườm nượp khách có lẽ sức thu hút của nó không kém bên Rose . Ngồi trong phòng vip của tụi mình , cả Nhất Hàn , Lãnh Phong , Tuấn Kiệt đang phi phà trong làn khói thuốc lá bay mịt mờ gian phòng , "rượu đắng kẻ môi " , "đào nhĩ kẻ bên" , mỗi người mỗi một tâm trạng khác nhau .

Nhất Hàn thả hồn mình vào ngực cô em nóng bỏng với hai bầu ngực tròn trĩnh trắng phếu , ngực Mũi Tàu Địch Cà Mau là đây , cô em cũng hăng say vùi mình vào nhữn nụ hôn cháy bỏng ở đôi môi của cậu . hai tay cậu luồn vào sau gáy cổ , ngược nhìn ánh mắt đầy sắc sảo của "đào" . Bờ môi cậu mỉm cười nhìn từ ánh mắt xuống đôi môi căng mọng mang màu đỏ kia , có lẽ nó đã ngấm nhạt bớt bởi những nụ hôn đầy quyết liệt nãy giờ . Nhưng không làm "đào" mất đi sự ma mị của mình ,lấy tay khẽ vút từ gò má xuống bờ môi rồi từ vuốt thẳng xuống bầu ngực đầy vẻ kích thích , cậu cười ranh ma ở khóe

môi , "em làm tôi đầy sự hứng thú" cậu khẽ nói nhẹ 1 câu vào bên tai cô nàng , nàng chỉ cười nhẹ ở đôi môi , 2 tay nàng vuốt ve từ vai cậu xuống lồng ngực đầy sáng chắc kia , cả 2 cùng nhau cười , nàng kéo tay cậu ôm vào đôi eo đầy nhỏ nhắn nhưng cũng đầy sức hút kia "nhưng tôi đủ làm cậu vui vẻ trong đêm nay , *cười*" , nàng nói xong hôn nhẹ lên môi cậu , sự quyến rũ của "đào" đã làm khát khao dục vọng bên trong cậu trở dậy , nụ hôn cứ thế hôn dần từ môi , xuống cổ , qua vai và cuối cùng hôn ở lồng ngực của nàng ...cậu cắn nhẹ ở vành ngực . Tiếng "ừ ừ" phát nhẹ ra ...

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Hào Hoa Và Cô Nàng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 61: Lũ Cún Đi Học Trở Lại

Chương 61 : Lũ cún đi học trở lại...

"A-a-a, lâu rồi mới được đi học" _ bà Vy nhảy tung tung lên vui mừng

"Này này , bớt bớt dùm tui cái bà nội " _Khánh Anh miệng ngáp

"Chuẩn bị đi con mập"

"Ồ mập bà nội này á con điên *lườm*" _

Mỗi tội hôm qua 2 cô nàng thức khuya làm vài xị với nhau cô nàng Vy ngủ lại rồi bàn với cả đám là hôm nay sẽ đi học , cô bảo là nhớ thầy cô quá ...

"Xong chưa con mập kia" _ Bà Vy đứng chống nạnh đập tay vào đồng hồ

"Anh Vũ ơi .xong chưa ?" _ Vy lại réo lên lần

"Từ từ cô nương" _Khánh Vũ lắc đầu từ từ đi xuống cầu thang nhìn Vy

"Rồi rồi , tao xuống đây nè" _ cô Anh 3 chân 4 cẳng chạy xuống

.

"Tin - tin-tin " _ Tiếng còi xe dừng lại trước cổng rào

"Vú ơi , mở cổng dùm con với ạ " _Khánh Anh quay ra kêu

Thì ra là xe của cậu Kiệt chạy qua rước bà Vy đây mà . Thương yêu vợ thấy mà sợ . Ngay cả tội hấn mà 2 cô nương này cũng rù quẩn đi học luôn cho bằng được . Ngồi trên xe là cậu Kiệt , chạy xe thẳng vào đậu bên hồ phun nước giữa sân ..Nge tiếng xe chạy vào thì 3 người cùng ra xem ..

"À cái tên điên này" _ Cô Anh biu môi ý mỉa mai

"Này này gato đây à ?" _ Bà Vy quay lại lườm cô nàng

"Chú em đến sớm vậy?" _ Vũ đi ra cười

"Anh nỳ , anh cứ thích trêu bọn em thế?" _ Kiệt cũng cười lại

"Bọn kia đâu rồi anh?" _ Vy lại nhún vai nhìn qua lại

"Hãy ya chút nó sẽ lại đây mà"

Mà ling thiệt , vừa nhắc là ngay 1 chiếc BMW màu bạc sang trọng chạy đầm thẳng vào nhà , thì ra tụi Nhất Hàn và Lãnh Phong .

"Hé lô mấy cưng " _Phong bước xuống với nụ cười tỏa nắng

Theo đó là Nhất Hàn cũng bước xuống

"Woa , đẹp trai quá ta *hì hì*" _Bà Vy đùa cậu Phong

"lườm lườm* từ Kiệt

"Ủa cơ mà bé Băng xinh đẹp của anh đâu rồi" _Lãnh Phong quay qua lại tìm

"Đi đi , Băng tý nữa mới vào" _ Khánh Anh lên tiếng

Thế là Kiệt đi với Vy , còn 2 anh em kia thì đi chung xe với Lãnh Phong và Nhất Hàn . Còn Ngọc Băng thì chắc giờ chưa xuống giường đâu ... ><

Đúng là cuộc sống mấy đứa lười biếng .

Mẹ của Băng do công ty có việc nên bà đã bay về Hàn gấp trong rạng sáng , nếu còn chắc Ngọc Băng đừng hòng được nướng . Nhạc Tử thì ngủ lại bên Company để tiện lo mọi thứ .

Đồng hồ điểm 7h đúng , lũ cún đã dừng xe lại ngay trước cổng trường . Ôi rồi lại là cảnh tượng lũ con gái bu vây quanh tái diễn .

"Này này các cô cậu định làm loạn à" _ Thầy giám thị từ trong đi ra . Thế là bọn nó chạy tán loạn .

"Anh chị tém tém lại dùm tôi cái" _ Thầy cao giọng nhìn bọn nó

"Thầy à ." _ Cả lũ kéo dài

"Thôi thôi thôi anh chị vào lớp dùm tôi cái" _ Thầy phui phui tay

"Em thương thầy quá" _ Khánh Anh nói to 1 câu

"Trời trời mấy đứa quỷ này" _ Thầy lắc đầu cười

Thế là cả lũ kéo nhau đi lên lớp học . Cũng đủ nhây với giám thị tên Tính kia . Tên Tính nên cực kì khó tính .

Cả lũ hôm nay đi học mà còn thiếu nhân vật chính của cả nhóm là Ngọc Băng lạnh lùng xênh đẹp kia . Cả đám ai cũng buồn . Không phải người ta khó chịu với nét lạnh lùng của Ngọc Băng mà chính vì nét lạnh lùng lạnh lùng đó mới khiến cho cả đám thích thú với Ngọc Băng nhất . Ngọc Băng thật sự rất quyến rũ , tuy không thể hiện nhiều nhưng đủ làm nhiều người chết mê say đắm , vừa sắc sảo vừa nóng bỏng .

Nhất Hàn từng nói 1 câu "Em ấy thật sự rất đẹp và quyến rũ" . Nhất Hàn chết mê với vẻ sắc sảo của Ngọc Băng nên đã quyết tâm chinh phục cho bằng được . Một người con gái hoàn hảo mọi mặt . Nhất Hàn đã thật sự rất thích Ngọc Băng , chỉ tiếc cậu chưa mang đủ cảm giác khiến cô ấy rung động để ngã vào lòng cậu ....

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Hào Hoa Và Cô Nàng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.